

دیداری موهله‌وی - ۲۰۱۰ زاینی

نامه‌ی شیعی

له شیعه‌گانی (موهله‌وی) دا

دارا محمد عوسمان

Adul Mawlana
09/10/2016
د. م. - 2016

دارالمعهد عوسمان

نامه‌ی شیعی له

شیعه گانی (مهوله وی) دا

MAWLAWI.KRD

MAWLAWI.KRD

ئەم نامە پەيشكەشە بە:-

- ۱- بە رۆحى شكوڧدارى شاعىرى گەورە (مەولەوى).
- ۲- مامۇستەي زانست پەروەر و خوا لىخۇشبوو (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرس).
- ۳- ھاوسەرى ئازىزم (نىگار محەمەد توفىق).
- ۴ مندالە ئازىزه كانم (سانا و خوليا).

لەگەن پۇتدا:.

پيشه‌کي

به‌شي به‌کم

توه‌ره‌ي به‌کم

نامه‌ي شيعري له نه‌ده‌بي گه‌لاندا

توه‌ره‌ي دووهم

نامه‌ي ناسايي و نامه‌ي شيعري

به‌شي دووهم

توه‌ره‌ي به‌کم

ژيان و به‌رمه‌مه‌کاني مه‌له‌وي

۱- کتبيبه‌کاني

۲- ده‌ستخه‌ته‌کاني

۳- زمان زاني

۴- سه‌رچاوه‌ي شيعري مه‌وله‌وي

بيجگه له ديوان و چامه‌کاني

تەوهرەى دووهم

ئەو نامە شیعەریانەى بۆ مەولەوى ھاتون

تەوهرەى سەھم

لە یەكەم نامەوہ بۆ دوائزەھەم نامەى

ھەمووى بۆ ((مەلا محمدى مینبەرى)) بە زمانى

عەرەبى نووسیووہ، چەند نمونەىەك لەو نامانە.

بەشى سەپپەم:

تەوهرەى یەكەم

نامەکانى مەولەوى بە زمانى فارسى

تەوهرەى دووهم:

ھەژمار کردنى نامەکانى بە زمانى فارسى

كە ژمارەیان (٣٨) نامەىە.

تەوهرەى سەھم:

رەزىھەندى نامەکانى لە (ئى)

كە ژمارەیان (٩٠) نامەى شیعەریە

پېشە کی.....

هەر میللەتیک سیمما و چۆنییەتی نامە نووسینی تایبەت بە خۆی هەیه. یان هەر نووسەر و میژوو نووس و چیرۆک نووس و هونەمەند و شاعیریك شیوازی تایبەتی بە خودی ئەو بوارەو هەیه کە کاری تێدا دەکات، چونکە هەر میللەتیک یان نەتەوێهە کە چۆن بوازی ژیااری و شارستانییهتی بۆ لوابی بەو ئاراستەیه کاری بە ئەدەبیاتی خۆی کردوو دیرۆکی ئەدەبیاتی هەورامان زۆر کۆنە و میژوو کەهی دەگەریتەو بە (۷۰۰) سال پێش زاین، بەلام هیشتا توێژینەو و لیکۆلینەو هەی کەم کراو لەسەر زمانی ئەدەبی هەورامان، هەرچەندە ئەم لیکۆلینەو هەیه لە بارە نامەکانی مەولەوییه، کە چی مەولەوی خودی خۆی بە سێ شیۆه نامە نووسیوه، نامە ئاسایی، نامە شیعری، نامە پەخشانی، کەبە زمانی فارسی نووسیویهتی. مەولەوی شیۆه نووسینی نامە، لەلای بە هەورامی بووه، زۆری نامە شیعریکانی بە شیعری پەنجە لەسەر کێشتی خۆمالی رەسەن ئەو نامانە نووسیوه. ئەو نامانەش زۆری نامە بۆ شیخەکانی

ھەورامان بۇ (بىيارە- تەوئىلە) ى نارىدون، دىيارە شوئىن و جوگرافىيائى
 ھەورامان ھەرچوار دەورەكەى يان بە واتايەكى دى سنوورى ھەورامان
 سى پارىزگائى كوردستانى گرتووتەتەو. ئەوانىش (سنە- كرماشان-
 سلئىمانى) يە، ھەورامانىش دەكرىت بەم بەشانەو (ھەورامانى لەوئ-
 تەخت- رەزاو- دزلى- شاميان و ژاوەرؤ گاوەرؤ- كەنولە) يە. ئەگەر
 ئاوپرىكى خئىرا لە مئژووى ئەدەبى كوردى بەتايبەتى لە بەشە جيا
 جياكانى ھەورامان بەدەينەو ئەو ژيان و بەسەر ھاتى چەندان
 شاعىرمان لە روانگەى مئژووەو بەزە. بەلام زۆربەى زۆرى شاعىرانى
 ھەورامانى لە قەرائىپووە كۆنەكانەو ھىنايەو سەر بارى ئاسايى رەو
 رەو ھى ژيان) وەك ئەو گەلانە، كە چۆن شانازى بە رابردووى خۆيانەو
 دەكەن، ئىمەى ئارىزانتىش لەمەو دوا دەتوانىن شانازى بەو دىيارە
 مئژوويىيەو بەكەين، كە ژيان و بەسەر ھاتى شاعىرەكانىان تۆمار
 دەكات، ھەرچەندە داگىرەرانى دراوسى تا ئىستاش لە ھەولئى
 ئەو ھەدان بۇ ئەو ھى لاپەرەكانى مئژووى ئىمە لىخن بەكەن، بەلام بۆيان
 نالوئت لەگەل مەرؤقى رۆشنىر و چاو كراو ھەدا. زمانى ئەدەبى كوردى
 و (۸۰۰) سال زمانى سەرتاسەرى ولاتى كوردان بوو، ئىدى بۆچى
 مەولەوى و پىر خدرى شاھۆ و خانائى قوبادى و بئىسارانى و صەيدى
 ھەورامى بەو ھەورامىيە پاك و بىگەرەدە نەنووسن، يان فەقى قادرى
 ھەمەو ھەند و مەلای جەبارى و مەلای رەنجورى، شىو ھەزارەكانى
 ھەورامان (باجەلانى و زەنگەنەيى و زازاكى و شەبەك و ئەردەلانى
 كاكەيى و....) لە فەرھەنگى خانە بەندى كوردىدا بى بەش بكرىت).
 مەولەوى تا ئىستاش زۆربەى شىعەرەكانى بۇ خەلكى زۆر شارەزاو

بلیمەت نەبی و اتای شیعەرەکانی بە گران لیک دەدرێتەوه، دیارە نامە
 نووسین بە شیعەر ئەوەندە کاریکی سانا و ئاسان نییە، ئەگەر یەکیکی
 وەک ئەو زانا و بلیمەت نەبێت. لە ساڵی (١٩٢٠) هەو بایخ بە شیعری
 مەولەوی دراوێ نووسەری کورد ئەمین فەیزی لە کتێبی (ئەنجوومەنی
 ئەدەبیاتی کورد) دا کە لە ساڵی (١٩٢٠) ز لە ئەستەمبول چاپ کراوە،
 هەندی شیعری بلاو کردووەتەوه و بەتایبەتیش سەرئەنجامی خەلکی بۆ
 لایەنیکی هونەری شیعری مەولەوی بەکارهێنانی قافیە (ab ab)
 کە زیاتر دیاردەیهکی هونەری شیعری ئەوروپاییە و بێگومان
 مەولەوی ناگاداری بوو، دیارە زمانی ئەدەبی هەورامان چەندین
 بلیمەتی وەک (مەولەوی) لە ئامیز گرتووە، هەرۆها مەولەوی هانای
 بۆ سەرچاوەی پۆن بردووە، چونکە ئەوسەرچاوەیە دەستی ئەم لاو
 ئەو لای و لاتانی نەگەیشتووەتی، وە زمانی تیکەل و پیکەلی پۆژ
 هەلاتی بەکار نەهێناوە، هەرۆها هەورامان گەنجینهیهکە لە هەموو
 بوارەکانی هونەری و ئەدەبیدا، بەلام ئێمە بۆیە ئەم کارە ئەنجام
 دەدەین، چونکە کتێبخانەی کوردی لە پووی نامە و شیوازی نامە
 نووسین چ بە شیعەر چ بە نامەی ئاسایی فرە کەمە. هەرچەندە
 مەولەوی لە نیوان ساڵانی (١٨٠٦-١٨٨٢) ز ژیاوە، بەلام لەوماوەیەدا
 بەبی قەلەم، بەبی کاغەز، بەبی چاپ، بە بی دارایی توانیویەتی هەموو
 بوارەکانی ئەدەب بەتایبەتی لە نووسینی نامەی شیعریدا شاعیریکی
 کارامە بوو، هەرچەندە نووسین ئەوەندە کاریکی ئاسان نییە، بەلام
 شیرینی و زەریفی شیعەرەکانی مەولەوی بە کیشی پەنجە کە زێد
 زادهیان هەورامانە. وە بوونی واتاسازی لە شیعەرەکانی (مەولەوی) دا

يان ھەر دېرېك لەو شىعرانە بۇ سەر بەندى ھەر ئاوازىك دەستە ملانە لەگەل ئاوازی بەرزە چىرى سىياچەمانەى زەردەشتى كە بە سرودى (گاتا) كانى (۷-۸) لە ھەر نىوہ دېرېكدا ئەوئەندەى تر خۇمان بۇ ئەم بابەتە ساز و نامادە كردووہ.

مەولەوى ھەرۈەك ھەر مەولەك بە پلەكانى ژياندا چووہ و لە ھەرىكە لەو پلانەى ژيان تالى و سوپىرى و شىرىنى چىشتووہ و لە ھەر جۆرە لە زەتىكى، ھەرىكە لەوانە دەرسىكى وەرگرتووہ، بەپىي توانا و لىھاتووېى ئەو مەولەكە دنيا دىدەيە بەلامانەوہ جەم دەبى، خەلكەكەى دەورو پىشتى، توانايان ھەيە سوود لەو كارامەيە وەر بگرن، عىشقى كارىگەرى مەولەوى واى كردووہ كە پىرە مېردى نەمر ھەندى لە شىعەرەكانى بەناوى رۇحى مەولەوى وەر بگىرېى بۇ سۇرانى يان بە واتايەكى دى شىوہى كرمانجى خواروو، ھەرچەندە بەلاى نىمەوہ شىعەر لە شىوہەكەوہ بۇ شىوہەيەكى تر وەر ناگىرېتە سەر ئەو زمانە و ناكرىت و نالويت، چونكە دوو دىاليكتى كوردى سەر بەيەك زمانن، بەلام دوو زمانى جياواز لەيەكتەر كارى وەرگىرانىان تىادا دەكرىت، بۇنمونه زمانى عەرەبى بۇ زمانى كوردى، بەلام پراشەكردنى ھەندى وشە دەكرىت بۇ ئەوہى مىللەت ئاشنا بىي بە ھەموو زمانەكەى. نووسىنى ئەم نامەيە بۇ ئەوہ نىيە تەنھا مەولەوى بە خەلكى ئاشنا بەكىن، چونكە مەولەوى ئەوئەندە ناسراوہ ئەك لەناو ئەدەبىياتى خۇماندا، جگە لە رۇژ ھەلاتى ناوہراست و بگرە ولاتە ئەورووپىيەكانىشدا ناوبانگى تايبەتى خوى ھەيە مەبەستى نىمەلەم بابەتەدا ئەوہە، بۇ قەدر گرتن لە تواناو ھەولى ئەم شاعىرە بلىمەتەيە،

چونکہ وەك ھەسارەيەكى درەوشاوە لە ئاسمانى ئەدەبىياتدا پەولئىكى مەزنى ھەبوو.

دووھەمیان بۆ ئەوھەيە، كە ئەم شاعیرە راستە شیعەرەكانى باسى عیشق و سۆق گەرى دەكەن، بەلام ئەو شتە شاراوانە كە لە ئەدەبىياتى ئىمە دا ھەيە لە نەزانراوھە بۆ زانراو بۆ رۆشنگەرھەوھى ئەنجامى گومپراى لە خۆيابى بوون، بۆ تىگەيشتن لە ھىز و تواناى يەزدان، بۆ عیشقى خاويىن بە تەواوى ئاشنامان دەكات.

دەمانەوى بەكورتى لەسەر پيشكەكى ئەم نامەيەم بنووسين، بۆيە بە كورتى و بەجوانى و بەشيوازى رەسەن و بە وشەى خۆمالى و فەرھەنگى مەولەوھى ھەموو ئەو كتيب و ناميلكانەى كە ھەيبوون، ھەر ھەموويان بە توانا و قودرەتى تايبەتى خۆيدا بوو، ئەگەر سەيرى ژيانى بكەين ئەوسا بۆمان دەردەكەويت ئەو گەنجينەيەى ئەم زانا گەورەيە چى بوو؟ بەراستى مەولەوى بليمەتئىكى بى وینە بوو لە ھەموو بواریكدا شارەزايى و لىھاتوويى خۆى بەجواترین شیوہ دەر بریوہ، ئەگەر بە دیدئىكى خیرا تەماشای دیوانە شیعەرەكەى بكەين ئەوا شتى زۆر توحفە و جوانمان بۆ پوون دەبیتەوہ.

پەنج بیەن وەشش، شش پوولەر، نە پەنج

ھەریر نەما بەین بیەن كەوھەر سەنج

ئەمە باسى پەنجەكان و خامە دەكات، كە چۆن خامە ئەو شتەى كە دەینوسیئت وەك ئاوریشم بە جوانى دەیتەنئیت وەك چۆن جولا

پۆپشەمین یان جاجم درووست دەکات، ھەرچەندە ئەم پێشەکیە کورتە،
بەلام پوختی و راستی زیاتر دەردەخات ڕاڤەیی ئەم بەیتە وا دەئیت لە
میژووی ئەدەبی کوردی دا

قازان قەتاران قوئنگان ھەوایی

ھەیفەن بالاکەت شەو بە تەنایی

ئەم بەیتە بۆ کۆچی دوایی عەنەبەر خاتوونی فەرموو، بەلام ئیمە
دەئین: مانای ئەم دێرە شیعەرە بەم شیوەیە لە قازان قوئنگان
باندەیی قاز و قوئنگە، کە دوو بە دوویان، یان نیرو مییان لە ھەواوە
دەقەن و قەد لەیەک جیا نابنەو، بە قەتارەش پەرواز دەکەن، جا
مەولەوی دەئیت: ھەر بەو جۆرە نێر و میی قاز و قوئنگ پیکەو
دەبواوە من و تۆش پیکەو (دەفن) بکریاین، چونکە ھەیفە تۆ بە تەنیا
بەرۆیتە گۆری و لەمن جیا بیتەو. ھەرچەندە لیکۆئینەو لە ژیان و
شیعەرەکانی مەولەوی زۆر ھەلەدەگریت، دەتوانییت چەندین
لیکۆئینەو لەسەر ھەریەک لە بوارەکانی ئەدەبیاتی مەولەوی بکریت،
بۆیە ئیمەش بەپێی توانامان ھەول دەدەین ھەندیک لە لایەنە
شاراوەکانی شیعەرەکانی مەولەوی بخەینە روو بۆیە ھەول و
ئەنجامدانی ئەم نامەیە کە ئیمە ھەلمان بژاردوو بۆ ئەوێە کە،
پۆلەکانی نەتەوێ ئیمە زیاتر شارەزایی پەیدا بکەن لە زیندوو
کردنەوێ ئەدەبیاتی نەتەوێ کەماندا.

به نکی به کام

MAWLAWI.KRD

تەۋەرىھى يەكەم

نامەكى شېئىرى لە ئەدەبى گەلاندا

ئەگەر تەماشاي ئەدەبى گەلان بکەين، يان چۆنىيەتى نامەنووسين بە شېئىر، دەبىنين نامە نووسين لەلای ھەر مىللەت و نەتەۋەبەكى سەر ئەم گۆى زەۋىبە گەلىك شېۋازى جيا جياى ھەيە.

ئەو نامانەى كە شاعىرانى گەلان دەينووسن ھەرىەكەيان بە جۆرىك لەدەربېرىنى شېئىرى، دەرى دەبېرن و لىكى دەدەنەۋە، ۋەك نامە بەشېۋەى پەخشان، يان كورته چىرۆك يان بەشېئىرى كىش و سەروا، ھەروەھا شېئىرى نازاد، كە نىستا لە ئەدەبى گەلاندا گەشەى كردوۋە تەنانەت ئەدەبى نارىان قاچەكانىشى* گرتوۋتەۋە. ئەمەش واىكردوۋە لە نامەى ناسايى جيا بکرىتەۋە، واتە نامەى شېئىرى جياۋازى زۆرە لە نامەى ناسايى لە رووى

* (نارىان قاچەكان) لەسەردەمى دەۋلەتى ماددا ناخاقتىيان بەو شېۋە زمانە كردوۋە. كە رەگ و رىشەى دەۋلەتى مادان.

روخسارهوه، به لّام ناوهپرۆکی زۆربهی نامه ئاساییهکان و نامه شیعرییهکان وهکو یهکه، یان له یهکهوه نزیکن. ههر له نامه‌ی دلداری تا نامه‌ی پرسه‌نامه، به لّام چی جیایان دهکاتهوه نامه‌ی شیعری کیش و سه‌روایان ههیه، به لّام نامه، ئاسایی (تقلیدی) به‌شیوازی گفتوگۆ و به‌بێ کیش و سه‌روا ده‌نووسرین، نموونه‌یهکی نامه‌ی شیعری له ئه‌دهبی عه‌ره‌بیدا که شاعیری عه‌ره‌بی مسته‌فا سادق الرافعی به‌ناونیشانی (اوراق الورد و رسائله) ده‌نۆت: ((یدلمم الحب علی قلبه- کانه فی نفسه ینهدم برجفه حاملها لم یزل- ممزقاً فی القلب لایلتهم

زلزل البرکان لمادعت- ان سنمت برکانها المحتدم

اجابها الله الطفی وارجفی- من شفتی محبوبه تبتم))^(١)

واته: دلّ دلّ ناگرێته نامیز، به لّام به‌یهک ده‌گهن به نیگای تیروانین، به لّام زه‌رده‌خه‌نه‌ی لی ده‌بیته‌وه ئه‌مه‌ش نه‌ی یار وشه‌یه‌کی خواپیه له‌رووناکی ئه‌و لیوه جوانانه‌وه ئه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه دروست ده‌بیته که به‌یهک جوته‌ی نه‌گۆر ده‌رپرین له هه‌موو شتی‌ک ده‌کات. ئه‌گهر به‌چاویکی ره‌خه‌ گرانه‌وه ته‌ماشایه‌کی ناوه‌پرۆکی نامه‌که بکه‌ین که به‌و چوار به‌یته واتایه‌کی دلا نامیزی پر له خۆشه‌ویستی نزیک له وفا و ئه‌مه‌کی دلداری خاویز، پر له سه‌دای هه‌ست و جۆشی ئه‌وینی راستی بۆ ئه‌و دوو دلداره به‌زه‌ی ئیوانیان به‌جوانی ده‌رکه‌وت.

(١) مسته‌فا سادق الرافعی (اوراق الورد و رسائله، ط١، القا‌ره، مطبع الاتقامه سنة ١٩٤٢م- من مقالة حبیبات و المصائب من ص ٩٥-١١٠.

ههروهها دابونهريتي دنداری له شیوازی نامه نووسین له گه نیکه وه بو
 گه لیکي دیکه دهگوریت، ههروهها ههريهکه له وه گهلانده له گۆشه نیگای
 کولتوری خویانه وه سه رنج و بوچوونی تاییه تیان له باره ی نووسینی نامه وه
 ههیه جا نامه که به شیعیر بیت یان به په خشان یان نامه ی ناسایی، نامه ی
 واهیه به په ندیکی پیشینیان که دهیکه نه سه ربه ندی نامه که، نمونه ش
 له م جوړه نامه نه زوره له نه ده بی گهلاندا، بویه بو هه ر گه لیک نمونه یه که
 یان دوو نمونه پیرستی بابه ته که ده بیت.

له کتییی ریبازی رهوانی بیژی (نهج البلاغه) دا عه لی کوری نه بی تالیب،
 وه رگی رانی صدیق بۆره که یی (صه فیزاده) دا له لا په ره ۱۲۰۶-۱۲۰۸ ده لیت:

(لوکان قاتل عمر وغیر قاتله
 لکنت ابکی علیه آخر الابد
 لکن قاتله من لا یعاب به
 من کان یدعی ابوه بیصه البلد
 من هاشم فی زراها وهی صاعده
 الی السماء تمیت الناس بالجسد
 قوم ابی لله الا ان یکون لهم
 مکارم الدین والدنیا بلا لد
 یا ام کلثوم ابیکه ولا تدعی
 بکاء محوله حری علی ولد)^(۱)

(۱) نیما ی علی، رموان بیژی، و/ صدیق بۆره که یی، سنه، به رگی دووهم، چاپی یه که م،

۱۲۰۸-۱۲۰۶ تاوی، ۱۲۸۴هـ

واته: ئەگەر كەسێكى تر جگە ئە عەلى عومەرى بكوشتاىه هەموو دەم بۆى دەگريان بەلام ئەو كەسێك كوشتويه تى كە ئەهەر چە پكئى پاكە، باوكى ئەو بە گەوره و سەرۆكى شار دەناسرا، ئەو ئە ئەوهكانى هاشمە و پالگەى گەورهى ئەو ئە ئاسمانداىه، ئەوانەى بەرگەى ئەم گەورهىيە ناگرن ئەداخا بمرن، ئەمانە بنەمائەيه كە خواى گەوره تەواوى بەرتيريه كانى ئابيينى جيهانى بەوان بەخشيوه، ئەى (ئوم الكلتوم) وهكو داىكى منان مردوو ئە خەم و پەژارەى براكەتا بگري و بنائينه.

دەگيرنەوه دەئين: هۆنراوهكانى (ئوم الكلتوم) يان بۆ پينغەمبەرى گەورهى نيسلامى خوئندەوهو پينغەمبەرىك زانى كە ئەو ژئىكى ژير و تىگەيشتووە هەزى كرد ببينه موسلمان. ئەم نامەيه يەكيكە ئەو نامانەى دوو جۆره واتا دەدات يەكەمیان ناگادارى عەلى كورئى ئەبى تاليبى كردووە كە بنەمائەكه يان دەتوانئى ئەو مافە يان ئەو تۆلەيه بکەنەوه چونکە ئەنامەكه يدا وای نيشانداوه.

دووهميان نارامى و خۆراگرى ئەو نافەرتهو سۆز و بەزەيى بۆ براكەى وای نيشاندا كە تۆلەى ئەكاتەوه، چونکە بنەمائەى هاشمیان خاوەنى دين و دەسهلاتى دنيايى و ئاسمانيشن، ئەم نامەيه لەرووى رەوانبىژييهوه وهزن و قافىيەى تەواوه.

لەناوهرۆكيشدا واتايەكى برشتى هەيه. هەروهەا گريانى ئەو ژنە وهكو ژنانى براكەى بەرانبەر ئە زولم و زۆردارى كۆشكى ستمى ئەبەر دەرهيئا، خەلكى ئە بەرانبەر بيئادى يەزید و كارگيرانى و ستمكاريان بزوان، هەروهەا دەرئىخست كە داد ئەگەر بە دادوهرى بكرئت ئەوارق و كينه نامينئت، بەلام بە پينچەوانهوه تەشەنە دەكات.

نووسینی نامه به شعر نه‌وه‌نده کاریکی ناسان نییه، چونکه هوش و
ژی‌ری ناگادری له نهریت زور گرنگه له نووسینی نامه‌دا، به‌تاییه‌تی نامه‌ی
شیعری له نه‌ده‌بی گه لاندای.

نامه‌یه‌کی (نه‌بی نواس) بو (فضل بن ربیع)ی نووسیوه، له لایه‌ره ۱۰۶
به‌م شیویه ده‌ئیت:

النسك وعودتيه والخير عاده	(أنت يا ابن الربيع الزمتمني
وتبدلت غنة و ذهاده	فارعوي باطلی واقصر حبلي
البصري في حسن سمعته أو قتاده	لو تراني ذكرت للحسن
والمصحف في لبتي مكانه القلاده	المسابيح في زارعي
تعجب منها مليحة مستفاده	وإذا شئت أن ترى طرفه
وتفطن لموضع السجاده	فادع بي لا عدمت تقويم مثلي
توقن النفس أنها من العباده	ترى أثر من الصلاة بوجهي
لاشترها بعدها للشهاده	لوراها بعض المرائين يوما
أدرکتني على يدك السعاده ^(۱)	ولقد طالما شقيت ولكن

نه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه که بو فه‌زلی بن ره‌بیعی نووسیوه سکالاً
له‌سه‌ره‌په‌رشتاری زیندان ده‌کات که سه‌عید ناویکه.

۱- تو نه‌ی کوری ره‌بیعی له‌سه‌رت پی‌ویست کردم
قوربانی کردن و دووباره کردنه‌وه‌ی خیر و چاکه‌ت کردم

۲- چاودیری لادانی من بکه په‌تی نارامم پچرا
سه‌بر و نارامم گوراوه، به‌توندی پشتم کرد له دونیا

^(۱) دیوانی أبي نواس، المكتبة الثقافية، بيروت لبنان، الطبعة الاولى، عام، ۱۹۸۰م، ص ۴۹.

- ۳- نه گهر بمینی بیری (حسه نی به سری) ده که یته وه
 نه ناوبانگی شیوه پیدا یا خود نه قه تاده وه
- ۴- هه موو کاتیک ته سبیجم نه قولدايه
 وه قورنانش هه ردهم نه درون و دئمدايه
- ۵- نه گهر ده ته ویت ببینی لایه نیکی چاکه
 سه یرکه به باشی تیندا هه یه قسه یه کی چاکه
- ۶- داوا پینبکه چونکه به هوی ریکی منه وه له سهرت ده چم
 وه بیر بکه ره وه نه شوینی سوجه کانی من
- ۷- ده بینی شوینه واری نویژ نه ده موچاومدا
 دننیات ده کات خوا په رستی وا له هه موو نه نداما
- ۸- نه گهر ببینی روژ به روژ نه وانده روپامایی ده که ن
 ده گریت بو گه واهیدانی چاکه ی خوت بکه
- ۹- به راستی خه ریک بوو تووشی به دبه ختی بجم
 به لام له سهر دهستی تو تووشی به خته وه ری بووم

دیاره سکا لاکردن له سهر نه وه که سانه ی که هه ردهم نیشوکاریان به دهسته
 نه گهر به چاکه کارو فه رمانیان بکه ن نه وا نه م سهر زه مینه مروقه کانی به
 باشی ده جه وینه وه دوور ده که ونه وه له روپامای خرا په کردن، به لام نه گهر
 به پینچه وانده نه وا باری ژیان لاسه نگ ده بیت، نه و کاته خیر و چاکه
 لاده چیت، له شوینی چاکه خرا په دیت نه مهش ره وره وه ی ژیان نا ئوز ده کات.
 نامه یه کی دی به شیعر له نه ده بی گه لاندا نامه ی شیعی نه ده بیاتی
 (فارسییه) نه و نامه یه ش یان نه و نامه ش جورا و جورن نه نه ده بی فارسیدا

له و نامانه‌ش به شیعر به نامه‌یه کی (سه‌عدی شیرازی) ده‌ست پی' ده‌ک‌ه‌ین که
له‌باردی خوشه‌ویسته‌که‌ی به‌م شیوه‌یه ده‌نیت:

۱- یار باما بیوفائی میکند

بی' گناه از من جدائی میکنند

۲- شمع جانم را بکشت آن بیوفا

جای دیگر روشنائی میکند

۳- میکند با خویش خود بیگانگی

با غریبان آشنائی میکند

۴- جو فروشت آن نگار سنگدل

با من او گندم نمائی میکند

۵- یار من او باش و قلاشت ورنه

بر من او خود پارسائی میکند

۶- ای مسلمانان، بفریادم رسید

کان فلانی بیوفائی میکند

۷- کشتی عمرم شکستت از غفس

از من مسکین جدائی میکند

۸- آنچه با من میکند اندر زمان

آفتاب دور سمائی میکند

۹- سعدی شیرین سخن در راعشقی

از لبش بوسی گدائی میکند^(۱)

(۱) مجله‌ی مد علی فروغی، کلیات سعدی، چاپ هشتم، تهران، سال ۱۳۷۷هـ. ش تاوی، ل ۲۴.

- واتى شيعره كه به كوردى بهم شيوهيه واتى ديت.
- ۱- يارى بيوهفا له گه ن مندا بيوهفايى دهكات
به بى نهوى تاوانىكم هه بى جياييم لئدهكات
- ۲- مۆمى گيانم دهكوژينيتته وه نهو بيوهفايه
كه چى شوينىكى تر رووناك دهكات وه
- ۳- خۆى له خزم و خويش بيگانه دهكات
له گه ن غهرياندا دۆستايه تى دهكات
- ۴- نهو نيگار له دل وهك بهرده جو دهفرۆشى
له برى گه نم جو به من دهفرۆشى
- ۵- يارى من زور زالم و زوردار و دل رهفته
كه چى له ناستى مندا هيشتا خوا په رستى دهكات
- ۶- نهى موسلمانان به فريام كهون
كه چى نهو كه سه بيوهفايى دهكات
- ۷- كه شتى ته مه نم له خه ميا شكاوه
له منى هه ژار و فه قير داواى جيايى دهكات
- ۸- نهوى زه مانه له گه ن منى دهكات
له رووما نه خو شى و رهنگه كانى كار دهكات
- ۹- سه عدى زمان شيرين له پيناو عه شقدا
داواى سوانى ماچ له ئيوى نهو دهكات

هر له نامه يه كي ديدا سه عدی له باره ی عیشق و ژیری نه م جارهبان
 عیشقی حه قیقی نه ك عیشقی مه جازی، دیاره عیشق زور جوړی هه یه، به لام
 گرنه له وه دایه نه و مانایه چون به کار دینی چون ره وره وهی ژبان به سه ر روز و
 روزگاردا تیده په ږیت عیشقی خودایی، عیشقی نه ښینداری، عیشقی ساقی،
 عیشقی هونه ر و نه ده بی، عیشقی سه و داسه ری خاك و خو ل نه مه و چه ندین
 واتای دی له عیشقدا به دهر ده كه ون، وهك نه م نامه یه ی شیخی سه عدی له
 کلیات له دیوانه كه دیدا له لا په ره ۲۹ به م شیوه یه ده فهرمویت:

۱- سالک را خدا پادشه ملك سخن

ای از الفاظ تو آفاق پر از دریتیم

۲- اختر سعدی و عالم ز فروغ تو منیر

واضع عقلی و گیتی ز نظیر تو عقیم

۳- پیش اشعار تو شعر دگران را چه محل

سحر بی وقع نماید بر اعجاز کلیم

۴- بنه را از تو سوالیست بتوجیه و سوال

نکند مردم پا کیزه سیر، جز ز کریم

۵- مرد را، راه، بحق عقل نماید یا عشق؟

این در بسته تو بگشای، که با بیست عظیم

۶- گرچه این هرد و بیک شخص نیابند فرود

در دماغ و دل بیدار تو بیند مقیم

۷- عقل را فوق تر از عشق توان گفت؟ بگو

چون تر روز شب این هردو حریقند و ندیم

۸- پایه و منصب هر يك بکرم باز نمای

تا افاض خوشت تاز شود جان سقیم

۹- باد آسوده و فارغ زبید و نیک جیهان

خاطر آینه کردار تو چون نفس حکیم^(۱)

واتای شیعره که سه عدی که هه موو له عیشقی خاوین زوهدی خاوینه و له
دل و دهر و نیک ههست خاوینه وه که (رساله) بیان (نامه) ی ژیری و عیشق
به راورد دهکا.

نهمهش دهقی شیعره که یه به زمانی کوردی که بهم شیوه یه واتای دیت:

- ۱- سؤفی ریگهی خودایه پاشای خاوه نی گفته یه
نه ی که له وشه کانت ناسوی گه وه هری یه ک دانیه
- ۲- نه ستیره له خوشی به ختی جیهان له تیشکی تود دهره و شینه وه
دانهری ژیره و هوشی جیهان له چاوی تودا نه زوکه
- ۳- له به ردهم شیعی تودا شیعی خه لکان دهگاته چی
جادو نه فسونی نامینی له به ردهم نیعجازی شیعی تود
- ۴- پرسیاریک له تود دهکات به نده، پرسیار ی ناراسته کراو
نه گهر چی خه لکی پاک روو له تود دهکات دهست به دوعا
- ۵- نایا بوریگای هه ق و ژیری رینوینی دهکات بیان عیشق
نهم دهرگایه که داخراوه تود بیکه ره وه که دهرگاکه ی مه زنه
- ۶- نه گهر چی نهم دوانه ژیری و عیشق له یه ک که سدا کونابنه وه
له میشک و دلی تودا بیدار نابن و نیشته چی دهنه وه

(۱) محمد علی فروغی، کلیات سعدی، چاپ هشتم، تهران، سال ۱۳۷۷ هه تاوی، ل ۲۴.

- ۷- نایا دهئوی بوتری ژیری و عیشق کامیان لهوی تریان بالآتره؟
 بهئی چونکه توی روژ و شه و ههر دوکتان هاوردقیب و هاودهمن
- ۸- بیگه و پلان ههریه کیکیان به کهره می خو بنوینه
 تا به وشه خوشه کانت گیانی نه خوشم چاک بیته وه
- ۹- با جیهان ناسوده و چؤل بی له باشه و خراپه
 له بهر خاتری ناوینهی کرداری تۆ وه کو دهر وونی دانایه

نه گهر به وردی ته ماشای دهقی نامه که بکهین له ههریه کینک له م دیرانه
 فه لسه فه بوون له توانای عیشقی خاوین که سؤقی دهر وون بیگه ردان ههردهم
 له کوردهی عیشقی جوش خواردوو وهک گۆمی مهنگ مهستی دهریایی خاوین
 ده بییت سؤقی.

دکتور سۆران سنهیی له ریساله ی عیشق له مهولهوی ناسیدا له لاپه ره
 شه شدا ده ئیت: (مهولهوی عیشقی به قوونی خویندوو له سه ر مه نزلئ
 عیشقی مه جازی که وتوو ته ری و رووی ناوه له عیشقی حه قیقی) ^(۱)

نامه یه کی تر به شیعی ر فارسی، محمه د حسین شه هریار له دیوانی
 شه هریاردا له لاپه ره (۸۶۳) به م شیوه یه دهرباردی دایکی ناخاوتن ده کات،
 به ناویشانی.

(ای وای مادرم) ده ئیت

۱- اهسته باز بعل بله ها گزشت

در مکر اش و سبزی بیمار خویش بود

^(۱) دکتور سۆران سنهیی ریساله عیشق له مهولهوی ناسیدا، چاپی یه که م، سنه سالی ۱۳۲۷
 لاپه ره ۶.

- ۲- اما گرفته دور و برش هاله ای سیاه
 او مرده است و باز پرستا حال ماست
- ۳- در زندگی ماهمه جا و دل فی خورد
 هر کنج خانه صحنه‌یی از داستان اوست
- ۴- در ختم خویش هم به سرکار خویش بود
 بیچاره مادرم^(۲)

ناهم نؤف دایه گیان

- ۱- به نه سپای هاتوو به پله‌کاندا تیپه‌ری
 نه بیرری ناشی سهوز و نه خوشی خوی بوو
- ۲- به لام دهورو به‌ری خه‌رمانه‌یه‌کی ره‌ش دهورو به‌ری گرتبوو
 نه و مردووه هیشتا په‌رستاری حالی نی‌مه‌یه
- ۳- نه ژیانی مندا هر به دهوری خولی مندا ده‌هات
 هه‌رسووچیکی مائه‌که دیمه‌نیکه بو چیرۆکی نه و
- ۴- نه خه‌تمی خویشدا هه‌رسه‌رکاری خوی بوو
 دایکی بیچاره‌م.

له‌ فاره‌ه‌نگی هه‌موو میله‌تانی جیهاندا، دایک به‌ خوشه‌ویست‌ترین
 مروّفه‌ دیت، دیاره‌ نه‌م دیارده‌یه‌ له‌لای مروّقی هه‌ستیار و هونه‌رمه‌نده، چونکه
 هه‌ستی ناسکی نه‌و توپیزانه‌ زیاتر قوون و به‌ سۆزه، بۆیه‌ نه‌قین و عیشتی
 دایک نه‌مره، به‌سۆزه.

^(۲) شهریار (دیوان) محمهد حسین شهریار، چاپ بیست و چواره‌م، تهران، سالی (۱۳۸۲) هه‌تاوی، ۸۶۳ل.

زۆربەى شاعيران بە تايىبەتى شاعيرانى دەققەرى ھەورامان يان شاعيرانى
 نەدەبى قارىسى (بەنامەى مەى) وەلامى دۇست و برادەرانىان داووتەو، تۆ
 بلىنى مەبەستىيان مەى حەقىقىى بىت، يان ئەو ساقىيەى كە زۆرجار لەگەن
 رۇح و ھەستى خۇياندا ناخافتنىيان كرددو، شاعيرانى كۆن و نوى زۆرجار
 ئەم زاراوہىيە بەكار دەھىنن، نامەيەكى حافزى شيرازى، وەرگىرانى (عەباسى
 حەقىقىى) دەئىت:

- ۱- بيا ساقى ان آتش تا بناك
 كە زردشت مى جويدش زير خاك
- ۲- بە من دە كە در كيش رندان مست
 چە آتش پرست وچە دنيا پرست
- ۳- بدە ساقى ان آب آتش خواص
 كزان آب يابم از آتش ملاص
- ۴- كە در آتش است ان دل روشنم
 همانا كە ابى بر آتش زنم
- ۵- من انم كە چون جام گير بە دەست
 ببينم در ان آينه هرچە هست
- ۶- بە مستى دم پادشاهى زنم
 دم خسروى در گدايى زنم^(۱)

(۱) حافظ (ديوان) حافظى شيرازى، وەرگىرانى، عەباسى حەقىقىى، چاپى يەكەم، سنە كوردستان،
 ۱۳۸۷ھ تاوى، ۲۳۹ل.

واتای نامه که به زمانی ناری زانت بهم شیوهیه

ساقی نامه

۱- وهره ساقی نهو ناوری داری تاک

که زهردهشت نه سوپاوه بو ژیری خاک

۲- ده من بهره لای کیشی زیندانی هست

چ ناور په رست و چ دنیا په رست

۳- بده ساقی نهو ناوری ناور خواهاس

که نه ورا ده بم من نه سوتان خه لاس

۴- نه نیو ناو رایه دئی روشنم

ده با ناوی بهو ناوره هه لپژنم

۵- منیکی که جامی مهیم هاته دست

ده کهم هه رچی نهو عالمه بیدایه هست

۶- به هستی ده چم پارسایی ده کهم

که دابم نه گهر پادشایی ده کهم

نهم نامه یه دا نه وه مان بو دیاری ده کات که شاعیر نه گهن جام و باده و ناو که هه ریه که نه مانه بو ساقی ناماده ده کرین، به لام مه بهستی شاعیر نه گهن نهو ساقییه که باده مهستانی روح و هوشی سؤفی و دهرویشان دهینوشن، دیاره شیوازی نامه نووسین نه شاعیریکه وه بو شاعیریکی دی نه رووی فؤرم و شیوازه وه ده گۆریت، شاعیری وا هه یه ساقی یان مهی یان باده یان کاسه نه ناو شیعره کانیدا زور واتاکه ی روونه، به لام شاعیری وا هه یه هه تا کۆتایی شیعره که واتاکه ی به ته واوه تی ناشکرا نییه.

نه ریساله ی عیشتی دکتور سؤران سنه یی نه (مهوله وی ناسی) دا نه لاپه ره ۱۳۴۷ ده نیت: ((گه ردونیش ههروه کو جاری جارن وایه نه سورانه وه ی

خۇيدايە ئەي ساقى سۈرى بىدەرەۋە ئە كۆۋرەكەدا بە گەراندنى پىئالەيەك
 ۋەژەنگارى دل بە زاخاۋى مەي عىرقانى پاك بىكەرەۋە).
 نامەيەكى تىرى ئەدەبى گەلان ئەۋ نامەيەي نازم حىكمەتە كە نامەكانى
 ھەموويان بەشېۋەيەكى ھاۋچەرخىانە نووسراون كە ژمارەيان لەۋ كىتەبەدا
 كەئىمە بەرچاومان كەۋتوون و خويندومانەتەۋە دەگاتە (۱۳) نامە، ديارە
 نامەكان باس ئە واقىيى يان ئەۋىنىكى راستەقىنە دەكەن بەرانبەر بەۋ
 كەسانەي كە خاۋەن دەسلەتن و زولم و زۇردارى بەرانبەر بە مروفقەكانى ژىر
 دەستە دەكەن، ئەۋ نامانەش ئە عەرەبىيەۋە نووسەرى كورد (ئەژادى عەزىز
 سورمى) ۋەرىگىراون بۇ سەر زمانى كوردى، سەرەتاي ئەم نامەيەش ئەم
 ھەۋالەي پىۋە بوو كە ئە رۇژنامەيەك دەرھىنرابوو، بە بروسكە نىردرابوو
 (ھىزەكانى ئىتائىيا چاۋەرنى باران ۋەشان و ھاتنى بەھار دەكەن تا
 چالاكىيەكانىيان ئە حەبەشەۋە دەست پىبىكەن) ديارە ۋەرىگىرانى ھەر
 بابەتتىك ئە زمانە ئەسلەيەكەي خۇي جىاۋازە، ئەم نامەيە زمانە
 ئەسلىيەكەي توركىيەۋە دواتر ۋەرىگىردراۋە بۇ عەرەبى و پاشان بۇ زمانى
 كوردى، بەراي ئىمە ھىچ زمانىك ۋەك ئەۋ زمانە نىيە كە يەكە مجار دەقەكەي
 پى دەنووسرىت، ئەمەش ئەۋدەمان بۇ ديارى دەكات ئەۋ نووسەرە يان ئەۋ
 شاعىرەي ئاگاي ئە بوارەكانى قەرھەنگ و كلتورى خۇي نەبىت، ئەۋ نووسەرە
 بە دىۋى دووم ئەناۋ ئەتەۋەكەيدا ھەول و چالاكىيەكانى دەرەكەۋىت
 ھەرەھا شىۋازى نامە نووسىن ئەگەن ئىش و نازارى مىللەتەكەيدا دەبىت
 ھەلقولابىت ۋاتە مروفقە دەبىت ئە خۇيەۋە دەست پىبىكات، زمانى خۇي پوخت
 بىكات، نووسىنى خۇي پاك بىكاتەۋە ئە زمانى ئەم و ئەۋ بايەخ بە زارەكانى
 خۇي بدات ئىنجا ھەۋلى بەردەۋامى بۇ جىھانى دەرەۋە چىر بىكاتەۋە.

لە لا پەرە ٤٢ى دەقى نامەكەى نازم حىكەت بەم شىۋەىە ھاتوۋەو
دەفەر مۆىت:

نامەى دەىەم

كارىكى چەند سەىرە تارانتابابۇ
بۇنەۋەى لە ۋلاتى خۇمان بمانكوژن
چاۋەپى ھاتنى بەھارى خاكمان دەكەن.
كارىكى چەند سەىرە تارانتابابۇ
نەگەر نەسان

باران لە نەفەر يقاۋە نەبارى و
بارانى رەنگ و بۇن
كىشانى خاكى شىدار و بەرۋەرۋژمان نەدا
چون ژنىكى گالىاي توج نارايشت
لە بەر رۇژى كىشمانى خۇى دەدات...
لەۋانەىە لەگەل مەرگدا

بەرۋىۋى بە لەزە تمان بۇ بىنى
ۋەك مەمكى بە لەزەتى تۆ...

كارىكى چەند سەىرە تارانتابابۇ!
مەرگ لە دەرگاي ئىمە دىتە ژۋورى
گۈنىكى بەھارىشى

لە شەبەقى بۇندارى داۋە^(١)

^(١) نازم حىكەت، چەند نامەىەك بۇ تارانتابابۇ، و/ نەژاد عەزىز سورمى، چاپى يەكەم، چاپخانەى لە لزەمان، بەغداد ١٩٩٠، ٤٤٤.

هەرچەندە بەشیوازیکى زور جوان نوسراوه، چونکه ئەم نامەییە باسی
 نازاری گەلیك دەکات، که چۆن چاوه‌پوانى بەهار دەکەن، دەشت و دەرو چیا و
 دۆل شین بیټ بە بارانى بەهار ئەوانیش ئەو گەلە ئە ژیر لاشاوی ئەو ژیر
 دەستەییە دەریچى و بو خوی بونی گول و خاک و تاشه بەرد و چه‌م و دۆلى
 خوی بکات دوور ئە ژیر دەستەیی.

Sonnet 18⁽¹⁾

Shall I compare thee to a summer's day?
 Thou art more lovely and more temperate:
 Rough winds do shake the darling buds of May,
 and summer's lease hath all too short a date:
 Sometime too hot the sun doth burn,
 and often his fair complexion is dimmed;
 When to the sessions of sweet silent thought
 Thy soul has fled, that most excellent
 blossom which was born to adorn the
 world, so shall it die, and then
 that fair flower which will be
 the more precious in our eyes,
 because it is dead, shall live again,
 when we shall rise, to give
 life to thee.

14thee .Thee

⁽¹⁾shakes peares sommets. Martin Seymour-smith – 1963 p(49)

واتای نامه که نه توانم بهراورد بکهم به روژیکى هاوین که وینهت زور شیرینه و نهرم و نیان له هه ئسوکهوت وهك ره شه بایه کیت بۆ له رینه وهی گوئه کانی مانگی مهی، که هاوین داوات لیده کات، روژه کانی بۆ کورت بکه یته وه هه ندیچار له گهرمیدا چاوه کانی ناسمان دهگه شیتته وه، زور جاریش روخساری زیپرینت بهروونی نابینری، هه موو جوانییه کان زوربه ی جار له جوانیدا به ره و نه مان ده پون له خووه یا به گورانی وه رزه کان هیچ ناگورین، به لام هاوینی نه مری خو هه ئناوه ری نه و جوانییه ی که تو هه ته مهرگ ناتوانیته بیشاریته وه، کاتی له ناو دیره نه مره کاندای گه و ره ده بیته، هه تا مروقه هه بیته چا و توانای بینینی بمینی نه و جوانییه ش هه ر نه مینی. نه مهش ژیانته پیده به خشیته .

له روژانی گهرمی هاویندا عیشق زیاتر کلپه ده سینى، به لام هه موو نه و وینه نه له جوانی و کارامه یی هیژ و نه ندامت، به هه ئسوکهوت، وهك شنه بای هاوین گوئه جوانه کان وهك مانگی مهی داواکارن که هه موو روژه کان ئوت ببه نه وه نامه ی وها بۆ نه و سه رده مه، که به نه ده بیکی واقیع ناخاقتن له گه لا سروشت و ئاویته بوونی له گه لا نه و هه موو جو ره ئاواز و گورانی و نه و هه موو به های ژیان له نامه که دا هه رچه نده که میک ناموی پیه دیاره، به لام نامه نووسه که هه رگیز ره شبینی و سه رلیشیواوی به دی ناکریت، هه میشه مروقه خه و به نازادی سه رتاسه ری ده بینیت.

نامه‌ی ئاسایی و نامه‌ی شجره‌ی

نامه‌ی ئاسایی له‌ناو هه‌موو گه‌ل و میله‌ت و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا به‌پیی
شهره‌نگ و نه‌ده‌ب، نه‌و میله‌تانه، به‌کچار زۆرن، به‌لام شیوازی نووسین
له‌ناو هه‌ریه‌ک نه‌و میله‌تانه‌دا جیاوازی هه‌یه، نامه‌ی نووسین له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی
نیمه‌دا دیاره‌ی نامه‌ی ئاسایی، له‌ نامه‌ی منداییکی ته‌مه‌ن (۱۲) سالان تا
نامه‌یه‌کی ماسته‌رو دکتۆرا، به‌یه‌کچار ناو‌نیشانی جیاواز به‌دی ده‌کریت دیاره
نه‌و نامه‌یه‌ی که‌منداڵ، یان که‌سیکی ساده‌ ده‌ینوو سی‌ت جیاوازه‌ له‌گه‌ڵ نه‌و
نامه‌یه‌ی که‌ مامۆستایه‌کی زانکۆ بو‌ خویندکاره‌که‌ی دیاری ده‌کات. نامه‌ی نه‌و
قوتابیه‌ی که‌ بو‌ براده‌ره‌ قوتابیه‌که‌ی نووسیوه، که‌ به‌م شیوه‌یه‌ی لای
خواره‌وه‌ دست‌ پینده‌کات و له‌ نامه‌که‌دا ده‌ئی:

(بۇ بىرلىك بەرپىز و زۇر خۇشەويستىم كاكە رېياز گيان، بە بۇنەي دەرىچوونت
 ئە پۇلى شەشەمى سەرەتايىيەو بە پۇلى حەوتەمى بىنەرەتى، بەوپەرى
 خۇشى و شادىيەو بەستى خۇم دەردەبىر بەرامبەر بە دەرىچوونت ئە
 قۇناغىكى سادەو بە قۇناغىكى تر، كە قوناعى نۇيت ئەرك
 وماندووبوونىكى زياترى دەنۇيت، هيوادارم ئە سالانى داھاتوودا زياتر كۇشى
 بىكەيت، زياتر ئەركەكانت بە ئە نجام بگەيەنيت، ئە كۇتايدا هيوام وايە
 دايەو بابە گيان ئەگەل گشت ئەندامانى خانەوادەكەتان هەروا دل و
 دەروونتان خۇش بىتت... بە هيوايەكى دى، تا نامەيەكى تر هەرسەركەوتوو
 بىتت... ئەگەل رېز و وەفام بۇت.

برادەرت /

دىارە ئەم نامەيە لەپووى پووخسار و ناوەرۇكەو بە زۇر سادە و ساكارە،
 بەلام بۇ ئەو تەمەنە نىخ و بەھايەكى تايىبەتى خۇي ھەيە، ديارە ھەموو
 شتىك ئە ئاسانەو بە گران و واتا و ماناي قول دەست پى دەكات، ئەم
 نامەيە دەچىتە خانەي نامە نووسىنى دلخۇشىيەو، چونكە ئە ھەموو ئەدەبى
 گەلاندائەم جۇرە نامانە بەدى دەكرىت، ھەروەھا ئەم نامانە بەشپووى
 پەخشانى دەنووسرىن واتە بەبى كىش و سەروا، بەلام نامەي شىعەرى ھەموو
 كەسك ناتوانىت نامەي شىعەرى بنووسىت، چونكە شاعىر ئەو نامە شىعەرىانە
 دادەنيت، ئەك مرقىكى ئاسايى، وە نامەي شىعەرى ئەسەر كىش و سەروا
 دەنووسرىت.

وہەموو شاعىرىكش نامەي شىعەرى نىيە، ھەندى شاعىر ھەن، كە شىعەرى
 دەنووسن بەشپووى شىعەرى زۇر ئەرك و ماندووبوونىكى زۇريان كىشاوە يان

دەكىشن، نامەى شىعەرى، ئەو نامانەش ھەرىكەيان بۇ واقتا و مەبەستى تايىبەتى يان جۇراو جۇر دەنووسرىن. ھەروھا نامەى (تەقلىدى) ئەوانىش ناونىشانى زۇريان جۇراو جۇريان ھەيە، بەراى ئىمە دەتوانىن بلىين، نامەى (تەقلىدى) لەناو گەلاندا زۇرەي ناونىشانەكانيان لەيەك دەچن. نامەيەكى ژن ھىنان لە ئەدەبى خۇماندا كە ئەدەبى كوردى يان لەناو نەتەوہى خۇماندا كەبەم شىوہيە يەدەنووسرىت: (دخوش دەبەم بە ھاتنتان بۇ شەكراو خواردئەوہى زاناي كورم، كە لە ھۆلى كالى يە كاترمير (۳) ى پاش نيورۇ بۇيە ماہى خۇشعائىمە بە ھاتنتان بۇ ئەم بۇنەيە / دووبارە زۇر دخوش دەبەن بە ھاتنتان... لەگەل ھىواى خۇشى و كامەرانى بۇ ئىوہى ئازيز.

لە كتیبى (رسائل التى لىس قصه ادبیه) تالیف صابر یوسف، ناونىشانى نامەى جۇراو جۇرى نووسیوہ دەئیت: كە بەم ناونىشانە:

(اعتقاد، اعتزاز، لوعه حب، نعم، تانیس، ندم، تشجیع، سلامه، رجاء، تھنئە، بشرى، عسیر، حنین، قلق، عقوف، ھدايە، شوق، فشل، معاقبە، تقصیر، لوم، فراق، قطیعة، أسف، خلق، ذكری، شفاعة، صورة، ھدایة، شیفاء، اعجاب، عید، نجاح، ترقیة، فوز، تفوق، زواج، زفاف، حج، عام جدید، مولود، نجاة، انتصار، عیدالھجرة، تهنئة بالعيد، عید میلاد، شكر وتهنئة، نماذج برقیات فی التھانی، دعوه، دعوة حضور حفل لقاء، برقیات فی التھانی بالذواج..... الخ)^(۱)

^(۱) صابریوسف، الرسائل التى لىس لها قصة أدبية، الطبعة الرابعة، القاهرة، ۱۹۵۲، ص ۷-۱۲.

نه مهش نمونهی نامه یه کی ناساییه له نه ده بی عه ره بیدا به ناو نیشانی:
 دعوه لحضور الحفل، (یسرنی أن تتفضلوا بأجابة دعوتي لحضور...
 وقد كان يؤدي أن أقدم لكم هذه الدعوة بيدي، لاحظي برؤيتكم وأسعد
 بلقائكم، ولكن كثرة المشاغل في هذه المناسبة، حرمتني من ذلك.
 قد شجعتني معرفتي عنكم من كرم النفس وسماحة الخلق، على أن أكتفي
 بأرسال هذه الدعوة اليكم وأني لكبير الرجاء أن تحور القبول وأن تتفضلوا
 بالحضور يتم بوجودكم سعادتني و يكمل سروري جعل اللذة كل حياتكم أفرحا و
 جعلها بالسعادة والصفاء.....

ههندی جار نامه نووسین نه گهر چی ناسایی - ش بیټ، به لام نه نامانه
 زور جار نامه نووسه که کۆتای نامه که به شیعر ده هیئیته وه، وه که نه نامه یه ی
 مهولانا خالد که بویه کی له گه وره پیاوانی نووسیوه له وه لامی نامه ی نه ودا
 له کتیبی یادی مهردان، بهرگی یه که م، مهولانا خالید نه قشبه ندی که مه لا
 عه بدولکه ریمی موده رس دایناوه، له لا په ره (۱۵۱-۱۵۲) ده ئیت:

(بسمه سبحانه)

أمیدگاهها، داعیان پناها، دراین وقت ادهم خامه، مشکین ختامه را در
 عرصه نامه، رافت علامه، سرگرم میادین تبایان دم سردی و بی وفايي این
 فروی نیشان فرموده بودند، رسید سوادش سرمه، دیده، فواد و بیاضش
 صیقل اینده مراد گرید. قبله گاهها! یحقوق تملك ذره پروری، و یظل ظلیل
 سیاه گستری أن گوهد درج شاهوری، وأن اختر بخشنده، برج مهتری قسم، که
 تمام مضمون این مقال شامل حال أن کمترین خالص البال است،

تا دامن کفن نکشتم زیر پای خاک

باور مکن که دست ز دامن بدارمت

و طوطی لسان بشکر شکنی این دو بیت (کمال) حلو المزاج است:

جاننا من ار بعرش رسانم سریر فضل
 مملوک آن جنابم و مسکین آن در
 گر برکنم دل از تو و برادرم از تومهر
 ان مهر برکه بندم و ان دل کجا برم
 و عذر خواهی زمان ماضی، بی ادبی و زبان درازی بوود.
 زان سنان گناه ما است نباشد زبان عزر
 ز نجا که لطف تست تو خود عزر ما میخواه
 و بعد از این ان شاء الله بنوشتن عریضها خواهم
 برداخت، و کرام الکاتبین را از سریر خامه به تنگای حیرت خواهم
 انداخت... والسلام. (خالد)^(۱)

نامه دهقی نه و نامه یه بوو که (مهولانا خالید) نه مر بو گه وره پیواویکی
 سه رده می خوی نووسیوه، که ژماره ی نه و نامانه به فارسی نووسیوه ده گاته
 (۱۹۴) سه ده نه وود و چوار نامه که هه موو نامه کانی به شیوازیکی جوان و
 به ره وانبیزیکی زور جوان، به وشه و رسته ی پاراو دوور له ته نگه ژه و نزیک
 له تیگه یشتنه، زور به ی نامه کان هه رچه نده نامه ی (ته قلیدی) یان نامه ی
 ناساین، به لام زور به ناخافتنیکی شیرین مده سته کانی ده ربیره وه به
 ناکاریکی به رز و پوخت چ نووسین چ به ده ربرنینی ههستی پیروزی نه و
 نامانه ی له گوئزاری کورده واریدا رازینراونه ته وه. مهولانا ته نها نامه ی به
 فارسی نه نووسیوه، به لکو نامه ی ناسایی زوری به زمانی عه ره بی نووسیوه،

(۱) مهلا عه بدولکه ریمی موده رس، یادی مهردان، به رگی یه که م، چاپخانه ی کوری زانیار کورد،
 چاپی یه که م، بغداد، ۱۹۷۹، ل ۱۵۱-۱۵۲.

دياره نامه نووسين به هدر زمانيك بنووسريت، دهبيت شيوازي نامه نووسيني به نووسين تيندا بيت كه جياي بكاتوه نه زمانه گشتيه كه، كه خه لكي وتوويزي پينده گهن، نهو نامانه ي كه مهولانا خاليد به عه ره بي نووسيوه، ژماره يان (٩١) نهوود و يه كه نامه يه كه به زماني عه ره بي به ره وانبيزي پاراو به عه ره بييه كي پوخت، وهك عه ره بي زانيكي چاك نهو نامانه ي نووسيوه. نامه يه كي تري مهولانا خاليد كه به زماني عه ره بي نووسيوه تي نامه ي نهوود و يه كه، كه وهلامى نامه ي مهلا محمهد نه مين به غدايه نووسيوه كه بهم شيويه نووسيوه تي:

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الحمد لله وكفى، وسلام على عباده الذين اصطفى من العبد المسكين والفقير المستكين خالد الى خلق و سيده محمده الامين، الفاضل المحقق المتين والكافل المدقق الرزين. السلام الاغلى من الدر الثمين، والتحية التى تضحك في رياض الصدق واليقين، على الحصوم والعنبر والياسمين. اما بعد، فقد شرفتنا رقتكم السامية القدر المحتوية على العتاب على قلة ادبي و نسيان التفتيش عن كتاب (الادب الفرد).

وتحصيله لذلك الاديب المفرد القائم مقام الجمع، واني ماتليت امركم بالطاعة والسمع، كلا اني ما نسيت ميعاد ذلك الخل الوفي الشقيق، كيف واني احسن الى هاتيك الربوع حنيني الى جزوى والعقيق بل قد يجرى على لساني في خلال المقال من غير احتفال.

من قرط بلبال الببال هذان البيتان!

الا هل الى اكتشاف زوراء عمران

معاهدها قبل المات مصاد

بلاد سکنها وکنا بحقها

اذ الناس، ناس والبلاد بلاد

لکن مهام طلبی الکتاب المذكور ما صارت بهدف النجاح مقرونه، وما وجدت له اثرًا عند أحد ولا مور بأوقاتھا مرهونة وان شاء الله الکریم الوهاب وجدت ذلك الکتاب، لا أتسهل فیہ ولو بالاستکتاب، والسلام علیکم فی البدء والختام.

(حاشیة) الجدمکن فی أمور الدین، والسعی علی قدر المقذور فی اتباع السنة وقضاء حوائج المسلمین، والسلام ختام.

نامه نووسین له نه ده بی کوریدا به تاییه تی له لای شاعیران و ریازی نه قشبه ندی، ریازی قادری، نامه نووسین دوریکی بالای هه بووه چ به نامه ی ناسایی چ نامه ی په خسانی، یان نامه ی شیعی. هه رچه ند مه ولانا خالید زور بایه خی به دین و دینداری داوه، به لام له نووسینی کتیب و شه رحی ناوداران و دانی نیجازه ی مه لایه تی به فه قبیانی کوردستان، له هه مان کاتدا دهستیکی بالای هه بووه له دانانی شیعر چ به عه ره بی چ به فارسی چ به کوردی نه مه ش زانایی نه و بلیمه ته مان بو رون ده کاته وه، نه م نامه یه، که نوسراوه له دیوانه که یداو نامه یه ی بو مه لا فه تاحی کاگردنه ی و مه لا عه زیزی جوانرویی نووسیوه، به م شیوه یه ده فه رموویت:

یا فه رد نه عه ظه م یا فه رد نه عه ظه م!

یا حه بیی قه ییوم.. یا فه رد نه عه ظه م!

یا شنه ونده ی نانه ی صوبح ده م!

نه پای به ندی بان به ندینخانه ی غه م!

یا فه رازنده ی چه رخ موعه لله ق!

یا نیگاردنه ی تو تاق نه زره ق!

يا بانى بونيان قوصور و ئەيوان!
 رىقھەت بەخش تەخت ھەقت پايەي كەيوان!
 بى زاد ئەمىر، بى خوابو بى خۇرا!
 نەعەرز، نەجىسم، نەرۇح، نەجەوھەر!
 بىنايى بى دىدەي، شەوانەي بى گۆش!
 جە ئەسرار عەيب واقىف و خامۇش!
 بى ھەمتا و بى مېسل بى شەرىك، بى باك!
 جەعەيب مويەپرا، جە ئارائش پاك
 نەقشبەندى ئەوح صفەيى ھەستى
 نەشئە بەخش جام بادەي سەرەستى...^(۱)

ديارە نامەكە دوور و دريژتر نزيكەي (۸۰) ديپرە، ديارە ئەم نامەيە
 دريژترين نامەيە، كە تا ئىستابەر چاومان كەوتبى، ئەمەندە (مەولانا)
 ئەم دوو مەلەيەي خۇشويستوو، ھەردەم ئە دل و دەروونى مەولانادا وەك
 نەستىرەي بەرە بەيان ھەردەم ئە دل و دەروونى مەولانادا بەرۇشنى
 پىرشنگيان بۇ رىيازى نەقشبەندى بە ئاسويى ھاويشتوو، وە فەرھەنگ و
 ئەدەبىياتى ھەورامانىش، چونكە تىكەلى فەرھەنگى بىگانە نەبوو ھەتا
 ئىستاش بەرگرى ئە مانەوې خۇي دەكات، دەمانەوې ئەو ھەروون بکەينەو
 بۇچى شاعىرانى ھەورامان زۇرەي نامەكانيان بەشيعر نووسيو؟ ديارە ئەو
 كولتووور ئەوئەندە شىرينە، ئەوئەندە پووختە، وشەي شىرينى ئە خودى خۇي
 وەرگرتوو، پەناي بۇ ھونەر و ئەدەبى بىگانە نەبردوو. وە ئەو وشەو رستەو

^(۱) ھەمان سەرچاوى پىشوو، لا (۱۲۶)

بەيتە شىعرانەى كەلە ناوچەكەدا ڧەراھەم ھاتوون، مایەى شانازى بوونى
ئەم دىيالىكتەيان بۇ دەسەلىنى.

لە گۇڧقارى رامانى ژمارە (۸۸) لە لا پەرە (۱۹۲) نامەيەكى ناسايى
مامۇستا جەمىل رۇژيەيانى بلاوكراوۋتەوۋە كە لە بەغداد بەم شىۋەيە
نووسىۋيەتى:

(خۇشەويستەكەم برا دوورە ولاتەكەم، كاكە جەمال ئەبەز،
سلاو رېز....)

بەھىوام كامەران بيت. د. مارڧ بۇى نووسىبووم كە د. جەمال ئەبەز زۇر ماندوو
بوو، زۇر پىر بوو. ديارە ھى ئەوۋەيە كەزىاتر لە ڧادە خزمەت دەكات.
كاكە جەمال ژيان خۇى ھەناسەيەكى ئەمانتە و دى و دەروا، ھەركات چاك
بوو ئەوا ژۇر گل ناسايشە. ئەوۋەندە خزمەتت ھەيە، تا گەردوون ماوۋە ناوت بە
بەرزى بىنئيتەوۋە، لەم دوا ژيانەدا كەم خۇت ماندوو بكة.

ئەم وورده كىتباتەت بۇ دەنېرەم لە ھەريەكە نوسخەينك وابدانم دەتوانى
سووديان لى وەرېگرى ھەرچەندە چاپەكان خراپن. ئەگەر گەرما، پىرى، چاوكزى،
بى كارەبايى، تۇزىك مۇلەت بەدات، خەرىكم كىتېبى (دەرويشى) يەكە پاكنووس
دەكەمەوۋە ئەوۋەيان چاپى لەسەر تۇيە.

دكتور ڧرېاد ڧازل چاپى (شەرفنامە) ى گرتۇتە ئەستۇ، بەلام ناردوويە بۇ
سوريە لەوى رېنى نادەن خەرىتەى كوردستانى لەگەل بى و زۇرى تىرىش، لەبەرئەوۋەى
بۇم نووسىۋە، نارازىم، (خانمى...) لە ئەلمانىايە بەھىوام بەخزمەتت
نەگەيشتېبى. ئەو ھاتوۋە بۇ سەر شايى برازاي) ^(۱)

ئىتېر بۇيت بۇ براى دىئسۇت
جەمىل رۇژبەيانى ۱۹۹۱/۵/۱

(۱) گۇڧقارى رامان ژمارە (۸۸) دوونامە، نامادەكردنى گۇڧقارى رامان، جەمىل رۇژبەيانى،
بەغداد، سالى(۲۰۰۴)ن، ھەولنېر، ۱۹۲ل.

ھەرچەند ئەم نامەيە، كە گۇقۇقارى رامان بلاوى كىردۇتەوۋە بەلام ئەم نامەيە ۋەك وتووۋىز ئە نيوان د. جەمال ئەبەز و مامۇستاي پايە بەرز جەمىل رۇژ بەيانىيە، بەلام ناوەرپۇكى نامەكە شىۋازىكى ئەدەبى بەرزى ئە نامىز گرتوۋە، ھەرچەندە نامەكە ئاسايە، بەلام ئەم جۇرە نامانە خانە بەندى دىرۇك لاپەرەى خۇى بۇ نامادە كىردوۋە، ديسان نامەكە ئەۋەمان بۇ رون دەكاتەوۋە، كەچۇن داگىركەرانى كوردستان، چاويان بەرايى نادات ئەخشەى كوردستان بىيىن، بۇيە ھاۋارى مامۇستا جەمىل ئەۋەيە كە كىتئى (دەروئىش) كە دووبارە پاك نووسى كىردوۋە بۇ چاپ بەلام رازى نىيە، بەبى خەرىتەى ۋلات ئە سوورىيە ئە چاپ بىرئىت، بۇيە ھاناي بۇ د. جەمال ئەبەزى بىردوۋە، بۇ ئەۋەى ئەركى ئە چاپ دانى كىتئىيەكە بگىرئىتە ئەستۇ، ديارە ئە ۋلاتى ئىمە داگىركەران ئەيانئىشتوۋە ۋلاتمان ئاۋەدان بىتتەوۋە، بۇيە تا ئىستاش كىتئىي ئىمە بەتەۋاۋى بەچاپ ناگەيەنرئىت، يان ئەبوۋنى دارايى نووسەر، يان ئەبوۋنى كارەبا و گەرما و سەرما و سۇلە رىگە بەنووسەرمان نادات، خۇ ئەگەر كىتئىيىكىش چاپ بگىرئىت (۲۰-۳۰) كىتئىب دەدرئىت بەخاۋەنەكەى و ئەۋى دى بۇ چاپخانە و حكومت دەبى. نامەيەكى ھونەرمانەندى شىۋەكار قەرەنى جەمىل بۇ.ع.ع. يوسف، دەئىت:

برام عەباس

ھەموو شتىك كۇتايى دىت، ھەتا ئىنسانىش ھەموۋى دەبى بەزەمەن، بە بىرەۋەرى، زەمەن و بىرەۋەرىش كۇتايى دىت! ... ماۋەيەكى گەلى زۇر بوو، جەزم دەكرد نامەيەكى تۇم ۋەدەست بگات، ياخود نامەيەكى من بە دەستت بگات، بەلام ناۋىنشانى تۇم بە تەۋاۋى بە ھىچ جۇرئىك ئەدەزانى، ئەۋجا زۇر سوپاست دەكەم، كە ئەۋ نامەۋ كارئەت بۇم رەۋانە كىرد.

كاكه با شتيك بيمنى له نيوان من و تو....

زور حەز دەكەم بەردەوام نامەكاريمان هەبى، بزەنم چ دەكەى، دوا بەرەهەمەكانت چين، ناخو وەكو پيشوو بەهيز و پرن. يا دواكەوتى، هيج له بەرەت نازانم. زور پرسیار و ئەو لاو ئەولام كرد تا بزەنم له چى داى... بەلام هەر هيج ئەما برادەرانى تر وەك نازاد جەلال و قاسم و ئەوانى ترى دەرەو، بەردەوام هەوائيان دەزانم، ئەوەشم له بىر نەچوو، عەباس، كە داواى چەند كتيبيكى نينگليزيت كردبوو، هەر وەها لەكار تەكەت حەزت له هونەرى (صدفە) دەكرد، من زور حەز دەكەم چەند كتيبيك پەوانە بكەم، بەلام بە ئەزموونى نازانم، دەگات يانا، ئەمجارە هەر يەكێك بێتەو هەولبەر چەند شتيكت بۆرەوان دەكەم.

برا له ماوەيەكى گەليک دوورە كە دابراوين، نينجا ئەو ماوەدا زور جۆرە زەمەنى تايبەتيم بەسەردا هات، زور قوناغى غەريبيم ديت، بەنامەيەك و دووسى هەر ناگوتى، بەلام دەتوانم بليم له بارى هونەريەو زۆرم كردوو، بەبارى هينتر تابلوى جۆرا و جۆرم هەيە. لەزەيت و حېر و مەوداى تىكە لاو بە شيوەيەكى خۆم، لە هەمووى پشتم بە ريكەوت (صدفە) بەستوو، بەلام بەماناى (ارتجال) نيتز جاليكى سۆفيانە، كە نيستا له بىرو باوەرى هونەرييم، ئەو پىگامە، جگە ئەو دەش خەريكى شت نووسينم، بەلام تا نيستا سەر نەكەوتووم و لەبارى پيشانگا هيج ئەمەنيكم نيبە بتوانم پيشانگايەكى تايبەتى خۆم (ئەودى خۆم دەمەوى) بكەمەو، چونكە تا نيستا نەبوومە خاوەن پارەيەكى وا كە بتوانم كرىي گەلەرى و چاپى

كەتەنۆك بەدەم، ئەوجا بابزانم چاوەرێ دەكەم، تاوەكو دەرگاكەم ئی
دەكریتەو، ئە خۆبەو.....

ئە كۆتايدا برام چاوەروانی نامەت دەبم، چاوەرێی نامەم بە، ساڵوم بۆ
هەموو برادەرانى ئە پەنى^(١)

برات

قەرەنى جەمیل

١٩٨٢/٣/٤

Firenze

Karkni jamil

Via borgo pinti n 10

Firenze Italian.

دیارە، نامە نووسین ئە نیوان هونەرەنداندا پۆلێکی سەرەکی دەبینی،
چونکە هونەرەمەند، هەست ناسکە، چ بەرامبەر بە ئەوکارە، کە ئە ژيانى
هونەریدا دەیکات، چ بەرامبەر بە دۆست و برادەرەکانی، نامە نووسین کاریکی
زۆر سانا نییە بیری قوڵ و دەروونی خاویز هەست راگری بەرامبەری هەرۆهە
ئە نیوان دوو برادەر یان دوو خوشەویست هەرۆا نایەتە بەرەم، بە ئکو
خۆفیدایی و دل پاکى بەرامبەر بە نامەکاری هەول و کوششیکى زۆری دەوینت.
ئەم نامەیه کە قەرەنى نووسیویەتی هەندى هەئەى ریزمانى تێدايه، وه
هەرۆهە لایەنى دەقەرى یان ناوچەیی زیاتر ئە دەقی نامەكەدا بەدى
دەكریت، بە ئەم شێوازی هونەری نامەكە کاریکی سەرکەوتوانى تێدا بەدى

^(١) گۆقاری پامان ژمارە (٦٠) بەناوێشانى (دوونامەى دوو هونەرەمەندى شیوەکار، قەرەنى

جەمیل بۆ ع. یوسف، هەولێر، مانگی حوزەیران، ٢٠٠١، ل. ٣٠٢.

دەكرىت، ھەستى ھونەرى نامەكە كەمىك رەشپىنى تىدا بەدى دەكرىت ھونەرمەند ھەركارىك بكات نایا ئەو ھونەرمەندە ستانپىزىبى يان چىرۆك نووس، يان شىۋەكار، يا نىگار كىش، يان بەواتايەكى دى ھەموو بەشەكانى ھونەر، دەبى ھونەرمەند گەشپىنى بدات، بەباتەكەى بەتايەتى ئەو ھونەرمەندانەى كە دل و دەروونيان ئاۋىزانى نەتەوھىي بوو. بۇيە پاراستنى بىرو باوەر لەلای ھونەرمەند زياتر خۇراگرى پىنو بەدى دەكرىت. ھەروھە ئە نامەكەدا ئەوھى دەرخستووھ كە توانای ئەوھى نىيە، كە گەلەرىيەك بگرى بەكرى ديارە ھونەرمەند ئەگەر بىەوئىت بەرھەمى ھەبىت دەتوانى لەسەر تاشەبەردىك تابلۇيەكى رەنگىن دروست بكات، كە نامازە ئەو بىر و بۇچوونانەى خۇى بكات. بىگومان ھونەرى نامە نووسىنى ئاسايى وەك چون شاعىرىك بىەوئىت ھونراوئەكە دابنى، بىر ئە كەرسەكانى ئەو ھونراوئەكە دەكاتەوھ، يان ھەندى جار بەشىۋەى ھەپەمەكى ھونراوئەكە دەنووسى، ديارە بىرى قول و توانای فرھىي بۇ ھەموو بابەتىك زۆر پىئويستە ئەك بىرى ئىترجائى وەك نووسەرى نامەكە وتوويەتى، ھەروھە نامەكە ئە پووى خالبەندىيەوھ تەواو رىگاكانى خالبەندى تىايىدا بەدى دەكرىت، ئەمەش لايەنىكى جوانكارى نامە دەردەخات، وە نووسەر فىرى شىۋازى نووسىن دەبى چ بۇ خۇى، چ بۇ بەرامبەرەكەى كە نووسەر مەبەستىيەتى.

نامەى ئاسايى ئە ئەدەبى گەلاندا چۇن نامە ئە ئەدەبى كوردىدا بەدى دەكرىت، ھەر بەو شىۋەپەش نامە نووسىن واتە نامەى (تەقلیدی) يان ئاسايى ئەناو گەلاندا چ بەشىۋەى چىرۆك نووسىن، يان شىعر يان نامەى ئاسايى، ئەناو قەرھەنگ و ئەدەبى ھەموو گەلاندا تۆمار كراون.

له گوڤاری پامانی ژماره (۶۱) سالی (۲۰۰۱) له لاپهړه (۲۰۲-۲۰۱) چه ند نامه یکی له (نیکوس کازانتزاکیس) هوه که سردار محمهد له فارسیه هوه وهری گپړاون، وه نامه کان له شیوهی کورته چیروکدان بویه به باشم زانی له و پینج نامه یه دوو نمونو هیان وهك خویان بنووسمه وه، نامه ی یه که م که ده نیت:.

(هاوریم له و ساته دژواره دا، له گه لتام و تیده کوشم تا له برست و توانامدا بی هابیه شی خدی توم، براههت نه وشه وهی که له بهرین پیکه وه بووین، هرگیز له یادم ناچنه وه چ به قه دهر هیمن و که م دوو بوو، به که فو کول و به سوزه وه له جوانی نه و شه وه را دماو له نیو ژاوه ژاوی بیهووده ی هاورنیاندا به نارامی بزه ده هات. دوو مجاریش له مانگی مایسدا له مانی نیوده له نوم دیت، هیشتا چاوانی گه وری سهرنچراکیش و نه جابه تی خاموش و هیمنی له نوم له بیر نه چوته وه. هاورئ نازیزه که م، هه موو په یشه کان له بهرامبر له م پاژه سهرسور هینه ردها بیهووده ن! روخساریکی خوشه ویست دی، دژی ددوی، له گه لماندا گه وری ده بی و له ناکاو به هیوری بی نه وهی ناوړنیک له پشته وه بداته وه، ون ده بی و دیار نامینی. له م رهنج و نازاری هه موو رژی و هه مه جوره پوخته چیه؟ نیمه له کویو دین؟ بؤ کوئی ده چین؟ له و هه موو تارماییه خوشه ویسته له سهر له م گوی زه وییه چ مانا و چه مکیکیان هه یه؟ نه میستا که دلم لیوان نیوه له بیر هوری براههت، هه مووو له م پرسیاره نه به دی و بیهوودانه له ندیشه ی میان په ریشان کردوه. نای خوزگه دهمتوانی هه نوو که ده سته کانت بگوشم، له مه به خوی نؤخرن و سوو کناییه ک ده بوو. هه ردووک ده زانیین، که هیچ وه لایمیک له نارادا نییه، به لایم ده ستانیک هه ن که یه کدی به گهرمی ده گوشن.

ھاوړېم، ھاوړې نازیزه کهم! چ خۇشه (لیره) پوښتین، نه ز له ساته نا
 نارام و قهیرانییبه کاندایا به قوولئ ههستم بیکردوو. گه یشتنه که نارئ نه و
 به رو کۆتایی هینانم بهم تراژیدیا بیهووده و نه گریسه.
 ته نیا نه و دی هوگر به نه شقه و ده توانئ بهرگه بگری^(۱)

هراکلیون ۱۹۲۴/۹/۹

ئای، خوای من، کهنگی ده توانین بیکشه به میسردا بگه پین؟ نه مه هه مان
 نه و رۆژه لاتیه، که نیمه خوشمان دهوئ، سه رزه وییه کی پر له رووناکئ،
 پر له عهتر خۆله میشی نه وه بی نه ژماره کانی رابردوو نه و نه وانهی که
 زه حهت و نازاریان کیشا، نه شق و خۆشه ویستیان کردو ون بوون و نه مان.
 نیل به هیوری هاژهی دی و زه وییه کانی سه رپی ناو دهدا و به پیتیان
 دهکات، هه چیه ک ناوی نه دات، بۆ هه میشه به نه زۆکی و نه فهدت لیکراوی
 ده مینیتیه وه. لتوچکا لیره له زه وییه گرگرتوو ده دیرینه دا که پرا و پر له
 کۆششی بیهووده گئ، گه لی بیرم ده کردی. نه گه ر بیکه قه باینایه، به قوولئ
 له ساته دا ده ژیاين، که به رامبه ر به یه کدی نه شق و خۆشه ویستی
 ده رده پین.

به ر له و دی به مرین لیره دا هه ستا کردن به مه رگ... هه موو ساتیک ده بپینرئ
 و مووچرک به له شی مرۆقدا دینی. به راستی نیمه چین و بۆچی خۆمان
 به شتی بیهووده و ناره زووی پرو پووچه وه خه ریک ده کهین؟ گۆرستانی
 فیرعه ونه گه روه کان، موعجیزه یه کی سه رسوور هینن له گه رم و نه زۆکه کانی

^(۱) گۆفاری راما ن ژماره (۶۱) چهن د نامه یه ک، له (نیکۆس-کازانتزاکیس) ده و، وه رگنیرانی
 له فارسیه وه سه ردار محمه د، هه ولیر، مانگی ته موو، ۲۰۰۱، ل ۲۰۱-۳۰۳.

دهوری نیل موعجیره‌ی سهر سوورهنینن و خودی نیلیش به‌گژوگیا و گیاندار و جووتیاره‌کانییه‌وه. من که هیئده توند ره‌وانه (نه‌ری) و (نا) م خوش دهوی، هه‌نووکه چیژ له هه‌ردوو روخساری میسر ده‌بینم، هه‌م که‌سیک و هه‌م خوئنه‌میشی، مه‌زنترین شت که دیم په‌یکه‌ری (ابولهول) بوو، بیابانیش که دوورتر، له پشت دره‌خته‌کانه‌وه خوئی مات داوه و له بۆسه‌دایه....

ده‌روانه نیل که فراوان، هیور و نازایه تیمساح‌کان به ده‌مه‌سامناکه دا‌چپراوه‌کانیانه‌وه له ناوه‌که‌یدا مه‌له ده‌کن و بالنده‌ی شین یا زهره، چوون که ناری به‌سه‌سه‌ریانه‌وه ده‌فرن کاتی نه‌و بالنده ره‌نگاو ره‌نگانه ده‌بینم، که ناسمان ده‌رازینه‌وه له شادیدا له‌شم موچرکی پیندا دی.

چهند سه‌یرو سه‌رسورهنه‌ره نه‌م دنیا‌یه ده‌ئیی هه‌مووشتیگ له پیناو شادی به‌خشین به‌دیده و نه‌ندیشه‌دا ریخراوه. بی به‌ختی من ده‌ره‌ق به‌بی تویی بۆم بووه به‌خه‌میکی قوول خه‌می نه‌وه‌ی که ناچارم به‌ته‌نیایی له دنیا‌دا بمینم. هیوادارم خوداوه‌ندمان له‌گه‌لدا بی و به‌لوتفی نه‌و بتوانین دووباره به‌سه‌ر نه‌م زه‌ویه‌دا بگه‌رین! چما چهند به‌یانیه‌کی دی ده‌ژین؟ ده‌سا وه‌ره با له‌بری نه‌وه‌ی ژیان به‌په‌ستی و زه‌بوونی به‌سه‌ر به‌رین، لیگه‌ری به‌جۆش و خرۆشی و لیبراویه‌وه بیبه‌ینه‌سه‌ر

لوقسور ۱۹۲۷/۲/۷

مروقی نووسه‌ریان نه‌و که‌سانه‌ی که سیاسین، هه‌رده‌م له‌بیرو نه‌ندیشه‌ی ژیانی دوور ولاتی و نیش و نازاره‌کانی خه‌لکی له یاد و بیره‌وه‌ریه‌کانیدا وه‌ک سووتکی چراوگی سه‌رتوپکه‌ی گوند و گرد و چیا و ته‌پۆلکه‌یه، به‌ده‌م شه‌نهای به‌یانه‌وه ژیه‌مۆی نه‌و چراوگه، مروقی ناسایی گیانی برایه‌تی هیزی

به خته وهری بۆگه لان له ناخياندا وهك نهو چراوگه كلپه دهسینی، له سالانی
 ۱۹۲۴ له بهرلین و قاهره سالی ۱۹۲۷ لهو ساته وهخته وه نهو نامانهی
 نووسیوه، نیستاش و له مهو دواش ناستی نهو نامهیه له وساته وه تا نه مرۆ
 كه به ره وه هه زاردی سییه م ده چین زیاتر نرخه نهو پینج نامهیه به هه یان به
 هیزتر ده بیت، له هه ر سووچیکه نهو جیهانه له هه ر کون و که له به رییه وه
 مرۆقی نازادی خواز و مرۆقی نه ته وه په ره ره دلیان مه یلی سه ره به ستیه بۆ
 گه لانی سته مدیده ی نه م جیهانه، نامه ی ناسایی به ئی راسته له سه ر کیش و
 سه روا پهیره و ناکات، به لام جاری وا هه یه تاکه دیریکه نامه ی ته قلیدی
 جۆش و خرۆشی یه ک داستانی نامه ی شیعیری ددهات. پشت به ستن به هیز و
 توانای گهردوونی له لای مرۆقی راسته قینه هه رده م نارام و هیمنی
 ده نوونینیت. نه م نامهیه ده چینه خانه ی بیرده وه ری مرۆقه وه، چونکه
 بیرده وه ری مرۆقی رۆژانه زامی کۆن و نوی له ناو راژه ی تۆماری دیرۆکیدا به
 جوانی ده نووسینته وه، چونکه نامه نووسین له ده برینی، یان له ناخی هه موو
 مرۆقیکی چوون یه ک نییه، به لکو کارو فرمانی رۆژانه له لای مرۆقی
 به ده سه لات و بی ده سه لات، چوون یه ک نییه هه رده ها له تگه ر سازی یان باری
 تراروو هه رده م به لای مافی مرۆقه وه به شیوازی داد په ره رانه دادی خۆی
 ده کات.

له دیوانی میرزا نهو له قادری پاوهیی له نووسینی موحه مه د ره شید
 نه مینی، نامه یه کی موحه مه د به گی وه کیل بۆ میرزا نه و له قادری پاوهیی له
 لا په ره (۵۳-۵۴) دا ده ئیت.

- ۱- قادر ھەم ياوا قادر ھەم ياوا
نامەى دڭ و وەشى قىبلەكەم ياوا
- ۲- سەرتا وەدەمان وە دىدەم ساوا
وانەم تۆ تۆى دڭ وەھەم شكاوا
- ۳- بلىسەم بەرزى ھەرتا كەياوا
كۆكۆى دووى دەورون وەگەردوون ياوا
- ۴- ساتۆ پەرسا بىت عاجزىت چىشەن؟
دووبارە پەى چىش خاترت رىشەن
- ۵- چىش واچو مىرزا جەنىش دەردم ؟
دوگەل مەخىز و جە ناھى سەردم
- ۶- پا جە نامەى لەيل دەستم پەپھارەن
يا جەكارى تەر زامەن ئەوگەرەن
- ۷- قادر غەير جە لەيل شای شىرىن شىوہ
من كەردەن وە قىس ئىويىاى ئىوہ
- ۸- جە ئەو زىاتر نىبەن خەيالىم
پەى ئەو سەرتا پا سۆتەى زوخالىم
- ۹- خودا مەزانۆ بەجان دەردم
ھا وەختەن شاد بۆ شەمان وە گەردم
- ۱۰- مەعلوم عاجزىم ھەر جەلاى لەيلەن
دەرونم چەندە جەزوخان كەيلەن
- ۱۱- ئاخىر بى ئىساف سزى من تاكەى
تاقەت تاقە بىيەن وەى وەيا ئەم وەى

- ۱۲- نەمەندەن ئارام تاۋ تەوانام
 قادر سىۋاي تۆۋەكى بۇ ھانام
 ۱۳- چىنە زىاتەر مەدەم دەردى سەر
 يا مەرگ يا تاقتە يا ۋەسل دئبەر
 ۱۴- روشن كەرۈ مەيلى جۇي سەرچەمەي لىل
 بىلدار بۇ دىسان فرىشتەي ۋەكىل^(۱)

ۋاتاي شىعرەكە :

- ۱- قادر ۋاگەيشت قادر ۋا گەيشت
 نامەي قىبىلەكەم بە خوشى گەيشت
 ۲- سەرەتا دىدەم پىي شاد بوۋەۋە
 پەرە پەرەي نامەكەم بەزار خونىدەۋە
 ۳- لە خوشى نامە ھاوارم بەرز كردهۋە
 دل ۋ دەروونم پىي شاد بوۋەۋە
 ۴- لە نامەكەتدا پرسيارت لە زويرى من بوو
 دل ۋ دەروونم پىي شاد بوۋەۋە
 ۵- چى بلىم ميرزا لە ھاي دەردم
 دوكلەن بەرز دەبى لە ھاي ساردم
 ۶- لە نەھاتنى نامەي دوستم دەستم پىر دىرگە
 يان لە كاري تر دەروونم پىر دەردە

(۱) ميرزا ئۇلقادىر پاۋىيى (ديۋان) مەھمەد رەشىدى نەمىنى، چاپى يەكەم، سلېمانى، سالى

- ۷- قادر بېجگه له توشای شیرین شیوه
له خوشی نامه وهك قه یسی شیت و لیوه
- ۸- له و زیاتر كهس له خه یالمدان نییه
بؤ نه و بوومه چراوگی نه و زوخانه
- ۹- خوا دهرانی به باری دهر دم
ها وه خته ن شاد بی شه مال وه دهر دم
- ۱۰- دیاره زویریم ههر له لای له یله
دروونم پر بوو له زوخاو لیله
- ۱۱- ناخر بی ویزدان سزای من تاکه
تاقه تم نه ما هه ی مال ویران وه ی
- ۱۲- نه ماوه نارام هیمنی و توانام
بېجگه له قادر کی دی به هانام
- ۱۳- له مه زیاتر مه مکه دهر دی سهر
یا مهرگ یان تاقه ت، یان نامه ی دئبر
- ۱۴- رۆشنی بکه جوگه و جو باری لیله
با نارام بی فریشته ی وه کیله .

نهم نامه یه كه محمهد به گی وه کیله بؤ میرزا نه و لقادری نار دووه،
نامه یه کی زور دوستانه یه له هه مان کاتدا گله یی له میرزا ده کات، كه بؤچی
نامه ی بؤ دهنیر؟ میرزا وه لای نییه، له و زیاتر کی شك ده بات بؤچی به
هانایه وه نایه ت؟ بؤچی درهنگ وه لای نامه کانی بؤ دهنیریته وه هه رچه نده
میرزا نه و لقادر درهنگ وه لای نامه کانی داو ته وه، به لام به دوو یان به سی

دیره شیعر دلی موحەمەد بەگی هیناوەتەو، کە لەوانە شیوازی نامە نووسین
 لە هەموو ئەدەب گەلاندا ئەم جوۆرە گلەیی گازندەییە هەیە. (وەکیل) هۆزیک
 گەرەن لە بەگزا دەکانی (جوانرۆ) وە زۆر شاعیر و هونەرماندیان خوش
 دەوی، هەردەم ناشاریەکی لەگەڵ ئەم توێژە رۆشنبیرە دەکەن، میرزا
 ئەولقادی دۆستایەتی بەهیزی لەگەڵ ئەو مرقانەیی کە لە سەر دەمی ئەو
 ژیاون هەبوو بۆیە بەنامە وەلامی بۆ ناردوون لە هەمان سەرچاوەی پیشوویدا
 دەئیت:

(میرزام نەرسەد چەند بەشیوەن حالت

زام دلە سەختەن یازام بالت) ^(۱)

ئەم دیره شیعرە ی میرزا ئەولقادر بۆ میرزا مەحمودی مستوفی لەوهرزی
 بەھاردا دەچیت بۆراو (شەرەبەق) تەنگ لە دەستی دەر دەچی و بانی زامدار
 دەبیت، میرزا ئەولقادر ئەم دیره شیعرە بەنامە هەوائی پرسیوە و پاشان
 سەردانی ئەم دیره شیعرە بەنامە هەوائی پرسیوە و پاشان سەردانی میرزا
 مەحمود دەکات. دیارە و شەیی میرزا ئەو هەوراماندا بەو کەسانە و تراوە کە
 خویندەوار یان شاعیری بەرز بوون، چونکە جارێ خویندەوێ نامەییەکی زۆر
 کەم بوو، ئەگوندیکەووە بۆ گوندیکی دیکە بۆ رۆشن بوو تەووە لە رۆوی
 مەبەست و واتاو. ئە کتیبی (الرسائل المتبادله بین الكرملی وتیمور):

(سیدی الاستاذ وصلنی اخیرا الجزء السابع من مجلتکم الغراء بعد
 الاجزاء الخمسة، ولم یصلنی السادس فأرجو أن لا تحرمونی من الاستفادة
 منه ولكم الفصل أولاً وأخیر. والسلام والختم) ^(۲)

ئەحمەد تیمور

(۱) میرزا ئەولقادر (دیوان) سەرچاوەی پیشوو ل ۵۶.

(۲) (الرسائل المتبادله بین الكرملی وتیمور، الجمهوریه العراقیه وزاره الاعلام مطبعه الحكومیه
 بغداد، ۱۹۷۴ سلسله ۲۹.

واتای نامه که ماموستای گهوره له دواجار پییم گه‌یشت به‌شی حه‌وتهم له
گۆقاره خۆشه‌وسیتته‌که‌تان، دواى نه‌وه‌ی که پینج به‌شه‌که‌ی ترم پی گه‌یشت
به‌لام به‌شی شه‌شهم پی نه‌گه‌یشتووه، بویه داوام نه‌وه‌یه بی به‌شم مه‌که‌ن
له‌که‌نک وه‌رگرتنی نه‌و به‌شه، له‌گه‌ن ریزم بۆتان له‌یه‌که‌م جار و دواجاردا
له‌گه‌ن ناشتی و خۆشى بۆتان)

هه‌رچه‌نده چهند ناو‌نیشانیکی نامه‌ی ئاسایمان به‌ عه‌ره‌بی نووسیوه،
به‌لام نه‌گه‌ر سه‌یری نه‌ده‌بی جیهان بکه‌ین ده‌بینین جو‌ری نامه‌ نووسین له‌لای
هه‌ر گه‌لیک شیوازی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، به‌تاییه‌تی له‌ نووسینی نامه‌ی
ئاساییدا، هه‌ر له‌ نامه‌ی ئاینییه‌وه‌ بیگه‌ر، تا ده‌گاته‌ نامه‌ی نه‌قینی، نامه
هه‌یه‌ دینییه‌ ئیدی له‌ هه‌ر دینیکه‌وه‌ هاتی، دینی جو‌له‌که‌، یان مه‌سیحی،
یان بوودی، یان زه‌رده‌شتی، یان ئاینی ئیسلام، یا وه‌ک له‌ قورئاندا ئاماژه
به‌نامه‌ی رۆژنامه‌ ده‌دات. یان نامه‌ له‌ (باوکه‌وه‌ بۆ کوپ) یان نامه‌ی (موژده)
له‌ کوپه‌وه‌ بۆ باوک، یان بۆ دایک، یان نامه‌ له‌ براوه‌ بۆ برا یان له‌ خوشکه‌وه‌
بۆ خوشک، یان نامه‌ی ژن هینان، یان نامه‌ی (سائی نوێ) یان له‌ که‌سیکه‌وه‌
بۆ که‌سیکی تر به‌ شیوه‌ی دیپلۆ ماسی، یان نامه‌ی یه‌کگرتن، یان نامه
به‌خشی به‌لکه‌ نامه، یان نامه‌ی ماسته‌ر و دکتۆرا... تاد.

نامه‌یه‌کی دی به‌ زمانی عه‌ره‌بی له‌ باره‌ی پیرۆزبایی بۆ ژنهینان که
ده‌ئی: (في أجمل أيام الحياة وأسعد لحظات العمر أقدم اليكم أرق التهاني،
وأخلص التمنيات، بالسعادة والهناء)^(١)

(له‌ جوانترین رۆژه‌کانی ژياندا، وه‌ خوشترین چرکه‌ له‌ ژياندا جوانترین
چه‌پکه‌ گۆلتان پینشکه‌ش ده‌که‌م، وه‌ ته‌مانا و دلسۆزیتان به‌ خۆشی و

(١) صابر يوسف، انشاء المصريه، مكتبة القاهرة، ١٩٤٦، ص (٥٠-٥٩).

کامهرانی به بی دهر دیسه ر بی) که واته گشت کات له نامه نووسیندا هه رده م
ده بی هیواو ناواتی پاشه رۆژ و خوشی و شادی بنووسی، دوور له ناخوشی و
تهنگ و چه نه مهی ژیان، ته نانهت نه گهر به کیك نازیزیکی له دهست بدات،
نه بی هه ر دلخوشی و دلنه وایی بدریته وه.

نامه ی شیعری له لای شاعیران شیوازی تاییه تی هه یه، که جیای
دهکاته وه له نامه ی ناسایی (تهقلیدی) شاعیر به شیوه ی هونه ری دایده ریزی
و نه گهر له شیعری کلاسیکی بی نه وه به کیش و سه روا ده بییت، نه گهر
به شیوه ی نوی بیت نه وه شیوه ی په خشان، یان په خشانه شیعر ده بییت.
هه رچه نده چه ند نامه یه کی شیعری نامه ی ناساین، به لام و دک پیویست،
نامازه به هه ندی نامه ی شیعری له نه ده بی کوردیدا ده که م، که شاعیرانی
نیمه ش وک نه ته وه ی ناری له سه ر نیشتمانی خویان به جوانی و به وشه ی
پاراو نه و نامه نه یان نووسیوه:

نامه ی (جه فایی) که ناوی شیخ عه بدولای کوری شیخ (حه مه نه مین)
سازانی عه بابهللی-ی پشتی هه لبعه یه. نه م شاعیره نامه یه ک به شیعر بو
براده ریکی ده نووسی که ناوی مه فتوون) ه له نامه که ییدا ده تی:

۱- کوشته ی کریشه ی ریشه ی جگهر بر!

(مه فتوون) غه مزه ی ده روون در

۲- نه ر درون نه راس نامه گۆشم

چیوی غه م چه م که رد به شیو که رد هۆشم

۳- ماچان خه یانت وه دل ناورده ن

یانی های هه وای ره فته نت که رده ن^(۱)

(۱) جه فایی (دیوان) محمه مد علی شه رده داعی، ده زگی رۆشنیبری و بلاوکرده وه ی کوردی، زنجیره ی

ژماره (۱۴)، چاپخانه ی (شه فیق) چاپی یه که م، به غداد، ۱۹۸۰ز. ل. ۶۸.

لەم نامەیدا شاعیر باسی ئەو دەکات که چۆن برادەرەکهی دوور
کەوتوووتەو؟

نامەیهکی تری شیعری، که مەلا (فەرەجی) بۆرەکهیی، که بۆ نامۆزاکەیی
نووسیووە، که ناوی (باباجانە)، مەلا (فەرەج) لە دوورو بەری سائی (١٢٤٤-
١٢٤٣) کۆچی که تەمەنی (٩٩) ساڵ بوو، لە ناوچەیی (هەوشار) هاتوووتە
دنیاوە بۆیە لە (سنە) وە، دەچی بۆ ناوچەیی (گەرۆوس) لەو گەشتەیدا حەزی
لە کچیک کردوووە که ناوی (ناوینە) بوو، بۆیە نامەکه بە شیوەی شیعری بۆ
نامۆزاکەیی دەنووسی و دەئی:

- ١- (جاننی ویهردەن، جاننی ویهردەن
یەک ماجەرایی وەسەر ویهردەن
- ٢- واجبەن پەیی تۆ تەقدیرش کەردەن
یا وجود تا مال زامەت ناوهردهن
- ٣- مەودای سەرسان هومان نەچەشتەن
پە نجهت وە هونناو زامان نەرەشتەن
- ٤- قەلەک نەمازۆ دەردم بۆ ساریژ
هەردەم سەودایی دل مەکەرۆ ریش
- ٥- ئە ئەمدولیللا (جاننی) ئەو حوری
نەدیەنت وەچەم پەیی نامە بوری
- ٦- وەرئە جە هیجران ئەو عەین قەترانە
بەوینەیی (فەرەج) مەبی (دیوانە).

ناوهرۆكى نامهكه بهم شيوهيه دهبي واته نهى (جانى)^(۱)

ماوهيهك له مه وپيش ريم كهوته (گهرووس) له ويوه گه يشتمه (نه لوهندا)
نه وهنده قووله نه وهنده به رزى چيائى (شاهو) له هه ورامان، شهيداي نه و
نازداره جوانه بووه، واته نافره تىكى بيگه رده بووه، كه له نامه كهيدا وهسفى
جوانى بالاي شيوه و شوخى ياره بى هاوتاكه ي كردوو، زولفه كانى به سه ر
رومه تيدا لولى خواردوو و لارو له نجه كه ي دلى بردوو. له كوتاي
نامه كه دا سويند ده خوات به خوا تا نيستا كيژى به ر چه شن و گه شه م نه ديوو
له وساوه كه نه و پهريه م چاو پى كه وتوو، ناروزو هوشم له دهست داوه و
بيرو هوشم له لاي خوم نه ماوه بو نه و نازداره.

نامه يه كى دى، كه نه وپيش نامه ي مه لاي (ره نجورى) يه نامه يه ك به شيعر
بو (وهلى ديوانه) ده نووسيت بو نه وهى خوى به (وهلى ديوانه) بناسيني،
بويه به م بو نه يه وه نه م نامه قه سيدة يه ي نووسيوه و تيدا ده ئى:

(ميرزام خاس خه يال ميرزاي خاس خه يال)

ميرزاي خولاسه ي، خاس خاس خه يال

به لام ميرزاي خاس عاقبيه ت وه خه ير

تو جه باره ي من، هيچ نه دارى خه ير

نوميدت ميرزا (من بعد الايمان)

نامه ي نينشاي تو كه م نه بو جه لام^(۲)

(۱) صديق پوره كه يى (صفى زاده) ميژووى ويژه ي كوردى، به رگى دووم، چاپى يه كه م، چاپخانه ي

ته بريز، ۱۹۲۷ هه تاوى ل ۱۳۹-۱۴۲.

(۲) وهلى ديوانه (ديوان) عوسمان هه ورامى، چاپى يه كه م، چاپخانه ي كور، ژماره (۶) به غداد،

۱۹۷۶، ل ۲۴.

(ره نجوری) به (وهلی)، (میرزا) دهلیٰ چهند جاریکیش نهو وشه یه دوویات دهکاته وه و به گه وه هری خاسته رین بیری له قه له م ده دات، رای وایه که کانگای که مال و ژیریه له پاشا پینی دهلیٰ، که هیچ له باره ی نه مه وانازانی و بگره نایناسی، به م بو نه یه وه، ده یه وی خوی به و بناسیت بویه داوای لی دهکات، که وه لایم بداته وه و بینه دوس و له نیوانیاندا همیشه نامه کاری هه بی (وهلی) وه لایم (ره نجوری) ده داته وه، له قه سیده ی (مه ولای لال شناس) که تینیدا باسی (هه یاسی ژیر) دهکات، وه ژیری دانوا ژیری سوئتان (مه حموودی) غه زنه وی بووه و ناوداری و ژیری له جیهاندا دهنگی داوته وه دهلیٰ:.

(مه ولای لال شناس مه ولای لال شناس)

مه ولام ره نجوری، دانای لال شناس

هه یاس دوور شناس نه سل و نه سه ب خاس...

نه ژاد پاکان (نظامی) قیاس

فرده ویسی طوسی، جامی مه له ک جام

(خاقانی) خه یال (نه نوهری) نه بیام

(سه عدیی) سوخه نخوان به حری مه عانی

(حافظ) ی شیراز، (صائب) ی ثانی....

دیاره ناوهینانی نهو هه موو شاعیرانه، که هه ریه که نهو شاعیرانه نه ستیره یه کی نه ده بی زمانی فارسی یان تورکی بوون (وهلی) مه لای (ره نجوری) له ریزی نهو شاعیره بلیمه تانه داناو. نابی نه وه شمان له بیر بچیت که هه ردوو شاعیره که، شاعیره کانیا یان قه سیده کانیا نه یه ک ناستی

رؤشنبیری زانیاری دا بووین. زمانی هردوو کیشیان ناسانه، هونهری جوانکارییان فره به باشی به کار هیناوه.

د. هه ورامانی له لا پهره (۴۲) رؤشنبیری (وهلی) دا ده ئیت:

(زمانی هردوو کیشیان رهوان و ناسانه و هونهری شیعریشیان زور نزیکه له یه کسانییوه له سه ریه ک وهزن و یه ک ناواز و یه ک ریزه شیعریان ووتوه، واته نیوه دیری شیعه کانی هه ریه که یان پیکهاتوو له ده برگه ناوازیشیان (aa bb cc ee dad ... e)^(۱))

هردوو شاعیره که هونهری شیعریان بو یه کدی به نامه نووسیوه، دیاره کاریگه ریشیان له سه ریه کدی هه بووه دوا ی نه و دوو چامه یه.

له داستانی خورشید و خاوه ر دا، چهند نامه یه کی خورشید و خاوه ر هه ن که بو خه رمانی نووسیوه، وه خه رمانیس هه ندی جار نامه ی بو ده نووسی، هه ندی وه لامی ده داته وه، بویه نامه ژه کردن به و نامه نه زیاتر نامه که به پیژ ده کات، سه ربه ندی شیعه که به م شیوه یه یه (نامه نووسینی خورشید بو خه رمان) که ده ئیت:

(بویه نه مه جلیس خورشید شای خاوه ر

نامه وه یادش شوخ له ب شه ککه ر

واتش وه به هرۆز نه ی شاه سه روه ر

قه نه م دهواتی زوود په ریم باوه ر

وه نه م فه رمان به هرۆز دلاوه ر

ئاوه رن دهوات په ر به های گه وهه ر

(۱) هه مان سه رچاوه ی پشوو، ل ۴۹.

قەئەم جەۋاھىر دەۋات جە گەۋھەر
 بەھرۇز داۋە دەست خۇرشىدى خاۋەر
 نووسىنا نامەيى پەي نازدار خاقان
 يار دل ئەفرور شاي ئەۋنەمامان
 شاي جەمىن بېگەرد شىرىن دئبەر
 قەۋى دىنيا و دىن ھەم تاج سەرم
 ئەي زىد و ماۋا پايەندارت بۇ
 خورشيد وەسەر گەرد غەفرەي نازت بۇ...⁽¹⁾

ماناكەي :-

قەئەم جەۋھەرەت، دەرمان ئە گەۋھەر
 بە ھرۇز قەئەمى داۋە دەست خورشيد خاۋەر
 نامەيىكى نووسى بۇ خەرامانى پەرىيان
 يارى دل رقىن شاي ئەۋنەمامان
 شاي روۋى بى گەرد شىرىنى دئبەر
 ھىزى ھەناوم ھەي تاجى سەرم
 ئەم زىد و شوئىنە بە پىشۋازت بى
 خورشيد وەسەرگەرد خەمزەي نازت بى

(1) ھەردەۋىل كاكەيى، داستانى خورشيد و خەرمان، چاپى يەكەم، ھەولنير، سائى ۲۰۰۸ ز، ل ۱۵۵-

وهلامی نامهی خه راماڤ بؤ دلخوازه کهی که خورشیدی خاوهر که بهم
شپوهیه وهلامی ده داته وه و ده نیت : .

(قه مهرانا و اناش کیشا ناه سهر د

پیزا وه گونا، قه تری مانلوهر د

قه لهم گرت وه ده ست نازدار کیشوهر

نویسنا جواو خورشیدی خاوهر

یه کهم کیشانام جیهان نافه رین

فیدای گیانت بؤ گیانی شیرینم

نه ی رۆحی ره وان مه نزلگه ی ژینم

نه من گله بیم داشت رۆحی ره وانم

تو پیش ده ستیت که رد قه زات وه گیانم) (1)

وه لام دانه وهی (خه راماڤ) بؤ (خورشید خاوهر) نامه کهی خه راماڤ زیاتر
دلرفین بوو، له وه لامه که ییدا زور به شیوازی جوان وه لامی نه وینداره کهی
ده داته وه، زور به شیوازیکی (عشق) که دل و دهر وونی خورشیدی هینا وه ته
جوش وه که کوره ی نایر بر شنگ ده دالیی ناوات ده خوازی بؤ ساتی بینینی
خوشه ویسته کهی.

نه و داستانانیه که نامه ی نه فینداریان تیدایه وه که نه م دوو نامه یه ،
دیاره نامه نووسین له فهره نگه هه وراماندا به تاییه تی له راز و چیرۆک و
هونراوه و فولکلوردا سه نگه ترازووی به راوردی له گه ل نه ده بی گه لاندای زور
سه نگیتره .

1) هه رده وین کاکه یی، هه مان سه رچاوه ی پینشو ل ۱۶۲ .

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای وه‌لامی (خه‌رامان) بکه‌ین زۆر به‌ جوانی فه‌رمان به
قه‌مه‌ر ناز ده‌کات، که قه‌ئه‌می بۆ نامه‌ده‌کات، هه‌روه‌ها خورشیدی‌ش فه‌رمان
ده‌کات که به‌ه‌رۆز قه‌ئه‌م و کاغه‌زی بۆ به‌ینی، دیاره‌ نه‌و دلدارانه‌ که نامه
ده‌نووسن ده‌بیت له‌ پێشدا به‌رده‌سته‌که‌ی نه‌و که‌سانه‌ی نامه‌که‌ نامه‌ده‌ بکه‌ن
وه‌ک نه‌و دوو نمونه‌یه‌ که به‌ ناشکرا ناوه‌کان دیارن، با بلین هه‌ردووکیان
سکرتیریان هه‌بووه، نه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌ی (خه‌رامان) ه‌ به‌ شیوه‌ی
کرمانجی خوارو:

(قه‌مه‌رناز خویندی ناهی ساردی کیشا

له‌ گۆنایدا تک تک جواناوی گولاوی ده‌هینا

خامه‌ی گرته‌ ده‌ست نازداری کیشوهر

وه‌لامی نامه‌ی خورشیدی خاوه‌ری داوه‌ ده‌ر

یه‌که‌م ناوی نووسی به‌ ناهه‌رین

فه‌رمووی فیدای گیانت بی‌ خه‌رامانی چن

فیدای گیانت بم، گیانی نه‌وینم

ئه‌ی نارامگای گیانم، گیانی نه‌وینم

من گله‌یم کرد نارامی گیانم

تۆ له‌ پێش مندا ده‌ست پێشخه‌ریت کرد ده‌ردت له‌ گیانم)

سەرچاوەی ئەوین شۆلەى ژيان له دووگياندا، به وينەى رەنگين ئەو دوو ئەويندارە يەك بۆ يەكترى وەك شۆلەى چرای فانوس له ديوەخانددا، له شەوى مانگە شەودا ئەو دوو مرقۆقە بۆ يەكترى دەسووتان، بەلام خارو درک پىرە پىرە ژن هەردەم له داو دان بۆ ئەوينداران.

مەعروف بەرزنجى نامەى له زینداندا نووسىووە بۆ برادەرانى نامەى

دووەم .:

١٩٦١/٢/٢

سجنى مەوقيف - بەغداد

برام كاك مارق دەستتان ئەگوشم

وا بزانیم له دىرى يەكەم بۆنى گلهيى ئەكەيت، حەقمە چونكە دەمىكە له بىرت كرووين، منيش لەسەر قسەى خۆت كە نووسىبووت كاغەزم بۆ مەنووسە ناوئيشانى تازەت بۆ ئەنيرم/ له وپەينه دا نامە يەكى تاييەتى كە بۆ كاك جەمالى نووسىبوو ئەوئيش هاتبوووە سەردانمان سلاوتەم بۆ نيمە تيا خوئندەووە و بە ئينيشت دابوو كە كاغەزم بۆ بنووسى، زۆرتر دلم لاى ئەو ديه كە هۆكەى نازانم چى يە، هۆى ئەنووسنيت، من هيشتا له تەوقيف دام نزىكەى ١٠-١٢ جە لەسە موخاكە مە كراوين، نزىكەى ١٤ شايبەت بىستراو، وابزانم مەحكەمەش بۆى دەرکەوتوووە كە نيمە بەرىن و بى گوناھين. (حسين) ي برام و چەند كە سىكى كە بە كەفالت بەردراون، من و (جەبار) و چەند كە سىكى كە ماوين. بەردانە كە يشمان ئەبى له بەغداد دەرئەچين، جا بۆ پياوى بى كارو بى پارەى وەك من تەوقيفەكە كە مەترى تى ئەچى بۆيه بەردانم زۆر بايەخ دار نى يە.

خۆت نەزانی جیهانی من نیسته چوار دیواری زیندانه که مه له بهر نه وه
 نامه که شم وشک و بی چیره وه ک ژیانی زیندان، وهک شۆربای نه خوش، وهک
 گهرده نوونی خهزان، یان سهردهمی بی کاری و پیری ژیان.
 به راستی ماریف بیرت نه کهم یادت نه کهم، خۆشتم نه وی، نهک
 له بهر نه وهی له ولاتی سوقیهت. له بهر نه وهی برادره رین، برادره ر قه له مین،
 هاوڕین له مهیدانیکا، مهیدانی خزمهتی نووسیاری و نه ده بی گه له که مان و
 براوام وایه که تو جه نگاوه ریکی به کاریت. کاکه وهک وتم جیهانه کهی من
 بهری ته سکه و چیترم پی نی یه بو تی بنووسم، چاوه نواری نامه یه کی به تمام
 بو بنووسیت، به لام باله سه ر سوا لی خۆم نه بی به لکو له کانی دتته وه ویست
 بیست، کاکه زم بو بنووسیت تا گهرمی راستی تیا هه ست بکه م، نیتر
 چاوه روانتم، خوات له گه ل کاکه م⁽¹⁾

نیمزا
 ماریف به رزنجی
 برای دتسوژت

نه م نامه یه، خۆشه وستی نامه نووس بو برادره کهی ده رده خات، ههروهها
 ژیان به سه ربردن له زیندانا، زۆر ناخۆشه، به لام خۆراگری پیشه وایانی
 ولاتی نیمه هه رده م نازایی خۆراگری نیشان ده دات، بوونی زوونم و زۆرداری
 داگیرکه رانی ولات، وای کردووه که نه به رهه م نه هونه ر به یه کجاری له گۆشه
 نیگای خوی بمینی، به لام نه هیشتنی به چاپ نه گه یانندن و ده ردی سه ری وای
 کردووه، که کتیبخانه ی کوردی زۆر ده و نه مند نه بی، یان نه و نووسه ر و

(1) عومه ر مه عرف به رزنجی، سه رجه می به ره مه کانی ماریف به رزنجی شه یید، چاپی یه که م،
 چاپخانه ی رۆشنهیری هه ولێر، ۱۹۹۲، لا (۲۱۳-۲۱۴).

شاعیرانه مان زۆربەى دەستخەتە کانیان لە دیواخانى ئەم و ئەودا بە کەموو کورتى دەست بکەوێت. مامۆستا قانع لە بەشى نامە نووسین لە هونراوەکانیدا، ئەسپی خۆى تاو داوە، قانع بە هونراوە نامە یەک بۆ میژوو نووسی کورد (ئەمین زەکی بەگ) دەنووسی.

قانع / ژین / ژمارە ٥٨٤ سالی ١٩٣٩ز.

قانع دەئیت:

(مامۆستای زانا سەرچاوەى عیرفان

تەئریخ نووسە کەى خاکى کوردستان

یاخوا هەر بژیت، تادیر زەمانە

بۆ خزمەت کردنى ئەم کوردستانە

ئەجدادی خۆمان نەبوو لە بیرمان

نەمان ئەزانى باوو با پیرمان

زیندوون کردووە حال ئەحوالمان

هاتینە ریزی دراوسى مائمان

گشت کەس ئەزانى کە کورى کینیە

باوو با پیری خەلکى کام دینیە

نیستەش بەندەى خۆت لە قەرەداغم

بۆ دیتن ئاسار دل پر لە داغم

هەیکەلى گەورە لە دەربەند گەورە

نازانین شەرحى حالى چ دەورە

نایا نهم پیاوه کوردستانییه

یاخو عیسهوی یا عیبرانییه

مه منوونی لوتفین بومان مه علوم کهیت

نهم گری زله له دلمان لابهیت (1)

وهلامی پایه بهرز نه مین زهکی بهگ ژین / ژماره ۵۸۷ له ۲۸ تشرینی
دووهمی سالی ۱۹۹۳ز، که بهم شیوهیه وهلامی ماموستا قانع دداته وه
دهنیت: .

(له رۆژنامهی ژین له سینی رهمهزان

ههشت شیعرم بینی زور شیرین و جوان

پینج شیعی نه وهل شایستهی شوکره

سی شیعی دوايش پرسینی فیکره

نه ئین هه یکه لی دهر بهندی گه وره

نازان چیه و هینی چ ده وره

عوله مای ناسار بۆ نهم تیمساله

نه ئین: پاشماوهی چهند هه زار سانه

قرالی ناکار نارم سین ناویک

چل و جهوت عه سره هه نسا به تاویک

بۆ شه ره هاته سه ره لۆلۆ و گۆتوو

له قه ره داغدا داوا گهرم بوو

(۱) قانع (دیوان) برهان قانع شاعیری چه وساره کانی کوردستان، چاپی دووهم، چاپخانهی دانه
هۆ، تهران، ۱۳۸۵هه تاهوی.

له دواى شهر لؤلؤ گۆتوو نه شكينى
 مه ليك ساتوونى دهر نه په پيښى
 باسى نه و شهړه و نه و بگره و بهرده
 نووسراوه يهك يهك له سهر نه و بهرده
 چه كى نه و حه له تير و كه وانه
 له لاي هه يكه لدا دياره نيشانه
 وهك دار تاشيبان نه و شاخه گه وړه
 كرديان به تيمسال له دهر به ند گه وړه
 له دواى سى عه سريك ساسانى هاتوون
 زور تيمساليان بوون به دسه لات بوون (2)

دياره هه ردوو نامه كه بو نه ته وهى ئيمه زور گرننگن، چونكه نه وه كانى
 ئيمه شارهزا دهكات له بو ميژووى خويان، هه روها تواناي هه ردوو مروقه كه
 واته (قانعى شاعير) و (نه مين زهكى به گ) ميژووى نووس، نه و دمه بيري
 نه و ديان هه بوو، كه نامه به شيعر بو يه كدى بنيرن، هه روها به هوى نامه
 نووسينه كه وه ناشناى يه كدى بوون، دياره جاران ماشين يان نوتومبيل كه م
 بووه، بويه قانع به نامه ي شيعرى هه وائى پرسينى په يكه رى (نرام سين) له
 ماموستاي پايه به رز ده پرسى نه و پايه به رزه ش هه ر به دهقى شيعرى وه لامى
 ماموستا (قانع) ده داته وه. نامه گورينه وه به شيعر له فه ره نكي كورديدا
 روليكى كار يگه رى هه بووه، قانع له (زه رديياوا) گه ران به شوين كه له پوورى
 خومان، بيچگه له هونراوه دانان نه مه شيان رازه يه كى ترى نه ته وا يه تيمان

(2) قانع (ديوان) برهان قانع، سه رچاوه ي پيشوو ل ۲۳-۲۴.

بۇ دەسسەلىنىنى، كە ئەو مرقۇقە ھۆشمەندانە چەندە بايەخيان بەو دياردەي ژياري و شارستانىيەتتەي خۇمان داوۋە. ھەرودھا ئەمە تۈنای مامۇستاي شاعىر قانىيەمان بۇ دەسسەلىنىنى، كە چۈن بەزانياانە بەو شىعەرە جوانانەي ھەوالى ئاسارى خۇمان لە مېژوو نووسىك دەپرىسى، بى ئەوۋى چاۋەرۋانى نامە بى بە شىعەر، بە لَام سەلىقەي ئەمىن زەكى بەگ لە برى ئەوۋى بە نامەي ئاسايى ۋە لَامى دداتەوۋە، ئەۋىش بە ھەمان تۈنאוۋە بە شىعەر ۋە لَامى بە رامبەرەكەي دداتەوۋە. ئەمەش بوونىيەتتە ئەدەبمان بۇ دەرەخات، كە ۋا مرقۇقى شاعىر، يان نووسەر، ھەردەم لە تىكۇشاندا بوون، بۇ بەرزى گەل و ۋلاتيان. نابى ئەۋەش لە ياد بىرى، كە نامەكەي (قانخ) كە نووسىۋىيەتتەي (۹) نۇ دېرە، بە لَام مامۇستاي پايە بەرز (ئەمىن زەكى بەگ) بە (۸) ھەشت دېر ناۋى دەبات. لە نامەيەكەي مەسعودى مەمەد بۇ كەرىم شارەزا، دەئىت:

(نامەيەكە لە مەسعود مەمەد- ھوۋ بۇ كەرىم شارەزا، براى بەرېز و خۇشەۋىست مامۇستا كەرىم شارەزا، ھەستى دۇستانە و برايانەت پېشكەش دەكەم. ئەمەز بېيستم داىكت دۋا قۇنغاى ژيانى ئەم جىيانەي تىپەرانند و ئاۋدىۋى ئاسۋى ئەدىۋ و نەزانرا و بوۋە، جگە لە ئازارى خەبەرى مەرگ كە لە خودى خۇيەۋە رەگ و دەمارى ھەمو مرقۇقىكى ھەستىار دەخروشىنى و دەئىشىنى، لە مەرگى داىكت لە دوۋ رۋى دىكەۋە تا بلىنى غەمگىن و دلگران بووم، يەكەم لەو رۋوۋە كە ۋا يادگارېكى ھاۋ عومر و ھاۋبەشى خۇشى و ناخۇشى باۋكت بوو. ئەو باۋكت كە يەكېك بوو لە چەند تاكە ئىنسانىك زۇرم خۇش دەۋىستن و تا ئىستاش يادى لە دلەدا زىندوۋە و ھەربە زىندوۋى دەمىنئەتەۋە تا ئەو كاتە كە ماۋى مانەۋى ھىچ شتىك نامىنى، ئىتر ۋەك بلىنى بە مردنى ھەمسەرى، رۋوبەرۋى عەدەمى ژيانىش دەكەۋىتەۋە تارىكى

نەبوونییەوه، یا خوا لە نیوهدا هەربژی و بمینی، باوکت بۆ من لە خزم و
دۆست گەلی نزیکت و خوشەویستەر و موختەر متر بوو، بۆیە مەرگی دایکت
زامی ئەم بەو شکله پر ئیشتە دەکولینیتەوه....

لە روویەکی دیکە شەوه دایک مردن هەستی پۆلە یە تیم دەجۆشینێ و
لە خۆوه دیمە ریزی تۆ و برا و خوشک و هاویەشی شعورتان دەبم لەوهی که
هەستی پی دەکەن هەلبەت خوشەویستی و دۆستایەتی و ناسینی شەخسی
دوور و دریزی که لە مەیداندا هەیه ئەم حسی بیزارییەم تیزتر و بە نازارتر
دەکا، نیتر بەو پینیه و تا ئەو رادەیه ئەم نامە ی پرسە و هاوشعورییەم بە
بەنگە ی سۆزی راست و میهرکارانە لە قە ئەم بدەن.

سالو ریزم بۆ کاکە دندار و خوشکە قریشتە و لە کانی دئەوه پرسە لە
هەردووکیان دەکەم، بۆ خەیرییه هەردەم کزە ی ناره زووم هەیه چاوی
مندالە کانتان ماچ دەکەم و ناواتم ئەم ناخۆشیه جەرکبەرە کوتایی و دواپی
هەموو ناخۆشیه کتان بی و بە چەندان بەقەدەر ئەو لە کۆری ژیا نیکی کامەران
گۆلی هیوا ببووژیتەوه و بمینن بۆ...^(١)

نیمزا

براتان

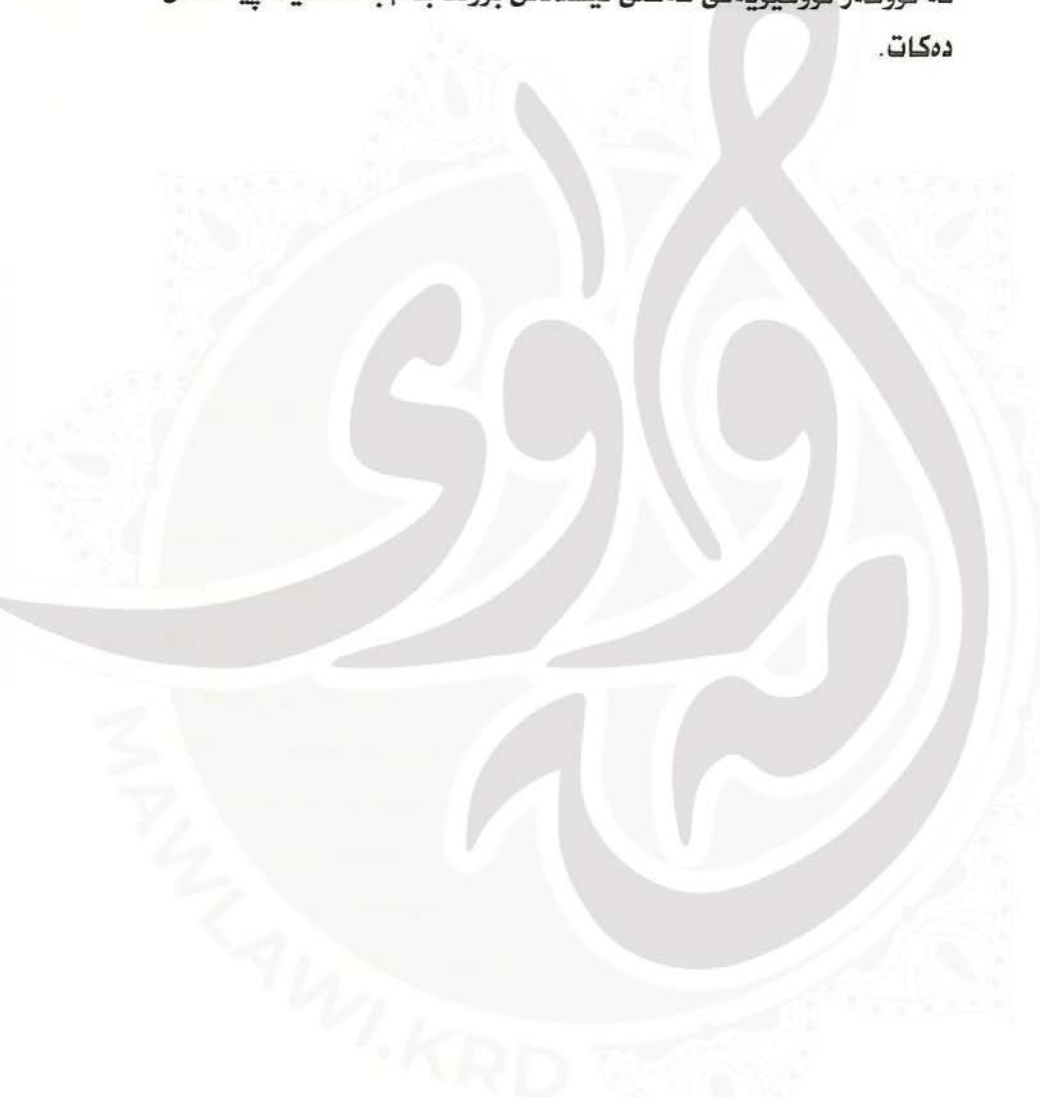
مەسعود محەمەد

بەغداد ۲۰/۸/۱۹۷۱

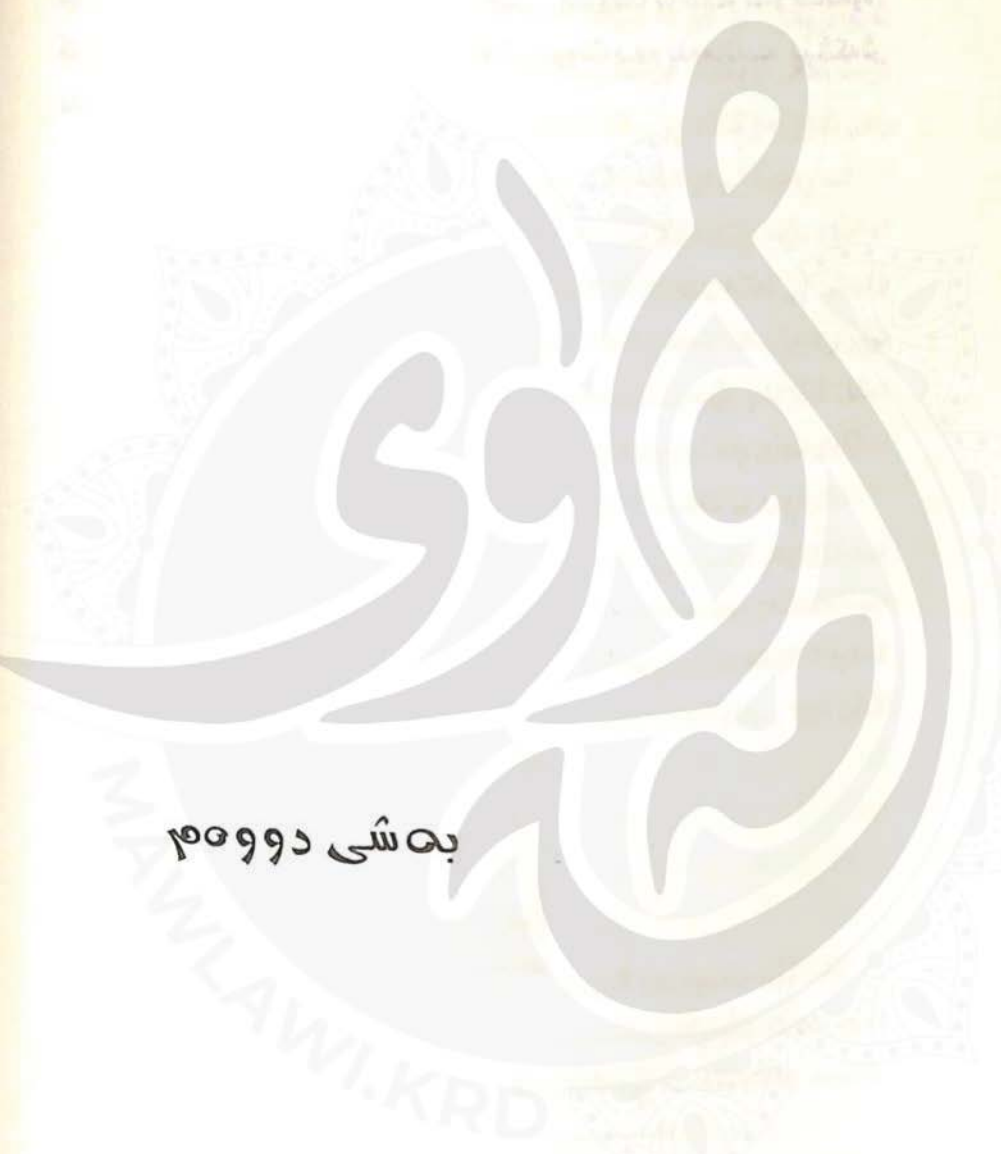
ئەم جۆره نامەیه بەم شیوهیه زۆر شیوازیکی ئەدەبی پێوه دیاره، سەرەرای
ئەوه نامەکه شیوهیکە ماتەمینی لە دل و دەروونی مامۆستا مەسعود محەمەد
کردووه، بەلام وشە بە پینزەکانی بۆ خانەوادەکه و کەسی مامۆستا کەریم

^(١) گۆناری پامان-ژماره ٦٢، ١٢٠١، هەولێر، ل ٢٠٢. نامەیهکی مەسعود محەمەد بۆ کەریم شارەزا

شاره‌زا سه‌بووری خۆراگرییان پێ ده‌به‌خشی، هه‌روه‌ها نامه‌که له‌و ساته‌وه،
که نووسه‌ر نووسیویه‌تی هه‌ستی نیشتمانی بوونت به‌م بنه‌مائیه‌یه‌ پێشکه‌ش
ده‌کات.

بەشی دوو ٢٠٠٩

بەشی دوو ٢٠٠٩

MAWLAWI.KRD

زبان و بەرھەمى ئۆدەبى و زانسنى (مەولەۋى)

ژياننامەھى (مەولەۋى) بەشئۆدەھىگى گىشتى زانراۋە، سەرچاۋە و بەنگەھى ئۇم لايەئە و زياتر، بەرھەمەكانىيەتى مەولەۋى ھەرۋەك مەۋقئىكى دىكەھى ئۇم سەر زەمىنە زياتر پەرۋشى خويندن بوۋە. ئەبەرئەۋەھى خۇى زىرەك بوۋە، زياتر ھەۋئى داۋە كە مامۇستاي بلىمەت و زانا و كارامەۋانەھى پىبلىنەۋە، ھەر ئەبەرئەۋەش بوۋە ئۇم شاعىرە چەندىن رىگەھى سەختى ئەم بارەيەۋە برىۋە، مەلا ەبدول كەرىمى مودەرىس دەئىت: (مەولەۋى ماۋەيەك پەكەھى خويندنى كەۋتوۋە و خەرىكى بەخىۋكردنى براۋ خوشكەكانى بوۋە) ^(۱) دىيارە ئەسەرتاسەرى كوردستاندا ئەۋسەردەمەھى كە (مەولەۋى) خەرىكى خويندن بوۋە، بژىۋى زۆر گران بوۋە، ئەگەر خويندەۋارىك بوۋى ئەۋ سەردەمەدا

(۱) مەلا ەبدولكەرىمى مودەرس ، يادى مەردان، بەرگى دوۋەم، چاپى يەكەم، چاپخانەھى كۆرى

زانىيارى، عىراق-بەغداد، ۱۹۸۲-ز. ل ۲۶۲

بێیان وتوووه (میرزا)، میرزاش رۆئیکى چاکى هه‌بووه له بێگه‌ياندى رۆله‌کانى نه‌ته‌وه‌که‌يدا.

له ليرکای شاعيرى گه‌روه‌ى کورد، لا‌په‌ر (٦١) دا ده‌ئیت: شيوينى له‌دايک بوونى مه‌وله‌وى له‌ سه‌رچاو‌ه‌کاندا به‌ شيوه‌ى جيا جيا نووسراوه‌ بو‌ نمونه‌ ئه‌مىن زه‌کى به‌گ ده‌ئى له‌ هه‌وراماندا هاتوو‌ته‌ دنياوه‌، عه‌لانه‌دين سه‌جادی، عيزه‌دين مسته‌فا ره‌سول، ا.ب هه‌ورى بى‌ نه‌وه‌ى راسته‌و راست زي‌دى شاعير بلي‌ن وتووينا‌ه له‌ تاوگۆزى له‌ دايک بووه...^(٢)

هه‌به‌ته‌ ته‌ماری راست نه‌بووه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا بو‌ نه‌وه‌ى زي‌د و له‌ دايک بوونى نه‌و شاعيرانه‌ بزانی.

زۆربه‌ى شاعيرانى هه‌ورامان، يان هه‌موو شوينه‌کانى کوردستان به‌ شيعر شوينى له‌ دايک بوونى، يان مردنيان به‌ شيعر وه‌ک مي‌ژوو، ته‌ماری کردوو، نه‌مه‌ش ناوه‌ز و ژيرى و کارامه‌ى شاعير ده‌رکه‌وتوو. نه‌گينا هه‌روه‌ک ناماژم به‌وه‌دا، شوينى تايبه‌ت نه‌بووه، بو‌ ناو‌نیشانى مندالى کورد نه‌مه‌ش به‌هوى نه‌و مه‌لانە‌ى نه‌و سه‌رده‌مه‌ى هه‌ردوو ده‌وله‌تى (عوسمانى و سه‌فه‌ويه) که کوردستانيان کرد بوو به‌ شوينى ته‌راتينى خويان، دياره‌ زانا و شاعير و نووسه‌رى ئيمه‌ش هيچى له‌ ميلله‌تانى جيهان که‌مه‌تر نييه. مه‌لا عه‌بدول که‌ريمى موده‌ريس له‌ مه‌وله‌وى و ژيان و به‌ره‌مه‌يدا ده‌ئیت: (بو‌ خویندن، گه‌ئى ناوچه‌ى کوردستانى ئيران و عيراق گه‌راوه‌ و پاشان ئيجازه‌ى مه‌لايه‌تى له‌ لای مه‌لا عبدالرهمانى نو‌تشه‌يى وه‌ر گرتوو)^(١) هه‌ر زانايه‌ک که ئيجازه

(١) نه‌نومر قادر محمەد، ليرکای شاعيرى گه‌روه‌ى کورد، مه‌وله‌وى چاپى سنه‌١٩٧٠م، سلیمانى، ٢٠٠٧، ل.٦١.

(٢) مه‌وله‌وى (ديوان) محمەدى مه‌لا که‌ريم، ژيان و به‌ره‌مه‌ى، چاپى يه‌که‌م، هه‌ولنير، ٢٠٠١، ل.٧٠.

كەى وەر دەگرت، دەبوايە لەسەر دەستی مەلایەكى زۆر زانا و بليەت ئەو
ئىجازەتتەى وەر بگرتايە، وەك ئىستا نەبوو، كە كۆلىزى شەرىعە يان زانكۆى
ئەزھەر لە قاھىرە يان سەرچاوەى زانگەى زۆر بىت.

لەسەرچاوەى پىشووى ھەمان لا پەرەدا دەئىت: ((بەعادەتى
ئەوسەردەمەى كوردستان كە خویندنى تەنھا حوجرەى فەقى، پال مزگەوتى
شار و گوندە گەرەكان و ناغادى))^(٢) بايە خدان بە حوجرە، داب و نەرىتى
خویندەوارى زۆر بەى زۆرى بۆرەگەزى نىر بوو، و رەگەزى مېش زۆر بەكەمەى
خراوەتە بە خویندى حوجرە، ئەویش تەنھا لە گوندەكەى خۆى، ئەیتوانبوو
بۆ ئەم لاو ئەو لا گەشت بكات، بەشوين خویندندا.

ھەر لەبارەى خویندنى مەولەوى، يان ئىجازەى مەلایەتى ديسان بىرو
بۆچوونى جياواز ھەيە، لە ديوانى مەولەوى، لە لا پەرە (١٤) دەئىت:^(٣)
(رىى تىناچىت مەولەى ئىجازەى لاى (حاجى مەلا ئەحمەد)
وەرگرتبىت، چونكە ھەشت ساڻ لەو گەرەتر بوو، وەك ئەم شىعرە فارسىەو
دەردەكەوئىت كە مېژووئى لە دايكبوونى (حاجى ئەحمەد)، بە (حروفى
ئەبجد)

ھاتنى از سرائھام بتارىخش گفتم!

بود أحمد خلف أمجد عبدالرحمن

كە دەكاتە (١٢٢٩) ھىجرى بەنگەيەكى دىكەش ھەيە بۆ ئىسپاتى ئەو
كە (مەولەوى) لە سلیمانى، ئىجازەى وەرگرتوو زۆر بەى ئەو زانا و مەلا

(٢) مەولەوى (ديوان) محمەدى مەلا كەرىم، ھەمان سەرچاوەى پىشوو ل ٨.

(٣) مەولەوى (ديوان) مەلا عەبدولكەرىمى مودەرس، لىكۆلەرەوان گۆرانى محمەدى مەلا كەرىم

مەلا سالىح، ئەنومەر قادر محمەد، چاپى يەكەم سلیمانى، ٢٠٠٦ز، ل ١٥.

نایبانه زۆریه‌ی هه‌ره زۆریان له (هه‌ورامان) دوه به‌ره‌و ناوچه‌کانی دی کوردستان کۆچیان کردوو، بۆ نه‌وه‌ی رۆنه‌کانی دی ده‌قه‌ره‌کان به‌ده‌ستی مه‌لای نایینی فی‌ری خویندن و خوینده‌واری بکه‌ن، ئیدی چون له سلیمانی ئیجازه‌ی وه‌رگرتوو، چونکه سه‌رچاوه‌ی زانست له ماریفه‌تی پیرشالیاره بۆ دهوروبه‌ر تیشکی هاویشتوو. مه‌وله‌وی له سالی (١٨٠٦) زاینی له دیی سه‌رشاته‌ی خوارو له‌دایک بووه. مه‌وله‌وی ناوی (سه‌ید عبدالرحیم) ی کوری مه‌لا (سه‌عید) ی (چۆری) یه، که ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر خواناسی به‌ناوبانگ (سه‌ید موحه‌مه‌د زاهید) که به (پیر خدری شاهۆ) ناوبانگی ده‌رکردوو^(٢) (باوکی ئەم شاعیره مه‌لایه‌کی زۆر زانابوو، بۆیه مه‌وله‌ویش هه‌نگاوه‌کانی بۆ ته‌واو کردنی په‌یامه‌که‌ی باوکی که‌م ته‌رخه‌می نه‌کردوو.

شایه‌نی باسه هه‌موو سه‌رچاوه‌کان که له سه‌ر (مه‌وله‌وی) یان نووسیوه، ئاماژه بۆ سالی له‌دایک بوونی بۆ سالی (١٢٢١) هیجری یان کۆچی برۆانه کۆی دیوانی مه‌وله‌وی،^(١) هه‌لبه‌زاده‌ی ساحیب غه‌ریبی،^(٢) رساله‌ی عیشق، به‌رگی دووم،^(٣) یادی مه‌ردان دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عبدالکریم مه‌درس، ده‌ستخه‌ته‌کان....^(٤)

(١) ساحیب غه‌ریبی گۆنچنی، مه‌وله‌ی (دیوان) چاپی یه‌که‌م، سالی ١٣٨٢هه‌تاوی، سنه، کوردستان، ل٦١.

(٢) دکتۆر سۆران سنه‌یی، رساله‌ی عیشق له‌مه‌وله‌وی ناسیدا، چاپی یه‌که‌م، سنه، کوردستان، ١٣٧٠هه‌تاوی، ل٢٥.

(٣) مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مه‌درس، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووم، چاپی یه‌که‌م، کوردستان، ١٣٨٥هه‌تاوی، ل٣٦٢-٣٦٣.

(٤) مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مه‌درس، مه‌وله‌وی (دیوان)، چاپی سێهه‌م، سنه، کوردستان، ١٣٨٤هه‌تاوی، ل١٠.

باوکی مهولهوی له گوندی (بیژاوا) ی نزیك هه له بجهی شه هید وانهی نایینی به فه قیانی حوجره وتوو و یه کیک له و فه قیانه (مهولهوی) بووه. دهشتی بهرینی شاره زوور سهودای عیشتی ته ریه تهی شیخه نه قشبه ندیه کانی هه ورامان و هه ندی له موورید و مه نسوبه دیاره کانی له و ریازه پیروزه که مهولانا خالیید نوینکه رده و په ره پیلدیری بوو، مهولهوی رووی کردوو ته ناوینهی هه قناسی، به ره و چپای (شرام) و (بیاره و ته ویله) و لادان له گوندی به نخه ی هه ورامان و له مزگه وتی (شیخ عومهر) که میك هه اووه ته وه و له خانه قای (ته ویله) شاخی سه ختی سه رپوش سپی (شاهو) و جیگای ریوارانی ماندوونه ناس، دلی وهك له و به فره سپیه لا په ره ی دله گه وره که ی به (خامه) ی ره نگینی پاک و بیگه رد و بی وینه، به شیعری (په نجه) میرانگری بالوئی ماهی و پیرشالیاری زه رده شتی هه وینی شیعری خوئی به جامی له نگر، به شیخان به شیخ سیرا جه دینی عوسمانی، له هه وراماندا فیبری فره هه نگر و زمانی پاراوی هه ورامان، له و شیعر و کتیبانه ی به (خامه) ی ره نگینی نووسیوه.

له و ماموستایانه ی که درسیان به مهولهوی وتوو:

- ۱- له لای باوکی قورنانی پیروز و کتیبه ورده کانی خویندوه و فیبری نووسین بووه.
- ۲- له لای مه لا عبداللهی خه ریانی، یان شیخ عه بدوللای خه ریانی دامه زرا و خویندوو یه تی.
- ۳- لای مه لا صدیقی ته ویله ی خویندوو یه تی.
- ۴- له لای مه لا موحه دی قازی له قه لای جوانرۆ خویندوو یه تی.

۵- لەلای مەلا عبدالرحمانی نۆدشەیدا، کە مودەریسی مەنکەندی بوو و خۆیندووێتی.

۶- ئەو شوینانەیی کە مەولەوی گەراوە دیارە ھەر جارەیی بینجگە لەو مەلا یانەیی کە ناومان ھێنان ھەندی شوینی تری کوردستان گەراوە بۆ خۆیندن بەتایبەتی لە لاپەرە (۳۶۲-۳۶۳) دەئیت:

(لە مەدرەسەکانی دەورپشتی ھەلەبجە وەک، خەرپانی، خورمال و بیارە، تەویلە، مزگەوتی گەورە، لە بانە، سنە...) (۱) ئەمە زیرەکی و بلیمەتی شاعیر دیاری دەکات، کە چۆن بە شوین خۆیندندا گەراوە؟ کە لە کام خۆیندن نەکتیب ھەبوو، نە کاغەز، نە قەنەم، بە لأم خامەیی پەری سوچەری بە مەردەکەیی گیراوە، خامەکەیی نووک تیز کردوو. مەولەوی لەلای میر و شیخ کاربەدەستەگەورەکانی سەردەمی خۆی زۆر پایە بلند و خۆشەویست بوو، ھەر ئەمەش وای کردوو، بە شوین ئەدەب و زانست و خودی جوانیدا بگەریت. مەولەوی ھەرگیز سەری دانەنەواندوو بۆ زۆنم زۆرداری، ھەردەم شیر ئاسا بەرگی لەکەم دەسەلات و ھەزاران کردوو: ((موحەمەد پاشای جاف نامەییەکی گلەیی ئامیز بۆ مەولەوی دەنووسی. مەولەویش لە وەلامدا نامەییەکی بۆ دەنووسی بۆی باس دەکا، کە پاش دەرچوونی شیخ عەلی وەزعی، شەمیران تیک چوو (۲).

مەولەوی لە ژیا ئایدا زۆر نارەزوی گەشت و سەیرانی کردوو، بەتایبەتی بە شوینە دەرڤینەکانی سروشت، بۆ ئەو ناوچانەیی کە لە ولاتدا

(۱) مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرس، یادی مەردان، بەرگی دووم، چاپی یەکەم، کوردستان،

۱۳۸۵ھ تاوی، ل. ۳۶۲-۳۶۳.

(۲) ھەمان سەرچاوەی پێشو، ل. ۳۶۵.

زۆرن. ئەو گەشتەى شاعىر بۆى چووه بۇ سەرچاوهى (زەئىم) بووه لە دىوانى
مەولەوى ئە لا پەرە (٤٧٤) دا هاتووه:

((وهه هارهن، سه يرهن، سه وزى دياران

نم كهوت نه ديدش چوون شه و بيداران))^(٢١)

مەولەوى ئەم پارچە شیعەرى لە سەرچاوهى زەئىم وتووه، کاتىك بەهار
بووه ئەگەل هەندى دوست و برادەریا چووه بۆ ئەوى بۆ سەیران لە یادی
مەرداندا ئە لا پەرە (٣٦٣-٣٦٤) هاتووه ((بە پى داب و نەرىتى پاشاکانى
بابان، كه هه رفه قى يهك له سه ليمانى ئىجازهى وه گرگرتابيه، يهكى له
پاشاکان فهقى و ئىجازهى وه گرگرتووه كه کۆمەلى مەلاو فهقى شارو کۆمەلى
دەستە و دانیرهى خۆى ئەگەل خۆى هەنەگرت و ئە چوون بۆ سەیران بۆ
سەرچنار، (ئە حمەد پاشای بابانىش) كه ميانهى دوستايهتى ئەگەل
(مەولەوى) دا زۆر بووه، مەولەوى کۆمەلى مەلاو فهقى ئەگەل خۆى ئەبا بۆ
سەیران))^(٢١)

هەر لەرێنى گەشت و سەیران سڕوشتى شیعەر و جوانى بەهارى ولات و
خۆشهويستى خاوين، و ئەقىنى لاویهتى لەلای ئەم مەزگە مەزگە دوست
بووه، مەولەوى ناسى ناسراو، سەید تاهیری هاشمی وتاریکی بەم دواییه
لە بارهى ئەقىنى ناومییدی سەردەمى لاویهتى مەولەوى بلاوکردووه تەوه
دەلى:

((مهولهوی لهسه ردهمی فه قتییه تیدا له دیی خانه گای ناوچهی هه ورامان، دئی به کچیکی ماموستاکهی، به خاتوو رابیعه کچی ماموستا سهد عومهری خانه گای بووه، به لام مهولهوی له بهر دووری له کهس و کاریه وه ژن هینانی بۆ هه ئه که وتوو، هه ره له وهش بووه، به سه رچاوهی شیعر دانان بۆیه کهم جار^(۱)

له و کاره ساته جگهر برانهی که له ژبانی مهوله ویدا به سه ری هاتوون وهک: کۆچ کردنی (عه بهر خاتوونی خیزانی) مهولهوی، که نه مه زۆر کاری تیکردوو. سووتانی کتیبخانه کهی، که نه مه زیانیکی گه وری به فه ره ههنگ و نه ده بی داوه. له ده ست دانی هه ردوو چاوه کانی و به نابینایی ماوه ته وه هه تا کۆچی دواي کردوو، له لیری کادا، لاپه ره (۸۲) دا ده ئیت: ((مهولهوی سانی ۱۸۸۲ زاینی کۆچی دوايي کردوو. له سه فه ریک ده گه ریته وه))^(۲) نازناوی مهولهوی بۆچی یه کهم جار به مه عدوم، یان له شیعه کانیدا به و ناوه وه شیعی بلۆ کردوو ته وه، دواتر به ناوی (مهولهوی) یه وه. نه گه ره ته ماشای دیوانه کهی مهولهوی بکه یه شیعی نییه، که ناوی مهولهوی تیدا هاتبی، به لام زۆره ی شیعه کانی (مه عدوم) هاتوو زۆریش نه م وشه یه ی به کار هیناوه. نه م به کار هینانی هاوناژهی مهولهوی له ری یازی سۆفیگه رییه تیدا، به کار دیت بۆیه نه م شاعیره له مه لای جزیرییه، له بۆچوونه کانی سۆفییه تیه وه له یه ک نزیکن.

(۱) نه نوهر قادر محمهد، لیربکای شاعیری گه وری کورد مهولهوی، چاپی سنیه م، سلیمانی،

۲۰۰۷، ل. ۲۰۸.

(۲) نه نوهر قادر محمهد، هه مان سه رچاوهی پێشو، ل. ۸۳.

حەكیم مەلا سائح، (مەولەوی و تەقینەوی زمان) دا لە ۹ ل دا دەئیت:
 ((نەم دوو شاعیرە مەولای تەمەنیان زۆر لیکەووە دوورە، راستیەکی نەوویە
 کە تەنیا شتێک لێکیان نزیک دەکاتەووە، سۆفیەتیە، هەردووکیان لە دوو
 قوتاغی جیاوازدا دوو مەیزەدەمی مە یخانی عیشتی حەقیقین و فەلسەفە
 (وحده الوجود) و هەندێ شیاوی پیکەووە گریی داوون. شیاوی دیکەشیان کە
 زۆر لەیەکەووە دوورن هی نەوویە کە مەلای جزیری لە تەسەوفا (موراد) و
 مەولەوی (موریدە) واتە جزیری هیچ پردیکی هەنە بەستوووە بۆ گەشتن بە
 حەق (خودا بە لکو راستە و خۆ لە گەل خودا قسان دەکات، بە لام مەولەوی
 (شیخ سراج الدینی نە قشبەندی) کردۆتە پرد، دواي نەمیش (شیخ بهاء
 الدین)^(۱)

مەولەوی شاعیر و شاعیر و زانا و بلیمەت و مورید، پێش کۆچی دواي
 بە حەوت ساڵ کۆیڕ بوو، هەر نەم کۆیڕ بوونەش بوو بە هۆی مەردنی لە
 لا پەرە (۱۵) دا، لە دیوانە کەیدا دەئیت:

((نەووە بوووە جارێکیان بۆسەر خۆشی کردن لە دۆستیکی دەروا بۆ
 (پریس) کە لە گەرانەو دەدا نزیک (هانە سوورە))^(۲) دەبیتهووە، بە جلهو
 پاکیشی و لا خەکی دەئیت من چاوم نابینیت، دارتووێک لە سەر رینگاکەمانە
 لقیکی لاری هەیه رینگەکی گرتوو، کە گەشتیتە لای ییم بلی، باسەرم
 دانەوینم. وا رێدەکەویت، کە دەگەنە نەو شۆینە کابرا لە بیری نامینیت
 ئاگاداری بکات، مەولەوی سنگی دەدا بە دارەکەدا و بە پشتدا دەکەویتە خوار

(۱) حەكیم مەلا سائح، مەولەوی تەقینەوی زمان، چاپی یەكەم، هەولێر، ۲۰۰۸، ل ۹.

(۲) مەولەوی (دیوان مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، لیکۆنەرەوان گۆرانی محەمەدی مەلا کریم
 مەلا سائح، نەنوەر قاندر محەمەد، چاپی یەكەم سلیمانی، ۲۰۰۶، ل ۱۵.

له و لآخهكهی و پشتی دهشكیت و له نه نجامی نه وهدا له سالی (۱۳۰۰) ی هیجریدا کۆچی دواپی دهکات و له گۆرستانی (نه سحابه) له نزیك (سه رشاته) دهیسیپین به خاک، مهولهوی بۆچی شیعیری به هه ورامی وتوو؟ به تاییهتی شیوه زمانی خانهگا و پاوه، چونکه بنه مانه که بیان له بناغه دا له هه ورامانه وه هاتوونه ته ناوچهی تاوه گۆزی، وه نه و سه رده مهش زمانی نه ده بی هه ورامان زۆر باوی بووه. هه روه ها نه ده ب و هونه ر به تاییه تی شیعیری په نجه هه ر له ئاریانقاچه کانه وه تا هه نوکه له رپو رینچه کی خوی لای نه داوه، واته نه و شیوه زمانی هه ورامان هه روه ک و له سه ره تا دا نامازه مان پیندا، هیج وشه یه کی بیگانه ی تیکه لاو نه بووه، وشه ی فارسی و تورکی نه هاتوو ته ناو فه رهنگ و نه ده بی شیعیری نه و ناوچه یه و له سه ر کیشی په نجه، یا کیشی فۆلکلۆری کوردی بووه. مهولهوی زانا به زانایانه هه ندی وشه ی بیگانه ی ناویته ی هه ورامانی کردوو، له ناو نه و فه رهنگ و کولتوره دا، نه و په یف و رستانه تیاونه ته وه. کاریگه ری سروشت و بوونی که ره سه ی شیعیری له هه وراماندا زۆر له بار بووه بۆ دانانی شیعیر به هه ورامی، مهولهوی هه رچه نده له دواساته کانی ته مه نیدا گله یی زۆر له دۆست و براده ره کانی دهکات، که وه ک جاران زۆر بایه خیان پی نه داوه، بۆیه جیگه ی خۆیه تی شیعیریکی بیسارانی کۆتا باسی ژبانی مهولهوی بیته، بیسارانی ده لیت:

((نیسه جه شومی زه مانه ی باتل))

نازداران یه ک لیم مه که ران سل))^(۱)

^(۱) بیسارانی (دیوان) صدیقی صفی زاده، چاپی یه که م، سنه، کوردستان، ۱۳۸۱ هه تاوی، ل ۲۱.

ھەرچەندە ئەسەر ژىيانى مەولەۋى بىنوو سۈرى، ۋەك ئەۋە ۋايە كە دۇنيىك
 مەرەكەبەت كىرەبىتتە ناۋ دەريايەكەۋە، چۈنكە مەولەۋى ئەگەر كىتەبخانەي
 بىمايە ۋە ئەسۋوتايە، نىستە ئەك ئەۋ بەرھەمانەي كە ئەبەردەستدان بگەرە
 چەندانى تر ئەۋ بەرھەمانە دىيائى ئەدەب ۋە قەرھەنگى نىمەي پى پاراۋە ۋە
 فراۋانتر دەۋو.

ئەۋ كىتەبىانى كە ئە پاش مەرگى مەولەۋى بە جى ماۋن، ئەم چەند
 كىتەبەيە /

۱- دىۋانى شىعەرى مەولەۋى بۇيەكەم جەر نامادە ۋە لىكۇئىنەۋى ئەسەر
 كىرەۋە، (مەلەكە بىدولكەرىمى مەدرسە) ئەم دىۋانە زۆرەي شىعەركانى
 (مەولەۋى) بە شىۋازىكى زۆر جۋان نووسراۋنەتەۋە ۋە واتاي شىعەركانى
 كراۋتەۋە بە كرمانجى خواروۋ (سەنە، سەلىمانى، مۇكرىيانى، سۇران، دەشتى
 ھەۋلىر) دىۋانەكەي دۋاي ئەۋەي كراۋتە سۇرانى ئەلەيەن پىرەمىردى
 ئەمەۋە بە ناۋ نىشانى (رۇجى مەولەۋى) بەلەي مەۋە دەۋايە شىعەركانى
 تەرجەمە يان ۋەر ئەگىرايان بۇ (سۇرانى) چۈنكە ئەمە جوداخۋازى دەنۋىنى،
 دەۋايە ھاسەنگى شىعەركانى بۇ سەر زارى سۇرانى ۋەر بگىرانايە، دەكرىت
 شىعەر ئە ناۋ زمانىكدا ھاسەنگى بىكرىت، بەلام ناگو نىجىت ۋەرگىران ئە ناۋ
 زمانىكدا بىكرىت. ھەرۋەھا دىۋانەكەي مەولەۋى ئەلەيەن چەند نووسەرىكەۋە
 چاپ كراۋە يان لىكۇئىنەۋى بۇ كراۋە، چاپى يەكەم ئەلەيەن مەلا
 ەبىدلكەرىمەۋە كراۋە. چاپى دوۋەم ئەلەيەن پىرەمىردەۋە كراۋە، چاپى
 سىبىم ئە سەنە چاپ كراۋتەۋە، دىسان چاپدانى دىۋانى مەولەۋى چەند
 لىكۇئىنەۋەيەك ئەلەيەن گۇران، مەمەدى مەلاكرىم، ھەكىم مەلا سائىج،

ئەنئەنىۋىي ئادەتتە مەولەۋىي ۋە ئىكۆلىنەۋە ۋە پىشكىن، شىئەرى بىلەن
 ئىكراۋە، ئەلەيەن ھەكىم مەلا سالىج، ئەم كىتەبە ئەسەرنەركى بەرپىز كاك
 مەھمەد فەتىھى كاميارانى چاپ كراۋە، (مەولەۋىي ۋە تەقىنەۋە ۋە زەمان)
 ھەكىم مەلا سالىج، كە دەزگای ئاراس - ھەولنەر چاپى كراۋە، مەولەۋىي ۋە
 ژيان ۋە بەرھەمى، ئەلەيەن مەھمەدى مەلا كەرىم، ھەروھە تا ئىستە چەند
 كەسك ئەسەر شىئەركانى مەولەۋىي دىكتورايان ئەسەر ھىناۋە يەكەمىيان
 (ئەنئەنىۋىي ئادەتتە مەولەۋىي) بەناۋىشەنى (ئىرىكەي شاعىرى گەۋرە كورد
 مەولەۋىي، چاپى سىيەم، سىلەمانى، سالى ۲۰۰۷ زانىنى، كە زۇر لايەنى
 شاراۋى شىئەركانى مەولەۋىي بەشىۋازى جوان خىستەۋەتە رۇۋ. دوۋەمىيان:
 (دىكتور سۇران سەئىدى) بەناۋىشەنى رسالەي عشق ئە مەولەۋىي ناسى دا،
 ئەمە زىاتەر بايەخى بە تەسەۋفى مەولەۋىي داۋە.

ھەروھە چەندىن كەس تۈيۈنەۋەدىيان ئەسەر مەولەۋىي ئە نىجام داۋە ۋە
 ھەندىك كەس دىكتورا ۋە ماستەرى ئەسەر بەدەست ھىناۋە، دىيارە ئەمە
 ھەموۋى ئەسەر دىۋانەكەي يان شىئەركانى مەولەۋىي ئەم ھەموۋى باس ۋە
 ئىكۆلىنەۋە ۋە چ بە كىتەب، چ بە نامە نووسن، چ بە نامىللكە، چ بە باسى
 ئىكۆلىنەۋە ۋە زانىستى كراۋە ئەم دىۋانەي مەولەۋىي ۋە كە كانزاكان زىاتەر
 بەكار دىت پاشان ۋەكو سەرچاۋە.

۲- الفوائج: ئەم كىتەبەي بە فارسى داناۋە، كە ژمارەي شىئەركانى (۵۲۷)
 دىرە شىئەرى، كە ئەلەيەن مەلا ئەبەدىكەرىمى مدرس ئە سالى (۱۶۱۶) ھىجىرى
 - (۱۹۹۵) زانىنى كراۋىتە بە كىتەبىكى (۴۰۰) لا پەرەيە، كە فوائج ئەسەر
 زانىستى بىرۋاكان، ھەروھە كە ئىكۆلىنەۋە ۋە پەرۋىز دانانى ئەم كىتەبە

له لایهن شیخ سه لیم و حاجی شیخ نه حمدهی عوسمانی یه و دیه، نموونه یه که
له و شیعره فارسایانه که له کتیبی (فوائح) هاتون له لا پهره (۵۹) دا
ده نیت:

((حیات امد یکی از وصف ذاتی

(أمام الكل من تلك الصفات)

به سوی وی فراج و روح و تن پی

نبرده بل به ذات خویشان حی))^(۱)

جانب مولوی شروع به بحث صفات ذاتیه علی انفراد ها فرموده، و از
انجایی که صفت حیات اساس بباقی صفات است یعنی هر ذاتی که حیات
نداشته باشد باقی صفات برای او ممتنع است، حیات را مقدم نموده، و بر
همین جهت میفرماید.

۳- سییه م کتیبی: به ناویشانی (عه قیده و بیرو باوهری نیسلام) نه م
کتیبه هر هه مووی به شیعره، مه لا عبدالکریمی مدرس له باره ی نه م کتیبه وه
ده لی: ((من خوم نه م کتیبه م لای ماموستا مه لا نه حمدهی پاش به ردیی،
مه شهوور به مه لا نه حمدهی رهش خویندووه، له ریگای نه م کتیبه وه په یوه ندی
رؤحیم له گه ل مه وله وی په ییدا کردوو عاشقی شیوه ی شیعر و نووسینی
بووم))^(۱)

^(۱) مه لا عه بدولکه ریمی مودرس، فوائح، مؤلفات علامه زمان، عبدالرحیم مه وله وی، چاپ اول،
بغداد، سالی (۱۴۱۶-هجری-۱۹۹۵ میلادی، ص ۵۹.
^(۱) مه لا عه بدولکه ریمی مودرس، مه وله وی (دیوان)، چاپی سینه م، سنه، کوردستان، سالی
۱۳۸۴هه تاوی، ل ۴۷۴.

۴- کتیبی تری به شیعر به ناوی (العقیده المرضیة) وه له باره‌ی عه‌قیده‌ی فیرقه‌ی نه‌شعه‌ری یه‌وه که دوو هه‌زار به‌یت زۆر تره و له‌و په‌ری جوانی و ره‌وانیدایه. نه‌م کتیبه‌ زۆر به‌سووده و مه‌وله‌وی خوی حاشیه‌ی زۆر لی‌ کردوو، هه‌روه‌ها حاجی شیخ نه‌حه‌دی کوری شیخ عوسمانی سیراجه‌دینش گه‌لی حاشیه‌ی لی‌ کردوو، وادیاره‌ وانه - یشی لای مه‌وله‌وی خویندوو، کاتی که مه‌وله‌وی له‌ ته‌ویلنه‌ بووه‌ لای شیخی باوکی سولوکی کردوو. نوسخه‌ی ته‌واوی نه‌م کتیبه‌ لای مه‌لا (خالیدی کوری مه‌لا عه‌بدوئالی) موقتی سه‌ لای حاجی مه‌لا سه‌عیدی ساراوایی هه‌یه.

۵- نامیلکه‌یه‌کی له‌ باره‌ی نیسپات کردنی دروستی (رابطه‌) وه، که یه‌کیکه‌ له‌ نادابی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی. نه‌م نامیلکه‌یه‌ به‌ فارسی یه، نوسخه‌یه‌کی لای شیخ جه‌یده‌ری کوری شیخ جه‌عصر هه‌یه، که له‌ دنیه‌کی نزیک له‌ سه‌ید صادقی شاره‌زور داده‌نیشی. نه‌م نامیلکه‌یه‌، تا نیستا چاپ نه‌کراوه.

۶- کتیبیکی شیعی‌ری ره‌جه‌زه‌ به‌ عه‌ره‌بی ناوی (الفضیله) یه (۲۰۳۱). شیعره، له‌ باره‌ی زانستی نوسولی دینه‌وه‌یه. نه‌م کتیبه‌ کتیبیکی زۆر بایه‌خداره. مه‌وله‌وی به‌فه‌رمانی شیخ (مه‌مه‌د به‌هانه‌دین) دایناوه، له‌سه‌رده‌می ژبانی خویندا زۆر خویندراوه‌ له‌لایه‌ن مه‌لا عبه‌لکه‌ریمی مدرس به‌ناوی (الوسیله‌ فی شرح‌ الفضیله) و له‌ سالی (۱۳۹۲) هه‌یج‌ره‌ت (۱۹۷۲) له‌ چاپی داوه‌و ۸۱۹ لا‌ په‌ره‌یه‌ به‌گه‌لی له‌ ولاتانی موسلمانان و زۆر لای کوردستاندا بلا‌و‌کردوو‌ته‌وه،

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

من تاه فيه نهيه الحكيم - معطى جلائل العطايا وانعم

قولی دقائق المزايا ولكرم

۷- خاطراتی مهولهوی ئەم کتیبە، گەلی شتی بەسوودی ئە بەری
مهولهوی یهوه تیا بووه. ئەم کتیبە مهولهوی بەگۆیرە قسه‌کانی
خوالیخۆشبوو سەید عەبدوڵڵا عەزەبانی (تیا تۆمار کراوه^(۱))

۸- کتیبی تری ئەناوچووی مهولهوی، ئەو کتیبەیه، مونسەباتی دانانی
پارچه شیعەرەکانی تیا نووسراوه و، لەرووی نوسخەى مەلا ئەسەدی
پایگە لانهوه، مەلا حاجی سەبید عەلی ئەم کتیبەى نووسیوه.

((هەر بژی ناوی نامی مهولهوی

لە ریزی سەعدی و حاجی و دیلهوی

بژین زانیان لە پرووی جیهانا

لە زانای عیلمی مادی و مەعنهوی

حەشرمان بکا خوا بەکەرەم

لە ژێرسای ئالای بەرزی نەبهوی))^(۲)

ئەم سی بەیتە شیعەرەییە، شیعری مامۆستای پایە بەرز مەلا عبدالکریمی
مدرسه لەبەر خۆشه‌ویستی و عیشقی پاکی خاوینی ئەو زانیانە و

^(۱) مەلا عەبدوڵڵا کریمی مودەرس، مهولهوی (دیوان)، چاپی سنه، کوردستان،

۱۳۸۴هه‌تاوی، ل ۸۴.

^(۲) مەلا عەبدوڵڵا کریمی مودەرس، هەمان سەرچاوهی پیشوو، ل ۴۷۴.

به تاييه تي مهوله‌وی، بۇيه داوا له يه زدانی مه زن ده کات که له ژير ساباتي پينغه مبهري ناخر زمان (دخ) حه شري ماموستا مه لاعبدالکریم و گشت يارانی بکات له بۇژي په سالاندا. هه رچه نده ده ستخه ته کانی مهوله‌وی تا نیستا به رده ستم نه که وتوون يه ک دوو نوسخه نه بیت، نه ویش له گوڤاری هه ورامان که مه تبه ندی رۇشبيری هه ورامان ده ری ده کات، دیاره مهوله‌وی هه ر وه کو نامازم به وودا، که خاودنی سه رمایه کی کتیب و نامیلکه بووه، به لام به هوی سووتانی کتیبخانه که ی و نه و سه فه رانه ی مهوله‌وی بۇ نه م لاو نه ولا چووه، ده توانم بلیم به هوی نه م سه فه رانه یه وه زور ده ستخه تی له ناوچووه سه فه ره کانیشی دوور دريژ بوون، لیسه دا شایانی باسه باس له هه ندی سه فه ری مهوله‌وی بکه یین.

۱- سه فه ری یه که م بۇ شاری سنه، به فه رمانی شیخ عوسمانی سیرا جه دین بووه له سالی (۱۲۷۱ی) هیجریدا، بۇلای نه مانوللاخانی والی کوری خوسره وخانی نه رده لان که له قه بی (غولام شاخان) بووه.

۲- سه فه ری دووه می مهوله‌وی بۇ سابلاخ (مه هاباد) به ناوبانگه، نه م سه فه ری به هوی زانای گه وره سه یید حه سه نی چوری، که مهوله‌وی به پشت ده چیته وه سه ر، مه لانه بویکری موسه نیفی با پیره گه وره ی.

۳- سه فه ریکی تر بۇ که رکوک بووه، له سه رده می ژیانی شیخ عبدالره حمانی خالیسی تانه بانیدا. مهوله‌وی نه م سه فه ری له سه رو کلاوه ی شیخ عوسمانی سیرا جه دیندا کردووه، مهوله‌وی شه وگه یشتووته که رکوک هه موو خه نک نووستوون، به لام شیخ عه بدوالرحمان به خه بهر بووه و خه ریکی عیباده تی خوای بووه. بۇیه مهوله‌ی چووته لای شیخ عه بدالرحمان مهوله‌وی نه م به یته شیعه رییه ی به سه ردا ده خوینیته وه:

((شهوون خه ئوته تهن، مال بی نه غیارهن))

عالمه گردوتهن، دۆس خه بهر دارهن).

شیخ عبدالله رحمان بهم بهیته وهلامی ده داته وه:

((نیازم نانهن بهی که ئپۆسه وه

شه و نائین وه شه ن وه لای دۆسه وه))^(۱)

۴- جاریکی تر مهولهوی سه فهری کردووه، بۆ که رکوک، پاش کۆچی

دوای شیخ سیراجه دین، مهولهوی چهنه مانگیک له که رکوک ده مینیتته وه.

۵- سه فهری مهولهوی به نیازی حه ج بووه، ئهم سه فهری تا به غداد

ده بی، هه رچی پاره و پوونیی هه بووه، هاوړیکه ی سه رفی ده کا و پاشان بۆی

هه لدی و مهولهوی به ته نیا ده مینیتته وه ئهمه و چهنه دان سه فهری تری

کردووه، دیاره مهولهوی پیاویکی دارا ده و ئه مهنه بوه بۆیه ئه وه نده سه فهری

کردووه.

زمان زانی مهولهوی

مهولهوی به هوی ئه و کتیبانه ی یان ئه و ده ستخه تانه ی خوی پیوه یان

خه ریک بووه، به مه دا بۆمان ده رده که ویت، که مهولهوی زمانی کوردی، زمانی

فارسی، زمانی عه ره بی، به چاک زانیوه، چونکه نه گه ریه کیک زمان زان

نه بی ناتوانی ئه وه نده کتیب دابنی، ئه گه ر ته ماشای (فوانج) بکه ین، که

^(۱) مهلا عبدالله کهریمی مودهرس، مهولهوی (دیوان)، چاپی سنه، کوردستان،

۱۳۸۴هـ تاوی، ۲۷۲-۲۷۳.

چەند زمان پاراویەکی بەکار هیناوه یان ئەگەر تەماشای (العقیده المرضیة) بکەین چەند بە جوانی نووسیویەتی، ئە مەولەوی و تەقینەوی زمان، ئە لا پەرە (١٤٢) دا دەئیت:

((من عیشق الی صدیق، وبعد..... فقد منعی مابی من الاستقام، وما وقع من مصائب الله یام، عن کتبه العرائج کل واحد من المخادیم الکرام. فاعتمادی عل مرحمتکم فی تبلیغ السلام، الی سماحه کل من أولئک الاجله العظام فی الالتماس عنهم دعاو والسلام والاکرام...))^(١)

المعدوم عبدالرحیم

ئەو تەوانا زالبوونی مەولەوی دەیار دەخات، چۆن بە زمانەکی خۆی ناخافتنی کردوو، ئاواش بە زمانی فارسی و عەرەبی، ئەک وتووێژی کردوو، بگرە ئە دەربیرینی ئەو زمانەدا یان ئەو زمانەدا یاری کردوو بە وشە و رستە سازی، یان تەواندەوی هەندی وشەیی زمانەکانی دی، وەک/ ئەلوهدا، یان مادا..... ئە لا پەرە (٢٧) مەولەوی ئە تەقینەوی زماندا دەئیت: ((یه کیک له گه مه زمانه وانیه کانی مەولەوی گۆرینی سیمای وشەییە بۆ بە دەستە و دەدانی، واتایەکی پێویست، ئەویش بەبی ئەو دەوێ لە وشە ئەسلیه که دوور بکه و تبتیته وه وهک ده ئی:

((لوقمەیی ماسا و قوونی دەریای مەیل

لوختی سای کۆلەیی سارای دەردی ئەیل))^(٢)

(١) حکیم مەلا سالح، مەولەوی و تەقینەوی زمان، چاپی یەکەم، هەولێر، ٢٠٠٨ز، ل (١٤٢).

(٢) هەمان سەرچاوەی پیشوو، ل (١٢٧).

کاتیك كه زانيمان نهم شيعره بو (مه لايوسف) ي خه لکی گوندي
 (لوقمه ماسی) نووسراوه له گوندي (کۆله ساره) ي هه ورامان مه لايه تي
 کردوو، نهوا بۆمان دهرده که ویت که (لوقمه ی ماساوا! پارووی ماسی)
 که مه یه که به وشه وی (لوقمه ماسی) کراوه.

نهم زمان زانییه ی مه وله وی ههر له بواری گهمه به وشه و، به کارهینان
 یان ناستی زانستی مه وله وی دهرده که وی، که چون وشه له بری وشه به کار
 دینی بی نه وه ی له واتاکه ی که م بکاته وه یان واتای وشه که بگۆریت یان
 به کارهینانی زمانی فارسی و زمانی عه ره بی بو نامه نووسین که له بناغه دا
 زمانی نه سلێ مه وله وی نین، که چی کردوو، بی نه وه ی واتاکه ی تیک بچیت.
 دیاره گهمه کردن به واتای وشه، یان وینه یه که به وینه له شيعره کانی
 مه وله وی دا زۆر به چاکی خاوینی زمان نیشان ددهن.

سه رچاوه ی هونه ری شيعری مه وله وی بیجگه له دیوان، چامه و
 غه زه له کانی به ته نیا، به لکو مه وله وی زۆر به ناگا و هۆشيارانه، ناگای له
 نه ده بی فارسی هه بووه له لاپه ره (۱۳) لیکۆینه وه، پشکنین، شيعری
 بلاونه کراوه ده ئیت: (سه رجه م به ره مه کانی مه وله ویدا بۆمان دهر نه که وی،
 که زۆر هۆشيارانه رووی له نه ده بیاتی فارسی بووه و) خه یام، سه عدی،
 حافظ، مه ولانا جلال الدین، نه نوهری وه حشی باققی، صائب، که لیم، بیول،
 خویندوو ته وه سوودی لی وه رگرتوون))^(۱) دانانی نه و وشه و پرسته و
 به شیوه یه کی هونه ری مه وله وی توانیویه تی خامه ی ره نگینی خوی به جوانی
 به کار بهینی، به تاییه تی زمانی نه ده بی خانه گا و پاوه یی زۆر به کارهیناوه

(۱) که کیم مه لا ساج، لیکۆینه وه ی پشکنین، شيعری بلاونه کراوه، مه وله وی، چاپی یه که م، سنه ی

کوردستان، ۱۳۷۶هه تاوی، ل ۱۳-۱۴.

واده‌ده‌که‌وی فەرهن‌گ و کولتووری هه‌ورامانی له‌ون کاریگه‌ری زۆری هه‌بووه،
 چ له‌رووی قسه‌کردن چ له‌رووی نووسینه‌وه. میژووی وێژه‌ی کوردی، نووسراوی
 صدیق بۆرەکه‌ی له‌لاپه‌ره‌ (١٨) ده‌ئین ((نه‌گه‌ر به‌وردی که‌ئکه‌ نه‌ و خه‌یالی
 هونراوی مه‌وله‌وی له‌گه‌ن هونه‌ره‌کانی سه‌ده‌ی سی‌زده‌هه‌می غه‌یری کوردا
 بکری هه‌موو زمان و پینووسیک دان به‌وه‌دا نه‌نی که‌ بیری به‌رزی مه‌وله‌وی
 له‌سه‌ر هه‌موویانه‌وه، نازکی خه‌یال، بیریژی وردی و مانا، جوانی وشه‌و
 راکیشانی دل ده‌سته‌واژه‌ی ره‌نگین رازاندووته‌وه...))^(٢)

له‌دیوانی مه‌وله‌وی دا (٧٤) هه‌فتاو چوار جو‌ر ده‌برینی جیا جیا به‌کار
 هیناوه، وه‌ک (بای شادی لا‌په‌ره‌ ١٨٤، پای دل لا‌په‌ره‌ ٢١٧، پای نه‌سیم
 لا‌په‌ره‌ ٥٣٨، پای گیان لا‌په‌ره‌ ٤٧٤، پای شه‌رم لا‌په‌ره‌ ٢٦٠، پای فه‌ردم
 لا‌په‌ره‌ ٤٥٤، تاوی سه‌یلی ده‌رد لا‌په‌ره‌ ١٢١، کلێله‌ی خه‌فه‌ت لا‌په‌ره‌ ١٣٠،
 هه‌ناره‌که‌ی دل لا‌په‌ره‌ ٣٢٢، ژاری ماری دووری لا‌په‌ره‌ ١١٦، شنۆی زینده‌گی،
 لا‌په‌ره‌ ١١٥، دوکانچه‌ی شاد لا‌په‌ره‌ ٨٣....))^(٣)

نه‌وه‌وه‌موو ده‌برینانه‌ واته‌ نه‌وه‌ ته‌عبیرانه، نه‌وه‌ به‌تگه‌و توانای
 مه‌وله‌وی ده‌رده‌خه‌ن، که‌ چه‌ند به‌توانابوو له‌رووی زمانه‌وانییه‌وه، دياره
 نه‌مه‌ بو‌مروفتیکی وه‌ک مه‌وله‌وی زۆر سانا بووه، چونکه‌ بیجگه‌ له‌ زمانی
 زیندزاده‌ی خو‌ی زمانی عه‌ره‌بی و فارسی چاک زانیووه، وه‌ک نه‌وه‌ نووسه‌رو
 شاعیرانه‌ی که‌ له‌ فارسی و عه‌ره‌بی دا، توانای زمانه‌که‌ی خو‌یان هه‌بووه
 له‌رووی نووسین و ده‌رپرین و وینه‌.... تاد. زانایی و بلیمه‌تی نه‌م نووسه‌ره،

(٢) صدیق بۆرەکه‌یی (صفی زاده) میژووی وێژه‌ی کوردی، چاپی یه‌که‌م، بانه‌ی کوردستان،
 ١٣٧٠هه‌تاویل ٥١٨.

(٣) مه‌وله‌وی (دیوان) مه‌لا عبدالکریمی موده‌رس، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد، سالی (١٩٦١) زاینی، ل
 ٧٤ و کۆتای دیوان.

يان نهم شاعيره يان نهم په خشان نووسه، مهوله‌وی له‌وه‌دا بووه هه‌ريه‌که له‌و زمانه نهم فەرّه‌نگيانه وهك قوتا بخانه‌يه‌كي نه‌ده‌بي وابووه بو هه‌رسی زمانه‌که (کوردي- عه‌ره‌بي- فارسی) کوردي و فارسی له‌ په‌گه‌زی نارین، به‌لام زمانی عه‌ره‌بي له‌په‌گه‌زی (سامی) يه، نایا مهوله‌وی چوون نه‌و موفره‌ده‌تانه‌ی عه‌ره‌بي زانیووه؟ يان نه‌و شهرع و که‌لام و عه‌قايده‌ی چوون واتا نووسی کردووه چ له‌پرووی نووسین يان په‌وانبیري يان سیمانتیکی؟ هاوار و دای له‌و که‌سانه کردووه، که خامه‌يان چوون به‌کار هیناوه، چونکه هه‌موو که‌سیک ناتوانی (خامه) بگری به‌جه‌سته‌وه بیجگه له‌ مروقی زاناو هوشیار، مه‌به‌ست گرتنی خامه نییه، به‌ئکو مه‌به‌ست نووسینی نه‌و دیرانه‌يه که وهك گه‌وه‌هر وهك چوون فەرش چوون نه‌وداوانه به‌ نه‌خشی په‌نگاو په‌نگ به‌ گولی هه‌مه‌په‌نگ فەرشه‌که ده‌رازیښته‌وه، دياره نووسه‌ر و نه‌ديب و شاعیر کارامه‌و زیره‌کی ته‌واوی ده‌ویت، تا نه‌وخامه‌يه له‌ بواره جیا جیاکانی نووسیندا به‌کار به‌ینی، کوټایی نهم باسه‌ش به‌م دیره شيعره‌ی مهوله‌وی دیت که ده‌ئیت:

((خامه شق وهردهن دم مه‌که‌ر ده‌وه

زار زار مه‌نالووه دم ده‌ر ده‌وه))^(۱)

^(۱) مهوله‌وی (دیوان مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودرس، لیکونه‌ره‌وان گورانی مه‌مه‌دی مه‌لا کریم مه‌لا ساج، نه‌نوه‌ر قادر مه‌مه‌د، چاپی په‌که‌م سلیمانی، ۲۰۰۶ز، ۲۰۳ل.

ئۇ نامە شېئىر بېنا ئەكى بۆ مەۋلەۋى كى ھا ئۇ ن

نامە نووسىن بە شېئىر زۆر بېرىكى قوۋلى دەۋىت جىاۋازە ئە نامەى ناسايى، چونكە نامەى ناسايى بە ئى دەربېرىنى تېلدايە، بە لام ۋەك شېئىر زۆر واتاى قۇلى نابىتتەۋە، بۇيە نووسىنى نامە بە شېئىر يا بۇى بنىرىت يان بۇى بېت، واتە نامە گۆرىنەۋە لە ئىۋان دوو ھەستىاردا، ئەرك و ماندوو بوۋنى زۆرى دەۋىت، چونكە رادەربېرىن بە شېئىر، يان نامە نووسىن، ئەۋەندە كارىكى سانا نىيە بۇيە دەبىت ئەۋ كەسەى كە نامە بە شېئىر دەنووسى دەبىت ناگاي لە چۇنىيەتى نووسىتى ئەۋ نامەيە بېت، بە شېئىر ۋەك نامەكانى مەۋلەۋى كە بۇ شىخەكانى بىارە و تەۋىلە و پىياۋ ماقۇلانى جاف و شىخەكانى رېيازى قادرى، ۋە لام دانەۋەى ئەۋان بۇ مەۋلەۋى كە زۆرىەى زۆرىان بە شېئىر نامەيان بۇ مەۋلەۋى نووسىۋە، لەم بەشەدا ئەۋانەى كە نامەيان نووسىۋە، مېنىش بەراسپاردەۋە ئەۋ (نامانە) ى كە بۇ ئەم شاعىرە بلىمەتە ھاتوون، لەم نامەيەمدا باۋويان دەكەمەۋە، ھەرۋەھا كارىگەرى شېئىرى مەۋلەۋى ئەسەر

شاعىرانى سەردەمى خۇي كە (سەودايى) نامە بۇ مەولەوى دەنۇوسى و
مەولەوى بە خانۇ ناوى دەبات وە وەلامدانەوى مەولەوى بۇ (سەودايى)
نەمەش نىشانە و بەنگەى سۆز و كارىگەرى ھەردوو لايە.

— نامەى يەكەم /

نە حمەد بەگى كۇماسى، ديوانىكى شىعەرى ھەيە بە ھەورامى، ھىشتا لە
چاپ نە دراوہ. نە حمەد بەگ و مەولەوى گەلى جار بە شىعەر نامەيان بۇ يەك
نووسىوہ، وەك ديوانى مەولەوى بە ناشك! دەرەكەوى و ديارە نەمەش
نمۇنە يەكى نامەكەيە، كە نە حمەد بەگ بۇ مەولەوى نووسىوہ.*

نامەى يەكەم /

((نە بۇ پروزى وە مەلانەوہ

ياوان وەلاى تۇ جە شەمانەوہ

ئانە بۇ پروز و سقتەى جەرگەن

مالومەن، مەعلوم، وادەى مەرگەن))^(۱)

نەم نامەيە، كە خانەى كۇماسى بۇ شاعىرى ھاوتەمەنى مەولەوى
نووسىوہ، وا دەرەكەوى لە نامەكەدا، كزەى دەرۋونى بۇن پروزى و لالانەوہ،
بۇ ناردووى بە شامانەوہ، نەوەش سووتكەى جەرگە ديارەن (مەعلوم) وادەى
كۇچى دوايمە.

* كۇماسى ناوچەيەكى سەر بە مەريوانە لە نىوان مەريوان و كەلەرزەن، زمانى خەلكەكى شىوہەيەكى
تاييەتى ھەيە، عەشیرەتى كۇماس نازا و دلیرن.

(۱) مەلا عەبدولكەریمى مودەرس، يادى مەردان، بەرگى دووم، چاپى يەكەم، كوردستان،

۱۳۸۵ھ تاوى، ۲۶۲-۲۶۴.

نامه‌ی دووهم /

یه کیکی تر له دۆستانێ (مهولهوی) مه‌لا نیظام ناویکه که نه‌م سی
به‌یته‌ی بۆ مهولهوی نووسیوه .

((دله‌ی دیوانه‌م هیمه‌تش واسته‌ن

ئامان ها ئامان ، ته‌ن وه‌جا ئاسته‌ن

چون که‌فته‌کاران دل نه‌و شۆن تۆن

به‌ند وه‌تای رسته‌ی وه‌ی وه‌ هون تۆن

ته‌ن چون سیاسه‌نگ نه‌ هه‌ورامانه‌ن

پاشکسته‌ی دهره‌ دمای یاراننه‌ن))^(٢)

واته‌ : دله‌ی دیوانه‌ی ئاواتی تۆی خواستوووه ، هاوار هه‌ی هاوار بی جیگه
ماوه‌ته‌وه وه‌ک بيماران ، دلهم دايم به‌شوين تۆودیه ، به‌نده وه‌تای به‌ هۆناوی
تۆدا ویله‌ ، جه‌سته‌م وه‌ک به‌ردی ره‌ش له هه‌وارانه‌ن ، دايمه دهردی دووری
دوای یاراننه‌ن .

نامه‌ی سێهه‌م /

نه‌م نامه‌یه میرزا نه‌ولقادی پاوه‌ی نه‌م چواربه‌یته‌ی بۆ مهولهوی
نووسیوه ، له‌وکاته‌دا مهولهوی له‌مائی حاجی به‌گی کورپی وه‌سه‌مان پاشای
جاف ده‌بی ، باسی میرزا نه‌ولقادی پاوه‌یی ده‌کریت ، مهوله‌ویش ده‌فه‌رموویت
بۆ نه‌وه‌ی باوه‌رتان به‌و زیاتر بیته‌ ، که میرزا شاعیریکی باشه‌ من نه‌و دوو
دیپه‌ی بۆ ده‌نوسم له‌ جوابدا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه نه‌مه‌ش نامه‌که‌ی
میرزا نه‌ولقادی پاوه‌یی یه‌ که ده‌ئیت :

(٢) مه‌لا عه‌بدوکه‌ریمی موده‌رس ، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ٤١٢ .

(هه‌وای باده‌ی نو سه‌لته‌ته‌ت وهرده‌ن)

تاجی کافوریش ناماده که‌رده‌ن

ها وه‌خته‌ن شه‌وی جه شیرین خاوان

بنيووش نه‌فه‌رق قوله‌ی سه‌رکاوان

هه‌ر وه‌ختی مه‌یو هه‌وای تو سه‌رد

سه‌نگ مه‌بو به ناو مه‌بو به به‌رد

هه‌ر وه‌ختی مه‌یو هه‌وای ستیزه

میر جه موغان مه‌که‌رو ریژه))^(۱)

ئه‌مه ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه، که میرزا بو مه‌وله‌وی نووسیوه، دیاره ئه‌م دوو شاعیره نامه ئه به‌ینیاندا زور هه‌بووه، هه‌رچه‌نده مه‌وله‌وی له‌ رووی ته‌مه‌نه‌وه له میرزا که‌ورده‌تر بووه، چه‌ندان جار سه‌ردانی یه‌کتریان کردووه بو‌یه میرزا مه‌وله‌وی به‌ میری (موغان) ده‌زانی.

نامه‌ی چوارم /

ئه‌حمه‌د پریسی دوو خوشکی بووه، (له‌یلی) و (به‌هیجه) مه‌وله‌وی هه‌زی له‌ له‌یلی کردووه، به‌لام ئه‌و شه‌وی کردووه به‌ یه‌کیکی تر، ئه‌مجا مه‌وله‌وی ده‌یه‌وی به‌هیجه‌ی خوشکی بینی، مه‌وله‌وی نامه‌یه‌ک بو ئه‌حمه‌د پریسی ده‌نووسی، له‌ ییلم ده‌س نه‌که‌وت، ئه‌م خوشکه‌تم بده‌ری ئه‌حمه‌دیش له‌ وه‌لامدا بو مه‌وله‌وی ئه‌نووسیته‌وه.

(۱) میرزا نه‌ولقادی پاوه‌یی، (دیوان) محمه‌د ره‌شیدی ئه‌مینی، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی، سالی

۲۰۰۸ز، لـ ۱۹۰.

((قسه ئی نه که ی بی ری و جی بی))

تۆ که مه جنوونی چون به هیجی بی؟)) (۲)

واته: مه جنوون نه بی له له یلی به ولاره که سی نه وی ئیتر تو چون داوای به هیجه ده که ی، نه م نامه یه واتای دژیه کی تیدایه له رووی واتا سازیه وه، ههروه ها شیعه ده که ی نه حمه د پریسی هه مان وه لاهه، واته به به یتیک نامه ی بو مه وله وی نووسیوه، چونکه مه وله ویش به هه مان هو وه لامی بو نه حمه د پریسی نووسیوه. مه وله وی به ناشکرا داوای خوشکی نه حمه د پریسی کردوه، هه رچه نده له خوشکی یه که میان نامه ی نووسیوه، به لام په یوه ندی روحی مه وله وی نزیك بووه، له روحی پریسیه وه، ههروه ها مه وله وی خوی له کۆنه په رستی به دوور زانیوه.

نامه ی بینجه م/

(بولبول) یه کیك بووه له و شاعیرانه ی سه رده می مه وله وی، دیاره بولبولی شاعیر چه ز له خوشکی مه وله وی ده کات، به لام بو ی نابی، بویه نامه یه که به شیعر بو مه وله وی ده نووسی، (بولبول) دووجار نامه ی به شیعر بو مه وله وی نووسیوه:.

((سه رشار سه رخۆشی مه یخانه ی (الست)

وه نه شنه ی مینای ده س ساقی مه ست

(۲) لاهه بده ولکه ریمی مودرس، مه وله وی (دیوان)، چاپی سنیه م، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۷۸هه تاوی، ل ۳۶۳.

پا به سته به قه‌ید سه بیادی مه‌عنی
 فارغ نه‌سوره‌ت فیرقه‌ی (لایعنی)
 سینه‌ خه‌زانه‌ی نازک‌ خه‌یالان
 نازک‌ تهر‌ جه‌ ناز‌ نازک‌ نه‌وه‌الان
 شیویای‌ شانای‌ شیرین‌ نه‌تواران
 شه‌ریک‌ تائی‌ و شادی‌ خه‌مباران
 راسته‌ن‌ نه‌تیجه‌ی‌ قیاست‌ سه‌خته‌ن
 موده‌عات‌ نیلزام‌ خه‌ستم‌ به‌د‌ به‌خته‌ن
 به‌لام‌ ده‌عوای‌ به‌خت‌ جه‌ ده‌لانه‌ن
 قیاست‌ مه‌جموع‌ موغاله‌ تاته‌ن
 به‌کسه‌ر‌ عه‌میقه‌ن‌ قه‌زایای‌ ته‌حریر
 غه‌یر‌ جه‌وه‌سیله‌ی‌ ده‌لیل‌ ته‌قدیر
 خو‌من‌ نه‌زانم‌ نه‌ده‌ب‌ ته‌قسیره‌ن
 واته‌ی‌ به‌دکاران‌ جه‌لات‌ دلگیره‌ن
 بدیه‌ بی‌ مه‌یلبت‌ وه‌ جای‌ ییاوان
 به‌واته‌ی‌ به‌ریم‌ مه‌گیریم‌ تاوان
 سه‌د‌ نه‌وبه‌ت‌ ییاوان‌ قرینه‌ی‌ حائی
 نی‌حتاج‌ چی‌ش‌ بی‌ هانای‌ مه‌حائی؟
 ناخ‌ جه‌ حال‌ زانیت‌ خه‌یلی‌ نی‌شکانه‌ن
 حال‌ نه‌زانات‌ موناخی‌ حاله‌ن
 په‌ی‌ ته‌ تمه‌ی‌ رهد‌ مه‌ولام‌ کافی‌ یه‌ن
 بی‌ باکیت‌ جه‌ روی‌ بی‌ نی‌نسافی‌ یه‌ن

نەربى ۋەفائى، ۋەربى مەيلىت كەرد

جە بەد بەختى من ھەرچى بى ۋىيەرد

نەما جەيف ((بولبول)) جە ۋىت ھەراس كەرد

پەي تەنيا گۆلى ۋىت كەس نەئاس كەرد^(۱)

نەم نامەيەي (بولبول) گلەيى و بناشت لە مەولەوى دەكات، كە دووجار نامەي بۇ ناردوۋە كە خوشكەكەي بداتى، بەلام مەولەوى گۆيى نەداۋەتى، داواكەي (بولبول) ى فەرامۆش كردوۋە. بۆيە مەولەوى بەسەرخۆش دەداتە قەنەم، واتاي مەولەوى ئاگاي لە عاشقان نىيە چونكە سەيادى راستى يان عىشقى دلبەرى لەلاي بولبولەودىيە ديارە ئارام و ھۆشى ناسك نازدارى، بەلا نەوھائى دەروونى قىياسى نە پىوانەي راستىيەكان، بۆيە بۇ جارى دووم ۋەك داواكارىكى بەردەمى دادگا ھاوار لە مەولەوى دەكات، ۋە دەلى خۆ من دەزانم نەدەب پىوستە، بەلام تۇ بەگفتى بەدكاران دەكەي، تۇ بى مەيلى جارانت فەرامۆش كردوۋە، تۇ خۆت باكت نىيە، نىدى گۆي نادەيتە ناھو جەسەرەتى خەم كىشانى ۋەك رووى دووكەل بەرزە ناسمانان، بەلام بولبول بۇ ۋا خۆت ھەراس كرد، بۇ تاقە گۆلى خۆت نامۇ كرد.

نامەي شەشەم /

دۆستىكى مەولەوى، كە مەحمود بەگە، نەم مەحمود بەگە نامەيەكى دوور و درىژى بۇ مەولەوى نووسىۋە، ديارە نەم مەحمود بەگە، خزمى مەحمود

(۱) مەولەوى (ديوان) مەلا عبدولكەرىمى مودەرس، چاپى سىنيەم، سنەى كوردستان، سانى

پاشا بووه، که ههردووکیان دۆستی مهولهوین، ئه مه دهقی نامه که ی مه حمود به گه ده ئی:.

((شمالا عمر افزائی و جان بخش

که هستی چون دم عیسی روان بخش

سیه ابر تو چون سیمان گردد

زفرت کوه برفین اگردد

که دارم عرضه ای دل نوازم

تحمیل کن که بنده عرض سازم...))^(۲)

مه حمود به گ نه م پارچه شیعره ی له م باره وه بۆ مه وله ی نووسیوه له سه رتایه وه باسی ناژاوه ی محه مه د پاشا سه ردار و سووتاندنی چروستانه و بارکردنی مه وله ی له گه ل خه ئکی ده وره وه ردا بۆ شه میران ده وار هه ئدانیان له (ول بهر) ده کا، پاشانیش باسی ژنیکی ده نگ خوش ده کا، که ناوی (تاوس) ه، له ناو زماوه ئدا گۆرانی ده ئی: هه رچه ئده نامه که چ له ڤووی ناوه ڤۆکه وه چ له ڤووی ڤوخساره وه ته رازوو یه کن. نامه ی جه وته م/

ئهم نامه یه له لایهن (شیخ سیراجه دین) وه بۆ مه وله ی نارده وه، که دووه م نامه ی (شیخ) ه که ئهم نامه یه ی ژۆر به زمانیکی پارا و نووسیوه، به لام به زمانی فارسی وا دیاره نه و سه رده مه ش زمانی فارسی بره ی هه بووه، شان به شانی زیده زاده ی ئاریزانته کان، که به هه ورامانی ناخافتنیان کردوه، ئه مه ش دهقی نامه که ی شیخ (سیراجه دین) ه:.

(۲) مه لا عبده و لکه ریمی موده رس، یادی مهردان، ل، ۲۸۱-۲۸۵.

((خلق در اوضاع و اندر کار من
هر کسی از ظن خود شد یار من
چشم بیرون بر قیاس خود گشاد
از درون من بجست اسرامن))^(۱)

خوره‌وشت و خوشه‌ویست، شایانی مه‌وله‌وی یه، چونکه مروقیکی پاکی
وهک مه‌وله‌وی، که له‌سهرتاسه‌ری زانست و زانیاری له‌سنگی نه‌م مروقه مه‌زنه
کو بووده‌ته‌وه.

دیسان شیخ ده‌فه‌رموویت:

((گر گزندت رسد ز خلق مزنج

که نه راحت رسد ز خلق نه‌رنج

بهر پرده که بینی پردکی او است

قضا جنبان هر دل بردکی او است))^(۲)

(لا تنکر الباطل فی گوره، فانه بعض ظهوراته، و شان من شوونه، و حیثه
من حیثیاته). ظرفرا گذاشته، بین آنچه در ظروف است، که اسایش دو گیتی
تفسیر این دو حرف است، با دوستان مروت، باد شمنان مدارا، عامل به این
مضمون که دری است در صدف مکنون، اسپ گریبا پروانه، و خودرا به منزل
برساند. چنان بانیک وید (عرفی) بسربر کز پس از مردن مسلمانان بزمزم
شوید و هندو بسوزاند. والسلام.

عوسمان النقشبندی.

^(۱) مه‌وله‌وی (دیوان) مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، چاپی سنیه‌م، سنه‌ی کوردستان، سالی

۱۳۷۸ه‌ت‌اوی، ل ۲۸.

^(۲) مه‌وله‌وی (دیوان) مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۹.

به نیشانه‌ی نهو پارچه شیعرانه‌دا، که مه‌وله‌وی بۆ شیخ عوسمان سیراجه‌دینی نووسیون، دیاره که نه‌میش نامه‌ی زۆری بۆ نهو نووسیوه، به‌لام به داخوه، تا نیستا هیچ کام له‌ونامانه به‌دهست نه‌گه‌یشتون ههر به وه‌لامه‌کانی مه‌وله‌وی دا گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ باسی نهو نامانه ده‌بیئت. شاری ته‌ویلله* - چه‌می زاوهر* - دهری ته‌رتییا* - چله‌خانه* خانه‌قای‌وه‌راوهر* - چلانه‌ی چل کناچا* به‌لام نازانم بۆچی زۆربه‌ی نووسینی، یان نامه‌کانی شیخه‌کانی شیخه‌کانی هه‌ورامان به‌زمانی فارسی بووه؟

نامه‌ی هه‌شته‌م /

شیخ عه‌بدوئالی داخی، که نامه‌که‌ی مه‌وله‌وی ده‌گاته‌دهستی، به پارچه هه‌نبه‌ستیکی جوان وه‌لامی ده‌داته‌وه. هه‌نبه‌ته شیخ عه‌بدوئالی داخی رۆئیکی کاریگه‌ری هه‌بووه له جیهانی نه‌ده‌یدا، دیاره نامه‌ نووسین له‌و ساته‌دا گرنگی و به‌هاو نرخیکی تاییه‌تی خو‌ی هه‌بووه. له گۆقاری رامانی ژماره (١٤) له لا‌په‌ره (٣١) ده‌بیئت: ((بیجگه له شیعر هه‌ندی نامه‌ی (مه‌وله‌وی) ماون که بۆ شیخی سیراجه‌دین و به‌هانه‌دین و زیا نه‌دین، نامه‌ی تێدایه که بۆ شیخی سیراجه‌دین که راده‌ی خوشه‌ویستی و ریژی شاعیر بۆ نهو زاتانه

-
- * ته‌ویلله: نه‌وشارۆچکه‌یه، که ده‌که‌ویته هه‌ورامانی له‌ونه‌وه.
 - * چه‌می زاوهر: نهو چه‌مه‌یه ده‌که‌ویته رۆژه‌لاتی شاری ته‌ویلله‌وه.
 - * دهری ته‌رتییا: بیشت به‌ شارۆچکه‌ی ته‌ویلله‌یان وتوو ته‌رتییا، یان نهو نافره‌ته‌یه که ته‌ویلله‌ی دروست کردوه.
 - * چله‌خانه: نهو شوینه‌یه که شیخ عوسمان بۆ ماوه‌ی چل رۆژ له‌و شوینه‌ ماوه‌ته‌وه بۆ په‌رستی یه‌زدانی مه‌زن.
 - * خانه‌قای‌وه‌راوهر: گه‌ره‌کی ته‌ویلله‌یه له‌هه‌مان کاتدا نارامگای شیخ عوسمانه.
 - * خانه‌و چل کناچا: که‌پ-یکه ده‌که‌ویته شارۆچکه‌ی ته‌ویلله‌وه.

به هيز و قه لهم رهنگيني مهوله وييمان بو ددرده خه ن... (1) وه لأم دانه وهى
 نامه هه ئويستى شاعير بو نهو مروقهى كه نامهى بو دهنيرى، نه وهش وه قوا
 رۇحى ههردوولا به زيندوويى دهه يليتته وه، جگه له وهش نهو نامانه به نگهى
 زيندوويى ههردوولا بو ميژوو تومار دهكات، نه نامه يهى شيخ عه بد نلاى
 داخى ديسان رادهى به رزى ههردوولا ديارى دهكات، نه مهش دهقى نامه كه يه
 كه ده ئيت:

((ته سكين به خشى دورد (داخى) داخ نه دل))

داماو وه هوناو ريشهى دل گۆن، گۆن

يهك رۇچهم نه چهم گرده بهرده بى

سهيل خهم يانه م ويران كهر دهبى

نيشته بيم چون ته ير دور وامه نده گۆن

په شيوخال خه مناك چون سازدهدى دل

ئاگا دهواى دورد دهر وون پير خاران

نۇش داروى زامان زامهت نهو گاران

يانى نامه كهى خامهى خهم ره قه م

مه نزوحهى مه عدوم چه نى خهم هه م ده م

ياوا وه سه ر دار دهر وون پير داخان

په روا نهى پاي شه م سالار نۇ تاخان

نه ر سه د شه رارهى نا ئيرهى دورى

تاو دابى و دتاه كورهى مه هجورى

(1) گۇقارى رامانى ژماره (14) وتارى (بهنگه نامه يهكى نوى له باوه رنامهى خه ليقه يهتى

(مه وه وهى) نازاد عه بد الواحد، هه ولير، 1997، ل 31.

گه رمی ته وهن تاو دهر دته نیاییم

به رده بی یه کسهر سومای بیناییم

سانام جه قاسید ساکن بی دهر دم

وه دیددی بی نور موتالاش که ردم

نمه ز چهرخ چه پ چه واشهی چه پ گهر د

پهی کام دهر دی سهر نیگاداریم که ردم

ودرنه مهویا و دخت وانای نامه که ت

گیان کهروام فیدای ره خشهی خامه که ت

رووی نه جهل چون به خت سیام سیا بو

ناما گیان جه و دم جه ته ن جیا بو))^(۱)

نهم نامه یه چ له رووی ناوهر پوک، وه چ له رووی بوخساروه نامه یه کی
واتاداره له رووی بابه تی ناوهر پوکوه ههروه ها دیمه نی نامه که شیوهی
وینه یی دهنوینیت، هه ندی جار له رووی ناوهر پوکوه زور واتاو مه به ست ددا،
له م نامه یه دا شاعیر هه ست به ته نیایی دهکات وه که له ناو خار خاران
درکدا، له پر خونچه یه ک پر به کراوهی بی به گول، وه دهر دی دووری و
ناموی له هه ستیکی پر ناهی سه رده وه، بو جووش و خوشی به هاتنی نامه
دهروون دهجه ویته وه.

(۱) مهولهوی (دیوان) مهلا عهبدو لکه ریمی مودهرس، چاپی سیدم، سنهی کوردستان، سالی

۱۳۷۸هه تاوی، ۱۵۲-۱۵۳.

نامه‌ی نویه‌م/

ئه‌م نامه‌یه (مه‌حروم) بۆ مه‌وله‌وی ناردوو، کاتی خۆی (خانای قوبادی) که شاعیریکی گه‌وره‌ بووه، پاش ئه‌وه شاعیریکی تر که ناویانگی (مه‌حروم) بووه، به‌ر به‌رده‌کانی (خانای قوبادی) کردوو، چوار شیعره‌که‌ی (مه‌حروم) که هی خۆی بوون، له‌گه‌ڵ دوو شیعره‌که‌ی (خانا) ناردوونی بۆ مه‌وله‌وی تاوه‌کو بریار بدا مه‌وله‌وی کام له‌و شیعرانه به‌رزن، دیاره مه‌وله‌ویش پاش به‌راورد کردنی هه‌ردوو پارچه شیعره‌کان، له ئه‌ نجامدا مه‌وله‌وی بریار دهدات، که شیعره‌که‌ی (مه‌حروم) به‌رزتره، تا شیعره‌که‌ی (خانای قوبادی) یه‌که‌میان خانا له لا پهره ٤٤٧ ده‌ئیت:

((به‌رق سه‌یف ناز ئه‌ برۆ خه‌مینان

عه‌کس ماوی خاڵ خورشید جه‌مینان

ئه‌ر بگنۆ وه‌کۆی قولله‌ی قه‌زانه

مه‌که‌رۆش وه بۆل سفته‌ی سه‌د ساڠه))^(١)

واته: ئه‌گه‌ر ببنوو تیشکی شیری نازی یارانی برۆ که‌وان و عه‌کسی خانی
ئاوی جوانه، ناوچاو وه‌ک رۆژه‌کان، بدا له قولله‌ی کینوی قه‌زانه،
ئه‌یسووتینی وه‌ک خۆئه‌که‌وه‌ی سه‌د ساڠ له‌مه‌وه‌ری ئی ده‌کا.
وه مه‌حروم له هه‌مان لا پهره‌دا ده‌ئیت:
((به‌رق برقه‌ی ناز عیشه‌ فرۆشان
چه‌ خماخه‌ی له نه‌جی ته‌ لا نه‌گۆشان

^(١) مه‌وله‌وی (دیوان) مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودرس، ل ٤٤٧.

بزیسکه‌ی نیگای دیده شا بازان

بریقی‌ی غه مزه‌ی شه‌که‌رین بازان

نه‌ر بگنؤ وه سه‌نگ جای ته‌جه‌لای نور

مه‌که‌رؤش وه گهرد چون سورمه‌ی کؤی نور

(مه‌عدوم)، راس (خانا) سؤزان عه‌شقی بی

که‌ی وینه‌ی (مه‌حروم) ههر عه‌شقی بی^(۱)

واته: نه‌گهر بیته و شه‌وق دانه‌وه‌ی چار شیوه‌ی نازداره ناز فرؤشه‌کان و چه‌خماخه‌ی له‌نجه و لاری گواره زیرینه‌کان و تیشکی یاره‌چاو بازه‌کان و برقه‌ی نیشاره‌تی شیرین گوفته‌کان، له‌جیاتی نوری خودا بدا له‌بهرد، وه‌ک به‌رده سووتاووه‌کانی کیوی نوور ده‌یکا به‌خؤن. مه‌حروم راسته‌خانا، سووتای عه‌شقی بووه، به‌لام که‌ی هه‌میشه وه‌ک من ههر مه‌شقی عه‌شقی کردووه. دیاره به‌راوردی نه‌ده‌بی، راسته‌دوای له‌دایک بوونی شیعر هاتوووته مه‌یدانه‌وه، به‌لام که‌ ده‌قی چاک هه‌بوو نه‌وا ره‌خنه و نه‌ده‌بی به‌راورد، له‌و مه‌یدانه‌دا دینه‌کایه‌وه ههر بؤیه مه‌وله‌وی هه‌م وه‌ک ره‌خنه‌گر هه‌م وه‌ک به‌راوردکاریکی نه‌ده‌ب و لیکۆنه‌روه، له‌و دوو ده‌قه شیعرییه‌دا دادی خؤی داوه وه‌ک داد وه‌ریک، له‌هه‌مانکاتیشدا نه‌وه یاد کردنه‌وه‌یه‌ک بووه، که‌مه‌حروم وه‌ک شاعیریکی نامه‌ی ناراسته‌ی مه‌وله‌وی کردووه و له‌هه‌مان کاتدا وای نیشانداوه که‌ (مه‌حروم) هاتوته‌مه‌نی (مه‌وله‌وی) بووه.

^(۱) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۴۸.

نامەى دەيەم/

ھەرچەندە وردبېنەوہ لہ سەرچاوہ و کانزاکان، ئەو دەمان بۇ دەردە خەسە،
کە مەولەوئى زۇر برادەر و دۆستى ھەبووہ، ئەو برادەر و دۆستانە زۆر بەى
زۇريان نامەيان بۇ مەولەوئى نووسىوہ، راستە (مەولەوئى) خۆشەويستى
شېخەکانى رېيازى نەقشەندى بووہ، بەلام ئەوئەندەى مەولەوئى نامەى بۇ
شېخەکان نووسىوہ، وەك پىئويست ئەوئەندە شېخەکان نامەيان بۇ ئەم مەولەوئى
رۇحىيە نەنووسىوہ، زۇرى سەرچاوہ و کتیبخانە کانیش گەرپاوم بۇ ئەوئەى
زىاتر لەبارەى ئەو نامانەى کە بۇ مەولەوئى ھاتوون، ئەوئەندە وەك وەلام بۇ
مەولەوئى ئەھاتوون، لەگەل ئەوئەشدا مەولەوئى ئەوئەندە زانا و شارەزا بووہ ئە
ھەموو زانستەکانى ئاينىدا ئەوئەندە خەلکى تر بەگويەرى مەولەوئى شارەزا
نەبوون. ھەر دۆستىكى بەسەر ھاتىكى بەسەردا ھاتىبى، مەولەوئى بەبى سى و
دوو نامەى بۇ نووسىوہ، يا نامە بە پەخشان وەك نامە فارسىيەکانى يان نامە
بە شىعر چ بە کوردى چ بە عەرەبى يان نامەى ناسايى، ھەريە کە لەو
نامانەش بوار و ھونەرلىكى زمان پاراويان تىدا بەدى دەکرىت، ديارە ھەناسە
و گروکلپەى مەولەوئى چ لەبارەى نامەى شىوون، يان نامەى خۆشى، يان ئەو
نامانەى کە بۇ ھەر بۇئەيەك ھەبووبى، مەولەوئى ئەسپى خۆى بەخامەى
رەنگىنى تاو داوہ، ئە گۇقارى پامانى ژمارە (۱۴) لە لا پەرہ (۲۷) دەئىت:
(خەم و پەژارە و فرمىسک و ژانەکانى (مەولەوئى) نەك زادەى سۆز و
عاتىفەى رووتن بە تەنيا، بەلکو زۇر جار ھۆش ئامبىزن...))^(۱) لەيادى
(مەردان) دا ئە لا پەرہ (۴۵۷-۴۵۸) ھاتووە و دەئىت: ((موسا مۆئسەتتە نە
براى فەرھاد مېرزا و مامى ناصر شاولەقەبى مراد مېرزا بووہ، ئە (۱۲۹۳) ى

^(۱) گۇقارى پامان ژمارە (۱۴)، لىكۆئىنەوہ، عەن بەر خاتوون لە فرمىسکە نەمەردەکانى (مەردان) دا،
بووف عوسمان، سلیمانى، ۱۹۹۷، ل. ۲۷.

دهقى وەلامەكەى مەولەوى ھەيە بۇ دوستەكەى، بەلام (مەجزوب) لە
لاپەرەى (۵۲) دیوانەكەیدا زۆرچاك وەلامى مەولەوى دەداتەو بەو
سەوقاتەى كە عەباكەيە كە بۇ (نەحمەد پریسی) ناردووو نەمەش دەقى
نامەكەيە لە لاپەرە (۵۲) دەئیت .:

((عەبام كیاستەن تان و پۇبى عەیب

سەوقاتەن پەرىت تۆى (رجال الغیب)

ورازیان وە زولف نەوعەروسی دل

بۇش گىرتەن نەناف ناھوى نەسا سل

ھەر تائەیش زیلەى سەمتورى دارۆ

ھەر ناھەیش نامى دئبەر مە شمارۆ

ھەر شەو وەمە خفى زىكر لەیل مەكەى

قامت وە صەباى مۇبەت كەیل مەكەى

ناھەى بى صەدات نەسە قفى گەردون

بەرمە شو، مە شو وەكۆى فەنا بوون

ئەوساتە وەختە (مەجزوب) ت ویربۆ

با ئیمە یج دئمان ھەدەقى تیر بۆ) ^(۱)

نامەى دوآنزەھەم/

مەلا عیسا جوانرۆبى، مامۇستای (مەولەوى) بوو، واتە لەكاتى
فەقییە تیدا لە سەردەستى ئەودا خویندویەتى، مەلا عیسا بەم شیعەرەى
خواروو داوا لە (مەولەوى) دەكات، كە تاقیبى كچىكى بۆ بکات. بە

^(۱) مەجزوب (دیوان) حەكیم مەلا صالح، چاپى یەكەم، ھەولیر، ۲۰۰۱ زاینى، ل ۵۲.

مەبەستى ئەۋەدى ئەگەر شايانى ئەۋەتتى بىخاۋىزىت ئەمەش دەقى نامە
شېئىرىيە كەيە كە دەئىت :

((رۆلە بزانه رۆلە بزانه

ئە حۋانى يارۇ پەرىم بزانه

ھەم جە خۇشانت، ھەم جە بېگانە

پىرسە بزانه ئەۋ جە مەكانە

خاسىش، خراپىش ئەتۈۈش كالاھ

پەستى قامەتتەش، بىلندى بالاش

ئە حۋانىش پەرىم تە حقىق بىكەنە

مەكەرە درۇ، مەدەر وىيەنە

خاس، جەلات خاس بۇ خراپ خراپ بۇ

تاۋاتەت قىبول اولوالاباب بۇ

با كەس ئەزانۇ بەگفتو گۇمان

ئەشۇ بە عەبەس گشت ئابرومان

ھەركەس عاقلەن ئىشارەت ۋەسەن

چەنى جاھىلان ۋاتەى عەبەسن

ئەگەر عاقلى ئايەت بىيەنە

((اَلطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ))^(۱)

دىيارە مەۋلەۋى ئەۋنامانەى كە بۇى ھاتوون زۇر گەران و ئىكۇننەۋەى يان
توۋىزىنەۋەى مەبدەنى دەۋىت، بۇ ئەۋەى بزانىت، ئايا ھەموو ئەۋ شاعىر و

(۱) مەۋلەۋى (دىۋان) مەلا عەبدولكەرىمى مودەرس، ل ۵۹۴-۵۹۵.

شاعيرانه، نامەيان بۇ ئەم مەرقە زاناو عارفە رەبەننە نارەووە لە ناو شاعيرانی ھاوچەرەخ و ھاو شەووە زاری مەولەوی بەریتین لە مانە لە لا پەرە (۵۷) ی (مەولەوی و تەقینەووی زماندا (حەکیمی مەلا صالح) دەئیت:

(مەھجوری، سەیدی دووم، مەلای جەبای خانۆی کۆماسی، شیخ یوسفی نۆسمە، مەحروم، داخی، فەخروڵ عولەمان (حەیران) شیخ عەزیزی جانەوەر کە یخسەرە بەگی ئیمامی، عەبدوللابەگی شەرەف بەیان، میرزا عەبدولقادی پادویی، شیخ عەبدولرەحمانی جانەوەر، میرزا یعقوبی جاف، خەستەیی خانەگایی، مەلانظام، حاجی مەحمودی یاروویس، ئەحمەد پیرسی (مەجزوب) بولبول، مەلا ئەحمەدی نۆدشەیی، میرزا مەحمەدی میراودەلی، یوسف بەگی شەرەف بەیان، مەلا وەلەد (خان))^(۲) ئەو شاعیرانەیی کە ھاوتەمەنی مەولەوی بوون ژمارەیان (۲۳) شاعیرە رەگۆیرەیی ئەو نامانە کە بەردەست کەوتوون ژمارەیان کە مە، چونکە مەولەوی لە دیوانە کەیدا، زۆر نامەیی نووسیوە بۆ ئەو شاعیرانە و ئەو کەسایەتیە ناودارانە، بەلام وەلامەکانی ئەو نامانە زۆریان نادیارن. دیارە ئەو نادیارنی نامانەش بۆ ئەو دەگەریتەووە کە زۆرەیی شاعیرەکانمان، بەشوین بەژیوی ژیان و تەنگ و چە ئەمەیی ژیان زۆرەیی زۆریان دەستخەتەکانیان لە ناوچوون، ئەمەش دەگەریتەووە بۆ مێژوو. مەولەوی ئەو وەندە سەرەست بوو لە رادەبەریندا، چونکە خودی واتە زانی زۆر بە نازاد زانیووە، بۆیە خۆشەویستی لا یەكسان بوو، واتە نازادی پیاو نافرەتی چوون یەك تەماشاکردوووە. بۆیە ئەو زۆرەیی شاعیرەکانیا شیوەن بۆ عەنەبەر خاتوون دەگێرێ ئەو رامانی

(۲) حەکیمی مەلا صالح، مەولەوی و تەقینەووی زمان، چاپی یەكەم، ھەولێر، ۲۰۰۸ز، ل ۵۷.

ژماره (١٤) له لاپه‌ره (٢٧) ده‌ئیت: ((له نه‌ده‌بی فیرعه‌ونه‌کاندا گه‌لیک
بایه‌خ به نه‌ده‌بی شیوه‌ن دراوه))^(١)

نامه‌ی سیانزه‌هه‌م /

نهم نامه‌یه له لایه‌ن شیخ عوسمانی ته‌ویله‌وه، یان به‌واتایه‌کی دی
(شیخ سیراجه‌دین) دوه، ناردوویه‌تی بو مه‌وله‌وی زانا و بلیمه‌ت، نامه‌که به‌م
شیوه‌یه ده‌نووسی و ده‌ئیت: .

((یا کاغزه‌ز بریان، یامه‌لا مه‌رده‌ن

یا هه‌ر عارته‌ن دۆس وه‌یاد که‌رده‌ن

غه‌مگین مه‌نیشو غه‌م به‌ده‌ر وه‌ باد

فه‌له‌ک نمازۆ که‌س وه‌ خاتره‌ شاد))^(٢)

نهم نامه‌یه شیخه‌ری دی‌ری یه‌که‌می هی شاعیری زمان پاراو بی‌سارانی یه
دی‌ره‌ی دووه‌میش له‌وه ده‌چی که شیخ خوی فه‌رموویتی، یا کاغزه‌ز بر‌اوه یان
(مه‌لا) به‌هه‌ورامانی نه‌وه (٧) ده‌چیته‌ سه‌ر پیتی (لا) مه‌که یان مه‌لا
مردووه، دیاره مه‌لا له‌وه سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر نه‌وه تویره‌ خوینده‌وارییان باش بووه،
بویه له‌ حوچه‌ره و مزگه‌وته‌کاندا وانه‌ی نایینی زۆر بره‌وی هه‌بووه، یان نه‌ی
مه‌وله‌وی له‌ بیرت چوووه، نامه‌ نووسین بو دۆستان، به‌غه‌مگینی و به‌ته‌نیایی
دامه‌ده‌نیشن، خه‌م وه‌ ده‌م وه‌بادا، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ که‌س بی‌خاتره‌

(١) گۆشاری پامان ژماره (١٤)، لیکۆئینه‌وه، عه‌نبه‌ر خاتوون له فرمیسکه نه‌مه‌رکانی (مه‌ردان) ١٤،
رووف عوسمان، سلیمانی، ١٩٩٧، ل ٢٧.

(٢) عه‌لان‌ده‌دین سجادی، میژووی نه‌ده‌بی کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غداد،

١٩٥٢، ل ٢٧٤.

ناكات، هه تاوهكو سهر له ديزه كه دا، واته ديزي يه كه م له شيعره كه دا له
ميژووي نه ده بي كورديدا وانوسراوه:

((يا كاغەز وريان، يامە لا مهردەن

يا هەر عارتەن دۆس ودياد كەردەن))^(۳)

بۆيه وريان به واتاي خواردن ديت، به لام (بريان) به واتاي كوتايي ديت،
يان كاغەز نيبه. هه لبه ته نه مه دووه مين نامهي شيخ عوسمانه بو مه وله وي
ناردوه يه كه ميان به فارسي و دووه ميان به هه وراماني.

^(۳) عه لانه دين سجادي، هه مان سه رچاودي ينشو، ل ۲۷۵.

نامە شېئىر بەگانی مەولەوی بەزمانی عەرەبی

ھەرچەندە ئەم زانایە، یان ئەم شاعیرە وەك چۆن زمانی زیدزادەى خۆی زانیو، ھەر بەو جۆرەش زمانەکانی فارسی و عەرەبی زانیو، دیارە مرقۇچەند شارەزابیت لە زمان و ئەدەبی بیگانە، ناراستە و خۆ ئەو شارەزاییە کاریگەری دەبیت لەسەر ئەو زمانەى کە زمانی دایکیتی و پیتی دەدویت، چونکە زانیی زمان وەك درەختی پرسی سەمەر وایە، بۆیە مەولەوی شاعیر بەشیوہیەکی زۆر جوان نامەى بەزمانی عەرەبی نووسیو.

بیرەدا مەبەستم لە بایەخ و بەهای ئەم شاعیرە ئەوہیە، کە ھەتا توێژینەوہی بەر فراوانی لەسەر بکریت، ئەوہندە واتا و وشەکانی ناو دێرە شیعەرەکانی چ بە زمانی شیرینی کوردی، یان فارسی و عەرەبی، ئەوہمان بۆ دیاری دەکات کە چۆن ئەوسەردەمەدا فییری ئەو زمانانە بوو؟ وەك زمانی خۆی نامەى شیعری، یان نامەى پەخشانی بنوسییت؟ ئەو نامانەش کە بەزمانی عەرەبی نووسیویەتی، ئەوہندەى تر زمان پاراویی مەولەویمان بۆ روون دەکاتەوہ کە ژمارەى نامەکانیش ۱۲ نامەیە. ئیەش وەك ھەموو

نه ته وهه کانی جیهان هه ره له میژدوه چه زمان به ناشنا بوونی نه و زمانه هه بووه، بویه فه قهیکانی کوردستان له و سهرده مانه دا، گوند به گوند و شار به شار گه پاون به شوین خویندندا، چوونه ته لای نه و ماموستا ناینیانه بو له وهی فیری نوسونی زمانی عه ره بی ببن وه له هه مان کاتدا زمانه که ی خویشیان بایه خ پیداوه.

نه و نامانه ی مهوله وی که به زمانی عه ره بی نووسراون، گه ئی لایه نی میژووی نه و سهرده م و رۆزگار به رچاو ده خه ن، هه رو ده ها په یوه ندی مهوله وی به و زانا و دۆستانه ی که له و سهرده مه دا دۆست و یاوه ری مهوله وی بوون، دیاری ده که ن.

((نه م دوانزه نامه یه ش، که ئیه له شاری _ سنه ، ده ستمان که وتوون، هه موویان به زمانی عه ره بی نووسراون و له مانیشدا تواناو ده سه لاتی شاعیر ده رده که ویت به سه ر زمانی عه ره بیدا، به پیویستم زانی له م کتیبه دا به سه ریان بکه مه وه، به هیوای نه وه ی لیکنه ران سو دی ئیوه بگرن))

واتا و بوچوونی نامه کان زۆر دیارن و له و نامانه دا ده رده که ویت که مهوله وی بو کیی نووسیوون. نه وانیش بو مه لای گه وره یه، که هاوشانی مهوله وی بووه له زانیی زمانی عه ره بیدا، هه موو نامه کانیش بو (مه لا محه مه دی مینه ره ی ئیه ره ی) نووسراون. نامه کان زۆر به شیوازیکی راست و دروست دوور له هه ئه ی زمانه وان، نزیک له زمان پاراوی و په وان بیژی، وه که زانایه کی زمانی عه ره بی نامه کانی نووسیوون.

^۲ - حکیم مه لا ساج، مهوله وی و ته قینه وه ی زمان، ل ۱۲۵-۱۳۶

(سەرنجی ووردی رەخنە گرانه لە بابەتە سروشتییەکانیدا، مەولەوی
 گەیاندۆتە نەو و نەنجامە، کە مەولەوی لاسایی سروشتی نەکردۆتەو،
 واتە پشیتی کردۆتە بیرو بۆچونەکە ی نەرستۆ (هۆنراوە لاسایی سروشت
 دەکاتەو) بەئکو جارێکی تر لە روانگە ی بیر و فەلسەفە و خەیاڵی خۆیەو
 سروشتی درووست کردووەتەو و گەیاندووێتە چلە پۆپە ی جوانی).^۲
 مەولەوی ئەنووسینی شیعر و نامە دا بیرو هزری تایبەتی خۆی هەبوو،
 لەکانگایەکی قوول و بەر فراوانەو، پەرهی بە بابەتەکانی خۆی داو.
 بەتایبەتی لە نامە نووسیندا، وا ئیمەش چەند نموونە یەکی نامە
 عەرەبیەکانی دەخەینە بەر دیدی رۆشنبیران، لەهەر نامە یە کدا چەند
 دێریکی دەنووسینەو.

نموونە ی یە کە م :

(نسيم الشمال وربع الصبا، مرحبا بك الف مرحبا، تفرق واشماز من
 هبوبك قلوب الكرب والبلبال، تورق واستهز افنان الاماني وأغصان الامال.
 كانك هيت من سبأ نبأ يقين، أو آتيت من تلقاء ذلك الجناب برق بخطه
 الرائق رقين، فقيم أنت أيها البريد اللآمين، أن الانتظار قد قطع مني
 الوتين، فأنبأني به أن النبا الأهتاء بساهرة قيامه الحرمان حياة عظمي
 الناخرة الرحيم، وهناني به انه ترياق لرعة ثعابين مفعج برزخ الهجران
 لقلبي السليم،)^۳

عبدالرحيم المدوم

3 - ميهردجانی مەولەوی- کتیبی ژمارە یەک، گۆڤاری رۆشنیری نوێ، چاپخانە ی الزمان، بغداد
 ۱۹۸۹ رووف عوسمان ل ۷۷.

4 - حەکیم مەلا سالح، مەولەوی و تەقینەوی زمان، چاپی یە کە م، هەولێر ۲۰۰۸، ل ۱۳۶

نامه‌کە‌ی بە‌شێ‌وه‌ی پە‌خشان نووسێ‌وه، خائە‌به‌ندی ئە‌ نیوان وشە‌و پسته‌کاندا زۆ‌ر بە‌ جوانی دەر‌خستوو، زمانە‌کە‌ی ئە‌ ناستیکی بە‌رزدايه‌و زۆ‌ر جوان و زە‌ریفه‌ مه‌گەر هەر مه‌وله‌وی توانییتی بە‌جووره‌ نامە‌ی پە‌خشانى بنووسیت، وە‌ك چۆ‌ن شنه‌بای به‌یان هه‌لده‌کات و وورده‌ وورده‌ تیشکی هه‌تاو ئە‌ ناسۆ‌ی سپێ‌ده‌ی به‌یان دەر‌ده‌که‌ویت، مه‌وله‌وی به‌ جوانی چۆ‌نی و چاکی ده‌کات، که‌ چۆ‌ن دارو دره‌خت به‌و شنه‌ی به‌یانه‌ دلە‌کان ده‌گه‌شینیته‌وه.

نموونه‌ی دووم:

(من عشق الى صديق، وبعد... فقد منعتني مابي من الأسقام وما وقع من مصائب الأيام، عن كتبه العرائض كل واحد من المخاديم الكرام. فاعتمادي على مرحمتكم في تبليغ السلام، الى سماحة كل من أولئك الاجله العظام، وفي الائتماس عنهم دعاء لي والسلام والأكرام).⁵ المعدوم عبدالرحيم

واتاکە‌ی: (ئە‌ نه‌وینیکی خاوینه‌وه‌ بۆ‌ هاوڕێ‌ی نازیزم، دوا‌ی رێ‌زو وه‌قام، به‌راستی ئە‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی، ئە‌و رۆ‌ژانه‌ی به‌سه‌رمدا به‌ناخۆ‌شی گوزه‌ریان کرد، ئە‌و سکا‌لایانه‌ی که‌ ئە‌لایه‌ن نازیزانه‌وه‌ بۆ‌مه‌هاتن باوه‌رم وایه‌ ئە‌ سایه‌ی ئێ‌وه‌و سه‌لام ناره‌سته‌ی هه‌موو ئە‌و به‌رپزانه‌ که‌ په‌یوه‌ندی وه‌فادارییان ئە‌گه‌ن من نواند پاران‌ه‌وه‌م ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئە‌ ناستی خو‌شیدا بن).

⁵ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێ‌شوو، ل ١٤٢.

نموونه‌ی سی‌یه‌م :

(یا من دموع فراقك جسمي يفي والا فلفظي هجرک انا فانابي يرتقى،
جعلت هذا البيت وردا، ونفسي من نوعتي تتقى، فراق يوم هاج قلبي الشقي،
فكيف بيشهرين ان لم نلتقي، فالتفت واغت الرحق كيلا احرف وأغرق
والسلام).^٦

هه‌رچه‌نده هه‌موو نامه‌کانی مه‌وله‌وی به زمانی عه‌ره‌بی بۆ (مه‌لا
مجه‌مه‌دی مینه‌ه‌ری نییه‌وی) * نووسیوه، به‌لام له‌م نامه‌یه‌دا و له‌رسته‌یه‌کی‌دا
ئه‌وه‌ ده‌رده‌خات، که‌ مانه‌که‌ی بۆ برازینیته‌وه‌ به‌ گول و گولزار، چونکه‌ دل و
ده‌روونی مه‌وله‌وی وه‌ک ناوینه‌ی بی‌گه‌رد بووه‌ هه‌رده‌م جه‌زی له‌ ناشتی و
وه‌فاداری بووه‌ بۆ دۆست و براده‌رانی.

^٦ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ینشوو، ل ١٤٢

* حاجی مه‌لا مجه‌مه‌دی مینه‌ه‌ری نییه‌ری (؟ - ١٨٧٧) له‌ گوندی نییه‌ری سه‌ر به‌ ژاوه‌رۆی ناوچه‌ی
هه‌ورامان - کوردستانی رۆژه‌ه‌لات، له‌ دایک بووه‌.. یه‌کیک بووه‌ له‌ مه‌لا باشه‌کانی ئه‌و ده‌ورانه‌،
خزمه‌تی زۆری زانسته‌ نیسلا‌میه‌کانی کردووه‌، له‌ناو خه‌لکدا به‌ (حاجی مامۆستا) ناسراو بووه‌.
هه‌شت ساڵ به‌ر له‌ مه‌وله‌وی کۆچی دوایی کردووه‌.

بەشی بە گەم

نامه گانی مهوله وکی به زمانی فارسی

زانای و بلیمه تی مهوله وی له وه دایه توانایه کی راده به دهری له زمانی فارسیدا هه بووه، نه مه وای کردووه به هژی شاره زایی و کارامه بیه وه نه م شاعیره زالبووه به سهر هه موو کون و قوژینی زمانی فارسیدا دیاره نه گهر یه کیك شاره زا نه بییت ناتوانییت نامه به غهیری زمانی خوئی بنوسی نه م وهك زیدزاده ی نه و زمانه هه موو توانا هونه ریه کان له ناو نامه فارسیه که دا به کارهیناوه.

(له لیکوئینه وهو پیشکین و شیعی بلانو نه کراوه) دا هه کیم مه لا سانج، ده بییت (مهوله وی کاتیک که گه وره بووه و پیگه یشتووه واته له سنووری ژیانی مائی باوکی دهرچوووه نیتر خوئی به هژی زانست و به هر که یه وه بوته هاوخوانی شیخه گانی هه ورامان و پاشاکانی جاف والیه گانی نه رده لان و پاشاکانی

بابان که له و پوژگارهدا نه‌مانه گه‌ورده‌ترین دسه‌لاتی مه‌زه‌بی و سیاسییان بووه))^(۱).

نه‌و نامانه‌ش زیاتر نه‌و ده‌مان بو‌رؤشن ده‌که‌نه‌وه که هه‌ول و کوششیان نه‌وه‌یه که له‌مه‌وله‌وی ناسیدا له درزی ددرونی مه‌وله‌وییه‌وه ئینی بکوئنه‌وه به‌شیوه‌ی زانستی و نه‌ده‌بی وه به‌شیوازی زور وورد له‌و بو‌اره‌دا به‌هه‌سه‌نگاندن له راستی نامه‌کان بگهن. عه‌لانه‌دین سه‌جادی له میژووی نه‌ده‌بی کوردیدا، ده‌لیت: (شه‌یدا به‌نووری پاکی یه‌زدان، مه‌فتونم به‌سوژی ناله‌ی ده‌رویشان، پیشه‌نگی کاروانی ده‌رووناسان، فه‌رقه‌ش پۆشی ناهه‌نگی مه‌ی نۆشان، مه‌له‌وانی ده‌ریای بیرتیژی، شو‌ره‌ سواری ساری نوکته‌ بیژی))^(۲)

دیاره‌ نامه‌ش جو‌راو جو‌ری تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ مه‌رج نییه‌ هه‌موو نامه‌کان چوون یه‌ک بن بگره‌ له‌ته‌وه‌دیه‌ک بو‌نه‌ته‌وه‌دیه‌کی دی مانا و واتای خۆی هه‌یه‌ نه‌و نامانه‌ی مه‌وله‌وی هه‌ندی واتا له‌خو ده‌گرن وه‌ک لاواندنه‌وه یان شیوه‌نن... ره‌ووف عوسمان له‌ گو‌قاری راماندا ده‌لیت: (له‌ نه‌ده‌بی فه‌رعه‌ونه‌کاندا گه‌ لیک بایه‌خ به‌نه‌ده‌بی شیوه‌ن دراوه) به‌لام نامه‌کانی مه‌وله‌وی به‌تاییه‌تی نامه‌ فارسیه‌کانی که‌به‌ شیوه‌ی په‌خشان یان به‌شیوه‌ی شیعه‌ری یا نامه‌ی ناسایی نووسراون هه‌موو باب‌ه‌ته‌کانی فه‌رعه‌نگی و نه‌ده‌بی کو‌مه‌ل له‌خو ده‌گرن.^(۱)

^(۱) حکیم مه‌لا صالح، مه‌وله‌وی، لیکۆئینه‌وه، پشکنین، شعری بلۆنه‌کراوه، چاپی یه‌که‌م-سه‌ه، ۱۳۷۶هه‌ناوی، ل، ۷.

^(۲) علا‌الدین سجادی، میژووی نه‌ده‌بی کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا، ۱۳۷۱هـ - ۱۹۵۲زایینی، ل، ۲۴۵.

^(۳) گو‌قاری رامانی ژماره (۱۴) وتار، له‌ژیر ناویشانی (عه‌نبه‌رخاتوون له‌فرمیسکه نه‌مه‌رکه‌کانی مه‌وله‌وی) دا، ره‌ووف عوسمان، هه‌ولیر، ۱۹۹۷زایینی، ل، ۲۷.

له سه چاوهی پیشوودا له لایه ۲۷دا ده ئیت: (یه کیک له بابته ناوازه و دیارده کانی دنیاى داهینانی نه ده ب به دیرئزایی چاخه میژوو یه کانی مروقیایه تی هونراوهی شیوه نه.^(۲) نامه کان که مه وله وی نویونی به سی زمان بوون کوردی فارسی عه ره بی به لام هه ورامان زینزاده ی نامه ی شیعری مه وله وی یه که به هه ورامی هه مووی فه رموون، به لام نامه فارسیه کانی که ژماره بیان (۳۸) سی و هه شت نامه ن نه و نامه ش (۲۳) نامه بیان ده زانری بوکی نویونی به لام (۱۶) نامه بیان نازانری بوکی نویونی، هه رچه نده زوریه ی نامه کانی مه وله وی چ فارسی، چ عه ره بی، چ کوردی له ناوچوون جیهانی نامه نووسین له هه موو نه ده بی که لاندایه دی ده کریت به لام هه روه ک ناماژم پیدا هه ریه ک به شیوه ی خوی نامه ده نووسی، نامه ی وا هه یه باسی واقع ده کات، نامه ی وا هه یه کوته به نه ده بی کلاسیکه وه، نامه ی واش هه یه به شیوه ی رومانیک، بیان ریالیزم ده نووسری رووخساری نامه تاراده یه ک له یه که وه نزیکن به لام له و اتاو ناوه روکدا جیاوازن.

نه و نامه ی که به زمانی فارسی نووسراون ژماره بیان (۳۸) سی و هه شت نامه یه که هه ریه که له و نامه بو که سایه تیه کانی ناروون هه یانه به یه ک نامه هه یانه به دوو نامه هه یانه سی نامه هه یانه چوار نامه تا پینج نامه بو یه ک که سی نویونی، دیاره هه ندیکیان وه لامی مه وله ویان داوه ته وه به گویره ی نه و سه رچاوانه ی که ده ستمان که وتوون هه رچه نده زوریه ی نامه کان به هوی سووتانی کتیبخانه که ی زوریه ی نه و نامه که به هه ر سیزمانه که نووسراون له ناو چوون دیاره نمونه ی مشتیک خه رواریکه بو یه به گویره ی پیویست چهند نمونه یه ک له و نامه فارسیانه ده نووسینه وه به لام

^(۲) سه چاوهی پیشوو، ۲۸.

وہك له كوٽايى نامه كاندا هاتووہ (المعدوم) ددنوسى، به لام هه ندى له نامه كانى دى (المعدوم، عبدالرحيم الحسينى)، ناوهرؤكى نامه كان هه ريه كه يان بؤمه به ستى نووسراون نه م نامه يه ي شيخ سيرا جه دين ده نووسينه وه كه به زمانى فارسى نوسيويه تى كه لا پهره ٤٢٤ له يادى مهرداندا به رگى دووهم ده نيت: (مخدوم مطابع مهربان، وقطب دائره حق شناسان، وضيا بخش دل ناتوان، و روشنى ده ديده پيرو جوان، اعنى به شيخ عثمان كه حديث (الحياء شعبة من الايمان) درشان او جويان است به قادر منان ميسپارم تا مديد الزمان در امان خود نگه دارد و از جانب ان مركز دائره امن و امان، و از كلك در سلك دبير عطار د نشان نامه عنبر فشان به ياد اورى مخلص استان روانه فرموده بودند، در اسعد زمان و امجد اوان چون و وحى اسمان مقوى عقيدة ايمان گرديد. و از خصوص عزاي ما انمائى رفته بود، به موافق ايه (انا لله و انا اليه راجعون) ديده رانورى و جان راسورى و دل غم ديده داصبورى حاصل شده. و باقى بنده اخلاص كيش و معتقد عقيدة انديش اخلاص ش زياد از حد و بيش است. والسلام ختام))^(١) المعدوم.

دهقى نامه كه وه وه لاميكى پريستى شيخ عوسمانى داو هته وه دياره نه و كاته مالى مهوله وى له گوندى (گونه)^(*) بووه، كه نزيك گوندى (سهراوه)^(*) له نزيك شارى هه نه بجه. له و سهرده مه دا كوريكى مهوله وى

^(١) ملا عبدالوڪريمى مودرس، يادى مهردان به رگى دووهم، چاپى يه كه م. سنه كوردستان، سالى ١٣٨٥ هه ناوى، ل (٤٢٤).

^(*) گوندى گونه: نه و گونده يه كه مهوله وى بؤ ماوه يه كه له و گونده دا نيشته جى بووه، هه روه ها نه م گونده نزيك شارى هه نه بجه يه.

^(*) گوندى سهراو يش، نه و گونده يه، كه نزيك گوندى گونه يه نه و يش هه ر نزيك شارى هه نه بجه يه.

به ناوی (سه‌ید موجه‌مد) بوو مردووه وادیاره شیخ سیرا جوددین له‌م نامه‌یه‌ی
 بو پرسه به بؤنه‌ی مهرگی له‌و کورده‌یه‌وه بو نووسیوه بویه مه‌وله‌وی
 له‌نامه‌که‌یدا واده‌ده‌که‌ویت وه‌لامی شیخی داو‌ته‌وه بویه له‌ده‌قی نامه‌که‌دا
 نامه‌ژه به فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) و نایه‌ته‌کانی قورن‌ان داوه وه
 هه‌روه‌ها وه‌ک داب و نه‌ریتی ناو کورده‌واری که‌یه‌کینک ده‌مریت نه‌وه‌که‌سه‌ی
 که‌نامه‌ده‌نوسیت داوای نه‌وه‌ده‌کات له‌یه‌زدانی مه‌زن که‌خوا سه‌بووری
 که‌سوکاری کوچ کردوو بدات هه‌روه‌ها نامه‌که‌ زور به‌ جوانی و شیوازی
 مه‌وله‌وی ده‌رده‌که‌ویت که‌چون له‌ده‌قی نامه‌که‌دا ره‌وانبیزی و زمان پاراوی
 به‌کار هیئاوه؟ هه‌روه‌ها شاره‌زایی و کارامه‌یی مه‌وله‌وی له‌م نامه‌یه‌دا زور
 به‌باشی دیاره، له‌روی زمان و چۆنییه‌تی رینوس و خالبه‌ندی که‌ئه‌مه‌ش
 نیشان‌ه‌ی نه‌دی بی سه‌رکه‌وتوو ده‌رده‌خات.

ده‌قی نه‌و نامه‌یه‌ که‌ده‌کاته نامه‌ی شازده‌هم به‌زمانی فارسی
 نووسیویه‌تی بو مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه که‌لا په‌ره ۶۷ له‌یادی
 مه‌رداندا ده‌نیت:

((افواهی از سفر بغداد یم آگاهی دادند، از بیم دوری چنانکه از حله به
 کوفه می‌رود، آب سرابها از چشمه چشمه باشتاب و تاب روان است، اگر راست
 است اگر چه حسرتها خوردم، لکن تدارک سفر خیریت اشرت دا اما
 ده‌ام. رو با خدا، بی ناخدا، بسلامت روی و بازایی. خگم بجای مہراست و جفایت
 بجای مهر))^(۱)

المعلوم

^(۱) مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رس، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووهم. چاپی یه‌که‌م، سنه - کوردستان،
 ۱۳۸۵ه‌تاوی، ل ۴۲۴.

پوختی نامه که نه‌ودیه که مه‌حموود پاشای جاف سه‌فهری بو به‌غدا
کردووه له‌ویشه‌وه له‌پئی حله وه بو کوفه هه‌رچه‌نده مه‌وله‌وی سه‌سه‌رتی
زۆری کیشاوه بو نه‌و دورییه‌ی پاشای جافان به‌لام له‌نامه‌که‌یدا هی‌وا
نه‌ودیه که گه‌شته‌که‌ی به‌خیربیت روو به‌خودا ...)

ده‌قی نه‌و نامه‌یه بو سه‌ید عبدالو‌لا‌ی کوری نو‌سیویه‌تی که نامه‌ی بیست و
یه‌که‌م ده‌کات له‌ریز به‌ندی نامه‌ی فارسیه‌کاندا نه‌مه‌ش گه‌وره‌یی مه‌وله‌وی
ده‌ده‌خات که به‌و نا‌کاره‌ جوانه نه‌و نامه‌یه‌ی نو‌وسیوه‌ نامه‌که‌س له‌لا‌په‌ره
٤٧٤ له‌یادی مه‌ردان به‌رگی دو‌وه‌م ده‌لیت:

((فرزندى عبدالله، نور چشمى سلمك الله، سرکار بندگان عالى محمه‌ده
پاشا سلمه الله چند سال است ابن فقير را بخون جگر و برحميت پرورده کرد و
انواع نعمت کرم فرمود، سرکار رئيس العشائر سلمه الله هزار کس مل پاشا را
خورد، برای صد تقار غله مرا به‌کاروان فرستاد و رحم از تو نکرد، و جالا این
است هم گرفتار کار شرف پادینى کافر گشته شده ام، نمیدانم افرش چه
طور میشود، باری آنچه رای سرکار پاشا است همچنان عمل بکنید، بلکه
برحميت قدیمی وجدیدی خودش عسرف و قرصداری تو درست شود، زیاده
نمیدانم آخر کار شرف پادینى چگونه صوت پزیر میشود))^(٢١)

المعدوم

عبدالرحيم الحسينى

^(٢١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٤٧٤.

نامه‌ی‌ها که بو عبدولای کوری نووسیوه له نامه‌که‌دا نه‌وه دیاری ده‌کات کوره‌که‌ی سه‌رکاری خه‌له و خه‌رمانی پاشای جاف بووه بویه مه‌وله‌وی ده‌ئی ناکات له‌ده‌ست کورت و نه‌داره‌کان بیت رۆژانه به‌سه‌دان ته‌غار که‌نم له مائی پاشا خه‌ئکی ده‌یخوات.

نامه‌یه‌کی دی مه‌وله‌وی که‌له ریزبه‌ندی نامه فارسیه‌کاند به‌زنجیره‌ی (نامه‌ی بیست و چواره‌م) ه، که‌نازانری بوکئی نووسیوه نه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه له لا‌په‌ره ۴۷۸ له‌یادی مه‌رداندا ((در زمانی که گوش هوش اشتیاق اواز داشت، و دیده فکر ت نظر بیچونی چون نائی نی میگماشت، ناگا از صدای نوای نی، واز ندای نائی بی نیشانی از بی نیشانی بگوش رسید آری: نی نشان از چون بیچونی دهد

عاشقان راشور مجنونی دهد ومذاق قوه، استعدادرا لذتی وکیفیتی چنان بخشید که زبان و دست و قلم مکیف از تقریر و تحریر و تصویر چگونگی ذوق ان ندا و صدا که بسته و خسته و شکسته ماند. بیت:

گرچه تقریر زبان روشن گراست

لیک عشق بی زبان اولی تراست

مصدق اهل احوال احد. بنابر این در زوایم خمول گشاده، ومهر خاموش بر لب، وسد بزانونی حیرانی نهاده و السلام))^(۱)

المعدوم

^(۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۷۸

نه گهر يه كيك نه ناسی چؤن نامه ی بؤ دهنووسی ؟ راسته ناوی مرقفه كه ی
 تیدا نییه ، به لام له نامه كه دا وادرد كه ویت كه مهوله وی نه و كه سه ی ناسی
 كه (مهر) ه وه له نامه كه دا باسی زمان و دست و قه له م دهكات كه چؤن نه و
 را پورته ی بؤ نووسیوه ، به وینه یه کی پر زهوق وه بینگه له نامه كه به
 په خشان نویسیوه به لام له دهقی نامه بهیتی شیعی هیه نه مهش به لگه ی
 خوشه ویستی مهوله ویه بؤ نه و مرقفه .

نامه یه کی تر كه نازانری بؤ کی نویسیوه كه نه ویش نامه ی بیست و
 پینجه مه له ریزه ندی نامه فارسیه كاندا له لا په ره ۴۷۹ ده ئیت : (فقیر
 خلوصیت خصال ، مخدوم حسن الفعال دامینماید كه نامه ننوشتنت اگر به علت
 نبودن كانمداست ، الحمد لله كاغذ ارزان است ، واگر به سبب عدم امد
 وشداست ، از كثرت مرور قاصد رادست نمی اقتسد ، خلاصه به قدر فراموش
 کاری شما درویشان را اخلاص است .

چون خه یال وه ماچ پات وهش مال مبی

كاش جه كؤن نه و به خت له ب خه یال مبی

گرمیانی دل گرمی و نیلاقی دل سردی اب و هوای ولایت شما همچنین است ،
 سردی مقتضای ذات ایشان است . گله را فائیده نیست ، ایزد تعالی توفیق
 کامل و عمر دراز و علم و عملت را رۆژی فرماید . (والسلام)^(۱)

المعدوم

^(۱) هه مان سه رچاودی پیشوو ، ل ۴۷۹

پوختی ئەم نامەییە گلهیی لە دۆستیکى دەکات کە نامەى بۆ نەناردوووە
لە نامەکەدا پێى دەئى خوا دەزانى کاعەز زۆر هەرزانه بە قەدەر ئەهوى ئیوه
فەرماوۆش کاریتان کرد بە لām دەرویشان دلسۆریان هەییە بۆتان هەرودکۆ لە
دیزه هونراوهکەدا هاتووہ:

(چون ئەندیشهت بە ماچ خوشحال دەبى)

کای کۆن بەباکردن ئەوکات لە ئەندیشه دەبى)

گەرمى دل ناو و هەواى ولاتى ئیوه چون چۆنییە ساردى رهزای ئیوهیە
گلهیی کەئکى نییە دواچار سلام. ئەم نامەییە لە گلهییەکەى شیخ
سیراجووددین دەچى کە ماوهیەک مەولەوى نامەى بۆ شیخ نەنووسى بوو.

نامەى بیست و هەشتەم کە نازانرى بۆ کینى نووسیوه، ئەم نامەییە
هەرچەندە دەقەکەى کەمە بە لām ناوهرۆکى نامەکە زۆر بە پیزه، هەرچەندە
نامازەمان بەوه کردووہ کە یەکى نامە بۆ کە سینک بنوسى واتەى ئەوهیە کە
ئەو کەسە ئەناسى بۆیە نامەى بۆ نووسیوه، بە لām بۆئەو مەبەستەى کە
مەولەوى ناوى کەسەکانى نەهیناوه، چەندین سەرچاوەم خویندەوه بە لām
بەداخهوه کە ناوهکان دیار نین، ئەمەش دەقى نامەکەییە:

تا بەسبب دیگران یادم کنید، باز شکر شمارا و اب سرد ییلاق و ،مادا و
کرسى دل مشتاق.

(الفراق..... الفراق..... الى يوم التلاق).

مراکم بود داغ بی نصیبی قزون کردب برات درد غریبی (والسلام)) (۲)

المعدوم

(۲) هەمان سەرچاوهى پێشوو ، ل ۴۸۱.

به هوی نهوه که یادم کردیت به لام سوپاس هرچه نده نیوه وهک ناو سارد و سرن، به لام دل موشتاقی نیوده، هر به دبه ختی، بهد به ختی تا رۆژی جیابوونه وه نهو ساته وه، به که می بووه به نسیمی کهس و کاری هه مووی کورد، به لام نهو ناھی غه ربیی و نامویی ده چیژیت، هه رچه ندهی دی لهه نامه یه بکۆلریته وه نهوه ندهی دی له واتای وشه کانی ده گه ی چونکه جیابوونه وهی دوو برادر یان دوو خوشه ویست که به هه زاران وتهی جوان و رهنگین تا که سیک ده که یته برادر به لام به یه که قسه ی ناخوش دهردی دووری ده خاته دل و به جیابوونه مهی ناخوشی کۆتای دیت.

نامه یه کی تری مه وه وهی له ریزبه ندی نامه ی سی و دووم دادیت که نهه نامه یه له هه مان سه رچاوه دا له لایه ره ٤٨٢ هاتووه:
 ((جان عزیزم! به رسیدن عریضه آمدن را فریضه دانید، خیلی دل تگ و ناله ی فرسنگ به فرسنگ، ساز عا جزیم دراهنگ، و با بخت بد دل در جنگ است زود بیایند زود، دریغی نباید نمود. والسلام))^(١)

المعدوم

گیانی نازیزم نهه نامه یهت بو ده نیرم زۆر ناشادم نالهه هاوار به هاواره زۆر دلته نگم بهو ناهه نگه وه به دبه ختی دل دهر باره ی خوی له ناخوشیدایه زۆر بیت زۆر دریخی نه که ی له نه هانتت هیوای ناشتی بو ت.
 له کولتووری کوردیدا هه ره که سیک بو ماوه یه که یه کتر نه بینن یان نیی دور که ویته وه نهوه ناھی ناموی دلته نگه نهو مروقه داده گریت به لام کاتیک

^(١) هه مان سه رچاوه ی پینشو، ٤٨٢.

به‌یه‌کتری شاد ده‌بنه‌وه وهک گوئی به‌هار هه‌ردوو لا ده‌گه‌شیننه‌وه بویه
په‌یوه‌ندی کردن به‌خزم و خویشان کاریکی ره‌وایه و په‌یوه‌ندی کومه‌لایه‌تی
قوول و پته‌وترده‌بیت جا لی‌رده‌ا گله‌یی و بناشت له نیو دوست و نازیزاندا
ده‌کریت.

((دیاره نه‌و نامه‌یه‌ی (شیخ سیراجوددین) بونی گله‌یی لی‌هاتوو هه‌ر بویه
مه‌وله‌ویش به‌نامه‌یه‌کی پر هه‌ست و سۆز په‌یوه‌ندی رۆحی مورید بو پیره‌که‌ی
وه‌لامی ده‌داته‌وه...))^(۱)

نامه‌یه‌کی تری مه‌وله‌وی که‌به‌زمانی فارسی نووسیوه نه‌و نامه‌یه‌ش سی و
پینجی نامه‌کانه که به فارسی نووسیویه‌تی و نازانری بۆکی نووسیوه،
ده‌ئیت:

((عرض میشود: جوا نمرد جهان حاضر و برقدار و پایدار و باقتدار
، ومن که دعا گوی غائبم بدین مصیبت گرفتار روزگار غدار ناپایدا ، غیرت
جوا نمردیت چرا بحرکت نمی آید؟ آزین زیادتر فقیر عرچ نمی نماید ،
خودت و غیرتن. والسلام))^(۲)

المعدوم

عبدالرحیم الحسینی

^(۱) نه‌یوب رۆسته‌م، هه‌ورامان لی‌کۆئینه‌وه‌یه‌کی میژووی-کۆلتوریه، به‌رگی یه‌که‌م - به‌رگی
دوووم، چاپی دوووم، سلیمانی، سالی ۲۰۰۸ زاینی لا په‌ره ۲۲۸
^(۲) مه‌لا عه‌بدوئکه‌ریمی مودهرس، یادی مه‌ردان، به‌رگی دوووم. بی‌یه‌که‌م، سنه- کوردستان،
سالی ۱۳۸۵هه‌تاوی، ۴۸۴.

ریزو و وفات ناراسته بیت، نه مریت جیهانی نیستا به رقه رارو پایه دار و به توانایی، وه من که دوعای چاکهت بو ده خوازم هر چه نده من له وینیم، له چنگ به سهرهات و ته نگ و چه له مدهی ناخوشی رزگارت بکات له دهستی ناپاکان و بیس و خراپان، غیرهت جوانترین چون ناجوئییت؟ خوت به هه ژار و نه دارا نیشان مده خوت و غیرهتت، هه رناشتی. لی رهدا پرسیری دیت، نه ویش نه ویه بچی مه ولهوی نامه ی بو شیخه کان و کوره که ی و پاشای جافان به فارسی نووسیوه؟

((به کارهینانی لقه کانی جوانکاری (بدیع) وه ک جیناس و ظیباق و ته وریه و مه جاز و کینایه و ته شبیه نیستعاره و به تاییه تی ته شبیهی وا که کومه نی بداته وه... به لام بوچونی خومان له سهر به کارهینانی زمانی فارسی ده که ریتمه وه بو دوو هو:

۱- توانای مه ولهوی له هه موو بو اره کانی نه ده بی روزه لاتدا، شاره زا بوونی له و بو اره دا.

۲- میرنشینی نه رده لان و کاریگه ری له سهر مه ولهوی له هه موو بو اره کانی نه ده بدا وه ک زانایه کی پایه به رزو په یام دار و لیها توو، له فهره نگ و کولتوری هه وراماندا.))^(۳)

^(۳) گۆشاری میهره جانی مه ولهوی، وتار، گه شتیک به ژبان و شیعی مه ولهوی دا، محه مده ی مه لا که ریم، چاپی په که م.

ھەزمار گەردنى نامەگانى مەولەۋى بە زمانى فارسى.

نامەى يەكەم: - بۇ شېخ عوسمان سىراجودىنى نووسىۋە

نامەى دوۋەم: - بۇ شېخ موحەمەد بەھائودىنى كورى شېخ عوسمان

سىراجودىنى نووسىۋە.

نامەى سىيەم: - بۇ شېخ موحەمەد بەھائودىنى نووسىۋە، ئە ۋەلامى

نامەكەيا.

نامەى چوارەم: - بۇ شېخ على حوسامودىنى نووسىۋە

نامەى يىنجەم: - بۇ كاك ئەحمەدى شېخى نووسىۋە

نامەى شەشەم: - بۇ شېخ عەزىز جەناۋەرىنى نووسىۋە

نامەى ھەوتەم: - بۇ مەلا موحەمەد صالحى فەخرولئەلەمەى نووسىۋە

نامەى ھەشتەم: - بۇ شېخ موحەمەد جەسىمى مەردۇخى نووسىۋە

نامەى نۆيەم: - بۇ فەرھاد مېرزى والى سەئى نووسىۋە

نامەى دەيەم : - بۇ موعتەمودولده ئە قەرھاد مېرزاي نووسيوھ
 نامەى يانزەدەيەم : - ئە ولەمى حوسامولسە ئە ئە دا نووسيوھ
 نامەى دواز دەھەم : - بۇ ئە لى ئە كەبەرخانى شەرفوللو كى نووسيوھ
 نامەى سيانز دەھەم : - بۇ مە حمود پاشاي جاقى نووسيوھ .
 نامەى چواردەھەم : - بۇ مە حمود پاشاي جاقى نووسيوھ .
 نامەى پانز دەھەم : - بۇ مە حمود پاشاي جاقى نووسيوھ .
 نامەى شانز دەھەم : - بۇ مە حمود پاشاي جاقى نووسيوھ .
 نامەى حە قەدەھەم : - بۇ مە حمود پاشاي جاقى نووسيوھ .
 نامەى هە ژدەھەم : - بۇ حاجى مە حمودى ياروھيسى خە زنە دارى مە حمود
 پاشاي جاقى نووسيوھ .

نامەى نۆزدەھەم : - بۇ حاجى مە حمودى ياروھيسى نووسيوھ .
 نامەى بېستەم : - بۇ سە بيىد عە بدولاي كورى نووسيوھ .
 نامەى بېست و يەكەم : - بۇ سە بيىد عە بدولاي كورى نووسيوھ .
 نامەى بېست و دووم : - بۇ حە بېيولاي خانى قوبادى نووسيوھ .
 نامەى بېست و سېيەم . - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى بېست و چواردەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى بېست و يېنچەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى بېست و شە شەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى بېست و حە وتەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى بېست و هە شتەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى بېست و نۆيەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟
 نامەى سېيەم : - نازانرى بۇ كىيى نووسيوھ . ؟

- نامەى سى و يەكەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و دوووم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و سينيەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و چوارەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و پينجەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و شەشەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و ھەوتەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟
- نامەى سى و ھەشتەم : - نازانرى بۇكىي نووسيووه ؟

۱) بەزى نامەكان لە (۱-ك).

نامە نووسىن لە ئەدەب و فەرھەنگى ئىمەدا رۇئىكى گىرنگى ھەيە، ئەگەر تەماشاي ديوانى مەولەوى بکەين زۆرەي ديوانەكەي بە نامەي شيعرى دەست پىدەكات (۸۸) غەزەلى ھەيە كەدەكاتە (%۴۰) ي سەرچەم غەزەلەكانى لە پەرەپىدان و خولقاندنى ئەم دياردەدا، ژانەرى نامەي شيعرى دەتوانى رىيازى بازوى ھونەرى (مەولەوى) دەست نىشان بکرىت بە بۇچونى ھەندى لە نووسەران (۴۰) نامەيان زانراو، بۇ كىي نووسيوە! (۱۸) يان بۇ شىخەكانى ھەورامان (۳) يان بۇ شىخ عوسمان و (۱۰) يان بۇ شىخ بەئودىن (۴). بۇ زيانەدىن (۱) يان بۇ تاجەددىنە.

مەولەوى چەندىن نامەي نووسىيى چەندىن تابلوى جورا و جور بەدى دەكرىن، دەتوانىت لە ھەر نامەيكدا چەندىن تابلۆ و وىنەي ھەمەرەنگ بەدىيەكەيت، نامەكان جورە پەيوەندىيەكى رۇحيان تىدايە كە مەولەوى داواي ئەو دەكات كە دەبى خودى مروؤف دەرونى نازاد بىت راستە نامەكان

هه‌ریه‌که‌یان بۆکه‌سیکی گه‌وره‌یان شیخ‌یان بۆ سه‌رۆکی جافه‌کان‌یان بۆ
 شیخه‌کانی رییازی قادری.. تاد، به‌لام و اتا و ناوه‌رۆکی نامه‌کان زۆر بوازی
 کولتوریان له‌ نامیز گرتووه ، محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم (له‌ژیان و به‌ره‌مه‌ی
 مه‌وله‌وی) دا، له‌ لا‌په‌ره (٢٦) ده‌ئیت ((مه‌وله‌وی یه‌که‌مین که‌سه‌ له‌ شیعی
 دیالیکتی گۆراندای شیوه‌ی (سۆنیتی) به‌کاره‌ینابی که‌ نه‌وه‌یه‌ قافییه‌ی یه‌که‌م
 و سییه‌م نیوه‌ به‌یتی چوارینه‌ی قافییه‌ی دووهم و چوارهم نیوه‌ به‌یتی
 وه‌کیه‌کن))^(١) نه‌مه‌ش راده‌ و توانا و به‌هره‌ی نه‌م شاعیره‌ دهرده‌خات له‌هه‌موو
 بواره‌کانی نووسینی نامه‌دا.

له‌ نامه‌کاندا مه‌وله‌وی وه‌ک پیشبرکیی له‌گه‌ل شاعیرانی هاوته‌مه‌نی
 خۆی کردووه‌ ئاشکراشه‌ نه‌م دیارده‌یه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ناویندا کاریگه‌ری خۆی
 هه‌بووه. مه‌وله‌وی ڕوو ده‌کاته‌ زینا خانم و ده‌ئیت:

((خاست فه‌رماوان نه‌ر‌بابه‌که‌ی خه‌م

ساکن له‌ گۆشهی بالا‌خانه‌ی چه‌م))^(١)

نه‌مه‌ جو‌ره‌ نامه‌یه‌که‌ یان ناخاوتنی خیرای به‌ شیعر که‌ نه‌ویش زانایی و
 توانای شاعیر دهرده‌خات هه‌روه‌ها کاتیگ نامه‌ی بۆ هاتبی به‌بی سی و دوو
 وه‌لامی نه‌و نامه‌نی داوته‌وه.

^(١) محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، مه‌وله‌وی-ژیان و به‌ره‌مه‌ی، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، سالی ٢٠٠١ زاینی،
 ل. ١٨.

^(٢) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی مودرس چاپی سییه‌م، سنه‌ کوردستان، سالی (١٣٧٨) هه‌ناوی
 ٢٩-٣٥

نامه‌ی یه‌که‌م :

یه‌که‌م نامه له پیتی (نه‌لف) دایه بو (شیخ عزیز جان‌ه‌وه‌ره‌یی نووسیوه
که‌ه‌ردووکیان فه‌قی بوون به‌لام له‌یه‌ک جودابوونه‌ت‌ه‌وه که‌سه‌رجه‌می
نامه‌که (۲۰) دیره یان (۲۰) به‌یته له د.مه‌وله‌وی ل ۲۹ ده‌نیت :

((۱- نازیز! دیارن واده‌ی لوامهن

نه‌لوه‌دای ناخر نه‌وه نامه‌ن

۲- ده‌وله‌ته‌که‌ی وه‌سل پانه زه‌والهن

جاریوته‌ر دیدهن بالات مه‌حاله‌ن

۳- سادتم وه‌شکه‌ر وه‌ئیلیتییاتی

بدیه وه‌لاوه بوینیوت ساتی

۴- با به‌یوشنوی شیرین رازه‌که‌ت

گوش ده‌رو لادی مه‌ینه‌ت گازه‌که‌ت

۵- ناخر سه‌فه‌ره‌ن راخه‌یلی دووره‌ن

مه‌نزل بی پایان تۆشه‌زه رووره‌ن))^(۲)

واته‌که‌ی: نازیزه‌که‌م واده‌رده‌که‌وی کاتی رۆیشتتم هاتووه مه‌به‌ستی
کۆچی دوا‌ییه خوا‌حاقیزی یه‌که‌جاره‌کیم له‌وه‌دایه نامبینیته‌وه، نه‌وکه‌ین و
به‌ینه‌که خه‌لکی خوی پیاده‌نازی جاریکی تر ناییبینیته‌وه به‌لام، هاتنی
نامه‌ت لا‌کردنه‌وه به‌لای هاورپی ی نه‌دیوتا نه‌وه نارامی به‌من ده‌به‌خشی قسه
خۆشه‌کانت چیرۆکه‌کانت بو سه‌فه‌ری کۆتایی هه‌ر تۆیشه‌ باشه .

^(۲) مه‌وله‌وی (دیوان)، سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۲۹-۴۰

نامه‌ی دوووم :

نامه‌ی دووومی، هەر له بیستی (ئه‌لف) دایه، له لاپه‌ره ٣٥ دیوانی مه‌وله‌وی دا، که ئهم نامه‌یه‌ی بو دۆستیکی نووسیوه و گله‌یی تیادا کردووه ده‌قی نامه‌که ١٨ دیره که ده‌ئیت:

١- ئیجیا نه‌بوون، سا نه‌شوون مه‌رده‌ن!

نامه‌که‌ش نامان، گله‌بیش که‌رده‌ن

٢- قاسید! شو وه‌لای ئه‌و نۆنامه

چۆن یاوای، پیش دهر ئه‌ی جواوانمه

٣- جه‌و نه‌سکه‌ بجه‌مین ده‌س سو‌روشته‌که‌ت

یان! نامه‌که‌ی زیباو زوشته‌که‌ن

٤- به‌باده‌که‌ی ویت جام جام وه‌رده‌وه

تائی سه‌فرای دهر د رووریش به‌رده‌وه^(١)

واتاکه‌ی! چۆن زیندوو نه‌به‌وه له پاش مردن له‌به‌ردووری ئه‌و که‌نامه‌ی هاتوو به‌م؟ وه‌چۆن نه‌مرمه‌وه که‌گله‌یی ئی کردووم؟ خیرا برۆ بۆلای ئه‌و نۆنامه‌مه، نامه‌که‌ی دوو واتا ئه‌دا، خوشی و ناخوشی، دهردی دووری لایه‌ره ناخوشی بانه‌میانی خوشی باده‌ی جاران بیته‌وه ئهم نامه‌یه ناماژیه بۆ ئهم دیره فۆلکلورییه که‌ده‌ئیت:

((وه‌شله‌یم به‌داران مراو ژیاوه

به‌سائی جاری و گه‌لا که‌راوه))^(٢)

^(١) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدوکه‌ریمی موده‌رس چاپی سنه‌یه‌م، سنه کوردستان، سالی (١٣٧٨) هه‌ناوی

^(٢) دارا محهمه‌د عوسمان، فۆلکلوری هه‌ورامان، ده‌ستخه‌ت چاپ نه‌کراوه.

واته: خوزگه م به دارو درهخت و گژوگیا که له پایزدا دهمرن له به هاراند
سه رله نوی سهوز یان شین دهبنه وه به لام مروفق که له دایک بوو کوتای ژیانی
هات له رۆزی په سالن زیندوو ده کرینه وه وهک درهختان نین، که هه موو سانیک
سهوز دهبنه وه.

نامه ی سینه م:

ئه م نامه یه له تیبی (ئه لف) دایه له دیوانی مه وه وی ل ۳۹، که ده ئیت:
به ناو نیشانی (ناره زوو مه ندیم):

۱- ناره زوو مه ندیم جه هه د و یه رده ن

فراوان خه یلی تاسه ی تۆم که رده ن

۲- قیبله م به وه ئه هه د بی هامتای فه رده ن

سه وگه ند یه کیوه ن چه نی تۆم وه رده ن

۳- فکرو خه یالان وه سواسه ی وه فات

دایم نه دلنه نه رووی سه ربیسان

۴- شه وان تا وه رۆ فکرم جه لاتنه ن

رۆحی ره وانم نه خاکی پاته ن^(۱)

مه وه وی ئه م نامه یه ی بو شیخی سیرا جوددینی نووسیوه دیاره
خۆشه ویستی شیخ بو مه وه وی له تای ترازووی به راوردابوون هه ردووکیان
لاسه نگ نه بوون دیاره ربیازی نه قشبه ندی که نوئیکه ره وه که ی شیخ
بووه، له هه ورامانه وه ریچکه ی عیشتی سۆفیگه ری زوه د و ته وه کول له کانگی

(۱) مه وه وی (دیوان) مه لا عه بدولکه ریمی موددرس چاپی سینه م، سنه
کوردهستان، سانی (۱۳۷۸) هه ناوی ل ۳۹.

خاوينه وه هه ئقولا وه. هه رچه ند نامه كانى مه وله وى زۆربه يان بو شيخه كانى
ناردوو، له هه مان كاتدا كه سايه تيه ناوداره كانيشى فه راموش نه كردوو ه
به تاييه تى (مه حمود پاشاى جاف).

نامهى چوارهم:

به ناوينيشانى (نه ياز هه مراز)

ئه م نامه شيعرييه بو مه حمود پاشاى جاف نووسيوه له مانگى ربه مه زانا
نووسيوه، نه ك بو سولتان مه حمودى كورى سو بوگته گيى غه زنه وى نامه كه له
تيپى (نه لىف) دايه، له ديوانى مه وله وى له ٤٨-٤٩ كه ده ئيت:

١- نه ياز هه مراز نا له و ناخ و دهر د

عه رزش هه ن وه خاك ئاسانهى مه حمود

٢- ياوا وات نامهى شيرين ئينشادت!

ئه ي ربه زامه ندا نه شوون جه يادت

٣- نه كه رده ن ئيفتار، دۆسه كه ي كامل!

سيواى وه مه ي كوس خه يانه كه ت، دل

٤- فاتيجه ي كتاب دوعام، شه و نه و رۆن

ئيلتيماس حوسن خاتمه كه ي تۆن^(٢)

(٢) مه وله وى (ديوان) ٤٤٤ عه بدولكه ريمى مودرس چاپى سنيهم، سنه
كوردستان، سالى (١٣٢٨) هه تاوى له ٣٩.

نامه‌ی پینجه‌م:

به‌ناونیشانی (نای کی بی هه‌وال) نهم نامه‌یه بو حاجی مه‌حمود کوری
یاروه‌یسی بیاو ماقوولی مه‌حموود پاشای جاف نووسیوه، له‌لاواندنه‌وه‌ی
عه‌بدلره‌حمان ی کوری دا وه‌ک چون ناوی (رحیم) له (بسم الله الرحمن
الرحیم) دا دهروانی به‌دوای (ره‌حمان) دا نهم شیعره نه‌زاکه‌تیکی جوانی
تیدایه چونکه مه‌وله‌وی خوی ناوی (عبدالرحیم) هونه‌وه که‌سه‌ش نه‌وه پارچه
شیعره‌ی بو نووسیوه ناوی (عبدالرحمان) بووه، نامه له بییتی (نه‌لف) دایه
له‌دیوانی (مه‌وله‌وی) دا، له ۵۶-۵۸، که‌ده‌ئییت:

۱- نای کی بی هه‌وال لوی تو ناوهرد؟

به‌ختش به‌رگه‌شت بو هوشم وه‌حشی که‌رد

۲- مدیا نه‌وه شونت دل نه‌په‌نه‌اندا

چون نیسم (رحیم) وه‌شون (رحمان) دا

۳- کوتره‌که‌ی نازاد هه‌ریم دل به‌یت

دانه‌ی موبه‌ت چین په‌ی ویت غافل به‌یت

۴- سه‌یاد چه‌پ که‌رد ناخر فرسه‌ت سه‌ند

ناکاو دوور نه‌نداز دووریت وه‌دل سه‌ند...))^(۱)

نامه‌ی شه‌شه‌م:

به‌ناونیشانی (نیمسال نه‌وه‌هار)

نهم نامه‌یه له‌لاواندنه‌وه‌یه بو‌عه‌نبر خاتوونی خیزانی دیاره نامه
نووسین یا‌که‌سیکت لی دوورده‌که‌وئته‌وه یان بو‌نه‌یه‌کی هه‌یه یان کۆچی دوای

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ۵۶-۵۷.

دهکات... تاد نهم نامهیه له پیتی (ئهلف) دایه له دیوانی مهولهوی دا
ل، ۶۸-۶۹، دهئیت:

۱- نیمسال نه وههار چون خهزان زهرد

به‌رگا وهرد باغ ((مه‌عدوم)) به‌رد په‌ی ههرد

۲- مشیو تاله‌ی من خیلاف نه‌نگیز بو

وه‌رنه، که‌ی؟ کی‌دی؟ وه‌هار گول ریزبوو!

۳- دل وه‌گنج بازی چه‌پگهرد بازیش که‌رد

جفت نارەزوو که‌رد چه‌پگهرد تاق ناوهرد

۴- بوی ((عه‌نهر)) نه‌توی ده‌ماخم دوور که‌رد

فرسه‌تش ناوهرد هه‌وای وه‌بای ههرد^(۲)

نامه‌ی هه‌وته‌م:

به‌ناونیشانی ((ناخ، چراخ! چ ناخ؟))

نهم نامه‌یه بو مه‌لا ((چراغ)) نووسیوه، له پیتی (ئهلف) دایه له دیوانی

مهوله‌وی ل- ۷۷، که‌دهئیت:

۱- ناخ! چراخ، چ ناخ؟ ناخ په‌ی داخ داری

چوون من خاتر خار خه‌مبار داخ داری

۲- بشیامی وه‌سه‌یر سه‌ر سه‌راو چه‌مه‌ن

چ نه‌و چراغم نه‌وچه‌مه‌ن، چ مه‌ن

۳- ناله‌مان که‌ردا چه‌نی بولبولان

چه‌نی ناله‌یی؟ چون سفته‌دلان

^(۲) مهوله‌وی دیوان، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل ۶۸-۶۹.

نه وان په ی گولان نیمه په ی که سی))^(١)

واته: ناخی بو برادره یکی هه لکیشاوه داخ له دئی وهک درک دئی بریندار کردوو، هه روه ها ده لی: چ من و چ چراخی برادره م له گه ل بولبولان ده ستمان بگردایه به ناله و خویندن، وهک دل سووتوان، تاقه فه زه ی سنگمان هه ناسه یه کی لی دی نه مان بو گولان و نیمه ش بو یاد. نیمه لی رده دا واتاو نووسینی نامه کان به کورتی ده نووسین بو نه وه ی بتوانین هه موو نامه شیعریه کانی مه وه وی ریزبه ند بکه ین ده توانین بلین له (٩٠٪) دیوانی مه وه وی نامه ی شیعریه چونکه لاواندنه وه پیشوازی کردنیش هه رله خانه به ندی نامه کاندایه.

٧- نامه کانی پیتی (با):

نامه ی هه شته م:

به ناویشانی بی شهرت.

نه م نامه یه بو دوستیکی نووسیوه که گله یی و بناشت و زویری خوی ده نوینی به رامبه ر به برادره که ی نامه که له پیتی (با) دایه ، له دیوانی مه وه وی له ١٠١، نامه که (٧) به یته ده نییت:

((١- بی شهرت و شو نییت جه حه د نه و دهرن

ره حه مت نه و یادت وه فادار تهرن

٢- دیدم چون میقراز بی شهرتیت تیژ کرد

^(١) مه وه وی دیوان، هه مان سه رچاوه ی پیشوو. ل ٧٧.

دات جه تانتهی وه سلّ جه و پهرش و یهرد

۳- شهر بؤ تاجه ستهی خه ستهی مه هجوریت

پاکتاوش که رۆ مه ردهن جه دووریت

۴- جه شووم پهر شووم نه لجه د سهرای خه م

جه سه روازه ی هون جو ی سه رچه مه ی چه م))^(۱)

مه وله وی له م نامه یه دا هونه ری نه لف و نه شری مرتب ی به کاره ی ناوه
که یه کیکه نه هونه ره کانی (بدیع) به رامبه ر به بالآ، سه رو، وه به رامبه ر
به خه ت، سه روز وه به رامبه ر به کوئم، گون، وه به رامبه ر به خه م، خونچه ی
داناوه.

نامه ی نۆیه م:

به ناو نیشانی خانۆکه م.

نه م نامه یه له پییتی (با) دایه له دیوانی مه وله وی له ۱۰۳-۱۰۴ مه وله وی

نه م نامه یه ی له وه لآ میکی دۆستیکیا نووسیوه، که هه ندی که بابی بؤ ناردووه

داوای هه ندی خویشی ئی کردووه:

((۱- به ئی خانۆکه م قه دیم ده ستوورهن

په ی مه ی زهرده ی مه ی که باب زه روورهن

۲- نامه و که بابت وه مه عدوم یاوا

نه وش نه رووی چه م ئید وه دم ساوا

^(۱) مه وله وی (دیوان) مه لا عه بدولکه ریمی مودهرس چاپی سنیه م، سنه
کوردستان، سالی (۱۳۷۸) هه ناوی، ۱۰۱.

- ۳- گەرد دەرد ئېشى دەروون بەردەوہ
 عەشقە كەي قەدېم تازە كەردەوہ
 ۴- سېرت جە ئېشای زام نە وەردەبى
 ئېزھارت پەرى نەك كەردەبى
 ۵- جەمن نەك دای جە قاسىد كېشان
 جە تۇ زامت دای جە زامت ئېشان ((^(۲))

نامەى دەيەم: بە ناو نېشانى بەيتە كارخانەى، ئەم نامەيە لە
 پىيتى (با) دايە لەديوانى مەولەوى لا پەرە ۱۰۴-۱۰۵ كە بەم لە وەلامى
 دۇستىكىيا كە ئەو دۇستەى كاك ئە حمەد پرىسى يە لەديوانى مە جزوب دا
 ھاتووە ئەو دۇستەى كە ئەم نامەيەى بۇ ناردووە ئە حمەد پرىسى يە.

- ۱- بەتية كارخانەى نۇسای بە غدادى
 دروومان وەتای نەى ناشنايبى
 ۲- سفیدتەر جە جەرگ مەينەت گازەكەم
 نازك تەر جە ناز جاي نيازەكەم
 ۳- چوون لۇنگ مە جنوون بەدەوش وەكۇندا
 بگيلو وە دەشت پای سارای چۇندا
 ۴- جار جار بە وگشت دەرد نە دامەتەوہ
 بەو قامەت وشك پەر زامتەوہ
 ۵- شنۇى ھە ناسان نە سەر دياران

شانۇش چون بەيداخ نە سەر مەزاران ((^(۱))

^(۲) مەولەوى (ديوان) مەلا عەبدولكەرىمى مودەرس چاپى سىيەم، سئە
 كوردستان، سالى (۱۳۷۸) ھەناوى، ل ۱۰۳-۱۰۴.
^(۱) مە جزوب (ديوان) حەكیم مەلا سالىچ، چاپى يەكەم ھەولنر، سالى (۲۰۰۱) زاینى، ل ۵۳.

بهریز جه نابی ماموستا مه لا عه بدولکه ریم له په راوینزی شیعره که ی
 مه وله ویلدا نووسیویه: مه وله وی له م پارچه شیعره ی له وه لامی دوستیکیا
 نووسیوه که عابایه کی هاوینه ی بوناردووه (۲) گورانی شاعیریش له گوشاری
 هه ولیر ژماره ۷ له سالی ۱۹۵۱ له سه ری نووسیوه (مه وله وی پارچه کالایه کی
 ملیچی ده ستوری بو دوستیکی ناردووه. دیاره له م دوو بوجوونه،
 هه ردووکیان، مه به ستیان له و دیارییه یه که مه وله وی مه به ستیه تی که
 نه ویش مه لایه کی هاوته مه نی خوی بووه)).^(۲)

نامه ی یانزه یه م: له م نامه یه به ناویشانی (بکیانه په یکی).

نامه که له بیستی (با) دایه له دیوانی مه وله وی لا په ره ۱۰۶ له م نامه ی بو
 شیخ به هانوددینی ته ویله ی ناردووه، داوا ی لی ده کا بنیری به داوا ی شیخ
 (ضیاء الدین) ی بریا که توژیک دلگیر بوو بووله کاکی بویه شیخ (ضیاء
 الدین) چوو ه بو مریوان نه مه ش ده قی نامه که یه ده تی:

۱- بکیانه په یکی وه پارانه وه

په ی کی؟ په ی مه جنوون بیادانه وه

۲- مایه ی بی مه یلیت بشارانه وه

با باست نه شو به شارانه وه^(۳)

واته، ته ته ری بنیری به زمانی تووه بیارنیه وه له شیخی برات که
 له وه نده ی خوش ده ویسی، وه که مه جنوون بو له یلا به لکو بگه ریته وه

^(۲) مه جزوب (دیوان) هه مان سه رچاوه ی پینشو، ل ۵۳.

موده رس، چاپی

عه بدولکه ریمی

(دیوان) مه لا

مه وله وی

(۳)

سینهم، سنه، کوردستان، سالی (۱۳۷۸) هه تاوی ل ۱۰۶.

ناوتان، ناوتان له شاراندا نه زری چونکه بو گه وره شیواو نییه قسه دابرین له گه ن یه کتریدا.

جوانی حه قیقهت له نامه دا زور دروسته، چونکه نه و نامه یه که ده نووسری ناسایی یان به شیوه ی په خشان یان شیعر، ده بیته راستی و دروستی دیاری بکات چونکه راستی مرقه ده گه یه نیته وه حه قیقهت حه قه تیش به ره و ناواتی جوانی راستگویی به ره ناکاریکی ژیرانه نالوگور له گه ن گو نجادادی جوړی نامه کانداهکات.

۳- نامه کانی پیتی (پ).

نامه ی دوانزه ییم: نه م نامه یه به ناو نیشانی (په شیواو وینه ی ویم) نه م نامه یه له پیتی (پ) دایه له دیوانی مه وله وی لا په ره ۱۱۰ نامه که ی مه وله وی بو نه حمه د به گی کو ماسی نووسیوه که خا لوی کو ماسی شاعیر هامرای مه وله وی بووه، له گه ن مه وله وی دا دوستایه تیان زور به هیز بووه بو ده نیته:

۱- په شیواو وینه ی ویم نیشته بیم خه جل

دیم شادی دهس دا نه دروازهی دل

۲- واتم نامانی هرگیز های چیشه ن

له ب به رده وه چیش نامه یی پیشه ن

۳- نه تاریکی خه ت مه عناش مه جوشا

چون ناو حه یات دلخاس خاس نو شا

۴- ناخ قووه ی زه مین دروونم که مبی

پوونه که ی سفته م سه ره رای خه م بی

۵- ودرنه نه و شه ونم جه سه ردا مه وه شت

مه شیوا که ردا بیش وهره وزهی به هه شت... (۱۱)

^{۱۱} مه وله وی (دیوان) مه لا عه بدولکه ریسی مودرس، چاپی سنیهم، سنه، کوردستان، سالی (۱۳۷۸) هه تاوی، ن ۱۱۰.

یار وهکو جاران نییه گه‌لی شوخ و شه‌نگتره له جاران دیاره هه‌میشه دوست و برادره به‌تاییه‌تی شاعیرانی نه‌و سه‌رده‌مه نه‌وه‌نده خوشه‌ویستی خاوین له‌نیوانیاندا هه‌بووه نه‌گهر یه‌کیکیان شتی جوانی هه‌بووایه هه‌موویان دلیان ییخوشبووه. به‌لام نه‌گهر به‌بیچه‌وانه‌وه بوایه نه‌وا هه‌موویان دلیان ته‌نگ ده‌بوو مه‌وله‌وی له‌نامه‌که‌یا ده‌پرسی بۆچی نادیارى؟ بۆچی نه‌هاتووی؟ به‌لام که‌ده‌رکه‌وتی دهم وه‌ک ناوی ژبانی جوشا، چونکه‌من گیانم سووتا بوو. به‌خۆنه‌میش نه‌خاوزه‌لا خۆنه‌میش گیا ناروینی نه‌خاوزه‌لا نه‌گهر له‌مه‌یدانی هاتوو‌چۆی ریبوارن‌شیدا نه‌وه ناوه‌ی حه‌یاته‌ نه‌باری به‌سه‌ر ده‌رو‌نما، نه‌مه‌ش شادی خوشی بو‌من کرده به‌هه‌شت.

نامه‌ی سیازده‌یه‌م :

ئه‌م نامه‌یه‌ناونیشانی (پۆی خه‌یاته‌ی فهد).

نامه‌که‌له‌لاپه‌ره‌ ۱۲۴ له‌دیوانی مه‌وله‌وی له‌پیتی (پ) دایه‌له‌م نامه‌یه‌دا مه‌وله‌وی وه‌لامی (شیخ‌عه‌بدولا) داخی یا نووسیوه‌که‌شاعیریکی به‌رزبووه‌زۆر جار نامه‌ی به‌هه‌به‌ست بۆ مه‌وله‌وی ناروووه‌نه‌ویش وه‌لامی ده‌داته‌وه‌جاریکیان مه‌وله‌وی له‌وه‌لام دانه‌وه‌ی نامه‌یه‌کیدا دواده‌که‌ویت (داخیش) غه‌زه‌لیکی بۆ ده‌نیریت وه‌گله‌یی لینه‌کات به‌رامبه‌ر به‌دواکه‌وتنه‌که‌ی وه‌تاقه‌شعیریکی مه‌وله‌وی ده‌خات ناو‌شعیره‌کانی و مه‌وله‌ویش له‌وه‌لامدا ده‌نییت :

(۱- پۆی خه‌یاته‌ی فهد بۆ عه‌نبه‌رینت

ده‌س ریسکه‌ی فیکر بیکر شیرینت

۲- چون‌ناره‌زووی وه‌سل نه‌تۆی مه‌حرومی

تهنده بیئت وه تان فرد مه عدومی

۳- چون شه به نده رۆژ سه د ته رزه رنگ دا

ته و دن دان وه تال دبیای قه ره نگدا

۴- پهی ده فح سه و دای دهر د نه مامانه ن

به رگی بی پهی دل سه ر تا وه دامان

۵- دل نه و به رگ و بۆی جارانش نه بی

رووی لوی مه جلیس یارانش نه بی... (۱)

هه چه نده نامه کانی مه و له وی هۆزانی بیریکیان تیدایه له هه مان کاتدا
نه و نامانهش خوشی و شادی له نامه کانی به شیوازی فره جوان سوودی له
فۆرم و قالبی غه زهل و هرگرتوو له وه دوه بۆمان دهرده که وی، که مه و له وی
ناگای له راپورده وی خۆی هه بووه (سوودی له به ندی هه شت نیوه به ییتی
بینیوه) (۲).

نامه ی چوارده م:

به ناویشانی (په یغام) نه م نامه یه له پییتی (پ) دایه له دیوانی
مه و له وی دا له لاپه ره ۱۳۳، مه و له وی نه م نامه یه ی بۆ لۆمه ی دۆستیکی
نووسیوه ، که ده بیئت :

(۱) مه و له وی (دیوان) مه لا عه بدولکه ریمی مودهرس، چاپی

سینیه م، سنه ، کوردستان، سالی (۱۳۷۸) هه تاوی، ل ۱۲۴

(۲) یوکنه ر دترایک، میژوی نه ددیباتی جیهان، به رگی یه که م، وه رگیرانی له فارسیه وه بۆ

کوردی، حه مه که ریم عارفا چاپی یه که م، دهۆک، سالی ۲۰۰۸ زاینی له ۲۲۹.

۱- په یغام بالای خه مباره که ی تو

خه میای حه لقه ی گۆشه واره که ی تو

۲- چه ند وه سه ر گۆشی وه گۆشت ناوهر

چون به دبه خت بیم تو گۆشت نه که رد^(۱)

واته که ی: راسپیرییه که ی منی خه فه تباری توو چه ماوه ی نه لقه ی
گواره که ت چه ند جار به چپه درا به گویتدا، به لام چونکه من به دبه خت بووم،
تو گویت نه دایه، دیاره ناموژکاری گه وره بیواون و دنیا دیده کان.

نه و که سانه ن که باری کومه لایه تی و ژیریان یه کجار ته واوه نه م
شاعیره شیعه کانی که له شیوه ی یان هر لیرکی ته واون مه وله وی به میری
شاعیران داده نریت چونکه له هه موو بواره کانی شیعه را به تاییه تی کیشی
په نجه که نه م شاعیر توزقانیک له کولتووری نه ته وه ی خوی لای نه داوه له
نه ده بیاتی گه لاند ا زور شاعیر هه ن، به لام له ناویاندا یه کیکیان یان دوان
زیاتر هه لکه وتووتر ده بن له کتیبی میژووی نه ده بیاتی جیهان باکنرب-
تراویک وه رگی رانی م. حه مه که ریم عارف له لاپه ره ۳۴۱ ده لیت: شاعیری
لیریکی نینگلستان له سالی ۱۹۱۳ دابوو به میری شاعیرانی
ولاته که ی.... گرنگترین کاری (بریجز). به ره هه می شاعیرانه (شه ش به رگ
۱۸۹۸-۱۹۰۵ بریتیه له جوانترین شیعه ی لیرکی)^(۲)

^(۱) مه وله وی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی موده رسچایی سنیهم، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۷۸ هه تاوی
۱۳۶۶.

^(۲) مه وله وی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی مودرس، هه مان سه رچاوه ی پینشو، ل ۱۴۰.

نامه‌ی پازده‌یه‌م:

نهم نامه‌یه به ناویشانی (ته‌ژنه‌ی گیان).

مه‌وله‌وی نهم نامه‌یه‌ی له وه‌لامی برادره‌ریکی نووسیوه، نامه، له دیوانی

مه‌وله‌وی یه، له لاپه‌ره (۱۳۶) له تیپی (تی) دابه که ده‌ئییت:

۱- ته‌ژنه‌ی گیان وه‌له‌ب سه‌ودای سه‌بووری

که‌فته‌بیم نه گنج ده‌ریاکه‌ی دووری

۲- دیم نه‌شنه‌ی فینک سیراوی سه‌ردا

شنوی زینده‌گیم ناماوه‌به‌ردا

۳- چیش (خضر) نامه‌ی توش ناوه‌رده‌وه

دهک رستگار بو نیجیام که‌رده‌وه

۴- یاوا بیم په‌ریم زایله‌ی زاریت

زگاری زامه‌ت بی ده‌وای کاریت

۵- مزانو‌هام فهد په‌رشته‌رت و شونی

یارم دلدارم خه‌مخوارم تونی^(۱)

هه‌رچه‌نده نهم نامه‌یه‌ی مه‌وله‌وی بو نه‌و برادره‌یه‌تی سه‌فه‌ریکردوه و

له‌یه‌ک دابراون مه‌وله‌ویش به‌هه‌مان ده‌ستور بیی ناخوش بووه تینووم بوو له

خو‌راگرتنم له‌به‌ر ده‌ردی دووری دو‌ست گیانم که‌یشتبووه کونه لوتم

وه‌که‌وتبووه گیژاوی ده‌ریایی دووریه‌وه له ناکاو دیم نه‌شنه‌ی فینکی تی‌راو

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا سه‌بدولکه‌ریمی مودرس، چاپی سنیه‌م، سنه. کوردستان، سالی ۱۳۷۸

هه‌تاوی ۱۴۰.

بوون سه‌ری داو شنوی ژیانم هاته‌وه به‌به‌ردا چونکه خدری فروستاده‌ت نامه‌ی
توی هیئا دهک خوا بزگاری کا وازیندووی کرده‌وه.

نامه‌ی سازده‌یه‌م :

۱- نامه‌ی به‌ ناو‌نیشانی (ته‌دریس و ته‌قدیس). نامه‌که له‌دیوانی
مه‌وله‌وی له‌ لا‌په‌ره ۱۴۰ له‌ پییتی (تی) که ده‌ئیت :

۱- ته‌دریس و ته‌قدیس، مه‌جید بی‌ ده‌نگه‌ن

چه‌ساده‌ی ته‌قدیر ته‌وحید بی‌ ده‌نگه‌ن

۲- پارچه‌ی ته‌نلیفات شیخ ((مهاجر))

گران‌ه‌ن شییه‌ن مشتیری و تاجر

۳- کسف الخطا سه‌در موحه‌مه‌د جه‌سیم

غونچه‌ی نه‌شکه‌فته‌ن بی‌ شنوی نه‌سیم

۴- بی‌ نازهن کیتاب ((عطا)) ی ((دولتین))

یه‌ند ریزان فه‌تره‌ی خۆم جه‌عین عه‌ین

۵- ته‌فاوت نییه‌ن تیش دا جه‌مابه‌ی

شویه‌هی شین و سین میسل عه‌ین و عه‌ین..^(۲)

ده‌نگی دهرس و ته‌وه‌و ته‌قدیس ته‌مجید کردنی خوا نایه‌ت له
خویندنگاکه‌مه‌وه به‌ هوی کویربوو‌نمه‌وه شوره‌ی خویندنگای عیلمی ته‌وحیدم
ره‌نگ و رووی نییه‌ شیخ مهاجر، زانای به‌ناوبانگ شیخ عه‌بدولقادر موهاجر،

(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودرس، چاپی سینه‌م، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۷۸
هه‌تاوی ۱۴۱.

نهم زاته كورى زانای گه و ره ((شيخ موحه مه د ته ختييه)) موده ريسى مزگه وتى
((دارالاحسان)) بووه له سنه وه سى براى وهك خوى زانا بوون نهم سى برايه
يه كيكيان سنه ي به جييشتووه له كاتى كاره ساته كه ي (كاروان سهرا)
كه له نيوان شيعه و سونه دا قه و ماوه ... نهم نامه يه دوور و دريژه .

نامه ي حه قده يه م :

به ناويشاني (ته خته ي مؤبه ت تاش) .

نامه كه له ديواني مه و له وي دايه له لا په ره (١٤٥ - ١٤٦) له پييتى (تى) دا
نهم نامه يه بو (مه لا عبدالرحيمي نجارى) نووسيوه له نامه كه دا باسى سوژى
دنى خوى كردوو ه نهمه ش دهقى نامه كه يه كه ده نييت :

١- ته خته ي مؤبه ت تاش نه جار دل ته نگ

گير گيج دام كاذه ي شه و ره نگ

٢- نامه ي نايرين گه رمى نه نگيرت

دورى پووش جه سته ي ده ردينان خيزت

٣- ياوا و حاليه بى يهك يهك نيشاران

خه ندم كه رد هه ي هاى ده رده كه ت ياران

٤- نه ر راسته ن دوسته كه ي گيانى

من وه دار كو له كه خه مان مزانى

٥- هون بى پايان ده ردم وه رده بو

ته جره به ي تو بردام عه شقم كه رده بو ...^(١)

^(١) مه و له وي ديوان ، مه لا عه بدو لكه ريمى مودرس ، چاپى سنه ، سنه ، كوردستان ، سالى ١٣٧٨ هه تاوى

نامه‌ی هه ژده ییه م :

نهم نامه‌یه به ناو نیشانی ((تاجه داخی تاق))
نهم له دیوانی مهوله‌وی دایه له لاپه‌ره ۱۵۱-۱۵۲، له پیتی (تی) که بو
شیخ عه بدولای داخی نووسیوه، که نهم زاته براده‌ری نازیزی مهوله‌وی بووه
به م شیوه‌یه ده‌ئیت :

۱- تاجه (داخی) تاق، جفت خه مه‌نان

راس بالا چون چه وگان چه مه‌نان

۲- شه‌مان وه خزمه‌ت نه‌و زمان خه‌ته‌ر

بشو نه‌ر په‌رساش نیدش جواو دهر

۳- گیروده‌ی نازار سه‌خت فیراقه‌ن

هه‌رچه‌ند موشتاقی ئینده موشتاقه‌ن

۴- به‌لام تاو سه‌یل دهرده‌که‌ی دووریت

لافاو هوناو ره‌نج مه‌هجووریت

۵- تانجه‌رو‌ی نه‌ی چه‌م سیروان نه‌و چه‌م

جوشاوی وه هه‌م هه‌ی چه‌م تا نه‌و چه‌م

۶- که‌نه‌ک هورمدا نمازا ده‌ولیش

رای نامام نه‌وی پابنیه نه‌و پیش.^(۱)

نهم نامه‌یه چونیه‌تی داب‌ران له نیوان داخی و مهوله‌وی دا باس ده‌کات

له کتیبی حه‌قیقه‌ت و جوانی له لاپه‌ره ۵۹۱ دا ده‌ئیت :

(۱) مهوله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رس، چاپی سنیه‌م، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ۱۵۱-۱۵۲.

دابىران بانگەۋازىكە بۇ جىھاننىكى لىل و ناروون و نەك بەم
نەرخە يانئىيەۋە كەھىچ چەشنىە واتايەك ئىيە ((^{۲۱})).

نامەى نۆزدهەم :

بەناونىشانى (جەرگت لەت لەت بۇ).

لە دىۋانەكەيدا لەھەر رېزبەندىەكى پىتتىكى ناۋ دىۋانەكە لە ھەر
نامەيەكدا جۆرە پستەيەكى بەكارھىناۋە، مەگەر ھەر نەۋ لە دەريايى يان
رووبارى سىروانى دابىت كە لە نامەكانيا نەۋەمان بۇ دەردەكەۋىت، كە نەۋ
جوانكارىيەى، كە مەۋلەۋى كردوۋىەتى كەم وىنەيە لە جىھانى نەدەبدا
نامەكە لە پىتتى ((جىم)) دا لە دىۋانەكەيدا لە لا پەرە (۱۶۰-۱۶۵) دەئىت :

۱- جەرگت لەت لەت بۇ چەۋاشەى چەپ گەرد

خائۇت جىياكەرد يەكار بى تۆكەرد

۲- دىدە ۋادەى سەيل ھونەى ھوناۋەن

دئە ۋەخت بەزم نۇشاي زۇخاۋەن

۳- ۋەش پەنگى بازەم سادەى بىرەنگى

شادى با ۋەس بۇ ۋەختەن دل تەنگى

^(۲۱) بابەگ نەحمەدى، حەقىقەت و جوانى، ۋەگىرانى لە فارسىيەۋە بۇ كوردى، مەسعود پاپاي، چاپى

يەكەم دھۇك، سالى ۲۰۰۸ زايىنى ۵۹۱.

* نەجار گوندىكە لەۋبەرى رووبارى سىروان، كە گوندى شىخ قادارى نەجارە.

* تانجەرۇ نەۋ چەمەيە كە نزيك گوندى مىراۋا دەرژىتە ناۋ سىروانە، لە نزيك قەرە گول خوار
عەرەبەتى كۇن.

* سىروان نەۋ چەم نەۋ بەشەيەكە لە نزيك ئىمامى زامن.

۴- وهشی وادهت شی وهش نامای به خهیر

شهوقه وه تهوق بای تاکه‌ی هه‌وای سه‌یر

۵- مانیا‌ی مه‌ینهت سه‌ره‌و کۆ‌ی سته‌م

((مه‌عدومی)) به‌رکۆ‌ی سه‌ره‌و چیره‌ی خه‌م^(۱)

پوخته‌ی نامه‌که نه‌وه‌یه که مه‌وله‌وی به هۆ‌ی دوور که‌وته‌وه‌ی نه‌حمه‌د
به‌گی کۆماسی بو‌ناوچه‌ی ((ره‌شت)) و ((گیلان)) شاده‌مانی به‌سه‌رچوو به‌خه‌یر
هاتی نه‌ی شه‌وق یا‌خوا ته‌وق بچینه‌ی ملت تاکه‌ی ئاره‌زووی ته‌ماشاکردنت، له
که‌له‌ده‌رناچی له‌گۆقاری میه‌ره‌جانی مه‌وله‌ویدا له‌لایه‌ره‌ ۸۸-۸۹ ده‌نیت:
(له‌م بۆنه و ناقاره‌دا مه‌حمود پاشای جاف و نه‌حمه‌د پاشا و عه‌بدو‌لا
پاشای بابان و خائۆ‌ی کۆماسی نابۆ له‌یاد بکرنن که‌چه‌ند خۆشه‌ویستیان
هه‌بووه بو‌مه‌وله‌وی))^(۲)

نامه‌ی بیسته‌م:

ئه‌م نامه‌یه به‌ناویشانی (جه‌گیان سی‌وره‌ده‌ی).

نامه‌که له‌دیوانی مه‌وله‌وی به‌شعیری دوور و درێژن، به‌لام من هه‌ریه‌که

له‌نامه‌کان به‌گۆیره‌ی واتاکه‌ی ده‌نوسینه‌وه.

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی مودرس، چاپی سنه‌م، سنه‌ کوردستان، سالی ۱۳۷۸ هه‌تاوی ۱۶۰-۱۶۵.

^(۲) گۆقاری، میه‌ره‌جانی مه‌وله‌وی، وتار شاعیره‌تی مه‌وله‌وی م. مه‌عرووف عوسمان، چاپی یه‌که‌م به‌غدا، سالی

۱۹۸۹ زاینی، ۸۸-۸۹.

(۱- جه گيان سيرووردهی جه تن هه راسان

خانۆي خه ميای خه م خال خال خاسان

۲- نامه ی چون یاوا مه لاجه زه ت که رد

بشووه پا بؤس عه زه ر که ره جه پرووی دهره

۳- واجه هه ی سه رجارا (مه عدومی) توفه یل

په رسا بی جه پرووی که رمی کوره ی مه یل

۴- کۆجه دووری من چ ته وره ن خانش

کی به رمه که رو خه م نه خه بانس

۵- چون نه وی جه دین چون توپی دووربو

چه م لیلا و دلته نگ ته ن سفته ی دووربو...))^(۱)

هه موو دیوانی شاعیره کان و هه موو به ره مه کانیا ن و هه موو شیعه ره کانیا ن

یه ک تا دوو نامه ی شیعیان هه یه ، به لام مه وله وی به سی شیوه شیعه و نامه

و په خشان نامه ی هه یه . نه م نامه یه ی بو شیخ یوسف ی خه لکی دی

ی) نۆنسه (نووسیوه .

نامه ی بیست و یه کک

به ناویشانی ((جه من تا دووری)) یه .

له دیوانی مه وله وی نه لا په ره ۱۷۱-۱۷۵ له بیستی (جیم) دایه که ده نییت:

۱- جه من تادووری نه رسه د فرسه نگ بو

نه ره بو رازی بوو زوانم له نگ بو

^(۱) مه وله وی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی مودرس، چاپی سنیه م، سنه کوردستان، سالی ۱۳۷۸

هه تاوی ۱۶۵-۱۶۸.

۲- به لّام چیش که روون به لّام هم پازهن

فه لهک که لهک چین چه نیم که چ بازهن

۳- کارد مهینه تش نیستیخوان کاوان

((ضیاء)) ی دیده دل مه گیرم تاوان

۴- قه لای ویرم سهیل هونا و به رده بی

بورج ناگایم ویران که رده بی

۵- کیّشک چی خه یال خه م قام سنده بی

دووکانچه ی به دن بی که س مهنده بی^(۲)

نهم نامه یه بو شیخ ضیاء الدینی ناردووه، واته بو شیخ عومهری بیاره
من له گهل دووری دوستانا ناشنایم نییه هه تاوه کو ماوهی دووری من و تو
بگاته نهو پهری دووری و بنبهس، به لّام چیبیکم به لا و مهینهت هاوړپسه
گهردوونی فیل باز و که لهک نه ره وه له گه نما ریک نییه بویه نهم توانیوه
خزمت بکه م له نیوان دوو وشه ی ((به لّام)) دا ((جناسی تام)) هه یه، به پینی
عیلمی به دیع دهرد و مهینهت وه که قو له شمی لهت لهت کردووه هه رچه نده
نامه که دوور و دریزه به لّام کورتی و پوختی وته نهو یه که م بوتری و پروتا
هدات به ده سته وه.

(۲) مهولهوی دیوان، مهلا عه بدولکه ریمی مردهرس، چاپی سنیه م، سنه کوردستان، سالی ۱۳۷۸ هه تاوی ۱۷۱-۱۷۵.

نامه‌ی بیست و دوو :

به ناو نیشانی ((جلیوه‌ی جه لای جام)) .

ئهم نامه‌یه له مه‌وله‌وی دیوان دا له لاپه‌ره ۱۷۴-۱۷۵ هه‌مان پیستی (جیم) دایه که ئهم نامه‌یه‌ی بۆ شیخ عوسمان سیراج الدینی ته‌ویله دیاره شیخ داوای ته‌زیجیک له مه‌وله‌وی ده‌کات دیاره ته‌زیج له لای شیخ بۆ ته‌سییحات بۆ پاک کردنه‌وی دژ و ده‌روونه بۆ مه‌ی حه‌قیقیه بۆ ریگه‌ی راستیه ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه :

۱- جلیوه‌ی جه لای جام دل‌ه‌ی په‌ر جه دهر د

فه‌رمات په‌ی ته‌زیج هاره‌وانه‌م که‌رد

۲- په‌ری تۆ خاسه‌ن هه‌رشام تاسه‌رحه‌ر

هه‌ر ژماره‌ی وه‌سل بالای دئبه‌رکه‌ر

۳- نه‌ک چون من ((وضو)) وه هوناو نه‌سته

خه‌م سیواک نه‌ای مه‌ینه‌تان به‌سته

۴- نیشته‌ی گۆشه‌ی تار نماز خانه‌ی دهر د

روونه پای میجر او هه‌ناسان سه‌رد

۵- وه‌ی ((وچو)) و نماو وه‌ی سیواکه‌وه

جه‌گۆشه‌ی میجر او مزگی پاکه‌وه ...

۶- دانه‌ی مه‌رجانی هه‌رس مه‌هجووری

هونیای تای گرژ رشته‌که‌ی دووری

۷- په‌ی ژماره‌ی زیکر کزه‌ی نیش و نیش

قافییه‌ن دیدم ته‌زیجیم په‌ی چی‌ش ؟))^(۱)

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌رس، چاپی سنه‌م، سنه کوردستان، سالی ۱۳۷۸

هه‌تاوی ۱۷۲-۱۷۵ .

نامه‌ی بیست و سیه‌م:

به‌ناونیشانی (جه‌ووریت).

هه‌م دیسان مه‌وله‌وی دۆستی گه‌وره‌ی یاد ده‌کاته‌وه که نه‌ویش مه‌حموود
پاشای گه‌وره‌ی جافه نه‌م نامه‌یه له دیوانی مه‌وله‌وی له‌لا په‌ره ۱۷۵-۱۷۶ له
بیستی (جیم) دایه که ده‌ئیت:

۱- جه‌دووریت ده‌روون مه‌وج ده‌ریای هون

مدو وه جه‌مدا به‌لام چیش که‌رون

۲- پاته‌خت مه‌حموود ((دارالسلام)) هه‌ن

منیج که‌می فام نه‌یاز جه‌لامه‌ن

۳- نه‌یاز فاماش ته‌فانول که‌رده‌ن

سلامه‌تی تۆش وه یاد ناوه‌رده‌ن

۴- وه‌خار و خاشاک موژه‌ی چه‌سپیده

سه‌د به‌سته‌ن نه‌ده‌ور سه‌رچه‌مه‌ی دیده

۵- وه‌رنه ده‌جله‌ی غه‌م توغیان که‌رده‌بی

تانیسه چه‌نده‌جار به‌غداش به‌رده‌بی.^(۱)

نامه نووسین هونه‌ره هونه‌ریش هه‌موو به‌شه‌کانی واتاو مه‌به‌ستی

تایبه‌تی خویان هه‌یه.

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدوکه‌ریمی موده‌رس، چاپی سیه‌م، سنه کوردستان، سالی ۱۳۷۸

هه‌تاوی، ل ۱۶۵-۱۶۷.

نامه‌ی بیست و چوار:

به‌ناونیشانی (چون وه‌لگ شادی)

نامه‌که له دیوانی مه‌وله‌وی له لاپه‌ره ۱۸۰-۱۸۵ که له بیستی (چیم) دایه
نهم نامه‌یه مه‌وله‌وی بۆ دوستیکی ناردوووه که له‌گه‌ل (عیل) دا نه‌گه‌راوته‌وه
گهرمه‌سیر بۆیه نامه‌که شیوه‌ی داستانی و قاره‌مانی له خو‌گرتوووه، نهم
نامه‌یه له‌شانۆ نامه‌وه زۆر نزیکه وه‌ک چۆن له نه‌ده‌بیاتی گه‌لاندا به‌دی
ده‌کرتیت، نه‌و جوهره‌ شیعرانه وه‌ک شانۆ نامه، له‌ناو کولتوووری نیمه‌دا هه‌یه و
هه‌بوونی حه‌قیقه‌تی ده‌سه‌لینی جا نه‌و شانۆیه به‌ نامه‌ی کۆمیدی یان
تراژیدی یان نامه‌ی ناسایی یان نامه‌ی شیعی له میژوووی نه‌ده‌بیاتی جیهان
له‌لاپه‌ره ۲۱۶ ده‌ئیت: ((شانۆنامه‌ی ده‌فروراز له‌ته‌وراته‌وه هه‌له‌هه‌ینجران
شانۆ نامه‌ی معجیزات له‌سه‌ر بنه‌مای معجیزات و کاراماتی مریه‌می مقه‌ده‌س
قه‌دیسان رۆنرابوون))^(۲) نه‌ی شانۆ و نامه‌ی نیمه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای چی رۆنراون
دیاره‌ بنه‌ماکانی ناقیستایه‌ نه‌مه‌ش نه‌و نامه‌یه‌یه که مه‌وله‌وی
نوو سیویه‌تی:

۱- چون وه‌لگ شادی من وای دووری له‌یل

وه یشووم به‌رد نه‌و هه‌رد نه‌و رشته‌ی سوه‌یل

۲- گنج سه‌رکاوان جه‌سه‌رده‌ی بین که‌یل

بۆ مه‌دان چون بۆی بی وه‌قایی له‌یل

۳- بی ده‌س بی چنار زیز خاتر ریش

به‌ل خاکیش که‌رۆ وه‌سه‌ردا په‌ی ویش

۴- وه‌ی کول وه‌ی وه‌کۆل په‌ی زه‌ردان ده‌رد

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدوکه‌ریمی موده‌رس، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ۱۸۰-۱۸۵.

ماسا و نه سه راو ریزان هه رزان که رد

۵- کۆچ که ردهن خاسان چیه ره ی نیلاخان

داوو و هه هه مدها دیسان نه داخان.^(۱)

نامه ی بیست و پینج:

به ناو نیشانی (چه رخه یه تۆنی)

نهم نامه یه له دیوانی مهوله وی له لاپه ره ۱۸۶-۱۹۰ له پیتی (چیم) دا مهوله وی جار یکیان ده چیت بو ته ویله بو سه ردانی شیخ (بها الدین) چه ند رۆزی له وی ده مینیتته وه ، به لام چونکه شیخ نه خوش ده بیت، ناتوانی چاوی به مهوله وی بکه ویت، له وه به ینه دا شیخ نامه یه ک بو مهوله وی ده نیریت، هه والی ده پرسی مهوله ویش نهم نامه یه ی بو ده نیریت و ده لیت:

۱- چه رخه یه تۆنی نه ی مه یله که ردی

به خته یه تۆنی شادی ناوهردی

۲- خه مه فرسه تی نامانه ت زامان

ده رده مۆلته تی نامه ی له یل نامان

۳- ته حریر خورده ی ریجان بیزه که ت

ته قریر شیرین شه که ر ریزه که ت

۴- یاوا وه سه ر وه خت خه سته ی ده رده که ت

مه نه هم دانه زام دووری که رده که ت

۵- من کینان خامه ت وه یادم که رده ن

حوسنت زیاد بو په ی دلان به رده ن...^(۲)

^(۱) بانکر ب تراویک، میژووی نه ده بیاتی جیهان، به رگی سنیهم، وه رگیرانی له زمانی فارسیه وه بو زمانی کوردی خه مه که ریم عارف، چاپی یه که م، هه ونیر، سالی ۲۰۰۷ زاینی، ل ۲۱۶.

ئەي چەرخ ئەمە تۆي ئەم ناره زووت کردوو بە ختیش ئەو ھەيە کە شادی
 ھینا بابەس خەم بی نامان بۆ ئەم نیش و زامە دەردەم ینەم بدە و چانی نامەي
 (لەیل) ھاتوو ئەو نووسینە کە خەتی ریحانی ئەو وتانەت شە کریان
 لیدەو ھەریت خوشە و ینستە کەم نامە خەت وردە کەت گە یشت خەتی ریحانی
 لە بەر چاؤ دە خست مەرھەم بۆ ئەو زامە ھە کە لە دووری تو پەیدا بوو مەن کیم
 خامەت وە یادم دە کە ی خوشە و ینستیت زیاد بێت بۆ دلان بردوو تە .

نامەي بیست و شە شەم :

بە ناو نیشانی (چیشەن پە شیویم) .

ئەم نامە ھە بۆ بولبولی شاعیری نووسیو ئەم نامە ھە لە لا پەرە ۱۹۰-۱۹۵

لە بیستی (چیم) لە دیوانی مەولەوی کە دە نیت :

۱- چیشەن پە شیویم ماتەمی دلەن

یا کزە ی نامای نامەي بولبولەن

۲- شاھید دانای گردین ئە حوالان

و دەستەن پە ی راستی عەرزە مە لا لان

۳- نیش ھام فەردم نیش و یم زامان

دەرد ھام دەردم دەرد و یم زانان

۴- بە لام تۆ قەزاو بی تە دبیری و یت

کەردەن بیست نانا ھەرچی کەردەن بیست

(۱) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، چاپی سینیەم، سنە، کوردستان، سالی ۱۳۸۷ھ تاوی

۱۸۶-۱۹۰ .

۵- کهی تو خه یائیت وه دهر وون ناو درد

هانات کهر نه و من من بی مه یلیم کهرد...))^(۱)

نامه‌ی بیست و جهوت:

به ناو نیشانی (چیش واچو مه عدوم) نه م نامه‌یه له لاپه‌ره (۲۰۲) دایه له بیستی (چیم) له دیوانی مه وله وی دا ده ئیت:

۱- چیش واچو مه عدوم خه سته‌ی مه هجوریت

حان دیدهو دل جه دهر دووریت

۲- بدیه به و دجله‌ی بی که ناردا

ره وانن وه بهین به غذا شاردا

۳- سه‌یر کهر نه و گهر ماو شهراره‌ی تاوه

هوه‌یدان هامن جه لای به غذاوه

۴- نه و ناخر وشکاو نه‌س‌رین دیدهم

ئید دما نه‌قه‌س دله‌ی خه م دیدهم

۵- جه و گهر ماو جه و ناو به‌رگوزیده‌که م

ته‌فتیش کهر حالان دله و دیده‌که م.^(۲)

مه‌وله‌وی له ۱۲۹۲ ی هیجریدا نه م نامه‌یه‌ی بو مه حمود پاشای جاف

نووسیوو.

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۱۹۰-۱۹۵.

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۲۰۲.

نامه‌ی بیست و هشت:

به‌ناویشانی (خامه‌ی سه‌راویژ).

نهم نامه‌یه له بییتی (خّ) دایه له لاپه‌ره ۲۰۹-۲۱۱ له دیوانی مه‌وله‌وی که مه‌وله‌وی بۆ برادرئیکی نووسیوه و گله‌یی ده‌کات و ده‌ئیت:

۱- خامه‌ی سه‌راویژ نه‌جای سیایی

مه‌ریژۆ نه‌سیرین شه‌کوا‌ی جیایی

۲- نامه‌ی سه‌د شه‌که‌نج وه‌هه‌م پیچ وهرده‌ن

چون من سه‌رتا پاش شکسته‌ی ده‌رده‌ن

۳- ده‌وات دووی سیاش جه‌ده‌م مه‌خیژۆ

نامه‌ی سیا‌خاک وه‌سه‌ر مه‌ریژۆ

۴- ده‌وات دووی ده‌روون گنج دانه‌ وه‌هه‌مدا

لیقه‌ویش کی‌شان وه‌بیته‌ی خه‌مدا

۵- خامه‌ی شه‌ق وهرده‌ن ده‌م مه‌که‌رده‌وه

زار زار مه‌نالۆ وه‌ده‌م ده‌رده‌وه...^(۱)

نهم نامه‌یه خۆی له‌خودی شیعره‌کانی مه‌وله‌ویدا سه‌راویژه له‌جیگه‌ی ره‌شی فرمی‌سک ده‌ریژری له‌دوا‌ی جیایی، خامه‌ی سه‌ر خواربووه‌ شوشه‌ی مه‌ره‌که‌ب له‌داخی دووری دۆست سکا‌لای خۆی ده‌نووسی شوشه‌ی مه‌ره‌که‌ب دووکه‌ئێ ره‌ش له‌ده‌م ده‌رده‌چی کاغه‌زه‌که‌شم خۆئی ره‌ش ده‌کا به‌سه‌ری خۆیدا خامه‌ش که ده‌نووسی له‌داخی له‌و مرو‌فانه‌ی که نازانن خامه‌ی بگرن

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لاعه‌بدو‌لکه‌ریمی مودرس، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، له‌ ۲۰۹-۲۱۱.

بەدەستەو بە تايپەتە مەرقى نەزان خامە بگرنىت بەدەستەو، وەك ئەو
تارمايە وايە ..

ئىربكاي شاعىرى گەورە كورد دەلى: (شاعىرى نامە نووسىن ئەنەدەبى
كوردىدا زۇر باونە بوو كە چى ئەم بابەتە ئەشاعىرى مەولەويدا زۇر بەرفراوان
گەشەى سەندووه...) (۲)

نامەى بىست و نۆ:

بەناونىشانى (خاك و دەس).

ئەم نامەيە ئە پىيتى (خى) ئەلا پەرە ۲۱۸ ئەديوانى مەولەوى ئەم نامەيە
بۇ دۇستىكى نووسىووه دەئيت:

۱- خاك و دەس زۇر زنجىرەم كەردەن

ياد هەمرازان جەيادەم بەردەن

۲- هاوقەد خاك و سەنگ وە جەسەم بارەن

ئە راگەى جواب ئە جاي گوختارەن (۱)

خاك بەدەستى زۇر و تواناي خۇم تووشى كرددوم و يادى برادەرانى لەبىر
بردوومەتەو بە بەرزى بالاي خاك ئەسەرى كە ئەكە كرددووه، رېگەبدە وەرەمى
بەدەمەو. مەولەوى خەندەقى بۇ خانووى خۇى كرددووه.

(۲) ئەنەر قادر مەمەد، ئىربكاي شاعىرى گەورە كورد (مەولەوى)، چاپى سىنەم، سلىمانى، سالى

۲۰۰۷ زاینى ل ۱۸۶

(۱) مەولەوى ديوان، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرس، چاپى سىنەم، سە، كوردستان، سالى ۱۳۸۷ هەتاوى

۱۸-۱۹۰.

نامه‌ی سی :

به‌ناو‌نیشانی (دل‌ه‌ی دل) نهم نامه‌یه له پیتی (دال) دایه ۲۲۲-۲۲۷
له‌دیوانی مه‌وله‌وی دا ده‌ئیت :

۱- دل‌ه‌ی دل وه‌مه‌ی مه‌یل له‌یلی که‌یل

مه‌جره‌م وه‌ رازان خه‌ئوت خان‌ه‌ی له‌یل

۲- لانه‌ نه‌ئقه‌ی زولف‌ عه‌ن‌به‌ر بؤ‌ی شه‌و ره‌نگ

هام دهم جیای ته‌نگ نه‌ ل‌حه‌د سه‌رای سه‌نگ

۳- په‌روانه‌ی م‌زار نه‌و ناوات واسته‌م

ته‌رجه‌مه‌ی حالات په‌ش‌یوی جه‌سته‌م

۴- عه‌رز‌کور وه‌ له‌یلا وه‌ سه‌د خه‌مه‌وه

چه‌م وه‌ نه‌مه‌وه دل‌ وه‌ ته‌مه‌وه

۵- دیوانه‌که‌ت دیم ب‌ئسه‌ش به‌رزی

به‌رزی ب‌ئسه‌ش هه‌رسات سه‌د ته‌رزی...))^(۲)

له‌لا‌په‌ره ۱۸۶ له‌ئیریکادا ده‌ئیت ((نهم غه‌زه‌لانه‌ پرن له‌رئزو
خۆشه‌ویستی و سۆزی شاعیر...))^(۱) نهم نامه‌یه‌ی بؤ‌عه‌ن‌به‌ر خاتوون
نووسیوه.

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدول‌که‌ریمی موده‌رس، سه‌رچاوه‌ی پ‌ئشوو، ۲۲۲-۲۲۷.

^(۱) نه‌نومر قادر محمه‌د، ئیریکای شاعیری گه‌وره‌ی کورد (مه‌وله‌وی)، چاپی س‌نیه‌م، سلیمانی، سانی

۲۰۰۷ ل ۱۸۶.

نامه‌ی سی و یهك:

به ناو نیشانی (دل' تهم كه رده وه).

نهم نامه‌یه له لا په ره ۲۲۷-۲۳۰ له بیستی (دال) دایه له دیوانی مهوله‌وی
دا مهوله‌وی نهم نامه‌یه له وه رانی دۆستیکیدا نارده وه و حالی ژبانی خوی
باس دهکات، که چون دل' تهم دهکات سه‌رکیوان ده‌گریت، به لام لیسه دا
مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که تهم به‌رزاییه‌کانی داگرتوه نه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه:

۱- دل' تهم كه رده وه گرتوه و کاوان

دیسان دووی نامه‌ی تۆش وه لا یاوان

۲- مه‌زموون هه‌وای مه‌رگ زامداری تیرت

په‌نهانی قاتیل ده‌واو ته‌دبیرت

۳- لال بوون په‌ی مه‌ینه‌ت جه‌سته‌ی خه‌سته‌که‌ت

بمروون په‌ری زام جی نه‌ په‌سته‌که‌ت

۴- من و تو به‌لاو زام مان ناوه‌رده‌ن

نه‌چه‌شمه‌ی جه‌یات ناومان وه‌رده‌ن

۵- خه‌یال خامه‌ن نینه‌ تو که‌رده‌ن

په‌یما نه‌بو جیایی وه مه‌رده‌ن.^(۲)

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودهرس، چاپی سنه‌م، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۸۷ه‌ه‌تاوی

نامه‌ی سی و دوو:

به ناویشانی (دهرمانی زامان)

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ۲۳۶-۲۳۷ له بییتی (دال) دایه‌له دیوانی مه‌وله‌وی

نهم نامه‌یه‌ی بو شیخ عوسمان ته‌ویله ناردوو ده‌ئیت:

۱- دهرمان زامان دهرده‌که‌ی کاریم

هامراز نالهی شه‌وان بیداریم

۲- راحه‌تی جه‌سته‌ی مه‌ینه‌ت باره‌که‌م

ته‌سکینی دل‌هی پرجه‌فا ده‌که‌م

۳- نامه و هه‌ویه‌ی دۆسانه‌ت یاوا

ته‌سدیعیت کیشا خه‌یلی ما‌ن ناوا

۴- په‌ویه‌ی بوزرگیت وه‌ جان‌اوه‌رده‌ن

غهریب نه‌وازیت وه‌ پیشه‌ که‌رده‌ن

۵- به‌لام بیناییم من دۆس گیانیم

نه‌ک چون بی‌شهرتان نانی و زوبانیم...))^(۱)

نامه‌ی سی و سی:

به ناویشانی (درد)

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ۲۴۷-۲۴۸ له بییتی (دال) له دیوانی مه‌وله‌وی نهم

نامه‌یه‌ی بو نامینه‌خان ناردوو، که‌یه‌کینک بووه له کچه‌ به‌گزاده‌کانی جاف،

وه‌ به‌هوی شیر خواردنه‌وه مه‌حردم بووه، به‌مه‌وله‌وی نامینه‌خان گفستی دابوو،

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لاعه‌بدولکه‌ریمی مودرس، چاپی سنیه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ل-۲۳۰.

که بچیت سەردانی مەولەوی بکات، بە لām نامینە خان بۆی ناکری و ناتوانیت
بچیت، بۆیە نامینە خان داوای دوغای چاوەزار لە مەولەوی دەکات، وە
مەولەویش بۆی دەنیریت بەم نامە یە کە دەنیت:

۱- دەرد وە بان دەرد زامان کاری

گرد جە لām جەم بی یە تە شریف ماری

۲- نای یە چیشت کەرد تە شریف تە ناوێرد

دەردت داوێ دەرد منت ماتەم کەرد

۳- نیسە یچە دیدەم چەم ها وە راوێ

هە لای سە روێ شەم بەر تە مە ناوێ

۴- ئە مەرت مۆتاعەن ((اطعنا)) وە ندەم

دوغای چە مە زەخم جە پیران سە ندەم

۵- تە عویز بە ند ریشە دلە ی سە دبارەم

بە رگش پەرە ی جەرگ وە دەرد ناوارەم^(۱)

لە کتییی حە قیقەت و جوانی دا دە نیت: ((لە بەر ئە وە ی کە یە کێک لە
گرن گترین پەرە و روو نبوو نە وە کان لە ژبانی کۆ مە لایە تیدا زەق دە کاتە وە
جە خت لە سەر بواری کۆ مە لایە تی ئافراندن و وەر گرتنی بەر هە می هونەری
دە کات))^(۲) دیارە ئە مە ئە سە دە ی بیستە مە دا ئە م دیار دە یە سەری هە ئدا وە
بە لām لە شیعرە کانی یان نامە کانی مەولە ویدا زۆر نرخ و بە های جوانی و

^(۱) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرس، چاپی سنه، سنه، سالی، ۱۳۷۸
هەتاوی، ۲۴۴۷-۲۴۴۸.

^(۲) بابەک ئەحمەدی، حە قیقەت و جوانی، وەرگێڕانی لە فارسی وە بۆ زمانی کوردی، مەسعود بابایی،
چاپی یە کەم، دەوک، سالی ۲۰۰۸، ز، ۲۰۴.

نه فراندنی بۇ بارى ژىارى و كۆمه لايه تى دان او له سه دهى نۆزده هه مدا
كه نه مه ش جوانكارى له بوارى هونه ردا به تاييه تى بوارى شيعر رۆليكى
كارىگه رى هه بووه .

نامه ي سى و چوار:

به ناو نيشانى (ده ليل واده)

نهم نامه يه له لاپه ره ۲۵۲-۲۵۳ له پييتى (دال) له ديوانى مه و له وي دا نهم
نامه يه ي بۇ شايخ (بها الدين) نار دووه كه شايخ به دواى مه و له وى ده ني ريت به لام
مه و له وى بۇى ناكري بۇيه نهم نامه يه ي نووسيوه و ده ني ت:

۱- ده ليل واده ي سه ر سه را وه كه م

بينايى ديده ي شه و بى خوا وه كه م

۲- ره فتيق سه ر چه د نه قليم دردان

نا خوداى كه شتى به حه ركه ي هيچران

۳- نو ستاد ته عليم ده رس مه جنوونيم

ده س گير راگه ي سه ختى و زه بوونيم

۴- سه مع به زمگه ي مه هجوورى و دوورى

ميه مار نه ساس پايه ي سه بوورى

۵- مه سقنل چى سه واد ناينه كه ي دل

عه و اس دانه ي ده ريا چه ي مو شكول^(۱)

^(۱) مه و له وى ديوان، مه لا عه بدو لكه ريمى موده رس، چاپى سنييه م، سنه، سالى، ۱۳۷۸ هه تاوى، ل- ۲۵۲-

دیاره نهم نامه‌ی‌ی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که مه‌وله‌وی خه‌ریکی کار و فرمانی
خوی بووه جگه له‌وه شیخی به ماموستای خوی ناوده‌بات هرچه‌نده مه‌وله‌وی
به‌ته‌من تریووه.

نامه‌ی سی و پینج :

به ناویشانی (ده‌خیلم خانۆ)

نهم نامه‌یه له‌لا په‌ره ۲۵۴-۲۵۵, له پیتی (دال) له دیوانی مه‌وله‌وی دایه
نهم نامه‌ی‌ی بو شیخ (یوسفی نوسه‌یی) ی براده‌ری نووسیوه. نه‌مه‌ش له
وه‌رامی نه‌وه براده‌ریا که هاوکاری مه‌وله‌وی کردووه ده‌نیت :

۱- ده‌خیلم خانۆ زه‌ده‌ی زام سه‌خت

حال شیوینه‌که‌ی مه‌عدومی به‌دبه‌خت

۲- راز ریزه‌ی شه‌که‌ر شای شه‌که‌ر رازان

فتیله په‌ی زام که‌سی سازان

۳- وه‌ختی دل وه‌تیر مه‌ینه‌تان ریش بو

جه‌و دما ته‌مای ساریشی پیش بو

۴- خو‌جای په‌یکانان ژار وه‌رده‌که‌ی تو

تا به‌ر په‌ره‌ی دل په‌ی که‌رده‌که‌ی تو

۵- وه‌ختی قواری هوناوان پیشه‌ن

زوخواو جوش بدو نانه ساریشه‌ن...^(۲)

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدو‌نکه‌ریمی مودهرس، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل ۲۵۴-۲۵۵.

نامەى سى و شەش :

بە ناو نىشانى (دىدەم نە ونە مام)

نەم نامە يە ئە لا پەرە ۲۶۱ ئە پىيتى (دال) ئە ديوانى مە ولەوى دا ، دە نىت :

۱- دىدەم نە و نە مام نە و تۈۈل ساوا

نامەت پەى خەرجى وە لاى من ياوا

۲- نەمرت دىگىرەن فەر موودەت خاسەن

بى شىك ماھەنى ماھانەت پارسەن

۳- بە لام جە دووريت ھۆشم دەم كەردەن

ئاگاھىم نىيەن چەن رۇ و يەردەن

۴- ھەر ئىد مزانون ئازىز گيان تۇ

نە دىەنم وە چەم ھە لاى ماھى نۇ

۵- شىرىن رايە تم خاسەى سەركارم

بى وادە زولمەن بەدى ئازارم

۶- ھەرگا دىم ھىلال نە و نە برۇى سىۈدنگ

يە سىم نە سىرىن بە نە شەرفى رەنگ. ^(۱)

نەم نامە يەى بۇ شىخ عەزىزى جانە وەرەيى برادەرى نووسىۈە كە نارد
بوويە لاى پارەى بۇ بىئىرى ئە كاتىكدا ھەردووكيان ئە
فەقىيە تىدا بوون ، جوانت فەر مووە فەرمانت ئە سەر سەرم تۇ خۇت وەكو مانگى
پىۈىستە مانگانەت بەرئىتى ، بە لام ئە تاو دوورى تۇ ھۆشم نە ماوە نازانم
چەند رۇژ ئە مانگ بە سەر چوۈە ، نازىزم بە گىانت قە سەم ھەر ئە وەندە

^(۱) مە ولەوى ديوان ، مە لا عە بدولكەرىمى مودەرس ، چاپى سىنەم ، سەنە ، سالى ، ۱۳۷۸ ھە تاۋى ،

ده زانم هېشتا مانگي نويم به چاوي خوم نه ديوه په عيه تي فه رمان به رم و
 نوکھري تاييه تيم زولمه بي واده نازارم بدهي. شيخ عه زيز و مهوله وي کاتيک
 فه قې بوون، نه وندنه په يوه نديان به هيز بووه، هه ردم ناگاي گياني
 به گياني له نيوانيانه، وهک، باخي پر سه مهر، له ناراسته کردني نه و
 خوشه ويستيبه، به ناکاميکي ته بايي له شيعره کانياندا به نامه نووسين تين
 و ته وژمي يه کتريان شکاندووه.

نامه ي سي و جهوت :

به ناو نيشاني (راجه عفر ناپاد)

نه م نامه يه له لاهه ۲۷۲-۲۷۷ له بيتي (رې) دايه له ديواني مهوله وي
 نه م نامه يه ي بو (خواجه حافظي شيرازي) يه ديوانه کهي ده کاته وه به نيازي
 نه ووه بزاني بو نامه ي ياد ديارييه، ده نييت :

۱- راجه عفر ناپاد ساراي گهرم مهيل

مه نزل شيراز، شار سه وداي عه شق لهيل

۲- دوس و ديم وه ناو روکن ناپاد شوق

نيمام ميحراپ سهر (مصلا) ي زهوق

۳- خواجه ي سهر جه لقه ي به زمه کهي (ائست)

ده ماغ وه نه شنه ي باده ي فه نامه ست

۴- خه يلبون نازيز شاي نه و نه مامان

په ي شيفاي زامان نامه ش نه يامان

۵- هيچ نه به رده ن تام خه سته ي دهرده که ش

نه که رده ن خه ييال مهينه ت ودرده که ش^(۱)

^(۱) مهوله وي ديوان، مهلا عه بدولکه ريمي مودرس، چاپي سينم، سنه، سالي، ۱۳۷۸ هه تاوي، ل ۲۷۷.

کاتی خویندنی مهولهوی، به شهوان، به ردهوام بووه به دیار چرای
 فانوسی نهو سهردهمهوه، که چره دووکه ئی خانووی ته لاری قامیش به نندی
 کردهوه، به سیای ساج. مهولهوی زور شاره زایانه، سهواو مامه ئهی نه گه ل
 میژوو، فه لسه فه، کردهوه، وه خواجهی به سهر خه لیقه ی سؤقیان و دهرویشان
 داناوه، لهو زیکانه دا مهولهوی داوا له حافظ دکات و بیی نه ئیت: ماوه یه که
 نامه م له لای نازیزی وه کو تۆوه بو نه هاتوو.

نامه ی سی و هه شت:

به ناو نیشانی (ره فیک مه حره م)

ئه م نامه یه له لاپه ره ۲۷۸-۲۸۱، له پییتی (ری) دایه له دیوانی

مهوله ویدا بو شیخ (سیراج الدین ای ته ویله ی نووسیوه. ده ئیت:

۱- ره فیک مه حره م عیجزووم سروورم

حه کیمه که ی نیش زام ناسۆرم

۲- ناو باره که ی سه وزه ی شاره زوورم

دانا به گرده ی راز کۆنه و نۆم

۳- ده ماخ وه نه شه ی سه ره رزان که یل

مورشید میراو سه رجوی باده ی له یل

۴- نه نیس مه جلیس عه یش و نیشاتم

ده سگیر راگه ی هات و نه هاتم

۵- جله و کیش زهوق ناھوی ره ویلم

به زم نارای مه جلیس که مه ن وه پیلم.^(۱)

^(۱) مهولهوی دیوان، مه لاهه بدولکه ریمی مودرس، چاپی سنیه م، سنه، سال، ۱۳۷۸ هه تاوی، ل ۲۷۸-

نامه‌ی سی و نۆ:

نهم نامه‌یه به ناویشانی (ریازت کیشان)

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ۲۸۲-۲۸۳ له بییتی (زی) له دیوانی مه‌وله‌وی، بۆ فه‌قییه‌کانی هاوڕیی و تووه که له ئیرانه‌وه هاتوونه‌ته‌وه بۆ عیراق ده‌ئیت:

۱-ریازت کیشان...ریازت کیشان

سه‌یدان ناس ریازت کیشان

۲-جه‌ماعه‌ت قه‌ومان رای خه‌یر نه‌ندیشان

جه‌رگه‌ی هاسه‌ران دل ریشان خویشان

۳-ها هه‌وای ته‌حسیل دل وه جۆش ناوهرد

نسیو عه‌زهم سه‌یر و لا تانش که‌رد

۴-نه‌رجاری راگه‌م غه‌له‌ت که‌رده بۆ

زام وه سه‌ر ناداب هه‌ج نه‌به‌رده‌بۆ

۵-هه‌رکه‌س خاترش جه‌من ئیشابۆ

یاهۆره‌نجیوه‌ش په‌ریم کیشابۆ.^(۲)

نامه‌ی چل:

به‌ناویشانی (زیله‌ی ته‌ئیت بار).

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ۲۸۸-۲۹۱ له بییتی (زی) له دیوانی مه‌وله‌ویدا

نهم نامه‌یه‌ی بۆ دۆستیکی نووسیوه، که‌له کۆیستانه‌کان ماوه‌ته‌وه که‌سه‌ردی

پایز ده‌ستی پیکردوو هه‌رچه‌نده‌نامه نووسین به‌شیکێ گرنگه له به‌شه‌کانی

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی مودهرس، چاپی سینیهم، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ل

ئەدەب ھەروەھا ھونەریشە، ئە چۆنئىيەتى دانانى وشەو رېزبەندى وشەكان چۆنئىيەتى دەربېرىن و جوانكارى رووخسار لە كتيبي حەقيقەتدا دەئيت: ﴿ھونەر ھەرە پيويستيتى چەمكى جوانى، كە ھونەر مەندى يەكيكە ئە دروستكە رانئىيەتى شتېك ئىيە جگە ئەودى كە بەرئاسە كەى دەبى ھەستپيكر او بى...﴾^(۱)

شاعىرىش ئەو جوانكارىيەو روانئىزئىيەى كە ئەتاكە دىرى ھونراو دەكە دەرىدە بېرىت توان و جوانى ئەو وئىنە شىعرەى تىيا بەدى دەكرىت بۇيە مەولەوى ئەم نامەيەدا دەئيت:

- ۱- زىلەى تەئىمىت بار كۆچ ئەو ھالان
- تەئىسرىش ئىيەن ئىمسال چون سالان
- ۲- يەقىنەن سەرخىل نازك ئەمامان
- ئەكەردەن ھەواى ھەوارگەى دامان
- ۳- بەئى بە نامەى دل بى ئىشاكەش
- بەكزەى دەروون حەسەرت كىشاكەش
- ۴- ئەو سىنەسىم وەنگ ئاينەى جەم رەنگ
- منمانۇ ھەودەس ئەدل داى خەندەگ
- ۵- حەسەرتا حەسەرت ھاي چىش كەردى
- چون جى وىيەردەى پىش دا وىيەردى.^(۲)

^(۱) بابك ئەحمەدى، حەقيقەت و جوانى، وەرگىرانى ئەزمانى فارسىيەو بۇ زمانى كوردى، مەسعود باباى، چاپى يەكەم، دھۆك، سالى ۲۰۰۸ زائىنى، ۱۲۰.

^(۲) مەولەوى دىوان، مەلا غەبدولكەرىمى مودەرس، چاپى سىنەم، سنە، سالى، ۱۳۷۸ ھەتەوى، ۲۸۸-۲۹۱.

مهولهوی نه وهنده زال سووه به سهر واژه دا، هه رگیز له هیج به یتیکدا
 هست به نامیوونی واژه ناکه یت له لاپه ره ۲۱ دا ده لیت: ((هه رنه مهش
 به کیکه له و هویانه ی که شیعره کانی خیرا نه چه سپین به دله وه... نه م
 دیارده یه به لای (نالی) پیچه وانه یه زور جار واژه له لای نامون و
 به زه همه نیکی زور و خومان دوو کردنی نالی توانیویانه بینه به ردی
 بناغه و دیواری به یتیک...))^(۱) نامه کانی مهولهوی زور زور به سانای واته
 هونراوه کانی له به رده کرین.

نامه ی چل ویه ک:

نه م نامه یه به ناو نیشانی (سهر دار زومره یی) له لاپه ره ۲۹۶-۳۰۱ له
 پیتی (سین) دا له دیوانی مهوله ویدا ده لیت:

۱- سهر دار زومره یی موسیبه ت کیشان

فه رمان فه رمای مولک دهر وون پر نیشان

۲- باده ی خه م وهرده ی مهرگ ناکامان

زام ناسور که فته ی دهر وون په زامان

۳- په رده ی پر وه نیش مه ودا ی خه م پاره

چار نه برده ی دهر دله ی بی چاره

۴- وه ختی سه یل چه م دهر وون پر خاران

تاو مه وسته چون تاو نه وه ل به هاران

۵- بو ی کزه ی که واو جه رگم چون جاران

هه م وه ی ته م مه وسته نه و رووی ستاران...))^(۲)

^(۱) جه کیم ملا سانج، مهولهوی، لیکۆلینه وه و پشکنینی شیوهی بلاو نه کراوه، چاپی یه که م، سنه
 کوردستان، سالی ۱۳۷۶ هه تاوی ۱-۲۱.

^(۲) مهولهوی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی موده رس، چاپی سنه م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه تاوی، ل ۳۰۱.

نهم نامهیه مهولهوی بوزانایهکی گه وردهی نووسیوه وه بوزاواکی نهو
زانایهیی ناردووه خه بهری مه رگی کوره کهی مهولهوی ناردوه. نهوزانایهش
له دهشتی شاره زوردا ههر (نه حمه د پرسی) بووه.

نامه ی چل و دووه م:

نهم نامهیه به ناو نیشانی (سه رجه لقه ی)

نهم نامهیه له له ۳۰۶-۳۰۷ له پیتی (سین) له دیوانی مهولهوی نهم
نامهیه له وه لای نامهیه کدا نووسیوه که دوسته کهی گله یی له مورشیده کهی
کردووه که زور کاریگه ری له سه ر جه لقه ی سو فیان نییه نه مهش دهقی
نامه کهیه که ده نییت:

۱- سه ر جه لقه ی فیرقه ی نازک خه یالان

دیباچه ی کیتاب ساحیب که مالان

۲- جلیوه ی جه لای دوس ته درج په ی یاران

مبو تا وه قه در تاقه ت بو یاران

۳- گاوه (تبسم) (بیضا) بیزه وه

گاوه (تکلم) شه هد نامیزه وه

۴- ته به سووم وه ناز زولمه ت نه داوه

ته که لوم وه پاز وه حشه ت خزاوه

۵- نه ر دهس په ی نیقاب ته مام به رده وه

جه رو خساری ویش په ردهش ده رده وه

۶- فه نا په ی عالم پا منیو نه و پیش

باقی نه و مبو ویش منمانو و ویش.^(۱)

^(۱) مهولهوی دیوان مه لاهه بدولکه ریمی مودرس، سه رچاوه ی پیشوو، له ۳۰۶-۳۰۷.

له مهولهوی ناسیدا له لاپه‌ره ۲۷ دا ده‌نیت: ((صوفی زېږه‌وی راگه‌ی
 حه‌قیقه‌ت و ساکی ریازی عیرفانه))^(۲) له میهره‌جانی مهوله‌ویدا ده‌نیت:
 ((مهوله‌وی له عیرفاندا یان له زانیاری عه‌قیده و که‌لامدا ده‌ستی بلای
 هه‌بووه.. هه‌روه‌ها مهوله‌وی ناسین مهوله‌ویه‌کی ده‌ویت...))^(۳) ریگه‌ی
 حه‌قیقه‌ت و چه‌مکی راستی له‌لای نه‌و شاعیره‌ پایه‌ به‌رزه له‌وپه‌ری لوتکه‌ی
 زانست و زانیاریدا بووه، بویه مهوله‌وی له هه‌ردیږیک له شیعره‌کانی،
 لیک‌وئینه‌وه‌ی تاییه‌تی ده‌ویت.

نامه‌ی چل و سی:

نهم نامه‌یه به‌ناو‌نیشانی (شیخ ده‌وله‌م‌ند).
 نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ۳۱۸-۳۲۳ له پیتی (شین) له دیوانی مهوله‌ویدا،
 نهم نامه‌یه بو (شیخ سیراج‌الدین) ی نووسیوه، هه‌رچه‌نده نه‌و نامانه‌ی
 که‌به‌شیعر فه‌موون. بو شیخ واته شیخ عوسمانی ته‌ویلله به‌شی شیر
 به‌رکه‌وتوووه، که مهوله‌وی نامه‌ی شیعی بو نووسیوه و ده‌نیت:

۱- شیخ ده‌وله‌م‌ند به‌هره‌ی سه‌رمه‌دی

یاگه‌ی حه‌قیقه‌ت جلیوه‌ی نه‌حمه‌دی

۲- جه‌شه‌و هه‌وارگه‌ی فه‌نا ویه‌رده

پای هه‌رده‌ی به‌قا یا‌تاغکه‌ی که‌رده

(۲) سۆران سنه‌یی، رساله‌ی عیشق له مهوله‌وی ناسیدا، چاپی یه‌که‌م، سنه، سالی ۱۳۷۰ هه‌تاوی،

ل ۳۷.

(۳) گۆقاری میهره‌جانی مهوله‌وی، وتار صوفی گه‌ری مهوله‌وی، نه‌مین نه‌قشه‌ندی، چاپی

یه‌که‌م، به‌غدا، سالی ۱۹۸۹ زاینی، ل ۱۰-۱۱.

۳- (مصنفا) به و دسفا شه نئی و سیفاتی

(مشرف) به غه یر (تجلا) ی زاتی

۴- خه لیفه ی سه دای (اذن) شنه فته

به له د نه سارای نه توار هه فته

۵- واسته ی راگه ی به ین عیلم و عه ین

ساحب جه ناحه ین یه عنی (ذی النورین) ^(۱)

نامه کانی مهوله وی له هه موو بواره کانی نه ده بدا، هه ره له عیلمی که لامه وه بیگره، هه تا جوانی بایز لهه نامانه دا به دی ده کرین له گو قاری میهره جانی مهوله ویدا ده نیت: ((نهوانه ی که له ریگه ی ناساندنی مهوله ویدا ره نجیان کیشاوه خو یان لینه داوه نه ویش باسی ((جیناسه)) ^(۲) له شیعه دکانی مهوله ویدا به راستی مهوله وی لهه هونه ره شدا ده ستیکی هه بووه. له مهوله وی ناسیدا ده نیت: ((نه ی شیخه که م نه تو هه ردوو عیلمی زا هیر و باتینتا... یاهه ردوو ریگه ی شه ریعه ت و ته ریقه تت گرتووه)) ^(۳)

^(۱) مهوله وی دیوان، مه لا عه بدولکه ری می مودرس، چاپی سنیه م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه تاوی، له ۳۱۸-

۳۲۳.

^(۲) گو قاری میهره جانی مهوله وی، وتار صوفی گه ری مهوله وی، نه مین نه قشبه ندی، چاپی یه که م، به غدا، سالی ۱۹۸۹ زاینی، له ۱۲.

^(۳) سوران سنه یی، رساله ی عیشق له مهوله وی ناسیدا، چاپی یه که م، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۷۰ هه تاوی، له ۵۹.

نامه‌ی چل و چوار:

نهم نامه‌ی به‌ناونیشانی (شه‌مال نهرجووم)

نهم نامه‌ی له لاپه‌ره ۳۲۲-۳۲۶ له پیتی (شین) له‌دیوانی مه‌وله‌ویدا

نهم نامه‌ی بۆ مه‌لا خه‌یال که خه‌ئکی پاوه‌بووه:

۱- شه‌مال نهرجووم هه‌ن هه‌ی وه‌فیدات بام

وه سه‌رگه‌رد بال شانای هه‌وات بام

۲- جه‌سته خه‌سته‌ی خار خه‌م خه‌لاته‌نان

به‌یدا بینه‌گیل دوور و لاته‌نان

۳- شاخ و داخ و زاخ چۆل و هۆل و کوا

سه‌ر به‌رد و سه‌ره‌رد ساراو سه‌ر سه‌راو

۴- ته‌ی که‌ر وه په‌رتاو مدارات نه‌بۆ

چون دووی هه‌ناسه‌م شه‌وان تا به‌رۆ

۵- سه‌ر په‌ر که‌ر نه‌سه‌ر کۆی ناته‌شگاو

بدیه وه مه‌سکه‌ن (خانه‌گا) و (پاوه).^(۱)

نامه‌ی چل و پینج:

به‌ناونیشانی (شی نه‌و سه‌فاو سه‌یر).

نهم نامه له لاپه‌ره ۳۳۴-۳۳۵ له پیتی (شین) له‌دیوانی مه‌وله‌وی نهم

نامه‌ی بۆ کاک نه‌حه‌دی خه‌سه‌ره و چاوه‌ش (نه‌حه‌د پریسی) نووسیوه:

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودرس، چاپی سنه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ۲۲۲-

- ۱- شی ئەو سەفاو سەیر دیدەن یاران
لوا ئەو دووری و ئەو وەسل یاران
- ۲- ئید نە ئەو دەروون ھەر ناما و مەویەرد
نە مچار وە راستی چە پگەرد شاننا نەرد
- ۳- وەخت تەماشای سەوزە شی تەوان
سەیر شکۆفە ی پای لارە کاوان
- ۴- مەدارە نە و بەزم شکۆفان چەم چەم
ھەنی شکۆفە دیدەنی وە چەم
- ۵- مەوج دجلە ی چەم توغیان کەردەوہ
گیج ھون دل جۆش ناوہردەوہ. (۲)

نامە ی چل و شەش:

ئەم نامە یە بە ناو نیشانی (شیفای نیش و دەرد).

نامە کە ئە لا پەرە ۳۲۶-۳۲۷ لە بییتی (شین) دایە، ئە دیوانی مەولەوی ئەم
نامە یە بۆ (شیخ ضیاء الدین) نووسیوہ، ئە وەلامی ئە وەدا کە ئە و
چە پکە یە ک وە نەوشە ی بۆ ناردوہ دیارە دیاری ھەر دیارە ھەر ئە باقە یە ک
وہ نەوشە وە ھە تا چە ند مسقائیک زبیر دە ئیبت:

۱- شیفای نیش و نیش ئە ی زامان سەخت

(ضیاء) ی دیدە و دل مەعدومی بە دەبەخت

^(۲) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرس، سەرچاوە ی پێشوو، ۱-۲۳۴-۲۳۵.

*خانە گا: شارۆچکە یە ک ی ھە ورامانی لھۆنە و مەولەوی لە و شارە زۆر ماوہ تەوہ.

*پاوە: ئە و شارە گە و رە یە ی ھە ورامانی لھۆنە، بە رامبەر خانە گایە شوئینیکی بازرگانانی، زانستیە.

- ۲- دهسته‌ی وه‌نه‌وشه‌ی په‌ل دیزت یاوا
 بوش بۆی وه‌فای له‌یل نه‌ده‌ماخ ساوا
- ۳- گه‌رد ده‌رد ریش ده‌روون به‌رده‌وه
 عه‌شقه‌که‌ی قه‌دیم تازه‌که‌رده‌وه
- ۴- سه‌ودای وه‌نه‌وشه‌ی په‌ل دیز باخان
 هه‌وای گولا‌لان سه‌رکاوان زاخان
- ۵- په‌ی که‌سی خاسه‌ن نه‌وه‌ل ده‌ردش بۆ
 نیبتدای خیزیای دوور سه‌روش بۆ.^(۱)

نامه‌ی چل و جهوت:

به‌ناونیشانی (شادی گه‌رد خه‌م)

ئه‌م نامه‌یه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۲۲۷-۲۲۸ له‌ پییتی (شین) دایه‌ له‌دیوانی مه‌وله‌وی
 دایه‌ ئه‌م نامه‌یه‌ بۆ دۆستیکی ناردووه‌ که‌ سه‌ردانی مه‌وله‌وی بکات ده‌نیت:

۱- شادی گه‌رد خه‌م چون نه‌دۆ وه‌ باد

خه‌م چون وه‌ یاگه‌ی شادی نه‌بۆ شاد

۲- نازیز وه‌که‌ره‌م من ته‌له‌ب که‌رده‌ن

من ده‌ردی دووری ته‌وانا به‌رده‌ن

۳- دل چون وه‌ش نه‌بۆ گیان چون نه‌تاوۆ

له‌یل نینتیزار بۆ مه‌جنوون نه‌یاوۆ

۴- بی نه‌میری فه‌رمان نازیز تا وه‌ که‌ی

های ده‌رویش نه‌ی چی مه‌ی چی ده‌ف مه‌ی نه‌ی

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان مه‌لا عه‌بدوکه‌ریمی مودهرس، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۲۲۶-۲۲۷.

۵- بەل بال بەیداخ تاقەت نەو پابۇ

بۇ تەئسىر بەزم بەدرەقەى رابۇ.^(۱)

نامەى چل و ھەشت :

بەناونیشانى (شەنەفتم دووربا)

نەم نامەىە لەلا پەرە ۲۴۱ دایە لە پىتتى (شین) لە دیوانى مەولەوى نامەکە
بۇ دۆستىكى ناردووہ کە ھەلامەتى بووہ کە چارەسەرى تىبا پىشانداوہ نەوہش
چارەسەرەکەىە دئەى وەک ھەنارم کە پەرە لەدەنگى نىش و نازار لەناو
تەنوورى ناگرى عىشقى خۇبا بىپىشىنى وەبەتىفى برزانگى خۇى کونى کاو
بۇنەکەى ھەئەزى چاک دەبىتەوہ بەکورتى ھەنار بىپىشىنى کونى بکاو بۇنى
پىنوہ بکات نەمەش دەقى نامەکەىە کەدەئىت :

۱- شەنەفتم دووربا لەیل زوو کامشەن

دیشوار بالای نەو نەمامشەن

۲- ھەنارەکەى دل پەرچە دانەى نىش

پىشىای کوورە نار عەشق ویش

۳- بەمەودای موژگان سۇراخش کەرۇ

وہ گەرمى نىشان دەماخشى کەرۇ^(۲)

^(۱) مەولەوى دیوان مەلا عەبدولکەریمى مودەرس، سەرچاودى پىشوو، ۲۳۷-۲۳۸.

^(۲) مەولەوى دیوان مەلا عەبدولکەریمى مودەرس، سەرچاودى پىشوو، ۲۴۱.

نامه‌ی چل و نؤ:

نهم نامه‌یه به‌ناونیشانی (شنه‌فتم گیانم)

نهم نامه‌یه له لا په‌ره ۳۴۱ دایه له پییتی (شین) دا له‌دیوانی مه‌وله‌وی دا
نهم نامه‌یه‌ی بو دؤستیکی نووسیوه، ده‌ئیت:

۱- شنه‌فتم گیانم بالا توول نه‌ی

نیرادته که‌رده‌ن چه‌نی خه‌سته‌ت به‌ی

۲- مه‌گه‌ر پای ته‌دبیر به‌دبه‌ختی ریش بو

گیان هه‌وای سوچه‌ت جه‌سته‌که‌م پیش بو

۳- وه‌رنه‌ شینه‌ ویم دل وه‌شی دله‌ن

گیان جه‌ته‌ن به‌رشی ناماش موشکلنه‌ن. (۱)

نامه‌ی په‌نجا:

نهم نامه‌یه به‌ناونیشانی (صه‌د دووریت)

نهم نامه‌یه له‌ دیوانی مه‌وله‌وی دا له‌و دانه‌یه‌ی که‌ له‌ سنه‌ چاپ کراوه

پییتی (صاد) ی تیدا نه‌بووه، بو‌یه، له‌دیوانی مه‌وله‌وی که‌ لیکۆلینه‌وه‌ی

له‌سه‌رکراوه‌ له‌لایه‌ { محمد‌مدی مه‌لا که‌ریم، حکیم مه‌لا سانج و نه‌نور قادر

محمد‌مدی } ه‌ وه‌بو‌یه‌ نامه‌که‌ له‌و دیوانه‌ دا هه‌یه‌ له‌لا په‌ره ۳۲۶ له‌ پییتی

(صاد) که‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

۱- صه‌د دووریت چون دل مه‌عدومی دل ته‌نگ

مارۆ نه‌و فریاد دله‌ی سه‌خت سه‌نگ

(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودهرس، چاپی سنه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ۳۲۷-۳۲۸.

۲- ستران ئەرگىرۇ تەم دئەى كاوان

ھەور ئەو وەجان رېزو ھوناوان

۳- بەلام تاقەتئى ھای ھەورە ئامان

ھانەسە فەردا شای ئەونە مامان

۴- نازكیش چون ناز جە ھەد بەرشییەن

خاتەر داریش کەر وئینەى کەس نییەن

۵- وئیش چۇن ھەوسە ئەى وەشت و تەم دارۇ

یادش نە دلدئا زە ھەمت مویارۇ... (۲)

مەولەوی ئەم نامەییەى بەھۇى سەفەرکردنى دۆستیکییەو نووسیو، دیارە نامەنووسین، ئەلای ئەم شاعیرەمان زۆر بە سانایی بوو، وەك شاعیرانی تر نەبوو بگرە زۆر بە نازایانە و بەشیوازی ھونەرى سەردەمییانە نامەى نووسیو زمان و ئەدەبى ھەورامان ئەوئندە پاراوە ئەو شاعیرانەى کە بە ھەورامى شیعیریان فەرموو دانهماون، دەستەو سان بۇ وشەو دەستەواژەو پستە بگرە کەرەسەکانى زمان زۆر زۆن لەم دەقەرەدا با بلیمەتى مەولەوی سەئیقەتى زمانەوانى ئەوئندەى تر شیرین بوو.

نامەى پە نجا و یەك:

ئە نامەیه بەناونیشانى (ضیای دل)

چاۋگى چىرا و زانیارى، ئەم نامەیه ئەلا پەرە ۳۴۴ ئە پیتی (ضاد) لە

دیوانى مەولەوی دەئیت:

(۲) مەولەوی دیوان مەلا عەبدالکریمی مدرس، لیکۆئەرەوان گۆران، مەمەدى مەلا کەریم، ھەکیم مەلا سالىح، ئەنومەر قادر مەمەد، چاپى یەكەم، سلیمانى، ۲۰۰۶ زاینى ل ۲۲۶.

- ۱- (ضیا) ی دل نامەت وەلای دل ریشان
 یاواو رەنگین کەرد بەزم دەرویشان
- ۲- شەنە فەتم پەڕیت راس گێلا چە پ گەرد
 بە وەسل لە یلا شادمانت کەرد
- ۳- دل وەنزیک هەر یەندە مەسروری بی
 جەسزای مەینەت رای دووری دووربی
- ۴- پەری تۆ راحت پەری من زامەت
 وەردەبێم هەردوو تاروی قیامەت
- ۵- تۆنە تۆی باخچە ی وەسل دڵبەردا
 من نە پێنج گێج دەریای خەتەردا.^(۱)

لە گۆفاری میهرەجانی مەولەویدا لە ۱۴۶ پەرە دەئیت:
 ئەو هوشیارانە خوو خولیا ی عارفانی لە دلدایە خەنکی دیاربی ئەوان و
 بەزیوی تەباري ئەوانە.. ئەو دلتە رانە جوانی پەرستە.. بۆ جوانی و دیمەنە
 رازاوەکان یەک پارچە هەستە (مەولەوی لە عیشقی حەقیقەتدا پلەو پایە ی
 گەشتتۆتە تروپی عارفی رەبانی ، لە نامە نووسیندا خامە ی نووک تیربوو
 ، لە هۆنراودا پەنجە ی پەنجە کیشانبوووە لە دیمەنی ولادتا وینە ی شیعری
 سەرکەووتوی هەموو تابلوکانه ، لە لاواندنە وەدا میری شاعیران بوو)^(۲)
 لە ریسالە ی عیشقی مەولەوی ناسیدا لە ۱۴۲ پەرە دەئیت: ((عاشق ئەمینی

(۱) مەولەوی دیوان مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، سەرچاوە ی پێشو، ۲۴۴.
^(۲) گۆفار میهرەجانی مەولەوی، وتار، تاویک، لە گەن ستایش و خەسلەتەکانی مەولەویدا، خەسەرە جاف،
 چاپی یەکەم، بەغدا، سالی ۱۹۸۹، ۱۴۶.

بارى نەمانەتى خۇدايە لە عىشقا كىشراون و عىنايەتى مەعشوق
لازمە...))^(۲)

نامەى پە نجا و دوو:

بە ناونىشانى (فەسل نە و پايز)

نەم نامەى پە لە لا پەرە ۳۴۸ لە پىتى (فا) دايە لە دىوانى مەولەوى نەم
نامەى بۇ دۇستىكى نووسىو، كە پايزدا هاتوو و نە و هەرلە كوستانە
كە دەئىت:

۱- فەسل نە و پايز تازه كەردەن مەيل

شەمال هەرزان كەرد رەشتەى نە سوەيل

۲- گىچ سەركاوان جە سەردى بەين كەيل

بۇ مەدان چون بۇى بى وە فایى لەيل

۳- نازىز تاقەت شى ناخرنە فەسەن

رەحمى كە نامان نىستغنا وەسەن

۴- بەرگە نار كزەى دەروون پەردا خان

پەى تۆ تەسەدىيەن سەردى لە يىلا خان

۵- جەقە تارەى خىل دىدە سىاوان

باقى هەوارگەى گەرميان يىاوان...))^(۱)

لە گوڤارى مېهرەجان مەولەوى دا لە لا پەرە ۱۰۷ دەئىت:

^(۲) سۇران سەئىي، رسالەى عىشق لە مەولەوى ناسىدا چاپى يەكەم، سەنە، كوردستان، سالى ۱۳۷۰
هەتاوى، ۱۴۲.

^(۱) مەولەوى دىوان، ۴۴ لا عەبدولكەرىمى مۇدەرس، چاپى سىنەم، سەنە، سالى، ۱۳۷۸ هەتاوى، ۳۴۸.

((نەگەر ئەزۇر باسى سروشتدا ئە باسى پايز و خەزاند، ئە باسانەى زستاندا كە ئەمە و پەر باس كرا، يالە باس و وینە كیشان و دیمەنى بیشاندانى ئەم شوین یا ئە و شوین... ئە كاتى وینە كیشاندا ئە هەر باسیكدا شتیكى تر دیاره...))^(۲۱)

نامە نووسین ئە لای مەولەوى زۇر سانا بووه، چونكە ئەم زاتە ئە هەموو بواردەكانى نووسیندا وەك ئەستیرهى درەوشاوى شەوى پايز ئە ناسمانى بەرین ولاتدا دەدرۇشیتەوه دیاره ئەمە لیووشاوى مەولەوى ئە خەرمانى نامەى شیعریدا پیش هەموو شاعران كەوتوووه بۆیه میرى شاعران پر پینستیه تی، ریتەم واتە: (بەزم و رەزم) لەناو شیرەكانى ئەم زاتە كەوردیه، ئەگەر هەر كۆپلە شیعرىكى بكریت بە میلۆدى ئەوا شیعرەكە، زەنگۆنە و هارمۆنى بۆ ناوئەزەكە و بۆ شیعرەكەش.

نامەى پە نجا و سى:

بە ناو نیشانى (قبیله كەردەنى)

ئەم نامەیه ئە لا پەرە ۳۶۱ ئە پیتی (قاف) دایە لەدیوانى مەولەوى ئەم نامەیهى كە نووسیوه ئە وەلامى دوستىكیا كە ئە و دوستەى نامەى بۆ مەولەوى ناردوووه كە دەئیت:

۱- قبیله كەردەنى... قبیلهى كەردەنى

جە نامەى پەى تەور ئیزهار كەردەنى

^(۲۱) گۇفارى میهرەجانى مەولەوى، وتار، بەرھەمى شتیك دەربارى سروشت، دكتور عیزەدین مستەفا رەسول، چاپى یەكەم، بەغدا، سالى ۱۹۸۹ زاینى ۱۰۷.

۲- نويسابى ليش تۆ دل سەردەنى

دل ھەريە كىيۈن تۆ ويت بەردەنى

۳- دوو جانەن جەلات زە نجيرت كەردەن

نەرگەرمى گەر مەت وەر سەردى سەردەن

۴- نيت تۆ جەكەس مە پەرسە خە پەر

بىنايىم نەزەر وە حال ويت كەر

۵- راستش ھەر ئىدەن ئىزھارم كەردەن

قەسەم بەو كەسە نەزاو نە مەرگەن.^(۱)

دیارە ئەم دوو نامەيە دوو لایەنى تىايە نەگەر تۆ بەسۆز و دل گەرمى،
نەوا منیش و دەھام بەلام نەگەر تۆش دل ساردى، يان بى مەيلى، نەوا منیش
و دەھام لەكەس مە پەرسە تە ماشاي خانى خۆت بکە، نە نجا حائى من دەزانى
لە كىيى حەقىقەت و جوانى دەئیت:

(نەمرۆ زاراوہى ناویرا و بەو چەشنە روانگەى جوانیان سیانە دەدریتە
قە ئەم بارت رەنگە، ئە بەر ئەم ھۆیە بەردەوام زاراوہى ((رەخنەى زانکۆى))
لەرەخنەى رۆمانتيك شیاوتر دەزانى.))^(۲) ھۇنراوہکانى يان شىوہى نامە
نووسین لە بەرھەمى شیعرى مەولە ویدا چ بەرئىيازى رۆمانتيك يان واقع لە
ھەردوو بارەگەدا لەرەخنەى بەرامبەرى سەرکەوتوو بووہ.

^(۱) مەولەوى ديوان، مەلا مەبدولكەرىمى مودەرس، چاپى سىنەم، سنە، سالى، ۱۳۷۸ ھەتاوى، ۳۶۱.
^(۲) بابك ئەحمەدى، حەقىقەت و جوانى، وەرگىزانى لەزمانى فارسىيەوہ بۆ زمانى كوردى، مەسعود
باباي، چاپى يەكەم، دەھوك، سالى ۲۰۰۸ زاینى، ۱۴۷.

نامہ ی پہ نجا و چوار:

بہ ناونیشانی (گوشہ ی ناتہ ش خان)

ہہرچہ ندہ لہ پییتی (کاف) دا نامہ ی نہ نووسیوہ مہولہوی دیارہ زوربہ ی
دہسخہ ت و کتیبہ کانی لہ ناوچوون بویہ لہ پییتی (گاف) دوونامہ ی تیدایہ
نامہ ی یہ کہ میان لہ لا پەرہ ۳۷۶ دایہ لہ دیوانی مہولہوی نہم نامہ یہ بو
دوستیکی نووسیوہ کہ دہ نییت:

۱- گوشہ ی ناتہ ش خان دلہ ی پەر چہ نییش

پزیسکہ ی داخان نایر ودردا تیش

۲- دوور حسار دوومان دوور نہ فہرقم بہرد

ہہوای کہ ل رہمان خو پامانم کہرد

۳- پییح مدہ و چہ نی زامانی کاری

نہ پای نامام ہہن نہرستگاری

۴- فہ لہ ک کہ ی بہرشون بی خہم نہ دہستت

چییشم کہرد کہ ی بیم وہبا وہکوشتت

۵- نہرچون غہمزہ ی دوس پەر چہ نییش ودرہرد

چون فرسہت بازان پییش دہستی بہ ش کہرد.^(۱)

^(۱) مہولہوی دیوان، مہلا عہدولکەریمی مودہرس، چاپی سنہ ۱۳۷۸، سالی، ۱۳۷۸، ۳۷۶

نامەى پە نجا و پىنج :

بە ناو نىشانى (گەرمى كوردى)

ئەم نامەى بە لا پەرە ۲۷۹ ئە پىتى (گاف) داى بە دىوانى مەولەوى ئەم
نامەى بە بۇ ئە جەد پىرسى نووسىو، ئە وەلامى ئە و نامەى بە بە بۇ مەولەوى
ناردبوو بۇ بە مەولەوى دەئىت :

۱-گەرمى كوردى مەىل قەىس چۆل كەردەن

تەئسىر ئە تۇى دل ئەىل ئاوەردەن

۲-بەن ئە تاو رەقىب و دەرد مەشهورەن

وەرنە دەرد و ئەىل هەى ئەى بەك دوورەن^(۲)

نامەى پە نجا و شەش :

بە ناو نىشانى (لەقەمە كەى ماسا و)

ئەم نامەى بە لا پەرە ۲۸۶ داى بە پىتى (لام) ئە دىوانى مەولەوى بۇ

(يونس) دوور وولاتى نووسىو، كە داوا ئە برادەرە كەى دەكات ، بەردەوام

نامەى بە بەىندا هەبىت، دەئىت :

۱-لوتەمە كەى ماسا و قوول دەرىاى مەىل

لوخت ساي كۆلەى ساراي دەرد ئەىل

۲-ياوا پىم نامەى وەش تە حرىرەكەم

ئىشئايى دەروون سۆز پەر تەئسىرەكەم

^(۲) مەولەوى دىوان، مە لا بە بدولكەرىمى مودەرس، سەرچاودى پىشو، ۱۳۷۹.

۳- حاسلش نه بو فه راموشيمان

وادهی به زم گهرم باده نوشيمان

۴- چهنی هام فهدرد گهرد جیای شییهن

من و تو جه بین من و تو نییهن

۵- ساقی جام به دم نهی یهک وه ریزو

نه شنه ی مهی نه دل نهویهک مه خیزو.^(۱)

نه ی پارووی دمی ماسی ناو دهریای قوونی خوشه ویستی وه نه ی به رووت و قووت داکه و تووه له سییه ری دارکووله که ی چه شینی دهرد و مهینه تی له یل دا مهوله وی له شیجری یه که مدا ئیشاره ت بو جیکایه تی که زره تی (یونس) کردووه، که نه و نه ته وه که ی فرنیاندا یه ناو دهریای ماسی قوونی داو پاشان هه ئی هینایه وه و فرنی دایه گوئی ناو نه ویش به رووتی له بن سییه ری دار دارکووله ک لئی راکشا پووخته ی نامه که نه وه بوو له کاتی ناههنگی گهرمی مهی خواردنه وه دا له بیرت نه چین.

نامه ی په نجا و ههوت:

نه م نامه یه به ناو نیسانی (من پیسه م زانا)

له لا په ره ۳۹۰ له پیستی (م) له دیوانی مهوله وی گله یی له بیوه فایلی

دوستیکی دهکات، که دوست و برادره ره خوشه ویسته که ی بووه، که نه ویش،

شیخی سیراجودین بووه، ده ئیت:

^(۱) مهوله وی دیوان، مهلا عه بدولکه ریمی موده رس، چاپی سنیه م، سنه، سانی، ۱۳۷۸ هه تاوی، ل، ۳۷۶.

- ۱- من پېنسه م زانا تو په پرمه يله نى
- دروون جه باره ي دروون كه يله نى
- ۲- دووى كوره ي دووريت مشو وه توون دا
- به ردت دان وه پياى وه قاي مه جنووندا
- ۳- نېسه ديده كه م نيد دياريه ن
- نهر چيويت كه م بو وه فاداريه ن
- ۴- ناموشوى وه گهرم ياراني گياني
- وه بارخا تر نازك مزاني
- ۵- بوى بيوه فاييت چون بوى وهر زاخان
- مدو نه دده ماخ به ختان قولاخان^(۲)

نامه ي په نجا و هه شت:

نهم نامه يه به ناو نيشانى (موباره كت بو).

له لا پره ۱۴۰۱ له پيتى (ميم) له ديوانى مه وله وى نهم نامه يه بو مه حموود
پاشاى نووسيوه، به بوته ي ژنه ينانه وه، وهك له حسه ين به گى حسه ن به گى
جافه وه بيستراوه نهم زماو ونده بو يه كه م ژنه ينانى مه حموود پاشا بووه، كه
نهمه خانى كچى قادر به گى روسته م به گى وه نه د به گى هيناوه. له و
شاديده دا نافره تيكى گورانبيتر، كه خه لكى (كرند) بووه، كه ناوى
(تاوس) بووه، گوراني بو ژنان و تووه مه وله وى پيروزبايى ليده كات و ده نييت
له باتى من تهماشاي هه لپه ركى كه ران بكه تاماشاي له و زاوايانه بكه، كه
روويان وهك ناوينه روشنه، ده نييت:

^(۲) مه وله وى ديوان، مه لا عه بدو لكه ريمى مودرس، سه رچاودى پيشوو، ۱۳۹۰.

- ۱- موبارهکت بۇ بەزم نەو وەخەیر
توخوا تە نخوای من خاس , خاس بکه سهیر
- ۲- سهیرکه ر تە ماشای نەو جه مین جامان
وہ خوسوس نازیز شای نەو نە مامان
- ۳- وەخت ناموشوی ناما و لواشەن
تەرزەکە ی وە بەرز دەورە ی سه ماشەن
- ۴- گرمە ی نقارە و لرقە ی شەروالان
خشیپە ی پاموورە و زرنگە ی خرخالان
- ۵- چریکە ی سرنائو پریکە ی خەندە
پەشیوی زولفان ریشە ی دلکەندە^(۱)

نامە ی پە نجا و نۆ :

نەم نامە ی پە بە ناو نیشانی (مەلیت ئارەزووی).

نەم نامە ی پە ۴۰۵ لە پییتی (میم) دایە لە (د.م.د) دا نەم نامە ی پە گەن
نامە ی پە کی بی نوختە ی دا لە وەلامی نامە ی پە کی جەمە پاشای جافا دا
نووسیووە، جەمە پاشا دەئی مەولەوی تۆنەت ویستوووە نامە بۆ من بنیری
بەلام نیشی نەم پیاووە ناچاری کردوووی، نەم گلە ییانە نەووە نیشانە دەدەن
کە مەولەوی مرقیقیکی خاوەن زات و باووەرپە خۆ بوووە، لە هەمان کاتدا باری
کۆمەلایەتی مەولەوی زۆر لە سەرخۆ و هیمن بوووە نامە کە دەئیت :

(۱) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، سەرچاوە ی یشوو، ۲۰۱۰.

۱-مه یلت نارەزوی ئەغبار کەردەبی

چیش خامە کەم نام مه عدوم بەردەبی

۲-بی منەت جە مەیل نامای نامە تم

مە منون جە وەفای رەشمە ی خامە تم

۳-پەرسا بیّت چۆنی؟ ویت غە ئەت کەردەن

مەر نە زانی دووریت چ دەردەن

۴-گەرمی بلیسە ی دەروون دەماخ

دیوہ لوول ناخ دلە ی پەر جە داخ

۵-ئەو بەردنم ئە چەم دیدە ی پەر جە دەرد

ئیند مالا پرووی حەرف خە یال بی گەرد.^(۱)

ئەم نامە یە کە مەولەوی بە بی نۆختە نووسیویەتی کە چۆن؟ ئەهە ندی شیەریا یان هە ندی نامەکانی چ بە زمانی فارسی یان بە هەورامانی ئەو ه نیشانە و بە لگە ی سەرکەوتوو ی مەولەوی دیاری دەکات، ئەو نامە یە کە نۆختە ی تێدانییە.

دیسان توانای شاعیر، ئەو دەدا دەردەکەوی ئەو هۆنراوانە ی کە وەک ئاوریشم پینج وشە، وەک تە یمان یان تیغی نە یجە کە بوو تە پەراویزی هەموو بوارە هونەری و ئەدەبیەکانی مەولەوی لێرەدا پرسیاری گۆشە نیگای بابە تە کە وەک فەرشی بی وینە کە بە ئاوریشم تەنراو ه ئانە واش بیجگە ئەمەولەوی ئە ئەدەبیاتی کوردیدا توانیویەتی نامە ی بی نەختە بنووسی

^(۱) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەرمی مودەرس، سەرچاوە ی پیشوو، ۲۰۰۵.

هیچ یه كه له شاعیرانی دی جیهان نامه‌ی بی نووخته‌یان نییه بویه حه‌زم کرد، هه‌رچه‌نده نامه‌که په تشانه یان نامه‌یه‌کی ناسایی به‌لام له واتای وینه‌ی له هونراوه‌ی مه‌وله‌وی دا واتای شیعریه‌کانی د‌دات که ده‌فه‌رموویت: (مرسول ک‌الوصول را آماده و طرح اهل و دادرا دردل آورده که همراه اه دل مکدر درهر مساء وهر سحر سرکار مکرّم و سرور اکرم و اولوالامر و المکارم و المراحیم همه را ادم الله عمر طوعا وروها مرسل رسائل دعا و سلام معلوم سرکار آمده که ولد ادم و حوا و ولد داو انا اطر همه عالم ک‌الهاء امروزام حکم او طرده درمال کار کر و کور و محل او طورو سحر او سور طردد) ^(۱)

به‌راستی مه‌وله‌وی بلیمه‌تیکی کهم وینه بووه، له هه‌موو زانستی‌کدا شاره‌زایی و نیهاتووی خوی به جوانترین شیوه پیشانداوه، له‌م دوو به‌یته‌دا جوانترین (مانا) ی ده‌ر خستوووه که ده‌ئیت:

له‌و دئی نا جنس ره‌نگی ته‌ر ناو‌درد

زینده‌ی نه‌به‌دبوو تییدا زیاد که‌رد

په‌نج بیهن وه‌شش، شش روکه‌رد په‌نج

حه‌ریر نه‌ما به‌ین بیهن که‌وه‌هر سه‌نج ^(۲)

نه‌مه نامه‌یه‌کی فه‌سه‌فیه، که مه‌وله‌وی باسی خامه و باسی وینه به وینه له‌یه‌ک ده‌چوینی، له‌و په‌گه‌زه جیاوازانه، به‌ره‌ه‌میکی نوی زیندوو ده‌کاته‌وه.

^(۱) مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، (بنه‌مانه‌ی زانیاران)، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی به‌غدا، سالی (۱۹۸۳) زاینی ۵۱.

^(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، چاپی سینه‌م، سه‌، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ۱۳۷.

نامہی شہست:

نہم نامہیہ بہ ناویشانی (ماموستای سہرنیل)
نامہکہ لہ لاپہرہ ۴۰۶ لہ پیتی (میم) لہ د.م دا نہم نامہیہ بؤ برادرئیکی
ناردووہ کہ بچیت بؤلای بؤ نئوہی کاتی خوش بہ سہر بہرن و ہہندی گلہیی و
گازہندہ لہ یہک بکہن نامہکہ دەئیت:

۱- ماموستای سہرنیل شیرین کہ لامان

تہ شریف خہیرت باوہر وەلامان

۲- نہ شنوی بہ دکار، نہ بؤی بہ د وازہن

وہحشی یان ہہمراز، تہیران دەم سازہن

۳- شہتاوان چون سہیل دیدہ مہن جاری

پیچ مدان چہنی زامان کاری

۴- تۆ نہ سہر گوزہشت سزای دہردی لہیل

من نہ حیکایہت نازیز بی مہیل

۵- ساتی پھی ویما بنیشمی وە شاد

بہ و رازانہ وە خلم بدہین وە باد^(۱)

نامہی شہست و یہک:

نہم نامہیہ بہ ناویشانی (مہ جنونہ کہی ویل).

نامہکہ لہ ل۰۹۰ لہ پیتی (میم) دایہ لہ د.م دا نہم نامہیہی بؤ دوستیکی

ناردووہ کہ برادرہ کہی مہ جنون بوہ و بہ دوایا دہگہری دەئی:

^(۱) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، سەرچاوەی پێشوو، ل. ۴۰۶.

۱- مه جنوونه که ی ویل شهیدای بالای تو

سه لام کیانا وه خاک پای تو

۲- ویش جه تاو دهره بارخه مان بهرد

جاده ی مهینه ت گرد ویل بی ههره نه وهرد

۳- دل نه میرشه ن جهلات نه سیره ن

چون تاوان کاران بهند زنجیره ن

۴- نامان سه د نامان خاس نیگاش داره

وهرنه ناروخته زوو مپو پاره^(۲)

نامه ی شهست و دوو:

به ناو نیشانی (من که دل دایم)

نه م نامه یه له له ۴۱۰, له پییتی (میم دایه له د. م دا مه وه وی نه م

نامه یه ی بو مه لا قاسم نار دووه که ده نیت:

۱- من که دل دایم نه واو دیلمه ن

غهرق موتالای خال له یلمه ن

۲- چ باک تانه ی ته وه ن تاومه ن

شهوق موتالای رووی کتاومه ن؟!^(۱)

^(۲) مه وه وی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی مودهرس، سه رچاوه ی پیشوو، له ۴۰۹.

^(۱) مه لا عه بدولکه ریمی مودهرس، (بنه ماله ی زانیاران)، چاپی یه که م، چاپخانه ی به غدا، سالی (زاینی له ۴۱۱.

نامہی شہست و سی:

نہم نامہیہ بہ ناویشانی (نامہکەت پی چیش).

نہم نامہیہ لہ ل-۴۱۲ لہ پییتی (ن) دایہ لہ د.م دا کہنہم نامہیہی بو
خانوی کۆماسی نووسیوہ دیارہ خانہی کۆماسی خوشەویستی مەولەوی بووہ بہ
واتای گیانی بہ گیانی بۆیہ دەئیت:

۱-نامەکەت پی چیش؟ پەری دەوای دەرد

یاوا خاس وانام موتالەعم کرد

۲-ناخ داخان نیشات جەبئخ کەندە وئیم

رای تەدبیر کەس پی نەمەندە وئیم

۳-سەرەتای زوخوا نە جەرگم سەردان

بەیدی پیمەیی یاران هام فەردان

۴-هاوار یانی های خانۆم نەشنەفتەن

جەنۆ کۆسی تەر خاستەرم کەفتەن

۵-دیدیەکەم ماچان بی وەفایش کرد

شەرت و عەھد و بەین وەرین جەیاد بەرد^(۲)

(۲) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، سەرچاوەی پیشوو، ل-۴۱۲.

له لاپه ٢٥٦ له نه ده دهبی کوردیدا ده ئیت: ((بونی باخچه ی شیعری مه لا
موسته فای بیسارانی و نه حمه د به گی کوماسی چاخ بکات: نه وهنده هه یه نایا
نه مانه ده بی چه نده گه وره بوویتن له لای مه ولهوی...))^(١)

نامه ی شه ست و چوار:

به ناو نیشانی (نه سیم مه حره م).

نهم نامه یه له له ٤١٥ له د م دا له پیتی (ن) دا نهم نامه یه بو شیخ
عه ریز جانه وه ردی نووسیوه پوختی نامه که نه وه یه که مه وله وی بچیت بو لای
شیخ نه و کاته ش وه رزی به هار بووه و ده ئیت:

١- نه سیم مه حره م مابه یین یاران

ماچان وه هارهن سه وزهن دیاران

٢- گیان وه بی تاقه ت موینون نارو

زاهیرهن هه وای لای نازیز دارو

٣- نامیته ی خه یال نه و دل په سه نده ن

نیلاخیج هه لای که می یه خ به نده ن

٤- زه حمه ت وه خه یال نه و نازیز مه دهر

وه ر نه یو گیان هیج به ویت ته شریف به ر

٥- چون یواوی په رساش به ناله و عه رزکه ر

دیم تنه سفته که ی خه سته ی زام خه ته ر^(٢)

^(١) علاء الدین سجادی، میژووی نه ده دهبی کوردی، چاپی یه که م، چاپخانه ی مه عارف، به غدا، سالی ١٩٥٢، ل ٢٥٦.

^(٢) مه وله وی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی مودرس، چاپی سینه م، سنه ، سالی ١٣٧٨ هه تاوی، له ٤١٥.

نامەى شەست و پىنج :

بە ناو نىشانى (نامەى نەقتىنت).

نەم نامەىيە لە لە ٤١٩ لە پىتى (ن) لە د. م. دا نەم نامەىيە بۇ نەحمەد بەگى كۆمەسى كە باسى نووسىو، كە شادى و زەماو ندىكى خوشى دەكات، مەولەوى دەتوانىن بلىن: داى شىخى سىراجودىن، دوودم كەسە، كە مەولەوى خوشى ويستوو، واتە پەيوەندى رۇخى هاوتەباى يەك بوون، نەمەش دەقى نامەكەيە كە مەولەوى دەفەر مۆيت :

١- نامەى نەقتىنت يەك رۇ يەك ناو دەرد

كۆپەى بلىسەى كووردم زىاد كەرد

٢- دەلالت جۇشۇ چون رۇى نازادى

گەردەى گەرم نەزم بەزم پەرشادى

٣- سەداى (لاو هەى لاو) زەرى زەر زنجىر

سلسلە و بانى سەر بەند زرى و لاگىر

٤- زىلەى گواردو زىنگە زەنگلەى زەر

لەرزەى نەو نامام لەرەى لىمۆى تەر

٥- شەوق زەرق و بەرق فەرق زەر كلاو

ورشەو پىرشەى خووى كوئەم بۇ گولاًو. ^(١)

(١) مەولەوى دىوان، مەلا غەبدولكەرىمى مودەرس، چاپى سىنيەم، سنە، سانى، ١٣٧٨ هەتاوى، ٤١٥

نامه‌ی شه‌ست و شه‌ش :

نامه‌ی نهم نامه‌یه به ناونیشانی (نه تیجه‌ی پاک دین)

نامه‌که له ۴۲۸، له پیستی (ن) له د. م. دا که بوشیخ مومنی سازانی
نووسیوه پووخته‌ی نامه‌که باسی پارچه شوشه‌یه که ده‌کا داوای لی کردبوو،
بزانی سهر گوزه‌شته‌ی چیه؟ و بوی بگنریتته‌وه مه‌وله‌وی له‌بواری که له پوور
ناسیدا روئیکی کاریگه‌ری هه‌بووه، که ده‌ئیت :

۱- نه تیجه‌ی پاک دین شیخ سازانی

خاس و دته‌ن نه‌دل مه‌عدو سازانی

۲- په‌رسام (حسب الامر) گوزه‌شته‌ی نه‌موال

جواو دا ریژه‌ی شیشه‌ی قه‌دیم سال

۳- زه‌رفی بییم نه‌توی وه‌خت شامه‌وه

چون ستاره‌ی سوپج مه‌دره‌وشامه‌وه

۴- په‌ی گولا و پاشی و نه‌شنه‌ی به‌زم که‌ی

گا په‌رگولا و بییم گاسه‌رشار مه‌ی

۵- گاهه‌ سهر رده‌ی زه‌رین تاقه‌وه

گا وده‌س ساقی سیمین ساقه‌وه.^(۱)

(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌رس، چاپی سنه‌م، سنه، سانی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، له‌۴۲۸-

نامەى شەست و حەوت :

بە ناو نیشانی (نەسەم دووری)

نەم نامەى ئە ٤٦١ ئە پەیتى (ن ١دایە ئە د.م، دا کە ئەم نامەى بەى بوشیخ
(بەاالدین) نووسیو، ئەمەش دەقى نامەکە بە :

١- نەسەم دووی دەروون چون هەردە جاران

نەمجار دەر نە کاخ دەماخ باران

٢- واچە دەم و دەچەم دیوانە کەى تۆ

رووش کەردەن ئە رووی ناسانە کەى تۆ

٣- نامەى نایرین دەسۆزیتا پاوا

بەنەسەم وە سەى گەردوون سەرساوا

٤- سۆچنا جەستەى زامە تان خەستە

لە بەرد تۆى دەروون دەى دەرد گەستە

٥- وەشى و شادى و زەوق پەى نەمە نەین

جە دەستمان رشتەى راحە تى شەین...))^(٢)

نەم نامەى بە زۆر لە و دە نەیکە کە مەولەوى ئە عەشقى دەینى و فەلسەفەى
تەریقە تى نە قشەبەندى و سۆزى ئەو ئەوازە شەخانە کە بە گۆرانى عەرفانى و
دەینى کانگایان ئە هەورامان هەلقولاًو. جە کەیم مەلا سەلح ئە مەولەوى و
لەیکۆلینەو ئە ئە لاپەرە ١٤٩ دە نەیت: رۆیشتن بە رینگەى راستدا (مە بەستى
رینگەى خاویە) بەرمەدە ئە دەست چونکە دەبەتە هۆى سەرلەشەیان و زەبەونى
هەوا و ناره زوو بەسەر ئە فەسدا هەرچە ئەمە کان بۆ کە سەبە تەبە کانی

(٢) مەولەوى دیوان، مەلا عەبدولکەرىمى مودەرس، سەرچاودى پەشوو، ٤٦١.

ناردوووه به لّام له زۆربهی نامهکانیدا باسی ئه‌وه ده‌کات، که مرۆفّ خودی زاتی
خۆی ئازادبیت و وابه‌سته‌ی ئه‌م و ئه‌و نه‌بی بیجگه له‌پری ی خودا))^(۱)

نامه‌ی شه‌ست و هه‌شت:

به‌ناونیشانی (نامه‌که‌ت یاوا)

ئه‌م نامه‌یه له لای پهره ٤٤٣ له پیتی (ن) دایه، له دیوانی مه‌وله‌وی دا،
ئه‌م نامه‌یه‌ی بو شێخ عه‌زیزی جانه‌وه‌ره‌یی براده‌ری نووسیوه که له‌کۆیستان
بووه، ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه، که ده‌ئیت:

((١- نامه‌که‌ت یاوا کۆسم که‌فته‌وه

دله‌ی ئاه‌رین دا وه نه‌فته‌وه

٢- تاکه‌ی تۆ به‌و زام من وه‌ی ده‌رده‌وه

تۆ به‌و کاوه‌وه من وه‌ی ده‌رده‌وه

٣- ته‌ش‌ریف باوه‌ره جه‌رگه‌مان چه‌م بو

به‌ل وه‌ی چه‌م خه‌می جه‌لامان که‌م بو

٤- بیسارانی یه‌ن نه‌تۆی فه‌رد من:

(چه‌م چه‌نی خه‌مان زوو مبه‌و ساکن)

٥- هه‌ناسه‌ی سه‌ردم نه‌دل خه‌زاوه

خه‌یل خانه‌ی که‌یفه‌م هه‌وار بیه‌زاوه.^(٢)

^(١) چه‌کیم ملا سانج، مه‌وله‌وی، لیکۆئینه‌وه و پشکنینی شیعری بلاو نه‌کراوه، چاپی یه‌که‌م، سنه
کوردستان، سالی ١٣٧٦ هه‌تاوی ١٤٩٦.

^(٢) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌رس، سه‌رچاوه‌ی بێشو، ٤٦١.

نامه‌ی شه‌ست و نو:

به ناویشانی (نامه‌ی عهدبر بوټا)

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ٤٤٤ له بیټی (ن دایه، له د.م دا که نهم نامه‌یه‌ی بو
شیخ) بها الدین ناروووه که بهم شیودیه ده‌لیت:

١- نامه‌ی عهدبر بوټا باد سوچ ناورد

عهدترش زامه‌که‌ی کونه‌که‌م تازه‌که‌رد

٢- موټاله‌عهدم که‌رد وهدم دهردهوه

جه‌فاکه‌ی ودرین جه‌یاد به‌ردوه

٣- مه‌فهووم بی‌ته‌حریر وده‌ش ته‌قریره‌که‌ش

مه‌علووم بی‌جه‌لای خه‌سته‌ی تیره‌که‌ش

٤- فیدای خامه‌ت بام وهدیادم که‌ردن

یادم نهم‌شی تا وه‌رؤی مه‌ردن

٥- به‌لام جه‌دوو‌ریت شای ساحیب شهرتان

دوو‌ر دن وه‌چهرخ هه‌فته‌مین یاوان^(١)

نامه‌ی جه‌فتا:

نهم نامه‌یه به ناویشانی (ناوهری وه‌دن)

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ٤٤٠ له بیټی (ن دایه له د.م دا که بو شیخ) ضیاء

الدین) ناروووه که ده‌لیت:

(١) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عبدالکهریمی مودرس، چاپی سنه‌م، سنه، سالی، ١٣٧٨
هه‌تاوی، ٤٤٤.

۱- ناوهری وه دن ماوه رووی نه دن

من جه مهیل تو لادی بوو غافل

۲- وه دیدهی مه خمور شیرین ته رزنو

وه نه شنهی شیوهی بالای بهرز تو

۳- نه شیخ نه مه لالا نه قه زای رووی شرع

نه سوئی و عابید نه هل ته قوا و وهرع

۴- نییهن داخ تووش نه بو نه توئی دن

موشکونهن نازیز جه مین په ره ی گول

۵- وه تیر تانه ی ره قیب دل سهنگ

بینای دیدم خاطر مه کهر تهنگ^(۱)

له لیری کای شاعیری گه وره ی کورد مه و له وی له لا په ره ۱۸۹ ده لیت:

مه و له وی: له هه ندی غه زه له کاندا، که بو جافه کانی نووسیوون به گیانیکی

په سمی و وشکه وه دواوه، به پیچه وانهی له و غه زه لانه وه، که بو شیخه کانی

نه قشبه ندییه کانی))^(۲) مه و له وی له هه موو نامه کانییا زور به روویه کی خوش

و ناقاریکی به رزه وه غه زه ل و نامه کانی نووسیوون، له مه و له وی ناسیدا

له لا په ره ۴۱ ده لیت (ورع وهرع، پاریزگاری و ته قوایه که به دووه مین مه نزل

سه تیر و سولووکی عیرفانی ده ژمیری))^(۳)

^(۱) مه و له وی دیوان، مه لا عه بدولکه ریمی مودهرس، سه رچاوه ی پیشوو، ۴۴۵.

^(۲) نه نوهر قادر محه مه د، لیری کای شاعیری گه وره کورد، مه و له وی، چاپی سنیه م، سلیمانی، سالی ۲۰۰۷

زاینی، ۱۸۹.

^(۳) سوران سنه یی، رساله ی عیشق له مه و له وی ناسیدا، چاپی یه که م، سنه، کوردستان، سالی ۱۳۷۰

هه تاوی، ۴۱.

نامه‌ی حه‌فتا و یه‌ک :

به‌ناونیشانی (نه‌ویاوه‌ی خه‌یال)

نهم نامه‌یه له له ۴۷، له پیتی (ن) دایه له د. م. دا که بو (خانای

نووسیوه که ده‌ئیت :

۱- نه‌ویاوه‌ی خه‌یال (مه‌حروم) دانا

رهدیف له‌تیف زه‌ریف (خانای)

۲- یاوا وددیده‌ی که‌م بینام ساوا

جه‌نه‌وینایی په‌ی دیدم یاوا

۳- په‌یره‌وی (خانای) یاد ناوهرده‌بی

نه‌و نه‌سل ویت فهرع جه‌ساو که‌رده‌بی

۴- لاکن زاده‌ی ته‌بع بو‌عه‌نهرینت

ده‌س ریسکه‌ی فکر بیکرشیرینت

۵- په‌سه‌ندی دیده‌ی قام‌عه‌قل دانابی

خاسته‌ر جه‌خه‌یال خاسه‌ی خانای بی

۶- زیاد په‌ی فهرع وه‌سه‌ر نه‌سه‌دا

خاسه‌ی واته‌ی تون‌جه‌ی سه‌ر فه‌سلدا^(۱)

(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا‌عه‌بدولکه‌ریمی مودهرس، چاپی سنه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، له‌۴۷.

(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا‌عه‌بدولکه‌ریمی مودهرس، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، له‌۴۰.

دیاره مه و له وی وهك ره خنه گریك دادوه ریکی راسته قینه بووه چونكه له و
به راورد هدا ههردوو شیجری شاعیران (خانا و) مه حروم ی به راورد کردوو وه
به نامه وه لآمی ههردووکیان داووته وه له و وه لآمانه دا هه ریه که بیان وه لآمی
خوی زانیوه به لآم شیجری که ی (مه حروم) ی په سه ند تر داناوه تا نامه که ی
خانای قوبادی.

نامه ی هفتا و دوو:

نهم نامه یه به ناو نیشانی (نهم ندهن خه یان)

نهم نامه یه له لا په ره ۴۵۰ له پیتی (ن) دایه له د.م. دا بو دوستیکی

ناردوو که گله یی لی کردوو به بچی نامه ی بو نه ناردوو، ده ئیت:

۱- نهم ندهن خه یان فهران که رده نم

فه ره ادبی وه ته وق شی نه گه رده نم

۲- نهر فه لهك گه رده نهدا نه پرووی به خت

نه و ستاش نه و گنج گه رده نوول سه خت

۳- ناره زووی دیدار یارانم که رده ن

هه وای سه یرانم به دل ناوهرده ن

۴- بگیلون چه نی هام فهران وه شاد

وه سه ر به رزاندنا خهم بده ون وه باد

۵- وه ر کوشتاش جه داخ نه دینی یاران

چه ند جار کوشتانیس ئیدیش چون جارن^(۲)

نامه‌ی هفتا و سی:

به‌ناونیشانی (نه‌وای نالهی نهی)

نهم نامه‌یه له لاپه‌ره ۴۵۳ له پییتی (ن) دایه له د. م. دا نهم نامه‌یه بو

دوستیکی نووسیوه و ده‌ئیت:

۱- نه‌وای نالهی دل وینه‌ی سه‌دای نهی

بیانه‌ی زووخاو مه‌نوشو چون مه‌ی

۲- که‌واو پارچه‌ی جهرگ سینهی بریشتاو

ره‌حمه‌ت بویانه‌ی یه مه‌ی یه که‌واو

۳- ههر نه‌سası ههن جه‌لام جه‌م بیهن

گهرمی کزهی به‌زم هیچیش که‌م نییه‌ن

۴- ته‌سدیعت کیشان ساحیب شهرت و شۆن

چ نیحتیاجی وه‌ی که‌واو تۆن؟^(۱)

نامه‌ی هفتا و چوار:

به‌ناونیشانی (نامه‌ی بی مه‌یلیم)

نهم نامه‌یه بو دوستیکی نووسیوه له لاپه‌ره ۴۵۴ له پییتی (ن) له

د. م. دایه مه‌وله‌وی ده‌ئیت:

۱- نامه‌ی بی مه‌یلیم خامه‌ت ره‌قه‌م که‌رد

دوو دیم جه‌ دیده‌ فه‌له‌ک ئاو ئاودرد

۲- من و بیمه‌لی چون واچی شه‌و رۆن

مه‌یلت نه‌دلدا دل ههر جه‌لای تۆن

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لاعه‌بدو لکه‌ریمی مودرس، چاپی سنه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، له‌۴۵۳.

۳- بی چاره وه تای زولفت گیر بیهن

هانه پای دل دا جواوش نییهن...^(۲)

نامه‌ی هفتا و پینج :

نهم نامه‌یه به ناونیشانی (نه نازک خه یال)

نهم نامه‌یه له لا پهره ۴۵۵ له پییتی (ن) له د.م. دایه مهولهوی نهم

نامه‌یه‌ی بو دۆستیکی نووسیوه که له نامه‌که‌دا کاریکی بۆ بکات :

۱- نه نازک خه یال نیسه نه مونشیم

پهرده‌ی مابه‌ین بیم و یهرده‌ی منشیم

۲- تهن وه دل دل جان بی وه جانان

مه‌نده‌ی وه جیلوه‌ی جهرگه‌ی جوانان^(۱)

نامه‌ی هفتا و شه‌ش :

به ناونیشانی (وه خیلافه‌وه‌ن)

نهم نامه‌یه له لا پهره ۴۶۰ له پییتی (واو) له د.م. دایه نهم نامه‌یه بو

شیخ سیراجه‌دین نووسیوه. گله‌یی له مهولهوی کردوووه بۆچی نامه‌ی بو

نه ناردوووه؟ نه مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه :

۱- وه خیلافه‌وه‌ن یاران سه‌رمه‌س

ته‌قه‌زای زاتی ته‌بعم ههرچی هه‌س

۲- جه‌زیه‌ی ناهینم ده‌ماخ دان په‌رداخ

^(۲) مهولهوی دیوان، مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودهرس، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل-۴۵۴

^(۱) مهولهوی دیوان، مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودهرس، چاپی سنه‌یه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ل-۴۵۵.

میقتاتیز تۆی جام که ردهن وه باتاخ

۳- کارهبا نه دهور کام مدهرؤ دهور

نه دهورهی موورهی کارهبا کاته وهر

۴- نه گهر گیرو وه کام کافوورم که م که م

ناو قه فال ویش مه پینکو دردم

۵- (انیفیه) که ی گهر د رای دردم هه وا

مه که رؤ دهماخ نه فلاتوون دهوا^(۲)

لهم نامهیه دا مهولهوی باس له وه دهکات که مروقه ههرچی هه بیته چ
شاعیر بی یا نووسه ریا ههر مروقیکی ناسایی بیته له خودی خویدا
سه ربه سته نه گهر بیرو رای جیاوازیش هه بن، داوای له وه دهکات که مروقه
ههرچی بیته، بو خودی خوئی نازادهو به بیری نازادانهش سه ربه ست ده بیته،
نه گهر بیر و بوچوونی جیاوازی بن.

نامه ی جهفتا و جهوت:

به ناو نیشانی (وهش نامای)

لهم نامهیه له لاپه ره ۴۶۹ له پیستی (ن) دایه له د. م. دایه بو شیخ (تاج

الدین) کوری شیخ (عبدالرحمان) کوری شیخ (سیراجودین) نووسیوه، ده نیته:

۱- وهشا نامای هه ی په یکه لای قبیلله ی له یل

جهیب دن وه عه تر مه یل له یلی که یل

(۲) مهولهوی دیوان، مهلاعه بدولکه ریمی مودرس، سه رچاوه ی پیشوو، ل. ۴۶۰.

۲- وهختی دووی دهردان مهویرهرد نه ههردان

جه کوورهی ئایر دهردی دهردان

۳- نامه‌ی ویرانی دلان بی ناوا

جه ناکام یاوا به لام کام یاوا

۴- های وه فهرق دین زامداران تاج دای

شهریعت مهیل لهیلی رهواج دای

۵- قات بی جه که سرهت یاران هام دهم

گهرد کوی دل بهر خه بهر بهر په‌ی چه‌م^(۱)

نامه‌ی چهفتا و ههشت:

به ناویشانی (واده‌ی سه‌فهرن)

نه‌م نامه‌یه له لاپه‌ره ۴۷۳ له پییتی (ن) له د.م. دایه بو‌شیخ عزیز

جان‌ه‌وره‌یی هاوئل و هاو فه‌قیی خوشه‌ویستی نووسیوه، ده‌ئیت:

۱- واده‌ی سه‌فهرن های نه‌سیم نامان

وه‌لای نازیزا بویه‌ر چون جاران

۲- ته‌قریر که‌ر نه‌وه‌ل به‌و زوان حال

سه‌لام و دوعای نه‌و دور‌دانه‌ی لال

۳- دووهم جه‌حالات په‌شیوی حاله‌م

جه‌شوری به‌خت و ویرانی مالم

۴- جه‌بی قه‌راری جه‌ده‌س دووری

جه‌بی نارامی جه‌نسه‌بووری

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لاعه‌بدو لکه‌ریمی مودهرس، چاپی سنیه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، لسه‌۴۶۹.

۵- جەسۇزەي شەرار ئائىرەي ھىجران
جەناسورى زام تىرەكەي موزگان^(۱)

نامەي جەقتا و نۇ:

بەناونىشانى (وئىش نەمەوینۇ)

نەم نامەيە لە لا پەرە ۴۷۹ دا لە پىتى (ن) دا يە لە د. م. دا نەم نامەيەي
لە دى يان شارۇچكەي تەويلەو نووسيوە لە كاتىكدا شىخ لەسەفەر بووہ بۇيە
دەئيت:

((۱- وئىش نەمەوینۇ ئازيز جەمىنت

ديارەن لىلەن جام جەمىنت

۲- تانەم كام دل مەينەت گازەكەت

تام دووريشەن ريزەي رازەكەت

۳- بەدبەختى مەن وە يانەم ھەردەس

ئازيز چون يۇ نەگنۇم وە دەس

۴- وەرئە شەم ھەزار پەروانە دارۇ

نەر يۇشا كەم بۇ پەروانە دارۇ

۵- ساقى دەس چەرە ھەر ھا نە كاردا

تاي تانەي دووريش بەستەن وە داردا^(۲)

(۱) مەولەوى ديوان، مەلا غەبدولكەرىمى مودەرس، چاپى سىيەم، سئە، سانى، ۱۳۷۸ ھەتتاوى، ل- ۴۷۳.

(۲) مەولەوى ديوان، مەلا غەبدولكەرىمى مودەرس، سەرچاۋى پىشوو، ل- ۴۷۳.

نامەى ھەشتا :

بە ناو نیشانى (وەختەن پىئالەى دىل)

ئە لا پەرە ۴۸۶-۴۸۷ ئە پىئى (ن) ئە د.م. داىە بۇ دۇستىكى نووسىو ە

دەئىت :

۱- وەختەن پىئالەى دىل پەرچە دەرد

پەرکەى جەبادەى ھەواى گەردن زەرد

۲- چەنى گەرمى نەزم بەزم پەر شادى

بوىارى وە رەغم ئەى دنىاي بادى

۳- دايم سەداى ناز سەوداى گوشت بۇ

سەد چون مەعدومى فەراموشت بۇ^(۱)

نامەى ھەشتا ويەك :

بە ناو نیشانى (وەخت چەم نە چەم)

ئەم نامەى ئە لا پەرە ۴۸۸ دا ئە پىئى (ن) ئە د.م. داىە ، وا دەردەكەوئىت ،

كە ئەم نامەى بەدا ھەردوو چاوەكانى ئە دەست داو ە زۆربەى دۇست و

برادەرانى وەك جارەن نەبوون ، مەولەوى ئەم نامەى بەى بەو دوو بەئىتە بۇ شىخ

(بەالدىن) نووسىو ە كاتى كە چاوم ھەبوو شىو ەت ئە ناو چاوما

دەركەوى ، ئە بەر ئەو ە خوشى كاتى بەتو گە ئىشتن بۇ بىگانە بوو كە

شىو ەت ، چونكە ئە جىاتى ئەو ەى مەن بىنم وئىنەكەت ئە ناو چاوما بوو ئەى

(۱) مەولەوى دىوان ، مەلا ە بەدولكەرىمى مودەرس ، چاپى سىئەم ، سەنە ، سالى ، ۱۳۷۸

ھەتاوى ، ۴۸۶-۴۸۷ .

بینیت وه نه و که و ته نیوا نمان و نهی هیشت ههردوو کمان به ته نها
رابوویرین، ده ئیتا:

- ۱- وهخت چه م نه چه م شیوهت دیار بی
چه لام فه سل و دسل به زم نه غیار بی
- ۲- نیسه لیلا ی گرتنه دوو دیده
خه ئوته ن سابو نهی به رگوزیده^(۲)

نامه ی ههشتا و دوو:

- نه م نامه یه به ناو نیشانی (هانا هاویه رد)
- نه م نامه یه نه لا په ره ۴۹۵ نه پییتی (هی) له د.م. داییه نه م نامه یه بو
شیخ (یوسفی نوسمه یی) ی نووسیوه که ده ئی:
- (۱) هانا ها ویه رد... هانا ها ویه رد
خانۆکه م زمسان هانا ها ویه رد
- ۲- وههار هه وای (به رد) چه سه ر زمین به رد
تۆمه ی گولا لان وه چیو به را وهر د
- ۳- سۆزه ی با وهخت نه و نیهالاندا
سه لای به لای هان دل مه لالاندا
- ۴- سۆب شنۆی نه سیم دس جهوی وهر دا
بو ی وهر که مهر شه ند وه وهر که مهر دا
- ۵- چون دوو نه رووی دل په ری خاویرا
ته م چه م بی نه رووی ناوان تاویران^(۱)

(۱) مهولهوی دیوان، مه لاهه بدولکه ریمی موددرس، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۸۸.

وادهی زستان و تەختی یەخبەندان بەسەرچوو، خائوزستان
بەسەرچوو، بەهارات و تۆنمەهی گۆنەکان سەرلەنوی لەچەکەرەدا سەریان
دەرھینا ئەو جۆگانەهی کەبۆگولان نامادەکراوە، سۆزی بای بەهار بەبۆنی
گولان شەنەشینیەتی، هاواری عاشقان بەرز دەکاتەو، وەك چۆن ئاسکی کیوی
بەسەر شاخاندای بن تاویر و سەر تاویر دەکات؟.

نامەهی هەشتا و سی:

بەناونیشانی (های شەمال)

ئەم نامەییە لە لایەن ٥٠٦-٥٠١ ئە پیتی (ن) دەم، دایە بۆ شیخ عەزیز
جانەوهرەیی نووسیوە مەولەوی لە بانە دەبی و شیخ عەزیز لە سنە، کە شیخ
ئاوئەهی دەرکردوو کە بەم شیوەییە دەئیت:

١- های شەمال چەند جار پاتەهی کەردەنی

چەند تەشریف وەلای یاران بەردەنی

٢- ئە ئەم جارەهی من چۆن ئەو جارنەن

ئە نازیز وینەهی ئیفتەر یارانەن

٣- دەی سا شو بویەر ئەو سوب سەحەردا

چۆن دووی هەناسەم وە (ئاویدەر) دا

٤- ساتی تامل کەر بەدیە درەنگی

ئانا موینی ئاسمان رەنگی

٥- بول کەردەن وە سەر هەرەهەفت تاردا

خوسوس وە سەربەخت چەرخ چارم دا...))^(١)

^(١) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، چاپی سینیەم، سنە، سالی، ١٣٧٨ هەتاوی، ل-٤٩٥.

^(٢) مەولەوی دیوان، مەلا عەبدولکەریمی مودەرس، چاپی سینیەم، سنە، سالی، ١٣٧٨ هەتاوی، ل-٥٠٥.

هەتاوی، ل-٥٠٥-٥٠٦.

نامەى ھەشتا و چوار:

بەناونیشانى (ھەرچەنى ناکاوم) ئەم نامەىيە لە لا پەرە ۵۱۶-۵۲۰ لە پىيتى (ھى) لە د.م. داىە بۇ خانۆى كۆماسى نووسىيوە دەلى:

۱- ھەرچەنى ناکاوم دەماخەم تەم بى

سىيا ھەور دوود نەكە للەم جەم بى

۲- بەرق و بروسكەو تەم داش وەھەمدا

پلووسكەى سىلاو نامام وەچەمدا

۳- خاشاك ھەستىم لافاو بەردەو

دەروون پىچش داو دل وىەردەو

۴- زانام ھەم دىسان دل كوس نۆشەن

گەردە لوونشەن ئارەزووى تۆشەن

۵- جۆشش وەردەبى چار وىم نەكەرد

و دەھەر حال نەبەىن شەرتىمان وىەرد^(۲)

نامەى ھەشتا و پىنج:

بەناونیشانى (ھەواى زەمان) ئەم نامەىيە لە لا پەرە ۵۲۲-۵۲۳ لە پىيتى

(ھى) لە د.م. داىە بۇ شىخ عەزىز جانە وەردەى نووسىيوە، وەرزى زستان ديارە

مەولەوى ھەموو وەرزىكى زۆر خوشويستوو، چونكە زۆر بەى ھونراوەكانى لە

نامەكانىا لە وەرزەكانا بۇ دوست و برادەرەكانى ناردوو، بۆ يە لەم نامەىيەدا

دەلىت:

(۲) مەولەوى دىوان، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرس، ھەمان سەرچاوەى پىنشوو، ل ۵۱۶-۵۲۰.

- ۱- هه‌وای زمسان خه‌مان به‌تانه
ورمو هه‌رد دمرد دهررون خال خالنه
- ۲- هازه‌ی تاف ساف شه‌تاو گه‌ی شادی
سوب مه‌یو نه‌گوش هوش نازادی
- ۳- بوی شنوی شنایی کای چنور شه‌وق
مرو نه‌ده‌ماخ پر په‌رداخ وزه‌وق
- ۴- که‌یفم دا وده‌ش وده‌ش ده‌سته وه‌شه‌ی گول
نه‌گوشه‌ی کلآو نه‌پای ده‌شت و دل
- ۵- نیشانه‌ی نه‌وروز واده‌ی وه‌هارمن
یانه‌شنه‌ی نامای نامه‌ی نیگارمن^(۱)

نامه‌ی هه‌شتا و شه‌ش:

به‌ناونیشانی (هه‌ی هوو..هاچه‌ئندن)

ئه‌م نامه‌یه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۵۲۳-۵۲۶ له‌ پیتی (هه‌) له‌ د.م. دایه‌ بو‌عه‌زیز

جانه‌وه‌ره‌یی نووسیوه‌ و ده‌ئیت:

۱- هه‌ی هوو.های چه‌ئندن نامان خه‌به‌ری

ئای تاقه‌ن بریان نه‌سیم سه‌فه‌ری

۲- تا وه‌ سه‌ر به‌رزان هه‌رد له‌یلا خان

وه‌ خزمه‌ت سه‌ر نیل بلند ده‌ماخان

۳- تام نه‌ی زام سه‌خت جه‌تالی وارا

^(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکهریمی مودیرس، چاپی سینه‌م، سنه‌، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ل

وه نهرم ناد وه لهفز شیرین وبارا

۴- واجه دیم مهویرهد سالتی وه سائی

موارا ههردم خائی وه خائی

۵- گا مهویرهد نهسر هون چه مهی چه م

ته کرار مه که رد ههرد دیوانه که ی شه م^(۱)

نامه‌ی ههشتا و جهوت:

نهم نامه‌یه به ناویشانی (هه‌ی نیزام نه‌زام) له لاپه‌ره ۵۲۰-۵۲۲ له

بییتی (هئ) له د.م. دایه بۆ مه‌لا نظام ناویکی نووسیوه مه‌ نامه‌ی بۆ

مهوله‌وی نارده‌وه بۆیه مهوله‌وی ده‌لیت:

۱- هه‌ی (نیزام) نه‌زام نامه‌ت تۆ لابه‌رد

نای نای سزاش داو هیامه‌تش که‌رد

۲- چه‌نی کزدی گهرم زایله‌ی موشکون

نینه‌هار که‌رده بییت پهری نامه‌ی دن

۳- زۆر ناوه‌ردن پیش ناسۆر زامان

گۆیا جه‌لای تۆ وه‌لای من نامان

۴- مزانو هه‌ر که‌س جه‌عیرفان که‌یلهن

ههر جنسی چه‌نی جنس وئش مه‌یلهن

۵- بی دهرد نه‌و بی دهرد خه‌جل نه‌خه‌جل

گیان نارمزووش گیان دن ته‌مه‌ناش دن...^(۲)

^(۱) مهوله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدوکه‌ری می مودهرس، چاپی سنه‌م، سالی، ۱۳۲۸ هه‌تاوی، ۵۲۳-

نامه‌ی هه‌شتا و هه‌شت:

به ناو‌نیشانی (هه‌وای سه‌رساران) له لا په‌ره ۵۲۴-۵۲۵ له پیتی (هی) له
د.م.دایه نهم نامه‌یه بو شیخ حسه‌ینی هه‌زار کانیانی (نووسیوه که ده‌ئی):

۱- هه‌وای ((سه‌رساران)) وه خوسوس و دتن بو

نهرچی سه‌فای رۆح راحت‌تی تهن بو

۲- به‌لام دووری تو یه‌ند زور ناوهرده‌ن

ده‌ردی وه ده‌روون هام ده‌ردان به‌رده‌ن

۳- وه هه‌رجا ته‌شریف تو نهرزانی یه‌ن

هه‌ر دیده‌ په‌ی تو ((هه‌زار کانی یه‌ن))^(۱)

نامه‌ی هه‌شتا و نو:

به ناو‌نیشانی ((یاشیخ هه‌ر گاوان))

نهم نامه‌یه له لا په‌ره ۵۴۴-۵۴۵ له پیتی (یی) له د.م.دایه نهم نامه‌یه‌ی

بو شیخ (به‌اء الدین) نووسیوه که ده‌ئی:

۱- یاشیخ هه‌ر گاوان مه‌یله‌که‌ی له‌یلی

سه‌ر به سه‌ر وه گیان هه‌رزانه‌ن خه‌یلی

۲- نوسای بلوور به‌ند په‌ نجه‌ره‌ی کاوان

ناین سازیش وست نه‌و شه‌تاوان

۳- وه‌رووی به‌رد نه‌و به‌ست گه‌رگوزه‌رگابی

(۲) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودهرس، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۵۲۲-۵۲۳.

(۱) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مودهرس، چاپی سنه‌م، سنه، سالی، ۱۳۷۸ هه‌تاوی، ل. ۵۲۴-۵۲۵.

دووی نازیز شن دل ناهه رایئ

۴-های نه دل لواو ناماش پهی نییهن

مه کیانهش پهی چیش نه سیم کوشییهن

۵-نه سیم په نجهی پات نهر سهردی کیشان

بداردش نه توی دل دهر وون دیشان^(۲)

نامهی نه وود:

نهم نامهیه به ناو نیشانی (یاوا پیئم نامهی)

نهم نامهیه له لاپه ره ۵۴۸-۵۴۹ له پییتی (یی) له د.م. دایه بو شیخ

بهاالدین ی نووسیوه که دهئی:

۱-یاوا پیئم نامهی شیرین خیتامهت

دک دک نه ریزو سهر په نجهی خامهت

۲-سیای سورمهی خهت نه دیدم شانا

با درهوشهی ودرق خه مان رفانا

۳-مه ره هم بی پهی زام نه فعی یان گه سته م

دهوا بی پهی دهر د جهسته کهی خه سته م

۴-ته سکین دا وه نیش نیشته کهی دووری

وه دلهی سوچیای نار مه هجووری

۵-مه گهر خوداوه ند که ردم که رده وه

ته فردهقی یاران جه م ناوهرده وه^(۱)

(۱) مه ولهوی دیوان، مه لا عبدالکهریمی مودرس، هه مان سهر جاودی پیشوو، ل ۵۴۴-۵۴۵.

لەكۆی نامەكانیدا، ئەووی زۆر سەرنج راکێشه، كه له هه‌موو نامەكانیدا كه ژماره‌یان نه‌وه‌د نامە‌ی شیعرییه، زۆر به‌زمانیکی خاوین و دوور له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه، نزیك، به‌ خوشی و شادی، پشت و په‌نای مرقه‌ زۆلم لیکراوه‌كان، خوشه‌ویستی و دوستایه‌تی له‌گه‌ڵ هه‌موو چین و توێژه‌كاندا، هه‌بووه، چونکه زۆربه‌ی شیعره‌کانی که نامهن، باسی سهربه‌ستی و پرزگار بوونی مرقه‌ ده‌که‌ن نه‌گه‌ر بیرو پاش جیاواز بیهت.

له‌ کۆتایی ئەو نامانه‌دا که کۆتایی نامە‌ی مه‌وله‌وی یه‌ له‌ شیعره‌کاندا زۆر به‌ جوانی کۆتایی به‌ نامە‌کانی هه‌ناوه‌ دو‌عای خه‌رده‌کات بۆ شایخ ئەم نامە‌یه‌ باسی وشه‌ی شیرین ده‌کات که خامه‌ی ئیشاره‌ بۆ نایه‌تی (ختامه‌ مسک) ده‌کات ومه‌ره‌که‌به‌ ره‌شه‌که‌م وه‌ک کله‌ وه‌شانده‌ به‌ چاوما کاغه‌زه‌که‌ش له‌ جیاتیی باوه‌شێن خه‌می لی دوور خسته‌وه‌ چونکه‌ خوا لوتفی کردووه‌ دوستانه‌ی له‌یه‌ک نزیك خسته‌وه‌ ئەم نامە شیعریانه‌ی بۆ بیست و هه‌شت که‌س ناردووه‌:

٧ نامە	بۆ شایخ سیراج الدینی ته‌ویله
٨ نامە	٢- بۆ شایخ عه‌زیز جان‌ه‌وه‌ره‌یی
٤ نامە	٣- بۆ مه‌حموود پاشای جاف
١ نامە	٤- بۆ حاجی مه‌حموود یاروه‌یس
٢ نامە	٥- بۆ عه‌نبه‌ر خاتوونی خه‌زانی
١ نامە	٦- بۆ مه‌لا چراخ
٨ نامە	٧- بۆ شایخ بها الدین

(١) مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی مودرس، چاپی سنه‌، سانی، ١٣٧٨ هه‌تاوی، ٥٤٨-٥٤٩.

- ۸- بۇ ئۇھەمەد بەگى كۇماسى ۶ نامە
- ۹- بۇ شىخ عەبدۇللاى داخى ۲ نامە
- ۱۰- بۇ شىخ موھاجر ۱ نامە
- ۱۱- بۇ مەلا عبد الرحمان نجارى ۱ نامە
- ۱۲- بۇ شىخ يوسفى نۇسمەيى ۳ نامە
- ۱۳- بۇ شىخ ضياء الدين ۴ نامە
- ۱۴- بۇ بولبولى شاعىر ۱ نامە
- ۱۵- بۇ ئامىنە خانى جاف ۱ نامە
- ۱۶- بۇ حافظى شىرازى ۱ نامە
- ۱۷- بۇ مەلا خەيالى ۱ نامە
- ۱۸- بۇ ئۇھەمەد پرىسى ۲ نامە
- ۱۹- بۇ يونس ناويك ۱ نامە
- ۲۰- ھەمە پاشاى جاف ۱ نامە لەگەل نامەى بى نۇختە.
- ۲۱- بۇ مەلا قاسم ۱ نامە
- ۲۲- بۇ شىخ مومنى سازانى ۱ نامە
- ۲۳- بۇ خانى قوبادى ۱ نامە
- ۲۴- بۇ شىخ عبد الرحمان ۱ نامە
- ۲۵- بۇ مەلا نىظام ۱ نامە
- ۲۶- بۇ شىخ ھسەين ھەزاركانى ۱ نامە
- ۲۷- بۇ دوست و برادرەكانى ۲۸ نامە

كۆى ھەموو نامە شىعەرىەكانى مەولەوى بىجگە لە نامە عەرەبى و
فارسىەكانى (۹۰) نەوود نامەى شىعەرىە .

نه نجام:

پاش نهرک و ماندوویونیکی زور بومان دهرکهوت که مهولهوی چهند
شاعیر و دانهر و نوسهریکی گه وره بووه، تا دواساته کانی کوتایی ته مه نی له
راژهی نه ده پ و فهره نگی نه ته وه که ماندا بووه.

نه و قوناغهی که مهولهوی تیادا ژیاوه، قوناغیکی ناسک بوو، زوربهی
شاعیرانی سهرده می خوی شیعیان به زمانی تیکهل نووسیوه، واته به زمانی
کلاسیکی (عهره پی - تورکی - فارسی) به لام مهولهوی له زمانی ره سنی خوی
لای نه داوه که نه مه وایکرد چه ندین شاعیر به دوا ی خویدا بهینیت و پهیرهوی
لی بکه ن.

مهولهوی به کیکه له و شاعیرانه ی که له شیعه کانیدا زور به زمانیکی
پاراوی پاک و پوخت شیعی نووسیوه.

مهولهوی له به کار هینانی رسته ی شیعیدا په نای بو نه ملا و نه ولا
نه بردووه، به لکو نه و کهره ستانه ی که مهولهوی شیعی له سهر نووسیوون
هه لقلای وولاتی کورده واری بووه.

له شیعه کانیدا زوربه جوانی فه لسه فه و بیرو بوچوونه کانی دهربرپیوه،
بویه له ناو نه دهبیاتی کوردیدا شیعی مهولهوی پانتاییه کی فراوانی هه یه.
مهولهوی له نامه شیعیه کانیدا زور به ووردی باسی خوی مروه ده کات،
که ده بیت زور نازاد بیت. ههروه ها هه رده م پشت و په نای هه ژاران بووه.

مهولهوی له شیعه کانیدا پهیرهوی کیشی په نه جه ی کردووه. (۵+۵) که
نه مه ش له نه دهبیاتی کوردیدا، زوربه ی شاعیرانی ناوچه ی هه ورامان له سهر
نه م ریچکه یه شیعیان نووسیوه. چونکه موری نه دهبیاتی نه ته وه یمانه.

مهولهوی له ناو شیعرهکانیدا زۆر به جوانی وهصفی سروشت دهکات، بهتایبته له نامهکانیشیدا، چ به شیعیان به په خشان، وه نامه نووسین ئهركيكي زۆر گرانه به شیعر، که چی مهولهوی سه رهرای بهشی شییری بهرکهوتوووه له نووسینی نامه ی شیعییدا له هه مانکاتدا تواناو بههره ی له شیعی بی نوخته دا درخستوووه و له رووی میژوشه وه نه وا گه نجینه یه کی له نه دهب و شیعی به جیماوی بو نه ته وه که مانی جیهیشت، که نه مه سهروه ی و بلیمه تی و نه مری نه م شاعیره مان بو دیاری دهکات.

مهولهوی له ناو شیعرهکانیدا چه ندین نمونه ی جوان و بهرزی شیعی رو مانسی پیشکش به کاروانی نه دهبی کوردی کردوووه. شیعرهکانی مهولهوی له رووی ناوازه وه خاوه نی ناوازیکی تایبته تین که بو گۆرانی و سیاچه مانه ی ناهورایی زۆر به جوانی له گه ل (بهزم و بهزم ی) موزیکدا زۆر شیوا و له بارن.

پاشکوی نامه که (فہرہ نگ)

ماناکہی	وشہ
گہ پشت	یاوا
خوشی	وہشی
کڑپہ	ساوا
کلپہ	بلیسہ
پرسین	پہرسا
بلیم	واچو
خدیال	خہیان
ویژدان	نینساف
فریا کہوتن	ہانا
دہستور	خولاسہ
لہ لام	جہ لام
یاقوت ناس	دورشناس
بہ ہار	وہ ہار
دہرکہوت	دیاران
پاروو	لوقمہ
پاروو	تیکہ
قہ لہم	خامہ
دہنائینی	مہنائو
جار جار	زار زار

نەو، بۆنیر	ئانە
نەو، بۆمى	ئانى
ھاتوۋە، بۆنیر	ئامان
ھاتوۋە، بۆمى	ئامىنە
خوین	ھون
بەرد	سەنگ
بەرد	تەوھى
شوین	شۇن
پىرى زەردەشتى	موغان
لىۋە، يان شىت	مەجنوون
ئاسك	خەزائە
خۆت	وېت
فرمىسك	سەيل
دېگ	خار
گول	ولى
بكەوى	بگنۇ
خۆلەمىش	بون
زىپ	تەلا
دووراۋە	ورازيان
ئاواز	زىلە
بىزانە	بزانە
ژىر	عاقلى

مه لای نایینی	مه لا
بووه	بیبیه ن
کردووه	که رد
ناوریشم	حه ریر
ته نین	سه نج
به ناسمانه وه	حه وای
نه و که وچکه گه وره یه ، که نه قازان ناوده رده هینری	قونگان
پازانه وه	ته داره ک
دیاره	دیاره ن
خوشه ویست	نازیز
رینگه	پا
زور	خه یلی
دوور	دوورن
دخوشکه ر	نیلتفات
بتیینم	بووینووت
کاتی	ساتی
جاریکیتر	پانه زه وانه ن
گوی	گوش
پریاسکه	توشه
بنوره	بدیه
هاتووه	نامان
ده مرن	مرا

دەژىنەو	ژىواو
نەيام نىر	قاسىد
خواردوو	وهردەن
بىتەن	پاتەن
لەيادت نەچى	نەشوون
رابردوو	ويەردەن
بى نەندازە	جەد
هاورى	هامراز
نەو رۆژەيە	نەو رۆن
كى بوو	كى بى
رۆشتن	نوای
كۆتر	كاواترى
كەو	ژەرەزى
نيردكەو	بەق
ما كەو	چىلى
پشيلە	كتە
مريشك	كەرگە
نەينى	پەنھان
ئىي سەند	سەند
كړيوته	سەندت
كړيت	سانات
بردى	بەرد

کیو	هه رد
شاخ	که ش
فرمیسک	هه نسی
ئاوینه	جام
جامی ئاو خواردنه وه	جامه
هینای	ئاوهرد
ماومانه	مانمان
له پریکا	فرسه ت
رهشایی	قنه قنه س
رهش	سیاو
سپی	چه رمه
چه واشه کردن	چه پگهرد
بینین	دیده
دهوهری	مه ریزو
نیتر	هه نی
تۆزیک	زه پهی
زیندوونه بمه وه	نیجیا نه بوون
ویرد و دوعا	نه ورا د
بو	په ری
مه گهر	مه پ
نه گیرم	مه گیلوو
ناچیته	نمه شووم

چاو	چەم
چەم	دەرە
هه‌مووی	گرد
نیسکان	نیستیخوان
پژان به‌یه‌کدا	وده‌ه‌مدا
تیگه‌یشتن	فام
وه‌زیر	نه‌یاز
وتی	وات
ناگر	ناهیر
پارچه	پاره
پاره	زەر
دایک	نه‌دا
باوک	تاته
مندان	زارۆله
کچ	کناچی
چاوه‌ری	چه‌مه‌پا
چاودیر	رەقیب
له‌ش	ته‌ن
وه‌ره	بۆ
برۆ	لوه
گشت	گرد
سییه‌ر	سایه

به خوت	به ویت
مژدانه	مرگانی
که ژاوه	مه حمه ن
خوشی	سرور
دووکه ن	دوه
رؤژ	رؤ
شه و	شه وه
به لکو	به ن
که مین	که مین
داماو	خه جل
که وش	پالا
ماوه	مه نده ن
میله	مازه
ته واو بوونم	خه لاسیم
نه شی	مشیو
مه به سستی عه نبر خاتوونی خیزانیه تی	عه نبر
خوم	ویم
بچوونیایه	بشیامی
له گه ن	چه نی
زولفا	خه ت
مه هه س، دواردی	میقراز
مشار	هه ره

پاکی بکاتەوہ	پاکتاوش کەرۇ
نەگبەتی	شوم
چونکە	چون
تیر	سیر
خوی دان	نەمەك دای
برین	زام
نازار	نیشان
وەستا	نۇسا
چەر مە ، سپی	سفید
پەشیمانی	نەدامەت
جیگە ی	جای
نەھاتووی	نامای
پارچە یەکی تەنراو بۇرانک و چوڭ . . .	پۇ
نەبوو	نەبی
گوارە	گۆشوارە
تینو	تەژنە
کەوتوو	کەفت
گیان ھاتۆتە سەر لبۇ	لەب
وانە و تەنەوہ	تەدریس
شان و شکۆ	تەمجید
دارتاش	نەجار
خۆشەویستی	مویەت

به رپاکهر	نه نگیز
پینکه نینم کرد	خه ندهم که رد
جووت	جفت
دار	چو
گاچون، چه مینه وه	گوچان
بچو	بشو
لاهاو	سهیل
سهر لیشیواو	چه واشه
به سهر چوو	شی
خواردن	وارده
بگه ریته وه	به بو
قاچم ماچ کردن	پابوس
له گه نم	چه نیم
بزانه	بزانه
ریشه کیش	پامان
زیوی پوخت	سیمقان
خلته ی بهینی قاپ	دووورو
خوده رخستن	جلیوه
رونکی	چه لا
قه رموت	قه رمان
دهست نوئر	وضو
شه پؤل	مهوج

هونراوه	هونیا
شاری به غذا	دار السلام
نه گینا	وهرنه
شاد، واته درهخت رۆژ به رۆژ به هینز ده بیئت	وهلگ
با	وا
نامه ی نوسراو	ته حریر
کیم	کینان
هه موو	گردین
به سه	وه سهن
زانپوه	زانان
بروانه	بدیه
هاوین	هامن
زستان	زسمان
هه ئبژارده	به رگوزیده
به سافی دهروات	رپه وانهن
سه ره و خوار	سه راویز
ده وهری	مه ریزو
هه ل ده سی	مه خیزو
مه ره که بی رهش	لیته
پیر	که یل
هیلا نه	لانه
زیارهت گا	مه زار

کانی	چه شمه
چاویلکه	چه شمهك
نه مه	نینه
نه وه	نانه
رووناکی	بینایی
ناره زوو	هه وا
ماچم کرد	بوسام
کات	گا
تیغ	مه ودا
دههینی	ماری
به گوی کراو	موتاغ
نه هات	ناوهردد
سنوور، مهرز	سه رمه د
په رژین	په رچین
مه شکه	هه ئیره
که شتییه وان	ناخودا
په رۆیه کی لوئه دراوه، بو پاککردنه وهی زام	فتیله
دوای	دما
تیر	په یکان
که وان	که مان
په لوپوش	خاشاک
خستییه	وستش

ناوډار	ناويار
هېشتا	هه لای
دهست نوټز	دهس وډيم
گه له	ره ويل
نوطفه ت، خوو پيوه گرتن	نه نيس
هه راو ددنگاودهنگ	زيله
نه نوټي	منمانو
له ت له ت	پاره
هاوار	وهی
تاقم، چينيك، تويزيك	زومره
سهره تاي کتيب	ديياچه
رابوټرن	بوياران
زهرده خه	تبسم
لا به ره و پاکه ره وه	زه دا
ده مينيتته وه	ممانو
په چه	نيخاب
تيکه ل به هه نگوين	شه هډ ناميز
نه بر اوه	سهره هډی
تکا	نه رجو
بالوه شانډن	پانشانا
گه شت	گيل
به په له	پر تاو

گه را
 بقیه
 رهنگ کراو
 ددهن
 چوو
 ئاوه دانه
 کردونه
 نوسرابوو
 که سینک په یدای نه بووی
 که سینک په یدای بووی
 ئاگردان
 نه ماوه
 دادوهری
 نه شی
 بهرله
 وامله زانی
 له جیاتی
 ئامیزکی میلی مؤزیکسیه
 دهرکه وتن
 هه ئته کاند
 خور
 له و

گیلای
 خه تهر
 ره شته
 موان
 شی
 ئاوان
 که رده نی
 نویسیابی
 نه زا
 زا
 ئاته ش خان
 شیننه
 مه ریز
 مشو
 قولاخ
 پیسه م زانا
 ته نخوا
 نقاره
 نمانا
 هوردا
 وهر
 جه و

پېرژه	ږه شمه
گيژه لول	د بوه لولول
ره نجانان	جه خت
لاچاو	نيم نيگا
دارزاو	ناروخته
ناورپشين	ناو پاشي
ناردي	كيانه
هاوار و شين	واو ويل
ودرن	به بري
ده نين	ماچان
خويندمه وه	وانام
شكاند	مهرد
زور	فره
بهرد ده توينيته وه	ته وده نتاو
مهده	مهدهر
نه يه ت	نه يو
نه وتاوي	نه فتن
ميه ره بانې	ده لانه
دهنگ	زايله
مه له واني	پويله
ناوازي به رزي سياچه مانه چران	چريکه
سه ما	لهره

ده سمان

چقه

عیشوه

خه میا

به ریج

شام

ریزه

خیزاوه

وهیشومه

نه نگیزاوه

ریزاوه

وه رین

وه نین

دماین

نامای

لوای

وانای

نامای

کهوتهی

چاره

مه سرفه

ناهین گهر

ده سته سپر

چپه

ناز

لاریوونه وه

پنچراوه

نیواران

ورده

به رزیووده وه

بای سه خت

هه لی ساندووه

داوه رییه وه

پیشوو

پیشوو

دواین

هاتن

رؤیشتن

خوینندن

نه هاتن

که وتن

ناوچاو

خه زنه دار

ناسن گهر

خۇنۋاندن	خود نامى
قسلى سوتاو	نووره
برژاۋ	پرشتاۋ
پرژاندن	پرشتەى
پاكىشان	جەزبە
خواست	تقازا
بە قارسى واتە: دەم	كام
تېپەرى	مەۋپەرد
سەمكۆن	سەمكۆ
ماندوو	مانيا
درىژ	توولانى
ھەئى داۋە	ھۇردان
پاۋەستاۋە بۇ نىر	مىدران
پاۋەستاۋە بۇ مى	مىدرىي
ھە ئھاتوو	ھۇرنامان
ئە پادە بە دەر	بېشىۋ
تەرتىبدان، نارايىش	وناران
ناينى	نەمە ونىۋ
ناكە ۋىتە	نەمە گنۇ
مۆم	شەم
بىخوۋام	ۋازوو
مەى	بادە

فی دار

ده پروانی

ده روانه

نه لقه

روانیت

هاوار

شنه

خه والو

ده نالینی

نالاندن

خوی

مردوو

تروسکه پووناکی

تروسکایی دابیت

نه وانی تر

نه ستیره

لیم گه ری

به ن

یارمہ تی

بخه نه

کون کون

نه ی شیخ

سہ رعی

مدبو

مدیانی

تہ وق

دیای

ہانا

سوزہ

خاویر

منانو

نالاش

ویش

مہ رده

سوما

سومایہ ش چنیو

نیفتہ

ہہ سارہ

بازہ ش

بہ ند

مہ دہد

وزان

چل چل

یاشیخ

نه‌واژۆ به‌رۆم
نه‌یه‌وی ده‌مبا
زیڤ ورازیان
جیڤگای نه‌ دایک بوون
دوو راه بینیره، بنیره، کاری داخوازیه.
بکیانه

په راویزه‌کان

- ۱- گوندی نۆدشه: ئه و گونده‌یه، که سه‌رچاوه‌ی زانست و زانیاری بووه و چه‌ندین مه‌لا و زانای وه‌ک (مه‌وله‌وی) پێگه‌یاندووه، له ده‌قهری هه‌وراماندا، هه‌روه‌ها ئه‌م گونده ده‌که‌ویته پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان.
- ۲- کۆماسی: ناوچه‌یه‌کی سه‌ربه‌ه‌ریوان، له‌نیوان مه‌ریوان و که‌لاته‌زاندا‌یه، زمانی خه‌لکه‌که‌ی شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، عه‌شیره‌تی کۆماسی ئازا و دلێن.
- ۳- زۆبه‌ی ئه‌و پاپ بۆچوون و سه‌ره‌نجانه که سه‌رچاوه، یان ئاماژه‌م به‌سه‌رچاوه نه‌داوه، ئه‌وه پاپ بۆچوونی خۆمه، له‌باره‌ی جۆر و ناو‌نیشانی نامه‌که، هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌سته‌خانه‌م هه‌یشتا به‌چاپ نه‌گه‌یاندووه، بۆیه ته‌نها ئاماژه به‌کۆکردنه‌وه‌یان ده‌ده‌م.
- ۴- گوندی شه‌مێزان: ئه‌و گونده‌یه، که ده‌که‌ویته ئه‌ویه‌ری سه‌یوان، ده‌که‌ویته باکوری پۆژه‌ه‌لاتی شاری ده‌ربه‌ندیخان، گوندیکی زۆر خۆشه، خه‌لکه‌که‌ی زۆر کارامه و ئازان.
- ۵- ول به‌ر: ئه‌میش گوندیکه له نزیک شه‌مێزان، که مه‌وله‌وی و خزمانی ده‌واریان تیا هه‌لداوه.
- ۶- ته‌ویله: ئه‌و شارۆچکه‌یه که ده‌که‌ویته هه‌ورامانی له‌هۆنه‌وه وه هه‌روه‌ها مه‌له‌بندی بازرگانی و پیشه‌سازی هه‌ورامانه.
- ۷- ده‌ره و ته‌رتیبا: پێشتر به‌ شارۆچکه‌ی ته‌ویله‌یان وتوو، ته‌رتیبا، یان ئه‌و ئافره‌ته‌یه که ته‌ویله‌ی دروست کردووه.
- ۸- چله‌خانه: ئه‌و شوێنه‌یه، که (شێخ عوسمان) بۆ ماوه‌ی چل پۆژ خوابه‌رستی کردووه تیدا.
- ۹- خانه‌قاو وه‌راوه‌ر: گه‌ره‌کێکه له شارۆچکه‌ی ته‌ویله.
- ۱۰- چالانه‌ی چل کناچا: ئه‌میش گه‌ره‌کێکه له شارۆچکه‌ی ته‌ویله.

- ۱۱- گوندی گوتە: ئەو گوندەییە، کە مەولەوی بۆ ماوەیەک لەو گوندەدا نیشتەجێ بووە، هەروەها گوندەکە نزیک شاری هەلەبجەیی شەهیدە.
- ۱۲- گوندی سەراو: ئەو گوندەییە، کە نزیک گوندی گونەییە، کە لە نزیک شاری هەلەبجەیی شەهیدە.
- ۱۳- حلە: ئەو شارەییە، کە دەکەوتتە باشووری شاری بەغدادەو.
- ۱۴- کوفە: ئەو شوێنە پێرۆزەیی شیعەکانە، کە دەکەوتتە باشووری شاری حلەو.
- ۱۵- نەجار: گوندیکە لەو بەری ڕووباری سێروان، کە گوندی شیخ قادری نەجارە، هەروەها دەکەوتتە هەرمانی لەوێنەو.
- ۱۶- تانجەرۆ: ئەو ناوچەییە، کە لە نزیک گوندی (میراوا) دەرژێتە ناو ڕووباری (سێروان) هەو، لە نزیک قەرەگۆل خوار عەریبەتەو.
- ۱۷- سێروانی ئەوچەم: ئەو بەشەییە لە نزیک ئیمامی زامن.
- ۱۸- خانەگا: ئەو شارۆچکەییە، کە دەکەوتتە هەرمانی لەوێنەو، باخ و باخاتیکی ئیجگار زۆری هەیە، زۆریەکی زمانی هۆنراوەیی مەولەوی بە خانەگایی هۆنراوەیی وتوو.
- ۱۹- پاو: ئەو شارە گەورەیی هەرمانی لەوێنە، بەرامبەر چەمی خانەگایە.
- ۲۰- سازان: گوندیکە لە گوندەکانی قەرەراغ ڕووباری سێروان، لە رۆژەلاتی عەبابەیلیو، لە قەزای هەلەبجەیی شەهیدە.

سه‌رچاوه کوردییه‌کان

- ۱- ئه‌نوه‌ر قادر محهمه‌د، لیریکای شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی، چاپی سێیه‌م، سلێمانی سالی ۲۰۰۷ زاینی.
- ۲- ئه‌یوب رۆسته‌م، هه‌ورامان، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی میژوویی و کلتورییه‌، به‌رگی یه‌که‌م- به‌رگی دووهم، چاپی دووهم، سلێمانی، سالی ۲۰۰۸ زاینی.
- ۳- ئیمامی عه‌لی، په‌وانبێژی، وه‌رگێرانی د. صدیق پوره‌که‌یی، به‌رگی دووهم، چاپی یه‌که‌م، سنه، سالی ۱۳۸۴ هه‌تاوی.
- ۴- باکتر ب- تراویک، ئه‌ده‌بیاتی جیهان، به‌رگی سێیه‌م، وه‌رگێر، له‌فارسیه‌وه‌ بۆ کوردی، حه‌مه‌که‌ریم عارف، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، سالی ۲۰۰۷ زاینی.
- ۵- بابەك ئەحمەد، هه‌قیقه‌ت و جوانی، وه‌رگێرانی له‌ فارسیه‌وه‌ بۆ کوردی، مه‌سه‌عود بابایی، چاپی یه‌که‌م، ده‌ۆک، سالی ۲۰۰۸ زاینی.
- ۶- بێسارانی (دیوان) صدیق سه‌فی زاده، چاپی یه‌که‌م، سنه- کوردستان، سالی ۱۳۸۱ هه‌تاوی.
- ۷- جه‌فایی (دیوان) محهمه‌د علی قه‌ره‌داغی، ده‌زگای پۆشنبیری و بلۆکردنه‌وه‌ی کوردی، زنجیره‌ی ژماره (۱۴)، چاپخانه‌ی (شه‌فیق) چاپی یه‌که‌م، به‌غداد، سالی ۱۹۸۰ زاینی.
- ۸- حافظ (دیوان) حافظی شیرازی، وه‌رگێرانی عه‌باسی حه‌قیقی، چاپی یه‌که‌م، سنه- کوردستان، سالی ۱۳۸۷ هه‌تاوی.
- ۹- حه‌کیم مه‌لا سالح، مه‌وله‌وی و ته‌قینه‌وه‌ی زمان، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، سالی ۲۰۰۸ زاینی.
- ۱۰- حه‌کیم مه‌لا سالح، مه‌وله‌وی، لیکۆلینه‌وه‌، پشکنین، شیعری بلۆنه‌کراوه‌، چاپ یه‌که‌م، سنه- کوردستان، سالی ۱۳۷۶ هه‌تاوی.

- ۱۱- د. سۆران سنهیی، ریسالهی عیشق له مهولهوی ناسیدا، چاپی یه کهم، سنه- کوردستان، سالی ۱۳۷۰ هه تاوی
- ۱۲- صدیق بۆره کهیی، (صفی زاده)، چاپخانهی ته بریز، سالی ۱۳۷۰ هه تاوی
- ۱۳- عومەر مه عروف به رزنجی، سه رجه می به هه رمه کانی، مارف به رزنجی، چاپی یه کهم، چاپی یه کهم، چاپخانهی رۆشنبیری، هه ولێر، سالی ۱۹۹۳ زاینی
- ۱۴- عه لالدین سجادی، میژووی نه ده بی کوردی، چاپی یه کهم، چاپخانهی مه عارف، به غداد، سالی ۱۹۵۲ زاینی
- ۱۵- قانع (دیوان) برهان قانع، شاعیری چه وساوه کانی کوردستان، چاپی دوهم، چاپخانهی داله هۆ، تاران، سالی ۱۳۸۵ هه تاوی
- ۱۶- مه لاهه بدولکه ریمی موده رس، یادی مهردان، به رگی یه کهم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، چاپی یه کهم، به غداد، سالی ۱۹۷۹ زاینی
- ۱۷- میرزا ئۆلقانری پاوهیی (دیوان) محهمه د ره شیدی نه مینی، چاپی یه کهم، سلیمانی، سالی ۲۰۰۸ زاینی
- ۱۸- د. محهمه د نه مین هه ورامانی، رۆشنبیری وه لی دنیوانه، زنجیره ی (۷) چاپی یه کهم، چاپخانهی (هه لاه) به غداد، سالی ۱۹۷۹ زاینی
- ۱۹- نازم حکمهت، چه ند نامه یه ک بۆ تاران تا بابۆ، وه گنیرانی نه ژاد عه زین، سورمی، چاپی یه کهم، چاپخانهی (الزمان)، به غداد، سالی ۱۹۹۰ زاینی
- ۲۰- وه لی دنیوانه (دیوان) عوسمان هه ورامی، چاپی یه کهم، چاپخانهی کۆری، ژماره (۶) به غداد، سالی ۱۹۷۶ زاینی
- ۲۱- هه رده ویژ کاکهیی، داستانی خورشید و خه رامان، چاپی یه کهم، چاپخانهی هه ولێر، سالی ۲۰۰۸ زاینی
- ۲۲- مه ولهوی (دیوان) مه لاهه بدولکه ریمی موده رس، چاپی سیتیهم، سنه- کوردستان، ۱۳۸۳ هه تاوی.

۲۳- مه‌وله‌وی (دیوان) ساحیب غه‌ریبی، گۆلچتی دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی
یه‌که‌م.

۲۴- مه‌وله‌وی (دیوان) مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رس، لی‌کۆله‌ره‌وان، گۆران،
مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، که‌کیم مه‌لا سالح، نه‌نۆه‌ر قادن، چاپی یه‌که‌م، سلیمان-
کوردستان، ۲۰۰۶ زاینی.

۲۵- مه‌جزوب (دیوان) که‌کیم مه‌لا سالح، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۲۰۰۱ زاینی.

۲۶- مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رس، بته‌مالهی زانیاران، چاپی یه‌که‌م،
چاپخانه‌ی بغداد، ۱۹۸۰ زاینی.

سهرچاوه عهده بيه كان به كتيب

- ١- أبي نواس، ديوان، مكتبة الثقافية، بيروت، لبنان، الطبعة الاولى، العام ١٩٨٠م، ص٤٩.
- ٢- الرسائل المتبادله بين الكرملين و تيمور، الجمهورية العراقية، وزارة الاعلام، الطبعة الاولى، مطبعة الحكومية، بغداد، لعام ١٩٧٤م، سلسلة (٢٩) من، ص١٦.
- ٣- صابر يوسف، رسائل التي ليس لها قصة أدبية، الطبعة الرابعة، القاهرة، لعام ١٩٥٢م من، ص٧-١٣
- ٤- صابر يوسف، أنشاء الرسائل المصرية، الطبعة الاولى، مكتبة القاهرة، القاهرة، لعام ١٩٤٦م، من، ص٥٠-٥٩.
- ٥- مصطفى صادق الرافعي، أوراق الورد رسائلها و رسائله، الطبعة الاولى، القاهرة، لعام ١٩٤٣م، من، ص٩-١٠.
- ٦- ملا عبدالكريم المدرس، فوائح الفوائح، علامة الزمان، عبدالرحيم معدومي، الطبعة الاولى، بغداد، لعام ١٤١٦هجرى، لعام ١٩٩٥م، من، ص١٥٩.

ليستی سهرچاوه کانی زمانی فارسی و بیانی به کتیب

- ١- محمدهد علی فروغی، کلیات سعدي، چاپ هشتم، تهران، سال ١٣٧٧ شمسی.
- ٢- محمدهد حسين شهریار، ديوان شهریار، چاپ بیست و چوارم، تهران، سال ١٣٨٢ هتاوی.

3- shakes pares, sorest, martin smiting, 1963 p4

لیستی گۆڤارو رۆژنامه‌کان

- ۱- گۆڤاری پامانی ژماره (۸۸) دوونامه، ناماده‌کردنی گۆڤاری (رامان) چه‌میل پۆڤ
به‌یانی ۱/۵/۱۹۹۹زاینی، به‌غداد، سالی ۲۰۰۴ زاینی، هه‌ولێر، ل ۱۹۲.
- ۲- گۆڤاری پامانی ژماره (۶۰) به‌ناونیشانی دوونامه‌ی دوو هونه‌رمه‌ندی شیوه‌کار،
قه‌ره‌نی چه‌میل، بۆ ع.ع. یوسف، هه‌ولێر، مانگی حوزه‌یران، سالی ۲۰۰۳زاینی، ل ۲۰۲.
- ۳- گۆڤاری پامانی ژماره (۶۱) چه‌ند نامه‌یه‌ک له نیکۆش کازانتزاکیس هه‌، وه‌رگێرانی
له فارسیه‌وه، سه‌ردار محهمه‌د، هه‌ولێر، ته‌موزی سالی ۲۰۰۱ زاینی، ل ۳۰۱-۳۰۳.
- ۴- گۆڤاری پامانی ژماره (۶۲) به‌ناونیشانی نامه‌یه‌ک له مه‌سه‌ود محهمه‌ده‌وه بۆ که‌ریم
شاره‌زا، ناماده‌کردنی گۆڤاری پامان (۵) ی ئابی ۲۰۰۱ زاینی، هه‌ولێر، ل ۳۰۳.
- ۵- گۆڤاری پامان ژماره (۱۴) وتار: به‌لگه‌نامه‌یه‌کی نوێ له باوه‌رنامه‌ی خه‌لیفه‌یه‌تی،
(مه‌وله‌وی) نازاد عبدالواحد، هه‌ولێر، سالی ۱۹۹۷زاینی، ل ۳۱.
- ۶- گۆڤاری پامانی ژماره (۱۴) لیکۆلینه‌وه: عه‌نبه‌ر خاتوون له فرمێسکه‌ته‌مره‌کانی
مه‌وله‌وی دا، په‌ه‌ووف عوسمان، سلێمانی، سالی ۱۹۹۷زاینی، ل ۲۷.
- ۷- گۆڤاری پامان، په‌ه‌ووف عوسمان، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۲۷.
- ۸- گۆڤاری میهره‌جانی مه‌وله‌وی، وتار: شاعیریته‌ی (مه‌وله‌وی) په‌ه‌ووف عوسمان،
چاپی یه‌که‌م، به‌غداد، سالی ۱۹۹۸زاینی، ل ۷۷.
- ۹- گۆڤاری پامانی ژماره (۱۴) لیکۆلینه‌وه: عه‌نبه‌ر خاتوون له فرمێسکه‌ته‌مره‌کانی
مه‌وله‌وی دا، په‌ه‌ووف عوسمان، سلێمانی، سالی ۱۹۹۷زاینی، ل ۲۷.
- ۱۰- گۆڤاری پامان، په‌ه‌ووف عوسمان، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۲۷.
- ۱۱- گه‌شتێک به‌ ژبان و شیعری مه‌وله‌ویدا، محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، له کتێبی
(میهره‌جانی مه‌وله‌وی) کتێبی گۆڤاری رۆشنیبری نوێ، به‌غداد، ۱۹۸۹ زاینی، ل ۲۳۸.
- ۱۲- شاعیریته‌ی مه‌وله‌وی، رووف عوسمان، له کتێبی (میهره‌جانی مه‌وله‌وی) کتێبی
گۆڤاری رۆشنیبری نوێ، به‌غداد، ۱۹۸۹ زاینی، ل ۸۸-۸۹.
- ۱۳- صۆفی گه‌ری مه‌وله‌وی، ئەمین نه‌قشبه‌ندی، له کتێبی (میهره‌جانی مه‌وله‌وی)
کتێبی گۆڤاری رۆشنیبری نوێ، به‌غداد، ۱۹۸۹ زاینی، ل ۱۰-۱۲.

- ١٤- تارىك لەگەن ستايش و خەسلەتەكانى مەولەويدا، لە كتيبي (ميهره جاني مەولەوى) كتيبي گوڤارى رۆشنپىرى نوئ، بەغداد، ١٩٨٩ زايىنى.
- ١٥- بەرهەمى شتيك دەريارهى سروشت، دكتور عيزەدين مستەفا رەسول، لە كتيبي (ميهره جاني مەولەوى) كتيبي گوڤارى رۆشنپىرى نوئ، بەغداد، ١٩٨٩ زايىنى.

دەستنوسەكان

- ١- دارا محەمەد عوسمان، قۆلكۆرى مەورامان، ئەرشيف.
- ٢- دارا محەمەد عوسمان، ميژووى مۆسيقاي مەورامان.
- ٣- سەيد باقرى هاشمى.
- ٤- حسين عوسمان نيرگزه جارى.
- ٥- د. محەمەد دلير، زانكۆى سلیمانى.

